

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, dr. Simicskó István,*
Szilágyi György, Tordai Bence

Az ülésnap megnyitása.....	1383
Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájá- nak folytatása.....	1383
Időkeret ismertetése:	
Szilágyi György jegyző.....	1383
Hadházy Sándor (Fidesz).....	1383
Szilágyi György (Jobbik).....	1386
Dr. Aradszki András (KDNP).....	1390
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	1394
Demeter Zoltán (Fidesz).....	1398
Dr. László Imre (DK).....	1401
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	1405
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	1410
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	1414
V. Németh Zsolt (Fidesz).....	1422
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	1425
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	1433
Ritter Imre nemzetiségi képviselő.....	1435
Bósz Anett független.....	1441
Varju László (DK).....	1442
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1443
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz).....	1444
Pintér Tamás (Jobbik).....	1449
Dr. Simicskó István (KDNP).....	1452
Korózs Lajos (MSZP).....	1455
Dr. Kállai Mária (Fidesz).....	1460
Arató Gergely (DK).....	1464
Szászfalvi László (KDNP).....	1470
Szabó Szabolcs (LMP).....	1473
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1476
Font Sándor (Fidesz).....	1477
Bana Tibor (Jobbik).....	1482
Böröcz László (Fidesz).....	1486
Dr. Hiller István (MSZP).....	1489
Tapolczai Gergely (Fidesz).....	1495
Hajdu László (DK).....	1497
Ovádi Péter (Fidesz).....	1502
Schmuck Erzsébet (LMP).....	1504
Korózs Lajos (MSZP).....	1511
Kepli Lajos (Jobbik).....	1511
Schmuck Erzsébet (LMP).....	1512
Dr. Bajkai István (Fidesz).....	1513
Dr. Fülöp Erik (Jobbik).....	1516
Dr. Vinnai Győző (Fidesz).....	1519
Molnár Gyula (MSZP).....	1524
Hubay György (Fidesz).....	1529
Székely Sándor (DK).....	1534
Barcza Attila (Fidesz).....	1538
Demeter Márta (LMP).....	1540
Molnár Gyula (MSZP).....	1545
Pócs János (Fidesz).....	1546
Jakab Péter (Jobbik).....	1549
Pócs János (Fidesz).....	1551
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	1552
Molnár Gyula (MSZP).....	1556
Jakab Péter (Jobbik).....	1557
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	1557

Ander Balázs (Jobbik).....	1558
Stummer János (Jobbik).....	1564
Hegedűs Lorántné (Jobbik).....	1567
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1571
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	1575
Gelencsér Attila (Fidesz).....	1576
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1580
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	1580
Ander Balázs (Jobbik).....	1582
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1583
Gelencsér Attila (Fidesz).....	1585
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1586
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1587
Az ülésnap bezárása	1590

Az ülésen jelen voltak:

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SZABÓ TÜNDE államtitkár, DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, IZER NORBERT államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének
4. ülésnapja
2018. június 28-án, csütörtökön
(8.00 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Simicskó István és Szilágyi György)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó reggelt kívánok mindenkinek! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének negyedik **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Simicskó István és Szilágyi György jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása. A törvényjavaslat T/503. számon, az Állami Számvevőszék véleménye T/503/7. számon az informatikai hálózaton megismerhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Felkérem Szilágyi György jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását. Jegyző úr!

SZILÁGYI GYÖRGY jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon rendelkezésre álló 14 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 290 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 130 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 123 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 90 perc, a DK képviselőcsoportjának 71 perc, az LMP képviselőcsoportjának 68 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 58 perc, a független képviselőknek pedig 10 perc áll rendelkezésre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon az általános vita megkezdésekor elhangzott az előterjesztői nyitóbeszéd, az Állami Számvevőszék elnökének, valamint a Költségvetési Tanács elnökének felszólalása, valamint sor került a vezérszónoki és a képviselői felszólalásokra. Most a további képviselői felszólalásokra kerül sor a mai napra rendelkezésre álló időkeretben. Felhívom figyelmüket, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Először az írásban előre jelentkező képviselőknek adom meg a szót. Ezek sorában is az első Hadházy Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha egy költségvetést

kezdünk el tárgyalni, akkor érdemes mögénk tekinteni, hogy milyen előzményei vannak ennek a költségvetésnek. Sajnálatos módon 2010-re egy olyan helyzet alakult ki, hogy az ország a nemzetközi pénzüpiacokon is elveszítette szavahihetőségét. Egymás után következő számos költségvetési időszakban tett ígéretek, fogadalmakat arra vonatkozóan, hogy be fogja tartani az Európai Unió által előírt 3 százalékos költségvetési hiány-maximumot, de sajnálatos módon soha nem sikerült.

Ennek nagyon súlyos ára van természetesen, hiszen a pénzüpiacok bizalomra épülnek, és ha a bizalom csökken, akkor értelemszerűen a költségek pedig növekedni szoktak. Ebből adódóan a magyar államháztartás finanszírozásához szükséges forrásokat jóval magasabb kamatkondíciókkal, rosszabb kondíciókkal sikerült csak átmenetileg biztosítani.

2010-ben az új jobboldali kormány, a Fidesz-KDNP vezette kormány szembesült ezekkel a nehézségekkel, és megtette a szükséges intézkedéseket. Az elmúlt éveknek köszönhetően a pénzüpiacokon elvesztett bizalom visszatért. Ezt mi sem jelzi jobban, mint az IMF-nek a legutóbbi nyilatkozata, amely szerint a magyar gazdaság és a magyar költségvetés biztos, stabil lábakon áll. Ez rendkívül fontos számunkra, mert egyrészt mi is így gondoljuk, de rendkívül fontos számunkra az, hogy ezt más is így gondolja, és ennek tükrében kezelje a magyar kérdéseket.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló T/503. számú törvényjavaslat a stabilitás, a biztonságos növekedés, a magyar gazdaság további erősödésének költségvetése.

Az elmúlt nyolc év eredményes munkájának köszönhetően a kormány továbbra is kedvező államháztartási és gazdasági alapfolyamatokkal számolhat. Ez nemcsak 2019-re, hanem a következő négy évre is igaz. A költségvetésitörvény-javaslatban a következő négy évre vonatkozó részletes államháztartási mérleg adataiból egyértelműen kiolvasható, hogy kedvező államháztartási alapfolyamatok várhatóak. 2020-ra a központi költségvetés pluszba fordul, 2021-re pedig az adócsökkentési alap 570 milliárd forintra emelkedik.

A bevételi oldalt vizsgálva megállapíthatjuk, hogy a kormány a következő négy évben az alapvető bevételekben erőteljes bővülést vár. Az áfabevételek az idei 3800 milliárd forintról 2020-ra már 4600 milliárd forintra, 2022-re pedig várhatóan 5200 milliárd forintra emelkednek, ami négy esztendő alatt 36 százalékos növekedést jelent.

Itt megállhatunk egy pillanatra, hiszen az ellenzék soraiból számos alkalommal elhangzott, hogy persze, azért ilyen magasak az áfabevételek, mert a világon nálunk a legmagasabb az áfa. Ez egy költségvetési és gazdaságpolitikai filozófia alapkérdése, hiszen a Fidesz-kormányzat elsősorban a fogyasztásra kívánja helyezni a központi költségvetési bevételeket; a termelésre, amely a gazdaság növekedésének a motorja, rakódó terheket pedig lehetőség szerint csökkenteni kívánja.

Érdekes egyébként megjegyezni azt, amit tegnap hallhattunk az Állami Számvevőszék elnökétől, Domokos Lászlótól, aki kitért felszólalásában, illetve előadásában arra, hogy az elmúlt időszakban több alkalommal végrehajtott áfamérték-csökkentés milyen eredményeket hozott. Látható, hogy bár a kormánzatnak elsősorban az volt a szándéka, hogy a lakosságot hozza kedvezőbb helyzetbe, főleg az élelmiszerek tekintetében, ez az áfacsökkenés egy ideig megjelent a fogyasztói árakban, azt követően pedig szépen visszakúszott az eredeti színvonalra. Ebből is látszik az, hogy az áfacsökkentést nagyon alaposan végig kell gondolni, végig kell modellezni annak érdekében, hogy a kívánt hatást elérjük. Elemzők szerint egyébiránt ez az áfa nem veszett el, és nem a kereskedőknél, hanem a termelőknél csapódott le, ami természetesen pozitív hatású, de a költségvetési szándék elsősorban a fogyasztói árak csökkentését kívánta elérni.

Az szja-bevétel 2100 milliárd forintról négy év alatt 3000 milliárd forintra emelkedik.

2020-ban az uniós programokból közel 2000 milliárd forintos bevétel várható. A jövőre várható némi visszaesés után ez egy nagyon komoly szint.

(8.10)

Ezek alapján a központi költségvetés pénzforgalmi egyenlege 2020-ra 111 milliárd forintos pluszba fordul a 2019-re tervezett közel 1000 milliárd forintos hiány után. Azt gondolom, ez megint egy történelmi időszak lesz, és bízom abban, hogy valóban teljesülni fog ez a cél. Ez azt jelenti, hogy két év múlva nullszaldós lehet a költségvetés, 2020-ban az önkormányzatok egyenlege lesz csupán deficites. A 2022-es évre a központi költségvetés nulla közeli szintet érhet el tehát, hiszen mínusz 31 milliárd forintos egyenleggel zárhat. A kiadási oldalon szembevetendő pozitív változások várhatók, az Országvédelmi, Adócsökkentési és Fejlesztési Alap, ami a költségvetés általános mozgásait mutatja, és ezt a kormány adócsökkentésre, fejlesztésre vagy hiánycsökkentésre fordíthatja, a 2019-re tervezett 60 milliárd forintról 2020-ra 110 milliárd forintra, 2021-re 570 milliárd forintra, 2022-re 500 milliárd forintra emelkedik. Ezek szerint 2021-re komoly adócsökkentési program várható. A 15 százalékos szja-kulcs egyszámjegyre csökkentése például a minisztérium korábbi számításai szerint 700 milliárd forintos bevételkieséssel járna. Ez is mutatja a kormány bővülő mozgásterét.

Az állami vagyonnal kapcsolatos kiadások 2020-tól nőnek. 2020-ban 250 milliárddal, közel 600 milliárd forintra emelkednek. 2021-ben már közel 900 milliárd forintra, 2022-ben pedig 1000 milliárd forint fölé. Ez összefügg olyan infrastruktúrális beruházásokkal, fejlesztésekkel, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a következő évtizedben még erősebb, stabilabb, versenyképesebb legyen az ország gazdasága, folyamatosan, érdemben javuljon a magyar emberek életminősége és biztonsága.

A jövő évi költségvetésben nagyobb tartalékokat tervezett a kormány az esetleges gazdasági nehézségek elhárítására. Úgy emeli a tartalékokat, hogy közben egy területtől sem vesz el forrást. 2019-ben több pénz jut az oktatásra, a kultúrára, a honvédelemre, a rendfenntartásra, valamint jelentősen emelkednek az egészségügyre szánt források is. A nyugdíjak jövőre a tervezett infláció mértékében nőnek, és folytatódnak az adócsökkentések is. A szociális hozzájárulási adó mértéke, amely öt éve még 27 százalék volt, jövőre további 2 százalékkal, 17,5 százalékra csökken, tehát 27 százalékról 17,5 százalékra. A gazdasági növekedés függvényében további adócsökkentések lehetnek a következő esztendőben. A kormány szerint négy év múlva a szociális hozzájárulási adó mértéke 11,5 százalék lehet. A családi adókedvezmény tovább növekszik, két gyermek esetén eléri a havi 40 ezer forintot. Ez éves szinten közel félmillió forint.

A nyugdíjasoknak munkavállalás esetén csak személyi jövedelemadót kell fizetni. Az egészségügyi kockázatot jelentő ételek, italok népegészségügyi adója viszont átlagosan 20 százalékkal nő, de ez nem költségvetési megfontolásból nő, hanem egészségpolitikai megfontolásból. Nem csökken a káféteria rendelkezésre álló összege. Amikor annak bevezetése megtörtént, az volt a cél, hogy a munkavállalók a jövedelmük egy részét kedvező feltételek mellett kaphassák meg, mára azonban az adózás feltételei lényegesen kedvezőbbé váltak, ezért azt javasolja a kormány, hogy a béremelésekben adják oda a munkáltatók az adócsökkentés és gazdasági növekedés nyomán felszabaduló forrásokat. A káféteriában a belföldi fogyasztás és turizmus erősítése érdekében a SZÉPKártya megmarad.

A jövő évi adótörvények szolgálják az adócsökkentést, az adóegyszerűsítést, és olyan társadalompolitikai szempontokat is figyelembe vesznek, mint a népegészségügy. Nyitva hagyják a jövőre nézve a gazdasági teljesítőképesség fényében a további adócsökkentés lehetőségét is. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Soron következik Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője. Tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadházy képviselőtársam a gazdasági stabilitásról beszélt az előző felszólalásában. Ennek a gazdasági stabilitásnak lehetünk tanúi, amikor a több százezer külföldre vándorolt fiatalról beszélünk, vagy amikor az euró árfolyamára gondolunk jelen pillanatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi már a nemzeti együttműködés rendszerének vívmányaként tekinthetünk arra a gyakorlatra, hogy a kormány a törvényben meghatározott időponthoz, a tárgyév megelőző október 31-éhez képest jelentősen korábban nyújtja be a költségvetésitörvény-javaslatot a tisztelt Ház elé. Hamar munka ritkán jó - tartja a közmondás -, sajnos

igaz ez a 2019. évi költségvetésitörvény-javaslatra is. A tárcák és a hozzájuk tartozó reszortok jelentősen átalakultak, ami a korábbi évek költségvetésének szerkezetét jelentősen megváltoztatta. Ennek ellenére a kormány sebtében összedobta a költségvetés tervezetét, amiről az áttanulmányozása alapján egyértelműen megállapítható, hogy egyetlen dologban következetes, az állami apparátusra fordított kiadások aránytalan növelésében.

Évek óta látjuk, hogy az állam által saját magára költött adóforintok aránya a többi állami feladatra fordított erőforrásokhoz képest jelentősen növekszik. Ez a tendencia azért ellentmondásos, mert a kormány sorozatosan a bürokrácia csökkentéséről, az állam leépítéséről beszél.

A korábbi években a háttérintézmények száma drasztikusan csökkentésre került, azonban ennek ellenére a működés nem lett olcsóbb, sőt amint az a jelenlegi tervezetből is látszik, ismét drágábban kívánja működtetni apparátusát az állam, mint akár csak a megelőző évben.

Szomorú hozadéka azonban ennek a képmutató látványkormányzásnak, hogy a megszüntetett háttérintézmények feladatai gazdátlanul hanyódnak a bürokrácia útvesztőiben, és az egyes ügyek elintézési ideje jelentősen meghosszabbodott. A magyar emberek az államtól sokkal drágábban kapnak sokkal rosszabb szolgáltatást. Ez egyértelműen a kormányzóképeség hiányát jelzi. Az aránytalan feladattól független költségnövelésre csak egyetlen példát szeretnék most kiragadni, ami jól mutatja a kormányzat valódi szándékát és törekvéseit.

Az Állami Számvevőszék feladatait törvény határozza meg. Azok lényegében nem változtak, sőt az intézmények számának csökkenésével még csökkentek is. Ennek ellenére a Számvevőszék költségvetése a 2010. évről a 2019. évre szinte megduplázódott, 6,6 milliárd forintról 11,1 milliárd forintra nőtt, amelyen belül a személyi jellegű kiadások 5,6 milliárd forintról 9,5 milliárd forintra nőttek úgy, hogy a bért terhelő adók és járulékok ugyanezen időszakban csökkentek.

A költségvetés növekedése látványosan 2018. évről 2019. évre tapasztalható, mintegy 19 százalékos. Kénytelen vagyok azt feltételezni, hogy a kormány így igyekszik meghálálni a hűségesebb vazallusai szolgálatait, mivel semmi más egyéb ok nem indokolja ezt a drasztikus növekedést. A költségvetési javaslat jól tükrözi a kormány valódi törekvéseit, egyértelműen tetten érhető benne azok az autokratikus tendenciák, amelyek az ország irányításában tapasztalhatók. Ezek az autokratikus elemek nem szakmai megfontoláson, nem valós társadalmi igényen alapulnak, hanem egyetlen ember, a miniszterelnök személyes akaratából fakadnak.

Jól példázza ezt a jelenséget a sportfinanszírozás szerkezete és a sporttal kapcsolatos állami propaganda. A szavak szintjén a kormány a szívén viseli az ifjúság egészséges nevelését és testi fejlesztését. Ennek érdekében bevezette a mindennapos testnevelést, amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom is üdvözölt

és támogatott, azonban a szükséges anyagi és infrastrukturális feltételeket nem biztosította. A tornatermekre és tanuszodákra fordítandó évi szűk 3 milliárd forint az írott malaszt szintjére süllyesztí az aktív életre nevelés koncepcióját.

(8.20)

Az erre a célra szánt összeg mit sem emelkedett az elmúlt évek során, holott a sport egészére szánt költségvetési források mértéke folyamatosan és jelentősen emelkedett. A sport a társadalomban igen fontos szerepet tölt be mind az egyének, mind a kisebb és nagyobb közösségek szintjén. A különféle sportcélok elérése nemcsak a fizikai teljesítményeken és a beruházásokon múlik, hanem az emberek hozzáállásán, a sport társadalmi elfogadottságán és támogatottságán. A sport népszerűsítése tehát olyan cél, amely a tervezett csekélyke 25 millió forintos előirányzatnál lényegesen többet érdemel. A sport általános egészségre és jólétre gyakorolt hatása köztudomású tény, azonban ennek ellenére Magyarország az egyik legelhízottabb, legpasszívabb és leginkább betegségre hajlamos lakossággal bír egész Európában. Mára ott tartunk, hogy a világon a negyedik, Európában pedig a legelső vagyunk a lakosság elhízását illetően. Az aktív életmód társadalmi szintű elterjesztéséhez természetesen az ismeretterjesztő kiadványoknál és reklámkampányoknál jóval több kell, de a társadalmi tudatformálásra mindenképpen szükség van. Ezért kívánom megemlíteni a sport népszerűsítésére fordítható összeget, amire módosító javaslatot is benyújtottunk. Minden évben benyújtjuk ezt a módosító javaslatot, és önök minden évben leszavazzák és nem fogadják el.

A társadalmi szintű szemléletformálás pedig nem azonosítható a versenysporttal, amit a kormány a korábbi évekhez hasonlóan igen bőkezűen kíván támogatni a 2019-es esztendőben is. A versenysport ma kevesek kiváltsága, úgy is fogalmazhatnánk, hogy úri hobbi, amit minden magyar adófizető verejtékes munkával összeszedett adóforintjából finanszíroz az állam. A miniszterelnök hobbija a labdarúgás, amelynek a teljesítménye sajnos évről évre siralmasabb, sőt már egyenesen szégyenteljes, mégis nyertese a költségvetésnek. A Magyar Labdarúgó-szövetség 2018. évi 5,2 milliárdos támogatása 2019-ben 7,1 milliárdra nő. Ez a növekedés 36,5 százalékos növekedés. Tisztelt Képviselőtársaim! Ehhez fogható látványos fejlődést csak Mészáros Lőrinc gazdasági zsenije volt képes produkálni.

A versenysport előnyben részesítése a tömegsporttal szemben látványos. Ehhez csak pár arányszámot szeretnék megvillantani. A Nemzeti Olimpiai Központ beruházástámogatása 2 milliárd forint működési és 88,7 milliárd forint beruházási kiadás a Miniszterelnökség fejezetén belül, szemben a nem olimpiai sportágakra összesen szánt 0,37 milliárd forintos működési támogatással. Az arány 243-szoros a profi sport javára. A Hungaroring Sport Zrt. támogatása

13,5 milliárd forint az innovációs tárca fejezetében, szemben a szabadidősport 0,52 milliárdos támogatásával. Az arány 26-szoros a profi sport javára. A Maccabi játékok sportinfrastruktúra-fejlesztése 0,19 milliárd működési támogatás és 14,4 milliárd beruházási támogatás az EMMI fejezetén belül, szemben a diák- és hallgatói sport támogatására szánt 0,54 milliárd forinttal. Az arány 28-szoros, és ez csak néhány példa volt.

A számok tükrében a helyzet egyenesen elkésztető. A sportfinanszírozás mértéke a költségvetés egészén belül nő, de a sportfinanszírozáson belül a magyar embereket ténylegesen érintő, az életüket jó irányba befolyásoló, az egészségüket megőrző tevékenységek, illetve célok támogatása eltörpül a látványberuházások mellett. A profi labdarúgásba a kormány továbbra is számolatlanul ontja az adóforintokat, annak ellenére, hogy az elmúlt évek eredményei, már amennyiben ezt a szót lehet alkalmazni a labdarúgás területén, semmiféle támogatást nem indokolnak, sőt a társadalmi érdeklődés csökkenése kézzelfogható és szabad szemmel is jól látható.

Egy másik téma, amit minden évben behozunk a Ház elé, és amely az önök részéről egyik évben sem élvez támogatást: a népességfogyás az egyik legégetőbb problémája hazánknak. A népességfogyás megállításának érdekében minden segítséget meg kell adnunk a gyermekét vállalni akaró párok részére. Azoknak a pároknak is, akik szeretnének gyermeket, de különböző okokból természetes úton nem sikerül nekik a gyermekáldás. Ezeknek a pároknak sok évi különböző alternatív egészségügyi próbálkozások és beavatkozások után az utolsó reményük az IVF-program, környelven lombikbeprogram.

A kormány az elmúlt időszakban egyébként több pozitív változtatást hajtott végre a program finanszírozásában, ezt nem szabad elvitatni, de egy területével nem foglalkozott, és ez sok párnak akadályt jelent, hogy részt tudjon venni a programban, és teljesüljön legfőbb vágya, hogy gyermeke lehessen. Ez az akadály az önrész, hiszen alkalmanként egy-egy párnak 300-400 ezer forintos önrészt kell tudni előteremteni ahhoz, hogy megvegye a különböző gyógyszereket és injekciókat az állami támogatáson kívül. Mi éppen ezért szeretnénk megemelni az IVF-program támogatását, és létrehozni egy olyan alapot, amely alpnál ezek a párok pályázhatnak erre az önrészre, és ezzel is segíthetnénk azt, hogy minél több párnak lehessen gyermeke. Én arra kérem önöket, mivel ez egy olyan fontos része a magyar valóságnak, hogy támogassák ezt a módosító javaslatot.

Összefoglalva megállapítható, hogy a 2019. évi költségvetési javaslat hű maradt a korábbi évek Fidesz-kormányzásához, a kommunikációs és látvány-kormányzás finanszírozása történik valós teljesítmény és eredmények nélkül. A sport területén ugyanez a jelenség tükröződik, ahol a látványos elemekre számolatlanul költi a pénzt a kormány, ami mellett az emberek életét pozitív irányban befolyásoló tevékenység és célok támogatása eltörpül. Ezen

aránytalanságok és igazságtalanságok csökkentése érdekében nyújtottam be módosító javaslataimat a sport finanszírozásával kapcsolatban és mással kapcsolatban is. Kérem, hogy ezeket a módosító javaslatokat fontolják meg és támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Aradszki András képviselő úr, a KDNP képviselője. Tessék!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! A 2019. évi költségvetés tervezetének vitája során azért, hogy véleményt tudjunk mondani a költségvetés tartalmáról, irányairól, érdemes tisztázni, hogy milyen célok, elvárások mentén kell véleményt mondanunk. Ehhez a tisztázáshoz elengedhetetlen a közeli múlt, a 2010-2018 közötti gazdasági teljesítmény, az ország költségvetési helyzetének rövid elemzése.

2010 után hazánk visszaszerezte gazdasági és politikai önrendelkezését. A 2010 előtti időszak jellemzői, függetlenül a 2008-as válságtól, a következők voltak, ezért kellett 2010 után olyan politikát folytatnunk, amely biztosította nemzeti szuverenitásunk, gazdasági és politikai szuverenitásunk visszaszerzését.

Milyen volt a 2010 előtti világ? Jellemzője volt az eladósodottságra alapuló növekedés. Nem sok mindenki adósodott el - „csak” az önkormányzatok, a vállalkozások és a lakosság. Közel olyan összegű hitelt vett fel az akkori kormányzás, euróban számolva, amely a Paks II. kapacitásfenntartáshoz szükséges beruházással egyenértékű. Ez nyugdíjakra, az állam üzemeltetésére, működtetésére ment el. A hitelekkel karbantartott költségvetés növekvő hiánnyal számolt minden évben, év végén az elszámoláskor, a zárszámadáskor, amely út volt a csőd felé. Magas volt a munkanélküliség, torz adórendszer segítette elő ezt a munkanélküliséget, amely nem ösztönözte a munkát. Magas volt az infláció, ez volt a szegények igazi adója. S ennek egyenes következménye volt, hogy Magyarországgal szemben az Európai Bizottság túlzottdeficit-eljárást indított.

Ha azt nézzük, hogy az úgynevezett bezzegországok, Svédország, Németország vagy Hollandia milyen költségvetési, gazdasági hátteret, milyen adatokat produkált, akkor azt látjuk, hogy azok az országok képesek a tartós növekedésre és fejlődésre, amelyeknél alacsony a munkanélküliség, alacsony az infláció, a GDP 3 százalékot el nem érően alacsony a költségvetési hiány, tartós, kiegyensúlyozott gazdasági teljesítménnyel igazolt növekedéssel rendelkeznek, és kezelhető, alacsony államadóssági szinttel rendelkeznek. 2010-18 között elértük azt, hogy a bezzegországok adatai és a magyar adatok, az öröklött államadóssági adatok kivételével, rendelkezésünkre állnak. Ez a bázisa annak, hogy a magyar gazdaság, a magyar állam visszaszerezte mind gazdasági, mind politikai szuverenitását.

(8.30)

Meg kell említenem, hogy ehhez még hozzájárult az is, hogy infláció nélküli, dinamikus bérnövekedés ment végbe, tehát az inflációnélküliség dinamikus bérnövekedést eredményezett, a munkanélküliségi ráta is alacsony. De azt is hozzá kell tenni, hogy a foglalkoztatási ráta a 2009-es 55,4 százalékról 68,8 százalékra növekedett, amely Európában szinte egyedülálló.

Mi kellett ehhez? Azok az úgynevezett unortodox megoldások, a munkát, teljesítményt használó adórendszer, a befektetések számára vonzó gazdasági, jogi, politikai környezet, valamint egy szigorú, de méltányos adórendszernek a kialakítása, amely a munkát támogatta, és kellett ehhez a politikai stabilitás is.

Ha 2019-re nézünk előre, akkor úgy gondolom, hogy ezek a jellemzők, amiket az előbb felsoroltam, megmaradtak. Mondhatnánk azt is, hogy nem olyan nagy gond ez a 2019-es költségvetésitörvény-javaslat, mert elég, hogyha az ezeket a peremfeltételeket elősegítő rendszerben állapítja meg az ország rendelkezésére álló javaknak a felhasználását. De mindannyian tudjuk, hogy többről van szó.

2019 újabb kihívásokat teremtett, teremt, illetve hoz majd nemcsak Magyarország, hanem a világ és Európa számára. Több kihívással kell szembenéznünk: garantálni kell Magyarország biztonságát, a határvédelmet, az illegális migráció elleni küzdelmet, biztosítani kell az immár Alaptörvényben definiált tartalmú nemzeti szuverenitást, a keresztény hit megőrzését. A munkaalapú társadalom kiteljesítését és a demográfiai helyzetünk javítását célzó folyamatokat is támogatni kell. Csökkenteni kell a népességszűkülést és reményeink szerint majd népességnövekedésre is sor fog kerülni hazánkban.

Emellett hatalmas kihívás előtt állunk, egy új ipari forradalom kezdetén, vagy tán már benne is vagyunk, ezért innovációs feladatainkat sem szabad elhanyagolni. A digitális világ kihívásait is érvényesíteni kell Magyarországon, illetve választ kell tudni adni arra, beletartozik ebbe a dekarbonizált gazdasági fejlődésre való átállás.

Úgy érzem és úgy látom, hogy a 2019-es költségvetési törvény tervezete ezeket a célokat kezelni tudja, és ha visszanézünk majd 2020-ban erre a költségvetési törvényre, akkor azt mondjuk, hogy - hasonlóan a 2010 és '18 közötti időszakhoz - olyan költségvetési törvényt fogadtunk el, amely a korszak kihívásaira adandó válaszokat megadta, és ezek a válaszok jók és hatékonyak voltak a magyar társadalom számára.

Fontosnak tartom, hogy a költségvetésitörvénytervezetünk a stabilitást, az ország biztonságát szolgálja, felkészülve egy esetlegesen bekövetkező gazdasági válság következményeire is. Ez azt jelenti, hogy mintegy 50 százalékkal növeli a költségvetés az általános tartalékot, valamint a hiánycél biztosításához szükséges tartalékot.

Én azt látom, hogy ennek fedezete is van, és ez a fedezet nem más, mint a magyar gazdaság dinamikus

növekedése: 4,1 százalékos növekedéssel számol a be-terjesztő kormány a következő évben is. Minden esélyünk megvan rá, hogy ez a 4,1 százalékos növekedés megvalósul. 1,8 százalékos költségvetési hiánnyal kalkulál a költségvetés, erre is jó eséllyel számíthatunk.

Amit fontosnak tartok megemlíteni az innovációs és egyéb gazdasági kihívásoknak a teljesítése érdekében, hogy mintegy 4000 milliárd forint kormányzati támogatással történő beruházás valósul majd meg az országban. Ez egy hatalmas összeg, és ez is mutatja, hogy Magyarország nemcsak kizárólagosan az európai uniós forrásokra támaszkodva képes gazdasági ösztönző intézkedéseket végrehajtani, hanem saját erőből, a magyar emberek áldozatos munkájából, a magyar vállalkozások innovatív és proaktív tevékenységéből is származik olyan bevétele az államnak, amelyet képes visszaforgatni a gazdaságba, és annak a növekedését ezzel elősegíteni.

Folytatjuk a munkaalapú, munkát ösztönző arányos adórendszer kialakítását. Sokan mondják, hogy egy egykulcsos adórendszer nem lehet arányos. Kérem tisztelettel, a családi adókedvezménnyel számítatlan kulcsa van ennek az adórendszernek. Az biztos, hogy a családtámogatási rendszerünket példaként tudjuk állítani Európa elé, mert ezek keretei között a gyermeket nevelő családok terheit jelentősen csökkentettük az elmúlt nyolc év alatt. Ez tovább folytatódik, mert például a kétgyermekes családok támogatása mintegy 240 ezer forinttal fog növekedni, ami azt jelenti, hogy megduplázódott ez a támogatás az elmúlt időszakban.

A munkáltatókat terhelő szociális hozzájárulási adó is csökkenni fog, ez is az adócsökkentés része. Amikor azt halljuk az ellenzéki padsorokból, hogy Magyarországon van a legmagasabb áfatartalom, akkor mindig elfeledkezünk róla, hogy ugyan az áfa százalékos mértéke valóban a legmagasabb Európában, de ha megnézzük az össz áfahatást, az alapvető élelmiszerek áfamértékét is figyelembe véve - az alapvető élelmiszerek áfájáról beszélek -, akkor Magyarország, a magyar lakosság áfakitettsége jóval alacsonyabb, mint több más európai, alacsonyabb áfakulcsot felmutató gazdaság áfakitettsége.

Tehát ebből a szempontból is azt lehet látni, hogy azoknak a termékeknek az áfaterhe - az új költségvetésitörvény-tervezetben az szerepel, hogy a tej, a tejtermékek áfáját is 5 százalékra csökkentjük -, amelyek leginkább a mindennapok életét szolgálják a vásárlások során, tehát a lakosság mindennapi megélhetéséhez szükséges, azon termékek áfája általában 5 százalékos.

Hozzá kell tennem, hogy a demográfiai helyzet javításához feltétlenül szükséges a családi otthonteremtési támogatás fenntartása. A költségvetés-tervezet értelmében 16 milliárd forinttal többet fogunk fordítani erre 2019-ben, erre összesen 242 milliárd forint lesz a költségvetésben, és ez eddig 75 ezer család otthonteremtését szolgálta. Remélhetőleg ez a dinamika fennmarad, ennek költségvetésifedezet-hiány nem lesz akadálya. Ez egy rendkívül jól támogatott, a

családi adókedvezményeken és az otthonteremtési támogatásokon keresztül rendkívül bőkezű, Európában egyedülálló családtámogatási rendszer, amely összhangban van azzal, hogy természetesen egy munka-alapú világba helyezzük ezt a családtámogatási rendszert.

Az előbb említett kihívások tekintetében örömmel láttam a költségvetésben, hogy több pénz jut az ország védelmére, 350 milliárd a biztonságra, 512 milliárd a honvédségre, ez 85 milliárd forinttal több, mint ami eddig volt.

Az egészségügyre fordítandó összegek is magasabbak lesznek. Fontosnak tartom megemlíteni mint agglomerációs képviselő, hogy folytatódni fog a budapesti kórházfejlesztési program, amely több százezer ember számára biztosít majd minőségi, szakszerű, gyors és biztonságos egészségügyi ellátást, közeli elérhetőséggel.

Végignéztam a tárcák fejezetei közötti költségvetési tételeket. Örömmel tapasztaltam, szintén mint agglomerációs képviselő, hogy tovább folytatódik a „Modern városok” program, erre 135 milliárd forint van a költségvetésben, ez az utas programokon túli és az európai uniós forrásokon túli, közvetlen költségvetési támogatás. Ez a választókerületem legnagyobb települését, Érden érinti a legpozitívabban. Köztudomású, hogy európai uniós forrásokat Érd nagyon-nagyon korlátozott módon tud igénybe venni, de a 2015-ben elindított „Modern városok” programot Érden dinamikusán, jól előkészítetten tudjuk teljesíteni.

(8.40)

Tehát örömmel látjuk, hogy ennek a további fedezete is megvan. Érden gazdaságiövezet-fejlesztés történik, iskolák épülnek, óvodák épülnek, felszíni vízelvezetés problémáját fogjuk megoldani, rendőrség, bíróság épülete épül, sportcentrum, és mindemellett egy korszerű szociális intézmény fog létrejönni. Érd számára a „Modern városok” programja több mint városfejlesztés, a történelmi előzmények miatt ez inkább egy városépítés.

Nagy örömmel látom a tárcák programjai között - amelyre szintén fedezet lesz a költségvetésben -, hogy elindul Budapest és az agglomeráció fejlesztési elképzeléseinek a kidolgozása és a fejlesztési programjai. Ehhez nagyon nagy örömmel csatlakozunk, és reméljük, hogy azokat az akut problémákat, amelyekkel az agglomeráció rendelkezik, és az ott élő embereket úgymond nyomasztja, és jogos elvárásaik vannak, ez a program közép- és hosszú távon meg fogja tudni oldani. Kiemelném, hogy Érden például 300 kilométer földút van a városban, úgyhogy ennek az orvoslására alkalmas lesz ez a program.

Tisztelt Ház! Úgy látom, hogy mind a fő számokat tekintve, mind pedig a tárcák szándékait és az elképzeléseit tükröző költségvetéssel állunk szemben, ami nemcsak országos szinten biztosítja a kiegyensúlyozott fejlődést, hanem a helyi dolgokban is rendet tesz,

biztosítja azt a fedezetet, ami a magyar emberek életkörülményeinek javítását, az ország stabilitását és szuverenitását szolgálja, és emellett a családok támogatásán keresztül egy klasszikus kereszténydemokrata program megvalósítását is biztosítani fogja. Mindezek alapján támogatni tudjuk a költségvetés-törvény-javaslat benyújtott változatát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! Én most kimondottan az egészség ügyével szeretnék foglalkozni. Sokszor elhangzik ennek a Háznak a falain belül, hogy amikor a költségvetés vitájában vitatkozunk, akkor nem szakmai vita folyik, hanem politikai vita, és a költségvetést szakmailag kellene megközelítenünk.

Az egészség ügye az emberek szemében az egyik legnagyobb probléma ma Magyarországon, és én most szakmailag szeretném megközelíteni. Az Orvosi Kamara készített egy anyagot 2017-ben, amit minden politikai pártnak elküldött, hogy mi lenne az a legfontosabb, amiben be kellene avatkozni az egészségügyben. Azt gondolom, hogy igaz, hogy '17. május 12-én készült ez az anyag, de a mai napig időszerű, alig egyéves, és szerintem nem fogadta meg a kormányzat az Orvosi Kamara ezen anyagát, hogy mit is kellene csinálni. Engedjék meg, hogy ebből olvassak fel részleteket. A szakmának az anyaga, amit a szakma készített.

„A magyar emberek egészségének az ügyével, a magyar egészségügygel és finanszírozásával, az egészségügyben dolgozó munkavállalói szegénységének felszámolásával kapcsolatos több mint egy negyed évszázad óta rendezetlen morális adósságokról és erkölcsi kötelességekről. Preambulum. Az egészség ügye és az egészségügy ügye alapvetően és elsődlegesen erkölcsi kérdés. A társadalom minden egyes polgárát szó szerint életbevágóan érinti, ugyanis nincs olyan ember, aki élete folyamán valamikor ne szorulna rá az egészségügy ellátására. Az egészség ügye azonban önmagában az egészségügyön belül vagy az egészségügy révén nem oldható meg.

Hosszan sorolhatnánk a magyar emberek közismerten rossz egészségi állapotának mutatóit, a magyar egészségügy katasztrofális állapotát bemutató statisztikákat és a benne dolgozó orvosok és szakemberek súlyos és kilátástalan egzisztenciális helyzetét, az egyre fokozódó orvos- és szakdolgozóhiányt, az orvosok és szakdolgozók tömeges elvándorlását, pályaelhagyását és a magyar egészségügyet még el nem hagyó orvosok és szakdolgozók krónikus, tömeges munkavállalói szegénységét és az egészségügyi rendszer hálapénzfüggőségét bemutató adatokat.

Ezt azonban nem tesszük, ezek a tények mára közismertek. A magyar társadalomban élő emberek

egészségével, megbetegedéseivel, elkerülhető korai halálózásával, és a társadalmi egészségbiztosítás keretében megvalósítandó egészségügyi ellátásukkal kapcsolatos társadalmi célokat és ezen a szinten elvégzendő teendőket kell elsőként tisztázni ahhoz, hogy érdemben változtatni lehessen a kialakult helyzeten. Ez a tisztázás nyitja meg a cselekvési teret a szakpolitika és a szakmailag megalapozott, itt nem részletezendő - egyéb - szakpolitikák előtt.

Az elmúlt több mint egyneved évszázad számos úgynevezett reformjának, rendszerátalakítási kísérletének következményei mára világosan mutatják, hogy az a valami, ami a szó szakmai értelemben vett egészségpolitika helyett történt, például kórházügy-politika, betegségi politika és hangos politikai botrányokkal kísért matatások az egészségügyi intézmények környékén, a lehető legenyhébben fogalmazva is sehonnan sehova sem vezettek. Ennek ma már jól láthatóak a súlyos - emberi életekben, elkerülhető korai halálózásban és elkerülhető megbetegedésekben és szenvedésben mérhető - következményei.

Megengedhetetlenül nagyok az egészségi állapot és az indokolatlan korai halálózás elkerülhető egyenlőtlenségei. Például az érettségizett férfiak várható élettartama 76 év, nem érettségizetteké 66 év. A legszegényebb kistérségekben 13,5 évvel élnek rövidebb ideig a férfiak, a leggazdagabbhoz képest. A magyar férfiak csak 1,4 évvel hosszabb élettartamra számíthatnak ma, mint 50 évvel ezelőtt. Az elkerülhető (megelőzhető, kezelhető) halálózásnál különösen rossz a helyzet: kiugróan magasabb a halálózás azokban a halálókban, amelyekre jelentős hatást gyakorol az egészségügy működése.

Az egészségügyi ellátórendszerhez való hozzáférés a teljes népességre vetítve úgy tudott javulni, hogy közben még mélyebbé váltak az egyenlőtlenségek. Míg 1992-ben a GDP 6 százalékát, addig 2015-ben a GDP 4,7 százalékát költi a kormányzat az egészségügyre. Megállapítható, hogy a magyar egészségügyből történt forráskivonás és a tényleges egészségpolitika nélkül eltelt több mint egyneved évszázad reformoknak nevezett, elhibázott egészségügyi átalakítgatási kísérletei katasztrofális következményekkel jártak és emberi életekben mérhető.

A magyar lakosság életének várható átlagos hossza akár 6-8 évvel is rövidebb, ennnyivel hamarabb halunk meg, mint más Európai Unió országok polgárai. Ebből viszont akár 4-6 évvel többet tölthetünk betegségben, mint más EU-országok polgárai. Teljességgel elfogadhatatlan, hogy azért halunk meg 6-8 évvel hamarabb, és a rövidebb életünkben azért töltünk sok évvel többet betegségben, mert Magyarországra születünk. A várható élettartam néhány éves különbségeit és az ezzel kapcsolatos probléma valós méretét általában nem érzékeljük teljes súlyosságában.

Mekkora probléma húzódik meg a várható élettartam párévnnyi különbsége mögött? Egy brit tanulmány szerint, ha egy adott populációból eltűnne az összes szívkoszorúér-betegség, az a várható élettartam 4,5 évvel való növekedését eredményezné.

A magyar emberek egészségének az ügye és a magyar egészségügy ügye, ideértve a benne dolgozó emberek munkavállalói szegénységbe kényszerítetttségének és az önbecsüléshez és szégyenmentes élethez fűződő alapvető szükségleteik, érdekeik és jogaik semmibe vételének problémáját, egy olyan fejlettségű országban, mint Magyarország, egyáltalán nem gazdasági kérdés. Ez elsődlegesen erkölcsi kérdés, mint ahogyan az ország éves költségvetése is elsődlegesen és alapvetően egy morális dokumentum."

Itt szeretném tovább folytatni azzal a nyolc ponttal, amit a Magyar Orvosi Kamara ajánlott a politikai pártoknak és a kormánynak, hogy mit kellene tennie a kormánynak ahhoz, hogy az egészségügy helyzete ne a legnagyobb probléma legyen ma Magyarországon.

1. A magyar emberek egészségügyi szükségletei alapján azonosan hozzáférhető és a kornak megfelelő szakmai színvonalú és hatékony egészségügyi ellátáshoz való jogának egyértelmű, világos és félreérthetetlen alkotmányos rögzítése.

2. A közcélú társadalmi kockázatkezelést végző, egységes és egyszerű társadalmi egészségbiztosítás intézménye és központi szervezete, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár visszaállítása, helyzetének stabilizálása, alkotmányos szintű rendezése és megfelelő alkotmányos védelemben részesítése.

(8.50)

3. A társadalmi egészségbiztosítás intézményének alkotmányos szintű védelmével, a magyar emberek egészségügyi ellátásának szervezéséért, finanszírozásáért felelős intézményrendszerrel a társadalom egészséghez, az életminőséghez fűződő legalapvetőbb szükségleteiből eredő érdekei védelmében egyszer s mindenkorra a pártpolitikai szint fölé, alkotmányos szintre kell emelni, meg kell óvni a napi pártpolitikai csatározások, alkufolyamatok kiszámíthatatlan szakmai és morális tartalmú végkimenetelétől, s ki kell vonni a pártok politikai csatározásainak színteréről. Ez az elmúlt több mint egyneved évszázad egészségügyi, társadalmi egészségbiztosítással kapcsolatos felelőtlen intézkedéseinek elkerülhető halálózások, azaz emberéletek ezreiben mérhető legszomorúbb és legsúlyosabb tapasztalata.

4. Meg kell szüntetni a társadalmi egészségbiztosításnak az egészségügy éves költségvetés tervezésétől és a kiszámíthatatlan végkimenetelű költségvetési alkufolyamatoktól való függőségét és ezeknek való kitettségét. Nemcsak a társadalmi egészségbiztosítás intézményét és a magyar emberek egészségügyi ellátáshoz való jogát kell alkotmányos védelemben részesíteni, hanem az ehhez szükséges működő finanszírozás kötelező minimális szintjét is. A társadalmi egészségbiztosítás és az általa szervezett és finanszírozott egészségügyi közszolgáltatások és az egészségügyi ellátórendszer tisztességesen és alkalmasan elegendő szintű működéséhez éves szinten legalább az éves GDP 6,5 százalékára, azaz a jelenlegi rendszeres éves

működési finanszírozási szint legalább a GDP 2 százalékában kifejezett növelésére, mai pénzben számolva éves 700 milliárd forint többletfinanszírozására van szükség. Ezt mint kötelező minimumszintet az alkotmányban kell rögzíteni. Ezzel a társadalmi egészségbiztosítás intézményrendszerének és a magyar egészségügyi ellátórendszernek a stabil, kiszámítható működésfinanszírozása kikerülhet, mert ki kell kerülni az éves GDP-alapú, makromutatókon alapuló gazdasági számítgatások hatálya alól.

5. Ezen összeg egyik felét dologi jellegű kiadásokon keresztül az egészségügyi ellátórendszer működésfinanszírozására kell fordítani, ideértve a több mint tíz éve, újra meg újra felhalmozódó éves, rendszeres, 120-150 milliárd forintba tehető valós beszállítói tartozásállomány újratermelődéséhez vezető okok felszámolását, plusz a rendszer jelenlegi kivéreztetettségét, lecsupaszított működési színvonalának a kornak megfelelő és elvárható szintre való fejlesztését, átállítását. Ez az egyik alapvető feltétele, hogy minden egyes polgár az egészségi állapotából eredő ellátási szükségleteinek megfelelő és a kor színvonalának megfelelő eszközökkel, eljárásokkal és anyagokkal végzett ellátásban részesüljön, mégpedig orvosi szempontból elfogadható várakozási időn belül.

6. Ezen összeg másik felét az egészségügyben dolgozók jövedelmi és egzisztenciális helyzetének tartós és megnyugtató rendezésére kell fordítani. Orvos, szakdolgozó és egyéb egészségügyi dolgozó nélkül ugyanis nincs egészségügyi ellátás. A velük szemben fennálló jelenlegi mélységesen tisztességtelen, erkölcstelen és igazságtalan állapot kizárólag egyetlen módon oldható meg. Az egészségügy forrásainak növeléséhez szükséges források felét, mai pénzben legalább 350 milliárd forint, ami legalább a GDP 1 százaléka, az egészségügyben dolgozó emberek és a polgárok egzisztenciális biztonságának helyreállítására, tartós munkavállalói szegénységbe kényszerítettségük megszüntetésére, a hálapénzfüggő rendszerbe való kényszerítettségük megszüntetésére, önbecsülésük, emberi méltóságuk és szegyenmentes életük társadalmi alapfeltételeinek biztosítására kell fordítani.

Ez egyben a több mint egynegyed évszázada fennálló, alapvető társadalmi szintű, morális tartozás törlesztése és az ezzel kapcsolatos társadalmi szinten teljesíthető erkölcsi köteleességek teljesítése. Ezen elsődlegesen erkölcsi adósságok hiteles rendezése nyithatja meg a lehetőséget az egészségügyből jelenleg hiányzó orvosok és szakdolgozók pótlására is.

7. Az egészségügyben dolgozók tisztességes jövedelemszintjének meghatározását az azonos társadalmi hasznosság elve alapján valamely, rendezettnek tekinthető és természeténél fogva közfinanszírozású ágazat, például a bírósági bértábla alapján kell megkezdni, végső soron pedig a gyógyító ágazatra unikálisan jellemző magas felelősségszint és terhelés mértékének megfelelően kell beállítani.

És a 8. pont az Orvosi Kamara szerint: a társadalmi egészségbiztosítás és az egészségügyi működés

finanszírozásának a GDP 6,5 százalékában rögzített kötelező minimuma messze elmarad az OECD-országok átlagánál. A működésfinanszírozás kötelező minimumszintjének alkotmányos rögzítésével egyidejűleg rögzíteni kell az alkotmányban azt is, hogy legfeljebb öt év alatt milyen kötelező ütemezés szerint kell elérje a magyar egészségügyi működésfinanszírozási szintje az OECD-országok egészségügyének átlagos működésfinanszírozási szintjét. A társadalmi egészségbiztosítás és az egészségügy az abszolút elsődleges prioritású társadalmi javak közé tartozik, mert az egészségügy állapota kivétel nélkül minden ember életét, egészségét, betegségét, teljes körű társadalmi funkcióellátó képességét és elkerülhető korai halálózását közvetlenül, megkerülhetetlenül érinti.

Ma számos olyan dolog finanszírozása történik költségvetési forrásokból, ami egyáltalán nem tartozik az elsődleges prioritású társadalmi javak közé. Ez a tény is bizonyítja, hogy hazánk fejlettségi szintjén semmilyen morálisan elfogadható indok nem hozható fel arra, hogy elsődleges prioritású társadalmi javak tisztességes biztosítására, így az egészségügyi ellátás működésének tisztességes finanszírozására ne jusson elegendő forrás a 2019. évi költségvetésben sem. Spórolni azon közkiadásokon kell, amelyeket olyan dolgokra fordít az ország, amelyek nem az elsődleges prioritású társadalmi javak körébe tartoznak, mert egyáltalán nem egyöntetűen létfontosságúak minden egyes magyar állampolgár számára. Ez nem gazdasági kérdés, nem szociális kérdés. Ez a politikai kérdés, a politika és a kormányzat morális és politikai legitimitációját közvetlenül és alapvetően érintő erkölcsi kérdés.

A Magyar Orvosi Kamarának az anyaga. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Demeter Zoltán képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő. Parancsoljon!

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mind a tegnapi, mind pedig a mai napon is már többször elhangzott, hogy a 2019-es költségvetés a biztonságos növekedésnek a költségvetése. Ezt megerősítette bennem az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács tegnapi napon elhangzott véleményezése is.

Igen tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány 2010 óta a családokat és a munkahelyteremtést támogató adócsökkentő politikát folytat, amelyet természetesen jövőre sem szándékozunk abbahagyni. Sőt, az arányos adórendszer mellett továbbcsökkentjük a munkát terhelő adókat, valamint a vállalkozások és a családok adóterhét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az Igazságügyi bizottság tagjaként a bizottság feladatkörébe tartozó egyházügyekről, valamint a nemzetiségeket érintően nyilatkozzam a költségvetéssel összefüggésben.

Ehhez fontos felidézni az Alaptörvény VII. cikkének (4) bekezdését, amely a következőt rögzíti: „Az állami és vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek. Az együttműködésről a vallási közösség kérelme alapján az Országgyűlés dönt. Az együttműködésben részt vevő vallási közösségek bevett egyházakként működnek. A bevett egyházaknak a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételükre tekintettel az állam sajátos jogosultságokat biztosít.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Az állami és a vallási közösségek együttműködés iránti elkötelezettségét bizonyítja a benyújtott költségvetésről szóló törvényjavaslat, amelyet az alábbiakban részletezek.

(9.00)

Visszatekintve egypár gondolat erejéig - és megnyugtatta ellenzéki képviselőtársaimat, hogy nem a 2010 előtti időszakra, hanem csak 2010-ig -, a magyar kormány első döntése volt 2010-ben, hogy megszüntette az önkormányzatokat öt éven át sújtó terhet, ha az iskola fenntartását egyházi kezelésbe adta, és egyidejűleg magára vállalta az egyházi fenntartású oktató-nevelő intézmények kiegészítő normatív finanszírozását. Véleményem szerint ezzel az állam megteremtette és fenntartja a plurális oktatás lehetőségét mind a magyar falvakban, mind a magyar városokban.

A személyi jövedelemadó 1 százalékának újabb 1 százalékkal való kiegészítését az idén hosszú távon rögzíti úgy, hogy nem kell megismételni évről évre az 1 százalékról való rendelkezést. A járadékalmat évenként folyósítja az egyházaknak a vissza nem adott volt egyházi ingatlanok kártalanítása címén. Segíti az egyházak eszközellátásának fejlesztési finanszírozását, az egyházak közösségi célú programjait támogatja.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyházi célú központi költségvetési hozzájárulások közül szeretném hangsúlyosan is kiemelni a hittanoktatás támogatását. Az egyházügyi törvény alapján az egyházi jogi személy, az állam, a helyi önkormányzat vagy a nemzetiségi önkormányzat által fenntartott nevelési-oktatási intézményben és az állam vagy az országos nemzetiségi önkormányzat által fenntartott felsőoktatási intézményben törvényben meghatározott módon hitéleti oktatást szervezhet, és a hitéleti oktatás költségeit törvény, illetve a bevett egyházzal között megállapodás alapján az állam biztosítja.

A jövő évi költségvetés fakultatív, nem iskolai rendszerű hitoktatás támogatására 3100 millió forintot különít el. Meglátásom szerint a jövő nemzedékek nevelése nagyon befolyásolja Magyarország jövőjét. Pontosan ezért nagyon lényegesnek tartom, hogy a költségvetés a hittanoktatáshoz az igények szerint megfelelő költségvetési forrást biztosítson.

Meg kell említeni az egyházi közgyűjtemények és közművelődési intézmények támogatását, amely ötszörösére emelkedett 2010-hez képest. Az összeg az

egyházi gyűjteményi feladatokat ellátó intézmények működési, felújítási, gyarapítási feladatainak támogatására és az egyházi közgyűjteményekben dolgozó minősített kutatók illetménykiegészítésére, továbbá az egyházi közművelődési intézmények működésére fordítható.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vallási közösségek oktatási feladatai után hadd emeljem ki az egyházak nemzetmegtartó szerepét is. A költségvetés tudniillik fedezetet biztosít az 5 ezer lakosnál kisebb településeken szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelem pótlékára, amely ezen túl a teljes egészében lezárt zsidó temetők vallási előírásokat és kegyeleti szempontokat tiszteletben tartó fenntartásának, valamint nem zsidó hitközségek tulajdonában álló lezárt temetők és kivételesen használatban lévő zsidó temetők felújításának támogatására tartalmazza.

A 2019-es költségvetés továbbá fedezetet biztosít a külhoni szórványtelepüléseken magyar nyelven szolgálatot teljesítő egyházi személyek pasztorációs munkájának támogatására és nemzetmegtartó tevékenységük kiegészítő támogatására. Úgy gondolom, hogy a határon túli magyar gyülekezetben magyar nyelven szolgálatot teljesítő egyházi személyek támogatása a hitéleti támogatási célon túl nagyban hozzájárul a szórványban élő magyarság összetartásához.

A fejlesztések tekintetében a kormány az egyházakra partnerként tekint ebben a munkában, amelyet a nemzet megmaradásáért és felemelkedéséért folytat. Ezért a kormány kiemelten támogatja a Magyarországon működő vallási közösségek hitéleti és közszolgálati tevékenységéhez kapcsolódó infrastrukturális fejlesztéseit is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előirányzatok közül szeretném még hangsúlyozni az egyházi közösségi célú programok és beruházások támogatását is, amely 2010-hez képest is jelentősen növekedett. Nagy örömmre szolgál ez, hiszen a közösségépítést, a közfeladat-ellátást szolgáló, valamint hitéleti, kulturális, oktatási, szociális és vallásturisztikai projektek, programok és beruházások támogathatók az összegből, amire nagy szükség van.

És hadd emeljem még ki azt is, hogy a kormány döntése alapján Magyarország aktív szerepet kíván vállalni az üldözött keresztények megsegítésében 2019-ben is. Ezért ösztöndíjprogram támogatását és intervenciós támogatási keret létrehozását tökéltelte el. A költségvetési forrás biztosításával az a cél, hogy növeljük itthon és Európában a téma iránti szélesebb körű figyelmet, a keresztényüldözés által érintett válságövezetekben pedig ösztöndíjprogrammal, intervenciós segítségnyújtással támogassa a közösségek helyben maradását.

És hadd szóljak még a kormány kapcsolatáról a hazai nemzetiségekkel, amelyek véleményem szerint jók. Mint a számok is jól mutatják, Magyarország nemcsak szavakban, de Európa-szinten is kiemelkedő módon támogatja a velünk élő 13 őshonos nemzetiséget. 2010 óta mintegy háromszorosára nőtt a magyarországi nemzetiségek támogatásának összege. Jó

lenne, ha minden többségi állam ilyen példaértékű gesztussal és támogatási rendszerrel segítené a területén élő nemzetiségieket a Kárpát-medencében, Európában és a nagyvilágban egyaránt.

A „nemzetiségi támogatások” sorról finanszírozza a szakterület többek között a nemzetiségi önkormányzatok és nemzetiségi civil szervezetek számára elérhető nemzetiségi pályázatokat, a nemzetiségi köznevelési intézményt fenntartó nemzetiségi önkormányzatok vagy nemzetiségi színházak támogatását. És örömmel mondhatjuk, hogy ennek keretösszege például a nemzetiségi táborok kategóriánál az elmúlt években több mint tízszeresére emelkedett. A 2019. évi költségvetés tervezésében a kormányhatározatok által a szakterület vonatkozásában előírt determináció figyelembevétele mellett jelenleg plusz 300 millió forint többlettámogatás szerepel.

Az elmúlt évek kiemelkedő nemzetiségi köznevelési és kulturális fejlesztési támogatásai, hogy példaként kettőt hadd említsek, a budapesti szerb Nikola Tesla Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Diákotthon óvodájának elhelyezése 200 millió forint, a battonyai Magdu Lucian román általános iskola és óvoda meglévő iskolaépületének részleges átalakítása és tetőtér-beépítése 150 millió forint és a városi Iglauer park felújítása 240 millió forint.

(9.10)

Kedves Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az elmúlt évek tapasztalatai alapján kijelenthetjük, hogy az állam és az egyház együttműködése nemcsak az általánosság szintjén, hanem a kivételes ügyeket nézve a felek számára virágzó és gyarapodó kapcsolat.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat alapján pedig bízom benne, hogy a 2019. év is pozitív lesz ezen együttműködés területén is. Ehhez kérem szíves támogatásukat és köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most László Imre képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselője következik. Parancsoljon!

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Őszintén be kell vallanom önöknek, évek óta abban reménykedem, hogy a kormány egyszer felismeri az emberekről történő gondoskodás, a betegellátás fontosságát, és nemcsak beszél róla, de tesz is annak érdekében, például olyan költségvetéssel, amely megteremti a felteletit az idősekről történő gondoskodásnak és egy, a jelenleginél hatékonyabb gyógyítómunkának.

Sajnálatos, de igen érdekes megállapításokra juthatunk, ha ezt a 2019. évi költségvetés-tervezetet a 10 évvel ezelőtti, azaz a 2009. évi megszorító költségvetéssel vetjük össze. Csak csendben jegyezném meg, mert ezt önöktől nagyon ritkán lehet hallani, hogy a 2008-2009. évek a gazdasági világválság éveit voltak,

amely miatt az állami költségvetésben is megszorító intézkedésekre volt szükség. Formabontó módon tehát egy megszorításokat tartalmazó 2009-es költségvetés és egy jól prosperáló gazdasággal működő ország tervezett 2019-es költségvetése kerül összevetésre.

A 2009. évi zárszámadási törvény és a beterjesztett 2019-es törvényjavaslat adatai alapján a kormány prioritásait tükrözve a jövő évben nő az általános közösségi szolgáltatások, a védelem, a rendvédelem, a szórakoztató, kulturális és vallási tevékenység, a gazdasági funkciók és a funkcióba nem sorolható tevékenységek kiadásának hányada. Ezzel szemben csökken - és elnézést kérek önöktől, de itt számokat idézek, mégpedig 2009 és 2017 relációjában -, mégpedig 11,7 százalékról 10,2 százalékra az oktatásra, 9,2 százalékról 8,6 százalékra az egészségügyre, 34,3 százalékról 28,5 százalékra a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásokra, illetve 3,6 százalékról 3,2 százalékra a lakásügyre fordítható kiadások aránya. Ez utóbbi négy terület részesedési aránya a 2009-es költségvetésben szereplő 58,8 százalékról 2019-re várhatóan 50,5 százalékra csökken.

Ha ennek a két évnek az adatait a GDP százalékában mérve hasonlítjuk össze, akkor látható, hogy 2019-re az E. Alap természetbeni ellátásra fordított kiadásai, ahol a gyógyító-megelőző ellátások szerepelnek tételesen, 4,26 százalékról 3,99 százalékra mérséklődnek, és a nyugellátások aránya 8,36 százalékról 7,85 százalékra csökken.

Így már az első megközelítésben is világos, hogy az egészségügy vonatkozásában ez a 2019. évi költségvetésjavaslat az uniós források eredményeként növekvő gazdasági fejlődés ellenére még csak nem is szinten tartás, hanem, tisztelt képviselőtársaim, bizony a megszorítások költségvetése. Holott semmi sem indokolja ezt a megszorítást, hiszen a gazdaság jól teljesít, aminek lendülete az önök optimista prognózisa szerint az elkövetkezendő években sem fog megtörni. Így a törvényjavaslat szöveges indoklását, amely az egészségügy fejlesztéséről és a nyugdíjak értékének megőrzéséről szól, légből kapottnak és minden valós alapot nélkülözőnek kell minősíteni.

Engedjék meg, hogy a keresetek és a nyugdíjak vonatkozásában is tegyek néhány megállapítást. Mint ismeretes, a bérek éves átlagos 10-12 százalékos növekedése mellett a nyugdíjak értéke, mint ismert, csupán az infláció mértékében emelkedett. Ezért 2012. január 1-jétől, ekkor került bevezetésre a szociális hozzájárulási adó, a nyugdíjakra fordított kiadások is drasztikusan csökkentek, és napjainkban tovább csökkennek.

2012-2017 között a nyugellátások kiadása a GDP százalékában 10,8 százalékról 9,4 százalékra esett vissza, azaz 1,4 százalékponttal csökkent. Ez azt jelenti, hogy a nettó átlagkeresetek arányában 67 százalékról 58,3 százalékra mérséklődött a KSH adatai alapján a nyugdíjak átlagos értéke.

2017-2019 között ezek az értékek tovább romlottak, nevezetesen a GDP százalékában kifejezve 7,85

százalékra, a nettó keresetek arányában pedig 51,1 százalékra. Tehát 2012-2019 között a Nyugdíjbiztosítási Alap kiadása a GDP százalékában 3 százalékponttal mérséklődött, ami óriási csökkenés, míg a nettó keresetek arányában 16 százalékponttal. A keresetek és a nyugdíjak között ezért ez a bizonyos olló nagyon gyorsan kezd nagyon szélesre nyílni.

Csak 2015-höz viszonyítva, 2018-ban az átlagkeresetek 35 százalékkal, a nyugdíjak viszont csak 3 százalékkal emelkedtek. Ha ez így megy tovább, a nyugdíjak teljesen elveszítik az értéküket.

Hadd térjek ki az én szűkebb területemre, tehát az egészségügyre. Tekintettel arra, hogy a 2016. év az utolsó lezárt év, a költségvetés betervezése paradox módon mintegy fél évvel előzi meg a zárszámadási törvény betervezését. Így a 2017. év vonatkozásában gyakorlatilag semmilyen adattal nem rendelkezünk pillanatnyilag, ezért ez az átláthatóságát nem kis mértékben csökkenti a dolgoknak. Tehát tekintettel arra, hogy a 2016. év az utolsó lezárt év, ezért kizárólag csak az általános megállapítások szempontjából, ennek az évnek az adatait kívánom összevetni a 2019-re tervezett mutatószámokkal.

Ennek tükrében a természetesnek mondható nominális növekedések mellett, a GDP arányában mérve, minden kiadási előirányzat csökkenése állapítható meg. Az E. Alap költségvetésében a természetbeni ellátások kiadásai 2016-ban a GDP 4,3 százalékát érték el, míg a 2019-es javaslat ezzel szemben 3,95 százalékkal számol. Így tehát nem növekedésről, hanem bizony csökkenésről kell beszélnünk. Mindhárom tétel, a gyógyító-megelőző ellátások, a gyógyszer-támogatások és a segédeszközök támogatása egyaránt csökkenő GDP-százalék mellett található meg a tervezetben.

A központi költségvetésben látható intézményi költségvetések - a gyógyító-megelőző szakellátás intézményei nélkül -, fejlesztések, alapítványok támogatása a GDP 0,37 százalékról a GDP 0,32 százalékára esnek vissza.

De nézzük meg azt is, immáron a részletek irányába is kibontva az egészségügy tervezett költségvetését, hogy miként viszonyulnak egymáshoz a 2018. és 2019. évek költségvetésének adatai! Ezt megelőzően azonban szeretném hangsúlyozni, miként ez számtalanszor is tapasztalható a felszólalások alkalmával, hogy az egyes időszakok adatainak összevetésekor figyelmen kívül hagyják az infláció tényét, és így értelemszerűen meghamisítják a végeredményt.

(9.20)

Lazán 2010-es adatokat hasonlítanak össze '18 és '19 adataival, holott nagyon jól tudjuk, hogy reálértékben ez az összehasonlítás nagyon-nagyon nem állja meg a helyét.

Hadd mondjam el önöknek, egy nemzetközi kutatásban és nemzetközi intézmények munkájában jártas egyetemi tanár tavaly nyári előadásában - aki

kifejezetten egészségügyi statisztikával foglalkozott - mutatta be azt, hogy a 2016. évi egészségügyi költségvetés reálértékben nem éri el a 2006. évi támogatás színvonalát. Röpködnek a milliárd forintok, de az igazság pillanata, tisztelt hölgyeim és uraim, akkor jön el, amikor egy főre vetítve egy évben nézzük meg azt, hogy egy adott állam mennyit költ egészségügy címén, és itt már komoly problémák vannak. Hiszen teljesen egyértelmű a WHO, az Eurostat és az OECD adatai alapján, hogy Magyarország a sereghajtók közé tartozik ebben a tekintetben. Hiszen az EU-s átlag felét sem költi a magyar dolgozók egészségének megőrzésére vagy helyreállítására.

De azért nézzünk néhány szám adatot, ami a költségvetésben szerepel. 1740 milliárd forint szerepel a 2019-es költségvetésben a betegellátás szempontjából fontos természetbeni ellátások soron a 2018-as 1633 milliárd forinttal szemben. A kettő között egy egyszerű matematikai művelettel 107 milliárd forint különbség mutatható ki. Óriási összeg, azonban, tisztelt képviselőtársaim, ha az inflációs hatást figyelembe vesszük, azaz reálértéken számolunk, a két összeg közötti valós különbség máris 53 milliárd forintra csökken. Ha emellett figyelembe vesszük a kórházi adósságok évente 60-80 milliárdos nagyságát, a béremeléseket, illetve az „Egészséges Budapest” program tervezett 40 milliárd forintos kiadását, akkor máris mínuszban vagyunk az adott és vizsgált területen.

2019-ben, szigorúan 2018-hoz viszonyítva, egyértelműen kevesebb fog jutni a védőnői szolgáltatásokra, anya-, gyermek- és ifjúságvédelemre - nem tudom, hogy hol a családprogram -, az otthoni szakápolásra, a betegszállításra és a művesekezelésre. Közel felére csökkennek a gyógyító-megelőző ellátás célú előirányzatai, és nehezen értelmezhető módon az alapellátás és népegészségügy fejlesztésére fordítható források is.

Nem mehetünk el nyugodtan az alapellátásra és annak ügyeleti ellátására fordítható összegek mellett sem, hiszen a terület feszítő gondjai napról napra növekednek. Jelen pillanatban 309 háziorvosi praxis, 229 fogorvosi praxis feltöltetlen tartósan, fél év óta nincs ott orvos ezekben a praxisokban, és nem történik hathatós intézkedés annak érdekében, hogy az alapellátással kapcsolatos gondokat a kormány megállítsa. Szeretném önöknek elmondani azt az alaptezíst, axiómát, ami az egészségügy berkeiben meghatározó. Nem lehet ott normális és jó, megbízható egészségügyi ellátás, ahol az alapellátás nem működik rendesen.

Mindezek alapján, tisztelt hölgyeim és uraim, ki kell mondanom: a 2019. évi költségvetés a toporgás, a lemondás és a bizonytalanság költségvetése. A keserű ébredés költségvetése. Búcsú a növekedéstől és az európai életszínvonalától, a hétköznapi élet biztonságától. Az Orbán-kormány kilencedik évében Magyarországot kisemmizték, milliók élnek majd rosszabbul, nőni fog a szegénység, és újabb tízezrek kivándorlása várható, távolodunk az európai, sőt a környező országok béreitől, a javuló életszínvonalától.

Az Orbán-kormány virágzást hazudott, de súlyos megszorítások következnek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Nacsa Lőrinc képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője következik. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Elsőként a család témájával foglalkoznék, hiszen a család- és népesedéspolitika célja a demográfiai stabilitás elérése a magyar gyermeket vállaló és nevelő családok megerősítésével, a családbarát közgondolkodást erősítő szakmai programok és akciók végrehajtásával, a családok jólétének növelésével, a munka- és a családalapú társadalom kiépítésével, amelyhez fontos programokkal és kampányokkal, a családbarát szemlélet erősítésével járul hozzá.

A család- és népesedéspolitika területén továbbra is kiemelt szerep jut a gyermekvállalás ösztönzésének, hogy olyan környezetet tudjunk teremteni, ahol a kívánt gyermekek minden esetben megszülethetnek, és amelynek során az eddigieknél nagyobb hangsúlyt kap a határainkon kívül élő magyar honfitársaink gyermekvállalási szándékainak támogatása, amely egyidejűleg a nemzeti identitás, az anyaországhoz fűződő kapocs megerősítését is szolgálja. A babakötvény és az anyasági támogatás kiterjesztéséről is beszélék.

A magyar kormány 2010 óta családbarát politikát folytat, és a jövőben is ez a célunk. Jövőre nemcsak hogy megmarad a családi adókedvezmények rendszere, hanem bővílni is fog. 2019-ben 2015-höz képest a duplájára, havi 40 ezer forintra fog nőni a kétgyermekesek családi adókedvezménye, így közel 350 ezer családnál marad több pénz. Ez az az egy- és kétgyermekesek adókedvezménye, amit a szocialista-liberális kormányzat elvett az emberektől. A növekedés így éves szinten 2019-ben akár 240 ezer forint többletjövedelmet biztosít majd a családoknak 2015-höz képest, miközben a jövő évben is megmarad az első házások adókedvezménye, a 3 éves gyes és gyed extra, nő az otthonteremtésre szánt állami források összege is.

2019-ben minden eddiginél több pénzt fordítunk az otthonteremtés támogatására. Jövőre az ideinél is 16 milliárd forinttal több jut az otthonteremtésre. A CSOK a 2015-ös bevezetése óta már több mint 75 ezer család otthonteremtését segítette. Véleményünk szerint a családtámogatási rendszer kifejezetten jó úton halad. A családi adókedvezmények rendszerének köszönhetően 2011 és 2018 között 1900 milliárd forint maradt a gyermekes családoknál. 2019-ben minden eddiginél több pénz, 2004 milliárd forint jut a családok támogatására. Ez az inflációval már nem magyarázható - László képviselőtársamnak mondom -, hiszen 2010-ben alig haladta meg az 1000 milliárd forintot ez az összeg, most 2004 milliárd

forint lesz. Így tehát ez több mint kétszer magasabb, mint amennyit a balliberális kormány erre 2010-ben fordított. 130 ezer szülő pedig már semmiféle adót vagy járulékot nem fizet a jövedelme után.

A 2019-es költségvetésben kiemelt hangsúlyt kap a gyermekek napközbeni ellátása területén az átalakult bölcsődei és óvodai intézményrendszer további megerősítése, továbbfejlesztése mind a finanszírozási helyzet javítása, mind pedig a férőhelyek bővítése tekintetében, amely még hatékonyabban segíti a család és a munka összeegyeztetését.

Kiemelt feladatnak gondoljuk a módszertani szervezetek feladatellátásának támogatását, valamint az örökbefogadás utánkövetését végző közhasznú szervezetek és az örökbefogadásokban közreműködő civil szervezetek támogatását. A Kereszténydemokrata Néppárt nagy örömmel üdvözli, hogy jövőre 10 milliárd forint áll rendelkezésre családbarát szülészeti kialakítására, hiszen az a célunk, hogy méltó körülmények fogadják a családokat minden szülészeti osztályon, ahol a legkevésbé kiszolgáltatottan, az emberi méltóságot leginkább szem előtt tartva, a legnagyobb biztonságban adhat életet az édesanya a gyermekének. Itt fontos megjegyezni azt a közgondolkodási változást, hogy 2010-hez képest 2017-re több mint 25 százalékkal csökkent a terhességmegszakítások száma.

Ezzel összhangban természetesen fontosnak tartjuk a természetes fogamzássegítés támogatását is. A családok gyarapodása érdekében a termékenységet javító egészségügyi, oktatási és lelki szolgáltatást nyújtó állami vagy egyházi fenntartású intézmények ellátásának a fejlesztésére a kormány támogatást biztosít, így a természetes fogamzássegítéssel összefüggő feladatokra, például terápiás programokra, tanácsadásra, továbbképzésekre. Ennek összege jövőre 140 millió forint lesz.

(9.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Két kormányzati cikluson át számos sokakat érintő pozitív intézkedés történt a szociális területen is. Végző soron mindig azokra lesznek hatással a szociális terület intézkedései, akik támogatásra szorulnak az élet valamely területén. Alapelvként leszögezném, hogy az a jó, ha minél több embernek tudunk segíteni, még mielőtt a szociális védőhálót igénybe kellene venni. Azok a gondolatok és alapelvek nem változnak, hogy segély helyett munkát próbáljunk meg adni, és legyen rendszeres, kiszámítható jövedelme valakinek, és olyan legyen a családtámogatás, aminek köszönhetően több pénz marad a családi kasszában.

Fontosnak tartjuk a nagy létszámú, kissé elavult gyermekotthonok megszüntetését. Az elmúlt években ez tizenöt megyében már megtörtént, a program befejező szakaszához érkeztünk. Szeretném megjegyezni, hogy a gyermekvédelemben részesülő 21 ezer gyermek és 2500 fiatal felnőtt többsége már nem intézményben lakik, kétharmaduk nevelőszülőknél él. A

kormány célja 2010 óta ugyanis az, hogy minél több, az állam gondoskodására szoruló gyermek élhessen családi környezetben. Ezért erősítettük meg a nevelőszülői rendszert. Jövőre így tehát tovább emelkedhet a nevelőszülői hálózatok és a nevelőszülők támogatása, összesen 450 millió forinttal több jut jövőre erre a célra.

Emlékezhetünk, hogy a magyar kormány 2014-ben vezette be a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt, így tehát teljes körű egészség- és nyugdíjbiztosításra jogosítja a nevelőszülőt. Korábban az egy gyermekről gondoskodó nevelőszülő 15 ezer forintot kapott, ma már 60 ezer forintot kap. Három gyereknél 45 ezerről 113 ezer forintra nőtt ez az összeg.

Megőrizzük és tovább emeljük azoknak a kezdeményezéseknek a támogatását, amelyek eddig is eredményesek voltak. Nemzetgazdasági szempontból, és ami még fontosabb, társadalmi szempontból is fontos, hogy több foglalkoztatott legyen a megváltozott munkaképességűek körében is. Egyértelműen ki kell mondani, hogy igenis tud értékes munkát teremteni, hozzáadott értéket előállítani megváltozott munkaképességű honfitársunk.

Az érintettek számára egészen új életminőséget, életcélokat nyújthat, ha lehetőséget kapnak arra, hogy munkát végezzenek. A megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatási rátája jelenleg 40 százalékos, míg 2010-ben csupán 18 százalékos volt. A kormány célja a 40 százalékos foglalkoztatási ráta további emelése. Mi ebben természetesen támogatjuk a kormányt, hiszen ez egy nagyon fontos, kiemelt cél. Éppen ezért a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásának támogatására jövőre 2,7 milliárd forinttal többet fordít a kormány, így már közel 42 milliárd forint szerepel a költségvetésben erre a célra. Nyilván itt elengedhetetlen további piaci szereplők bevonása is, hogy a program a lehető legsikeresebb legyen.

Tisztelt Országgyűlés! 2010 októberében határozatot fogadott el az Országgyűlés arról, hogy a kormány készítsen országos programot azért, hogy valamennyi, köznevelésben tanuló magyar fiatal legalább egyszer magyar állami támogatással eljusson a szomszédos országok magyar lakta területeire, és cserkapcsolatok keretében minél több külföldi magyar diák juthasson el Magyarországra. Ezzel indult útjára akkor a Határtalanul-program, ahol anyaországi hetedikesekek, gimnazisták, szakiskolások tízezrei juthatnak el egy-egy elcsatolt területre, fedezhetik fel Erdély, Délvidék, Felvidék, Muravidék vagy Kárpátalja szépségeit, ellátogathatnak a tanulmányaikból, irodalmi vagy történelmi tanulmányaikból megismert helyekre, és találkozhatnak ott élő és tanuló, ugyancsak magyar fiatalokkal.

Ezen túlmenően a határon túli fiatalok is lehetőséget kapnak arra, hogy eljőjenek Magyarországra, és egy kis képzés keretében pár napot itt töltsenek, megismerjék a fővárost vagy az ország más pontjait.

Számunkra fontos, hogy a kettős állampolgárság mellett a személyes élményeken alapuló kapcsolat legyen az összetartozás alapja. A fiataloknak az iskoláskorban kell hogy ez kialakuljon, így a felnövekvő nemzedék is felelősséget tud majd vállalni a határon túli magyar testvéreinkért. A Határtalanul-pályázat rendkívül népszerű, hiszen folyamatosan egyszerűsítés történik a pályázati elszámolásban, az elszámolható költségeket kiterjesztettük. Mindmind a diákok kiutazását és a tanárok adminisztrációját segíti ez. Ezért is örvendetes, hogy több mint 5,6 milliárd forint áll majd rendelkezésre ezekre az utazásokra a jövő évben.

Fiatal képviselőként és ifjúsági vezetőként külön örvendetes számomra, hogy a kormány partnerként tekint a fiatalokra, és az elmúlt években is számtalan alkalommal bizonyítottuk, hogy a fiatalok is számíthatnak ránk. 5 százalékos lett az internet áfája, nőtt a diákhitel összege, a fesztiválok támogatása, mobilitási és önkéntességi programok kerültek beindításra, a szociális ösztöndíj 40 százalékkal fog emelkedni, és soha nem látott kollégiumi fejlesztési program indul el, valamint a fiatal családok segítése is csak pár példa, amit a fiatalokért tettünk.

Az előttünk fekvő költségvetésben is a fiatalok első sikeres nyelvvizsgájának támogatására 2,79 milliárd forint áll rendelkezésre, és a fiatalok vezetői engedélyének, tehát jogosítványának megszerzésével összefüggő hozzájárulásra, az ingyenes KRESZ-vizsga, a kedvezményes jogosítvány megszerzésére jövőre 1676 millió forint jut majd.

Fontos szót emelni a roma szakkollégiumok ügyéről is. Ezek az intézmények támogatják és segítik a hátrányos helyzetű, köztük roma származású, egyetemre vagy főiskolára járó hallgatók tanulmányi előmenetelét.

A 2011-ben létesített keresztény roma szakkollégiumi hálózat egyedülálló kezdeményezés európai szinten is, jó gyakorlatként azonosítható az európai országok számára, van is érdeklődés, folyamatosan érdeklődnek a program iránt különböző európai országokból. A roma szakkollégiumi hálózatok célja, hogy szakmailag jól felkészült cigány értelmiségi réteg tudjon közéleti szerepet vállalni a jövőben, támogatva és részt véve a hazai cigány nemzetiségű emberek felzárkózásának elősegítésében, továbbá hogy a diplomamegyszerzéssel a munkaerőpiacon eséllyel tudjanak elhelyezkedni a hátrányos helyzetű, köztük roma származású hallgatók.

A roma szakkollégiumok fontos nevelési eleme az együttlakás, így a hallgatók diákokthonokban vannak elhelyezve. Tanulmányi programjuk három alapvető pillére épül: a cigány-magyar kettős identitás fejlesztése, a spirituális modul, valamint közéleti ismeretek elsajátítása. Jelenleg tizenegy darab ilyen szakkollégium működési célú támogatása valósul meg a vidéki egyetemi városokban, illetve a fővárosban, összesen 325 fő hátrányos helyzetű roma hallgatóval. A hallgatók a humán szakokon túl az orvosi, a műszaki és a

gazdasági szakok mellett a művészeti szakokon is jelen vannak.

2019-ben mind a tizenegy szakkollégium lezárja majd az európai uniós program finanszírozását, így a továbbiakban a roma szakkollégiumok teljes körének fenntartása és szakmai működtetése, valamint az uniós támogatásból nem finanszírozható költségek támogatása a hazai költségvetésbe kerül majd beépítésre. A fejlesztési szakasz zárásainak időpontja kollégiumonként különböző: 2018. év áprilisától, tehát az elmúlt két hónaptól kezdődően 2019. év januárjáig tart. Ennek többlettámogatása így a költségvetésben a 2019-es évben 410 millió forint.

Fontos megjegyezni, és Demeter képviselőtársam már beszélt arról, de itt ülnek köztünk az Országgyűlésben egy képviselő és tizenkettő szószóló személyében a tizenhárom hazai nemzetiség képviselői is. A magyar kormány és a kormánypártok kapcsolata a hazai nemzetiségekkel kiváló. Mint a számok is jól mutatják, Magyarország nemcsak szavakban, de európai szinten is kiemelkedő módon támogatja a velünk élő tizenhárom őshonos nemzetiséget. 2010 óta mintegy háromszorosára nőtt a magyarországi nemzetiségek támogatása.

Kiemelt célként fogalmaztuk meg, hogy ez a támogatási rendszer, amely megerősítette a hazai nemzetiségeket, például szolgáljon azokban az országokban is, ahol magyar kisebbségek élnek, így ezekkel a szószólókkal kiemelten is tartjuk a kapcsolatot. Itt első sorban a szlovák, az ukrán, a román, szerb, horvát, szlovén szószólókra gondolok. Azt gondolom, hogy rendkívül fontos, hogy példát mutassunk azokban az országokban, ahol magyar kisebbségek élnek, hogy mi itt a kormányzatban és a parlamentben is hogyan bánunk a kisebbségekkel, hogyan támogatjuk a nemzetiségeket és hogyan támogatjuk az ő intézményeiket. Hiszen egyre több ember vallja magát nemzetiséghez tartozónak, valamint az általuk fenntartott intézmények és az ott tanuló vagy oda valamilyen módon kapcsolódó fiatalok, diákok száma is nő.

A nemzetiségi táborok, ahol kulturális, hitéleti, sport- és egyéb programokkal a nemzetiségi identitás erősödhet, akár anyanyelvi tanárokkal, cserediákokkal egy nagyon fontos eleme a hazai nemzetiségek életének. 2010 óta, és ez szintén nem magyarázható az inflációval, a nemzetiségi táborokra pályázható összeg több mint tízszeresére nőtt.

A jövő évi költségvetésben a korábbi években megemelt előirányzatoknál a nemzetiségi intézmények támogatása beruházásra és felújításra vagy pályázati önrészre használható része, ez a keret 200 millió forinttal fog nőni több mint 1,2 milliárd forintra. A nemzetiségi támogatások sorról finanszírozza a szakterület többek között a nemzetiségi önkormányzatok és a civil szervezetek számára elérhető pályázatokat. Itt is 100 millió forintos növekedésnek lehetünk szemtanúi, így már 2 milliárd 847 millió forintról beszélhetünk majd jövőre. Így tehát ezen a kiemelt és fontos területen is, mint eddig minden évben 2010 óta, most is előrelépést tapasztalhatunk, 300 millió

forintos többlettámogatás áll majd rendelkezésre a 2019-es esztendőben.

Végezetül még egy területről hadd szóljak, ez az egyházi terület, amelyről bővebben Szászfalvi László képviselőtársam is fog beszélni. Én csak azt szeretném kiemelni, hogy mennyire fontos és milyen látható hatása van a közösségépítésre szánt összegeknek. Az egyházi közösségi célú programok támogatása soron lévő pénz egy részéből olyan pályázat kerül kiírásra, ahol kisebb, maximum 5 millió forintig terjedő támogatásból közösségi programok, táborok, záródoklatok, kisebb közösségi beruházások valósulnak meg.

(9.40)

A KDNP rendkívül fontosnak tartja a közösségeket, mi hisszük, hogy a közösségek erősödése, a közösséghez tartozás segíti az országot, a nemzetet és a benne élőket is. Fontos célunk - és ez az elmúlt években rendezvények, fesztiválok, táborok, táborhelyek és ezeket keretbe foglaló közösségépítő szervezetek, egyházak támogatásában meg is mutatkozott -, hogy a fiatalok, akik keresik, meg is találják az értékalapon álló, nemcsak öncélú, hanem másokat is segítő közösségeket.

Az elmúlt percekben tehát bemutathattuk, hogy a közösségek, a rászoruló emberek támogatása, valamint a nemzetiségek és a határon túli diákok támogatása is nő a jövő évi költségvetésben. Mi ezt mind örvendetesnek gondoljuk, és éppen ezért támogatjuk a 2019-es költségvetési javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr, az EMMI államtitkára kért szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt felszólalásokban is több szó esett az egészségügyről, engedjék meg, hogy pár ezzel kapcsolatos fontos költségvetési tételre felhívjam a figyelmüket, legfőképp arra, hogy nyilván az egészségügyi többletek ebben a költségvetésben nemcsak a már beteg emberek gyógyítására koncentrálnak, hanem a még egészséges emberek egészségének megőrzésére is koncentrálnak, és természetesen családpolitikai célokat is tartalmaznak.

Mindenki számára az egyik legfontosabb dolog a magyar egészségügyben a béremelés, ezért fontos, hogy az elmúlt években elindult szakdolgozói béremelés a következő évben is folytatódni fog, a következő évben 8 százalékkal fog emelkedni a szakdolgozók bére általánosan, a teljes egészségügyi ellátórendszerben. Azt hiszem, ez egy olyan cél, amivel mindenki egyet tud érteni, és a költségvetésben a fedezete rendelkezésre is áll.

Az elmúlt években a kormány által indított sikeres programok voltak a várólista-csökkentés és az

alapellátás finanszírozásának a növelése. A várólistacsökkentésre sok-sok milliárd forintot fordítottunk; ennek meg is van az eredménye, hiszen a várólistákon várakozók száma 70 ezerről 28 ezerre csökkent. A továbbiakban is igyekszünk ezt a most már, azt mondhatjuk, európai szinten is a jobb eredmények közé tartozó eredményt tartani. Ennek a fedezete is szerepel a költségvetésben.

A házi orvosok számára nyújtott többlettámogatás 74 százalékkal emelte meg a házi orvosok finanszírozását. Most már nem 800 ezer forintból, hanem több mint 1,5 millió forintból tud havonta egy házi orvosi praxis gazdálkodni. A következő esztendőben ez 1,6 millió forint környékére emelkedik, a 2010-es alig több mint 800 ezer forintról.

A praxistámogatásoknak, tehát a praxis megvásárlásához nyújtott vissza nem térítendő támogatásoknak és a letelepedéshez nyújtott vissza nem térítendő támogatásoknak is meglelt az eredménye, hiszen az elmúlt években 500 ezer ember házi orvosi ellátását és 135 ezer ember fogorvosi ellátását tudtuk megoldani úgy, hogy ezeket a támogatásokat folyósítottuk. Ezek folytatásának a fedezete szintén szerepel a jövő évi költségvetési tervezetben, tehát aki azt szeretné, hogy minél több lakosnak legyen helyben saját és nem helyettesítő házi orvosa, az bizvást támogathatja ezt a költségvetést.

Szintén fontos a rezidensöztöndíj támogatásainak a növelése. 2,8 milliárd forinttal emelkedik az erre fordítható keret, amely szintén azt a célt szolgálja, hogy a Magyarországon végzett magyar fiatal orvosok és medikák a rezidens-támogatási programba lépve magasabb jövedelemre tegyenek szert, és utána pedig Magyarországon dolgozzanak közfinanszírozott egészségügyi rendszerben. Itt is 10 milliárd forint fölötti a korábbiakban erre fordított keret, ezt most megemeljük, és jövőre az ideihez képest közel 2,8 milliárd forinttal több szerepel ezen a soron.

Ahogy mondtam, nemcsak a betegségek kezelésére, hanem a megelőzésre is igyekszünk többet fordítani. Így például az oltóanyag-kínálat szélesítése is egy fontos kormányzati döntés volt. Még 2016-ban döntött a kormány amellel, hogy szélesíteni fogja azoknak a védőoltásoknak, azoknak a beadható oltóanyagoknak a körét, amelyeket ingyenesen megkaphatnak a magyar családok. Hárommal bővítettük az előző négy évben az ingyenesen beadható oltások körét, és az újabb többletekre a kormány most 1,9 milliárd forintot javasolt többletként a mostani költségvetésben. De szintén szerepel egyébként a kárpátaljai gyermekeknek az oltóanyag-beszerzési programja, hiszen az ottani gyerekek sokkal nehezebb körülmények között élnek, sokkal kevesebbet biztosít nekik az ukrán állam, éppen ezért igyekszünk ott is segítséget nyújtani. Tehát határon belül és határon túl egyaránt igyekszünk a gyermekek számára ingyenes oltóanyagok körét bővíteni, pontosan azért, hogy a gyermekek az egészségüket meg tudják őrizni, és ez nyilván a felnőttkorukra is kihatással van.

Folytatódik az „Egészséges Budapest” program, a 3 plusz 1 centrum építése, előkészítése és a több mint 28 társaskórház fejlesztése. Ennek a költségvetési tétel is rendelkezésre állnak.

Illetőleg nagyon fontos részre hívnám fel a tisztelt Országgyűlés figyelmét, a járóbeteg-szakellátásnak az „Egészséges Budapest” programon belüli fejlesztésére, amelyre egyrésztől 6,5, másrésztől 5,5 milliárd forintot tartalmaz többletként a következő évre benyújtott költségvetés-tervezet. Bízunk benne, hogy ez is nemcsak akkor a házi orvosi ellátások megerősítését szolgálja, amiket elmondtam, hanem a járóbeteg-szakellátás fejlesztését és ezen túl az „Egészséges Budapest”-en belül a fekvőbeteg-ellátásnak az európai szintre emelését Budapesten is, olyan szuperkórházi szintre, ami egy pár vidéki városban már létrejöhetett.

Fontos az Országos Mentőszolgálat mentőautóinak folyamatos cseréje. Mindannyian ismerik, hogy milyen állapotok voltak a Mentőszolgálatnál 2010-ben, az átlagéletkor nagyon közelített a törvényi maximumhoz, most pedig jóval-jóval alacsonyabb a mentőautók átlagéletkora. Ezt a több évnyi javítást szeretnénk tovább javítani, 1,9 milliárd forint szerepel mentőautó-beszerzésre a következő évben is.

Felhívnam a figyelmet, hogy nemcsak a mentőautókat cseréljük le, nemcsak azoknak a felszereltsége lesz sokkal korszerűbb és szélesebb körű, hanem a mentődolgozóknak nyilván a bérét is emeltük az előző esztendőben, és ahogy mondtam, idén plusz 10 százalékos emelés volt a Mentőszolgálatnál dolgozóknál, jövőre pedig a mentőápolók bére további 8 százalékkal fog emelkedni. És ezeknek a fedezete mind-mind a költségvetésben szerepel. A kormány pedig azon fog dolgozni - mint ahogy eddig is tette -, hogy a gazdaság növekedéséből megteremtse az alapját annak, hogy ezek a béremelések folytatódhassanak, minél inkább nagyobb ütemben, hiszen azt hiszem, ez minden jó értesű embernek a közös célja.

De ahogy említettem, nemcsak a mentőautók, nemcsak a bérek változnak, hanem a mentősök felszerelése is. Nem korábbi olyan ruhákban dolgoznak már, amelyek nem segítik, hanem inkább akadályozzák őket a mentési munkák elvégzésében, hanem egy, azt is mondhatnám, hogy ezen a piacon az egyik legmenőbb, Helly Hansen márkájú, egy 140 éves norvég cég által előállított védőruhában tudnak dolgozni. Ha valaki elmegy a boltokba, ez az egyik leginkább márkás, leginkább drága sportfelszerelés is vagy hétköznapi viselet is; azt gondoltuk, hogy a mentősöknek is a legjobbat kell adni, ezért sok-sok év után végre ezek a ruhák is megérkeztek a Mentőszolgálathoz.

A családbarát szülészetek kialakítására a második ütemre tartalmaz 5 milliárd forintot a költségvetés, az első 5 milliárdot az idei évi, a második 5 milliárdot a következő évi. Így 10 milliárd forintot tudunk arra fordítani, hogy a világra hozandó gyerekek minél inkább otthonos, családias, biztonságos körülmények között tudjanak megszületni.

Szintén felhívnom a figyelmüket a nemzeti nép-egészségügyi stratégiával összefüggő feladatokra biztosított közel 8 milliárd forintos többletforrásra. A nővérszálló-fejlesztési program elindítására szintén tartalmaz tételt a jövő évi költségvetés, többletet a korábbiakhoz képest. De még a repülőgépes donor-szervszállításra is plusz 300 millió forint szerepel benne. A hazai tüdőtranszplantációs programra többletként az egészségügyi költségvetésünk 2,5 milliárd forintot tartalmaz, több egyéb többlet mellett, amelyek valóban sok-sok tízmilliárd forintos többletet biztosítanak.

Ha megnézzük a költségvetésnek egy másik fontos részét az egészségüggyel kapcsolatban, nem az egészségügyi fejezetet, hanem az Egészségbiztosítási Alap fedezetét, itt is azt látjuk, hogy több tétel is növekszik: érezhető mértékben növekszik a gyógyító-megelőző ellátás költségkerete, 69 milliárd forinttal, a gyógyszer-támogatások esetében is közel 25 milliárdos többlettel számolhatunk. De ugyanígy a gyógyászati-segédesszköz-támogatásnál is egy 6 milliárdos tétellel. Az egyéb természetbeni ellátásoknak a kiadása is és a céltartalék is növekszik a jövő évi költségvetés tervezetében. Egy dolog csökken a jövő évi költségvetés tervezetében az Egészségbiztosítási Alapban, ez pedig a működésre fordított kiadás. Így kevesebbet költünk a működésre és többlet költünk a betegekre, többlet költünk a betegek gyógyítására. Látható tehát, hogy a kormány minden évben, így a jövő évben is igyekszik visszapótolni azokat a tételeket, amelyeket 2010 előtt vettek el az egészségügyből, és már ennél jóval előrébb is járunk, hiszen ezek a tételek messze 2000 milliárd forint fölé emelték már az Egészségbiztosítási Alap számaikat, amelyek 1500 milliárd forint környékén voltak 2010-ben. Tehát egy átfogó és hathatós emelkedés volt itt a gyógyítás költségeinek fedezésére.

Szintén szóba került az EMMI-t érintő területek közül az elmúlt időszakban a sportágazat támogatása. A mai napon még Szabó Tünde államtitkár asszonytól ezzel kapcsolatban egy hosszabb bemutatást is fognak hallani, de engedjék meg, hogy cáfoljam azokat a vádakokat, hogy a kormány nem költene tömegsportra és tömegsport-létesítmények fenntartására.

(9.50)

Súlyos milliárdos tételek szerepelnek akár a sportlétesítmények fenntartási támogatásánál, akár különböző sportági szakszövetségek vagy akár a Természetjáró Szövetség támogatásánál. A nemzeti sportközpontok által fenntartott különböző sportlétesítmények, amelyek egy jó része uszoda vagy sportcsarnok, itt másfél milliárdos az a többlet, amit üzemeltetésre tudunk fordítani. Ne feledjük el, hogy egy felépített uszodának, amely mondjuk, a nemzeti sportinfrastruktúra-fejlesztési programban létrejön, a bekerülési költsége valahol 300 és 500 millió forint

között van, az éves működtetési költsége 80 millió forint környékén van, és ezt nem az önkormányzatoknak kell most már kifizetni, hanem az állam vállalja ezt a nemzeti sportközpontokon keresztül. Egy átlagos ilyen uszoda 80 millió forint egy évben, és ezt nem az önkormányzatnak kell kigazdálkodni. De szerencsére nagyon sok új uszoda jön létre, hiszen a kormány minden járásban szeretne uszodát építeni, ahol még nincs. Ezek az átadások folyamatosak, és az üzemeltetési költségben is megjelenik ez a másfél milliárd forintos többlet.

De arra is felhívnom a figyelmüket, hogy kültéri sportparkok építésére, amelyek az egyik legközvetlenebbül tudják az emberek egészségét szolgálni, 2,5 milliárd forintot tartalmaz a költségvetés. Ebből a 2,5 milliárd forintból lényegében ingyenes szabadtéri konditermeket tudunk kínálni egyre több és több embernek. Ennél egyszerűbb és könnyebben hozzáférhető módja a sportolásnak kevés van, nyilván a futás még ehhez hasonló. Azok számára, akiknek nincs pénzük arra, hogy konditerembe jegyet vagy bérletet vegyenek, egyre több helyen ezt szabad téren tudjuk kínálni, teljesen ingyenes hozzáféréssel. Másrészt egy ilyen parkban, ahol több gép vagy bármi más berendezés található, nyilván valamelyest a közösségi életet is erősíti, hogy együtt sportolnak a környezetben élők.

Összességében elmondhatom, hogy az egészség megőrzésére nemcsak a sport, hanem a védőoltások terén és más területeken is jelentős többleteket tartalmaz a költségvetés. És hát ismertettem azokat a tételeket, hogy súlyos milliárdok és tízmilliárdok azok, amelyek pedig a beteg emberek gyógyításának a többleteit szolgálják a jövő évi költségvetésben. Aki szeretné, hogy növekedjen az egészségmegőrzésre, az egészségügyre fordítható kiadások mértéke, az kérem, hogy támogassa a jövő évi költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk az előre bejelentett képviselői felszólalásokhoz. Ezek sorában Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP képviselője következik. Tessék!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha már a költségvetésről vitázunk, akkor szeretnék reagálni röviden néhány előttem szóló képviselő felszólalására, egyrészt Hadházy képviselő úr, másrészt Aradszki András képviselő úr felszólalásaira.

Hadházy Sándor képviselő úr hosszasan értékelte a pozitív gazdasági folyamatokat, a stabil gazdasági helyzetet, illetve a kiszámíthatóságot, és egy nagyon komoly távlati tervet, víziót vázolt fel. Én azt gondolom, hogy ennek a megalapozatlanságát éppen aláhúzzák az aktuális hírek, amelyek a forintárfolyam gyengüléséről és az aggasztó hírekről szólnak. Illetve alá tudom támasztani ezeknek a túl optimista terveknek, ennek a túl optimista jövőképeknek a megalapozat-

lanságát olyan problémákkal is, hogy továbbra is óriási az elvándorlás a magyar fiatalok körében, és továbbra is vannak olyan nagyon fontos gazdasági és társadalmi rendszerek, olyan alaprendszerek, amelyek recsegnek-ropognak, és amelyek kiszámíthatósága nem biztosítható, és nem is látjuk, hogy hol vannak azok az ezermilliárdok, amelyekre szükség lenne. Tehát én úgy vélem, hogy egy kicsit optimista volt a képviselő úr felszólalása, és ennyiben mindenképpen reagálnom kellett rá.

Ugyanakkor azt is jelezte a képviselő úr, hogy stabilak a számok a költségvetésben, tehát megalapozottak a számok. Én most nem szeretnék belemenni ebbe a vitába, de rendkívül fontosnak tartom, hogy sokkal relevánsabb arról vitázni, hogy hogy néz ki a költségvetés szerkezete, tehát nem konkrétan a számok megalapozottsága, hanem maga a költségvetés szerkezete. Egyik ellenzéki képviselőtársam említette azt a kérdést, hogy a költségvetés összeállítása, a költségvetésről szóló vita egy politikai vita vagy egy szakmai vita. Én azt gondolom, hogy ez alapvetően egy politikai vita, mert politikai döntéseket kell hoznunk, hogy a rendelkezésre álló forrásokat mire akarjuk felhasználni, majd a megfelelő politikai döntések meghozatala után már szakmai szintre kell terelni, és akkor jön a végrehajtás.

Ugyanakkor épp az nem olvasható ki Magyarországnak jövő évi költségvetéséből, amit néhány ellenzéki képviselőtársam is említett, például az új ipari forradalomra való felkészülés. Hiszen látszik, hogy megalapozatlan az a kijelentés, hogy az oktatásra többet kíván fordítani a kormány. Ez nem igaz, mert reálérteken nem kíván rá többet fordítani a kormány, illetve látjuk azokat a kormányzati intézkedéseket, amelyek pont ellenkező irányba, tehát a kutatás-fejlesztés kibontakozási lehetőségei tekintetében ellentétes irányba hatnak. A kormány mond egy-két olyan célt, amivel egyet is lehetne érteni, ugyanakkor ha ránézünk a költségvetésre, akkor a számokból kiolvasható, hogy másként cselekszik és mást mond. Nyilván ez egy alapvetés, a miniszterelnök úr korábbi kijelentéseiből tudhatjuk, hogy nem azt kell figyelni, amit mondanak, hanem azt, hogy mit cselekszenek. Jelen esetben azt kell figyelni, hogy a költségvetésbe milyen számokat írtak be.

Aradszki képviselő úr hosszasan értékelte a 2010 előtti időszakot. Én azt gondolom, hogy zsinórban a harmadik kormányzati ciklus megkezdése után már nem ezzel kéne foglalkozni, hanem a saját teljesítményükkel, illetve annak a hiányával és az elkövetett hibákkal kéne inkább szembesülni és azzal kéne foglalkozni, mint a 2010 előtti időszakokkal. Azért zárójelben megjegyzem, hogy az az előtti időszak kritikájával a legtöbb kérdés tekintetében egyetértünk mi is, nyilván ezért fogalmazzuk meg azt, hogy az alternatíva nem a 2010 előtti időszakban keresendő a jelenlegihez képest.

Ugyanakkor egy fontos dolgot említett a képviselő úr a nemzeti szuverenitás kérdése kapcsán. Majd

egy-két konkrét példával fogom illusztrálni a költségvetésből, illetve a kormány politikájából, fejlesztési politikából és különböző nemzetközi szerződésekből, hogy itt is másként cselekszik a kormány, mint amit kommunikál.

S még egy gondolat a kereszténydemokrata programról. Nacsa képviselő úr családbarát intézkedésekről beszélt. Én azt gondolom, hogy az lenne egy igazi kereszténydemokrata program és az lenne családbarát kormány, amely megakadályozza azt a folyamatot, hogy családok ezreinek kell kényszerűségből szétszakadni az elvándorlás miatt. Sajnos ez egy nemzeti tragédia. Ha valaki családbarát kormányzásról beszél, akkor ezzel a kérdéssel kéne szembeszállni.

Az a fő gondolatom a költségvetés kapcsán, hogy ezekkel a kérdésekkel éppen nem foglalkozik a költségvetés. Nincs benne, nem olvasható ki belőle az az alapvető szemléletváltás, amely magában hordozná azt, hogy ezek ellen a folyamatok ellen fel tud lépni a kormány. Gondolok itt az elvándorlás kérdésére, a demográfiai válság problémáira, a vidéki területek kiürülésére, arra, hogy képtelenek voltunk, illetve képtelen volt ez a kormányzat, de hozzáteszem, a megelőző kormányzat is csökkenteni az országon belüli területi különbségeket, és képtelenek voltak kezelni a bérválság kérdését annak ellenére, hogy egyik kormánypárti képviselőtársam arról beszélt, hogy folyamatos a béremelkedés. Lehet, hogy volt béremelkedés, ugyanakkor még mindig olyan szintű bérválság van, ami sajnos megalapozza ezt a súlyos nemzeti tragédiát okozó elvándorlást. Véleményünk szerint szükséges lenne egy alapvető szemléletváltás a politikában, és ezeket célokat kellene a központba állítani, és ilyen módon kellene jó gazdaként valamennyi forrást felhasználni, és ilyen módon kellene megtervezni a költségvetést.

Ugyanakkor még egy dologra utalnom kell. Egyrészt olvashatjuk a költségvetés számait, másrészt el kell mondani, hogy sajnos minden évben a korrupcióra megy el a legtöbb pénz Magyarországon. Az lenne az egyik legfontosabb feladat, hogy a költségvetés vitája során vagy sokkal inkább azt megelőzően, hogy ezt a fajta rendszerszintű korrupciót fel kellene számolni. Ez súlyos felelőssége a kormányzatnak, és nem látjuk azokat az intézkedéseket, hogy ez irányba lépéseket tennének, sőt a helyzet fenntartásában érdekeltek, és a cselekvésük is azt támasztja alá, hogy ezt a fajta rendszerszintű korrupciót fenntartsák. Az LMP nagyon fontosnak tartja a korrupcióellenes küzdelmet, és az elmúlt ciklusokban nagyon sokszor benyújtottunk már olyan javaslatokat, amelyek nagyon sok tekintetben kezelnék ezt a problémakört. Most ismét benyújtottunk egy korrupcióellenes törvényjavaslatot, amely a gazdasági érdekérvényesítés szabályozása mellett megteremtené az átláthatóság feltételeit, és a különböző ellenőrző szerveknek megteremtené a valódi önállóságát és lehetőségét, hogy ezt az ellenőrző funkciót el is tudják látni. Az lenne az egyik első legfontosabb lépés, hogy a közpénzek felhasználása kap-

csán szüntessük meg a korrupció lehetőségét, és akkor beszélhetünk egy reális költségvetés-tervezésről vagy költségvetési vitáról.

Néhány szót kell ejtenem olyan gigaprojektekről, olyan beruházásokról, amelyek meggyőződésünk szerint nem szolgálják a nemzet érdekeit, sőt adott esetben olyan szinten kiszolgáltatnak minket hosszabb távon a gazdasági és egyéb társadalmi folyamatok tekintetében, amelyek adott esetben megkötik majd egy későbbi kormányzatnak a kezét, hogy talán jobb irányba terelessék ezeket a folyamatokat. Nagyon sokszor beszéltek már képviselőtársaim itt a Ház falai között a paksi bővítés hatásairól, illetve az azzal kapcsolatos véleményünkről. Én ebbe most nem szeretnék belemenni, de a lényeg az, hogy mi olyan tartalmú módosítókat nyújtunk be, amelyek minden ezzel kapcsolatos kiadást természetesen törölnének a költségvetésből. Meggyőződésünk, hogy ezeket az ezermilliárdokat egész más irányba, egész más módon kellene felhasználni, és ez szolgálná a nemzet érdekeit.

A sportközpontok, stadionépítések kapcsán is már sokszor elmondtuk a véleményünket, a megfelelő módosító javaslatokat benyújtottunk.

Szeretnék ugyanakkor egy konkrét projekt mentén egy kicsit többet idézni, ez a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésének a kérdése. Ez kifejezetten egy olyan projekt a megítélésünk szerint, amely nem a magyar nemzeti érdekeket szolgálja. Nincs egy világos alátámasztó, igazoló értékelés a tekintetben, hogy ez a sok száz milliárd forintos projekt bármiféle hasznot hozna, tehát hogy ez egy kihasznált infrastruktúra megépítését vagy bővítését alapozná meg.

(10.00)

Mi úgy látjuk ezt a kérdést, hogy ez konkrétan a kínai érdekeket szolgálja ki, kínai referenciákat teremt, semmiképpen nem szolgálja a magyar nemzeti érdekeket. Kínai hitelből történik ez a beruházás, ezt tulajdonképpen a magyar adófizetők fogják megfizetni. Tehát ilyen módon ez egy olyan beruházás, ami nem a nemzeti érdekeket szolgálja, de végső soron a magyar adófizetők százmilliárdjai mennek rá. A becsléseket, hogy mennyibe fog kerülni ez a beruházás, most már 700-900 milliárd forint közé teszik.

A filozófia e mögött egy új selyemút kialakítása, a pireuszi kikötő felőli szállítási kapacitások megteremtése. A szakmában majdhogynem konszenzus van a tekintetben, hogy olyan messze van a pireuszi kikötő, hogy ez a vasútvonal erre a célra alkalmatlan lesz, utasforgalom tekintetében pedig nem a legrelevánsabb fejlesztési lehetőség. Megjegyzem, hogy ebből a pénzből, mondjuk, 900 milliárd forintból a valóban kihasznált vagy jobban kihasználható magyar vasúthálózaton óriási fejlesztéseket lehetne eszközölni, gyakorlatilag a lassújeleknek a jelentős részét meg lehetne szüntetni a hazai vasúthálózaton.

A kormány nemzeti elkötelezettsége kapcsán még egy adalék. A pireuszi kikötő elérésére fektetünk

be vagy kíván befektetni a kormány százmilliárdokat gyakorlatilag a magyar adófizetők pénzéből, a másik irányból pedig voltak olyan kormányzati tervek - bevallom őszintén, nem tudom, hogy ezek most hogy állnak -, amelyek egy másik kikötő, a szlovéniai Koper kikötő elérhetőségét növelnék. Ott egy húszegynéhány kilométeres vasútvonal-fejlesztésbe kíván becsatlakozni a magyar kormány, vagy korábban voltak ezzel kapcsolatban ilyen szándékok. Hozzá kell tenni, hogy a pireuszi kikötő és a koperi kikötő egymással konkurens kikötők.

Mi értelme van ennek? Tehát magyar közpénzből egymással konkuráló fejlesztéseket végrehajtani, amikor éppen, hogyha egy ilyen új selyemutat akarunk létrehozni, akkor vasúti összeköttetésben is lehetne gondolkodni. Tehát ez a véleményem a magyar kormány nemzeti elkötelezettségéről.

Egy nagyon fontos kérdéssel szeretnék még mindenképpen beszélni, ami a területi különbségek csökkentésének az ügye. Az mindenki számára világos, hogy sajnos az uniós csatlakozásunk óta nem sikerült azon a helyzeten változtatni, hogy négy hazai régió is az Unió húsz legszegényebb térsége között van - ez nyilván a jelenlegi és az azt megelőző kormányok súlyos felelősségét is felveti.

De látni kell azt is, hogy a régiókon belüli területi különbségek is rendkívül aggasztóak. Nem tudta megállítani ez a kormány sem, de láthatóan szándéka sincs a régiókon belüli területi különbségek növekedésének megállítására. Ez a kormány nem tudta megállítani a vidékről történő elvándorlást, de látható a betervezett forrásokból, a költségvetés szerkezetéből, hogy a kormány már igazából le is mondott erről a feladatról, lemondott az aprófalvakról. Elmondhatjuk azt, hogy gyakorlatilag az elmúlt évtizedeknek a faluromboló politikáját folytatja ez a magát nemzetinek mondó kormány. Nem olvashatók ki azok a források, egyáltalán a kommunikációból sem ütközik ki vagy ott sem látható, hogy milyen módon kívánják a falvak elnéptelenedését, a periférikus térségben található falvak elnéptelenedését megállítani.

Szó volt kommunikációs szinten egy „Modern falu” programról, a „Modern városok” program analógiájára. De hol vannak ennek a költségvetési forrásai? Hol a tartalma? Hol a megalapozottsága? Mikor fog ez megvalósulni?

És akkor a „Modern városok” programról. Én magam is egy városi, nagyvárosi képviselő vagyok, pécsi, ott közvetlen közelről tapasztaltam azt, hogy milyen módon működik a „Modern városok” program, vagy mi a filozófiája a kormánynak. Alapvetően az, hogy nem adja oda az önkormányzatoknak a forrást, elvonja a városoktól, majd Orbán Viktor körbejárja az országot, és mint egy jótevő, elmondja, hogy milyen fejlesztések fognak megvalósulni. De ilyen módon nemhogy a lakosoknak, nemhogy az érintett közösségeknek a véleményét nem veszik figyelembe, de még a szakmai véleményeket sem veszik figyelembe, hogy egy adott településen a lehetőségeknek megfelelően mik lennének a legfontosabb fejlesztések.

Azt nem vonom kétségbe, hogy voltak nagyon jó fejlesztések, olyanok, amelyek Pécsre is konkrétan jó hatással voltak, de nyilván amikor ilyen szűkösen állnak rendelkezésre fejlesztési források, akkor alapvető felelősség az, hogy ezeket a forrásokat maximálisan, a lehető legjobban, a leghatékonyabban használjuk ki. Ez elmaradt, és erre az a „Modern városok” program olyan módon történő végrehajtása, amit a kormánytól tapasztaltunk, semmiképpen nem alkalmas.

Beszélnem kell még röviden az egyik szívügyemről, a közlekedés kérdéséről, a közlekedéspolitikáról. Megállapíthatjuk azt, hogy ez a kormány is, elődjéhez hasonlóan, egy teljesen alkalmatlan közlekedéspolitikát folytat. Tehát egyik részről elmondhatjuk azt, hogy a közlekedésfejlesztéshez kapcsolódó projektek, elképzelések is megalapozatlanok, rossz irányúak, legtöbbször egyébként a jelenlegi kormányzat, illetve az azt megelőző is politikai fejestehénné használta ezeket a közlekedéspolitikai fejlesztéseket.

Ugyanakkor egy nagyon fontos alrendszer, a közösségi közlekedés rendszere is recseg-ropog, és bár a szakmában teljes konszenzus van annak kapcsán, hogy alapvető reformra lenne szükség, semmilyen mozgást nem látok a kormány részéről, vagy hogy egyáltalán nyitottság lenne arra, hogy egy ilyen átfogó közlekedési reformot megvalósítsanak.

Mi az elmúlt időszakban egyébként több körben is letettünk olyan közlekedéspolitikai, közösségi közlekedési reformjavaslatokat, amiben elmondhatjuk, hogy teljes szakmai egyetértés volt, teljes ellenzéki egyetértés volt, sőt voltak olyan kormánypárti politikusok - most neveket nem mondok, nem akarok nekik rosszat okozni -, akik szintén egyetértettek ezekkel a reformokkal a helyes irányával és az alapvető fontosságával.

Sajnos nem látjuk a nyomait, hol van a nemzeti buszgyártás, amit beígérték, hol vannak azok a fejlesztések, a járműparkfrissítés, ami a közösségi közlekedés rendkívül rossz helyzetét segítené, az új állami, regionálisan átszervezett társaságok esetében egészen aggasztó a járműparknak az átlagéletkora. Az imént hallhattuk Rétvári államtitkár urat a mentőautó-állomány fejlesztéséről. Ezek nagyon örvendetes dolgok, de rendkívül fontos lenne, hogy a közösségi közlekedés járműállományát is fejleszteni kell, és milyen jó lenne, hogyha a kormányzati retorikának megfelelően ez egy nemzeti buszgyártásnak adna óriási piaci lehetőséget. Sajnos ennek a nyomát sem látjuk, illetve csak egy-két apróbb törekvést, de igazából azok is elhaltak.

Nézzük a fejlesztéspolitikát! A legkirívóbb a költségvetésben, hogy a korábbi 40 milliárd helyett 20 milliárd forintot kívánnak költeni a közútfejlesztésre. Ez egy óriási felelőtlenség a megítélésünk szerint. Azt tudni kell önöknek is, hogy a magyarországi alsóbbrendű úthálózat állapota évről évre romlik, tehát egyre rosszabb lesz azoknak az utaknak az állapota, amelyek már olyan rossz helyzetben vannak,

hogy javítani nem lehet, újra kell építeni őket. Ez a folyamat fog felgyorsulni, tisztelt képviselőtársaim, azáltal, hogyha tovább csökkentik a karbantartásra fordítandó forrásokat, és hagyják ezeket az utakat tönkremenni. Csak nem tudom elképzelni, honnét lesznek források ahhoz, hogy ezeket az utakat újjáépítsék. Rendkívül fontos, hogy ezek az utak - ez legyen egyértelmű - étellel töltsék meg a periférikus vidéki térségeket, amelyek egyébként ezer más infrastrukturális problémával is szembesülnek.

A másik oldalról, az autópálya-építés vagy a gyorsforgalmi úthálózat fejlesztése kapcsán vannak még komoly kérdőjelek, nem igazán látjuk most, hogy milyen új irányt kíván a kormány tekintetbe venni. De az világos, hogy véleményünk szerint most nem újabb autópálya-építésekre lenne szükség, hanem pontosan az alsóbbrendű úthálózatnak, illetve a néhol nagyon rossz állapotban lévő főutaknak, hagyományos főutaknak a karbantartását kéne elvégezni, hiszen az autópályák akkor lesznek relevánsak, akkor lesznek jobban kihasználhatóak, hogyha a ráhordó funkciót ez az alsóbbrendű úthálózat meg tudja valósítani. Sajnos erre most nem alkalmas ez az úthálózat.

Azzal egyetértünk ugyanakkor, hogy vannak olyan fontos gyorsforgalmi úthálózati elemek, amelyek szükségesek. Nagyon sokszor elmondtam már különböző fórumokon, hogy megítélésünk szerint óriási szükség lenne például egy olyan gyorsforgalmi összeköttetésre, ami az ország déli régióit - a fővárost elkerülve - összekötné. Ezeket a projekteket kéne erőltetni, sürgetni, illetve az elkészült autópályáknak a határig történő meghosszabbítása is indokolt lehet. De összességében nem a magyar gyorsforgalmi úthálózat további sűrítésére kéne a forrásokat felhasználni, hanem arra kéne törekedni, hogy az alsóbbrendű úthálózat alkalmas legyen arra, hogy ellássa az alapvető feladatát, hogy a vidéki életnek a feltételeit, a gazdasági működés feltételeit megteremtsék, és ilyen módon egyébként egy ráhordó funkciót is be tudjanak tölteni a gyorsforgalmi úthálózat kapcsán.

Az LMP-nek rengeteg javaslata lesz e tekintetben, amit elmondtam, nyilván az ezt megalapozó rengeteg módosító javaslatot benyújtottuk, illetve benyújtunk, amelyek ezekből a nagy fejlesztési irányokból ezeknek az elfeledett, de rendkívül fontos céloknek a megvalósítására fordítanák ezeket az összegeket. Én nagyon bízom benne, hogy képviselőtársaim belátják, hogy ez egy tarthatatlan helyzet, és támogatják majd ezeket a módosító javaslatokat.

Mi megfogalmaztunk korábban olyan javaslatot is, hogy a tömegközlekedés áfáját, a közösségi közlekedés áfáját is csökkentenünk kell - ennek megfelelően is tettünk, illetve teszünk majd a későbbiekben is javaslatokat. Hozzáteszem egyébként még, hogy az alsóbbrendű úthálózat problémája tekintetében, azzal együtt, hogy a kormány jelentős mértékben csökkenti a ráfordításokat a korábbi évhez képest, szakmai számítások szerint 1000 milliárd forint hiányzik ahhoz, hogy az alsóbbrendű úthálózatot rendbe lehessen

tenni, hogy legalább egy megfelelő szinten a vidéki térségeket el tudja látni.

Nagyon röviden az önkormányzatok helyzetéről is szeretnék szólni. Egy korábbi vitában elhangzott egy felvetésemre kapott kormányzati válaszként, hogy nem tudnak eladósodni az önkormányzatok. Dehogyan tudnak eladósodni! Nyilván közvetlenül az önkormányzat eladósodását jogszabályi módon meg lehet akadályozni vagy kormányzati hozzájáruláshoz lehet kötni a hitelfelvételt, de bizony az önkormányzatok a saját cégeiken keresztül brutálisan kezdenek eladósodni. Pécs példáját tudom hozni: egykor 44 milliárd forint adósságvállalás történt, most a cégekkel együtt 20 milliárd forint felett van a városnak az adóssága. Pécsi képviselőtársaim pontosan tudják, hogy bizony kőkeményen el tud adósodni egy város, hogyha rossz a gazdája, illetve másik oldalról rossz a kormányzati politika, ami ezzel kapcsolatos.

(10.10)

Alapvetően nem az a probléma egy önkormányzattal, hogy eladósodik, kevés forrása van, az a közvetlen probléma, hogy nem tud részt venni egy olyan feladatban, ami egyébként egy nagyon komoly, fontos feladat lenne az önkormányzatnak, hogy egy gazdaságélénkítő tevékenységnek a motorja, katalizátora legyen. Források hiányában nem tudja a helyi gazdaságot fejleszteni. Másrészt pedig rengeteg magyar város, önkormányzat nem tudja azokat a nagyon fontos közszolgáltatásokat finanszírozni, amelyek közvetlenül érintik a magyar embereket. Például vízszolgáltatás, közösségi közlekedés kérdése. Pontosan ezért történik az, hogy eladósodnak az önkormányzatok például egy járműállomány-frissítés kapcsán. Bizonytalanok az állami árkiegészítések, támogatások, ezért történik az, hogy óriási helyiadó-emeléseket tapasztalhatunk országszerte mindenhol az önkormányzatok szintjén. Nyilván egy kényelmes kormányzati pozíció, hogy megvonja a forrásokat vagy nem adja oda teljes mértékben a forrásokat, amelyekre szükség lenne, és majd a helyi fideszes polgármester megméri a saját népszerűségét a tekintetben, hogy óriási adóemelést hajt végre, ezzel sanyargatva a városi polgárokat. De nyilvánvalóan ez nem megoldás.

Ezért az LMP olyan irányú módosító javaslatokat is benyújt, amelyek növelnék az önkormányzatoknak jutó forrásokat. Közülük egy javaslatot emelnék ki. A gépjárműadó helyben maradó értékét 100 százalékra növelnék, ezzel rögtön 14 milliárd forinttal növelnék meg az önkormányzatok forrásait. Szerintem arról nem kell vitatkozni, hogy a gépjárműhasználat negatív hatásai helyben képződnek, nyilván teljes mértékben logikus az, hogy ez az adó oda kerüljön, és ezt a forrást az önkormányzatok tudják felhasználni.

De meg kell említenem még azt is, hogy az LMP több száz módosító javaslatot gyűjtött össze, olyan módosító javaslatokat, amelyek alsó szintről, helyből

érkeztek. Konkrétan helyi közösségek küldtek nekünk olyan projekteket, amelyek alapvető fontosságúak. Rengeteg, több száz ilyen javaslatot fogunk benyújtani, ami pontosan ezt a helyzetet kívánja orvosolni, hogy az önkormányzatnak az alapvető közszolgáltatásokra, a legfontosabb feladatok ellátására sincs megfelelő forrásuk. Ezeket akkor ilyen módon legalább a központi költségvetésből biztosítani kell. Olyan projektek vannak ezek között, mint valahol egy röntgen-gép javítása, azbesztmentesítési program, szakrendelő fejlesztése, kórházi eszközfejlesztések, légszennyezettségi monitoringrendszer bővítése, talajszennyezettség kármentesítése, ivóvízminőség javítása. Ezek mind-mind olyan programok, amelyeket, ha megfelelő lenne az önkormányzatok ellátásának rendszere, megfelelő lenne a forrásuk biztosítása, nem kéne a központi költségvetésből megvalósítani, hanem meg tudnák oldani saját hatáskörben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. V. Németh Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Hölgy és Urak! Kedves Képviselőtársaim! A költségvetési vita során számos jó hírrel szolgálhatunk, bővülő családtámogatásról, csökkenő adókról számolunk be. Több pénz jut az ország védelmére. Tíz-, százmilliárdos növekmények is szerepelnek a tervek között. E tekintetben az én hozzászólásom kakukktójas lesz, hiszen egy 5, 2 és 0,5 milliárdos pályázatról kívánok szólni, amely talán nem tartozik az elsődleges prioritások közé, hiszen a Csoóri Sándor Alap forrásai nélkül, a nemzeti értéktárok és hungarikumok népszerűsítésére szánt összegek nélkül vagy éppen a zártkerti program támogatása nélkül lehetne élni. Lehetne élni, de sokan gondoljuk, hogy nem érdemes, hiszen ezek a programok az élő hagyományt támogatják, ezek a programok identitásunk megerősítését szolgálják, egyszerűen a hazaszeretet, amely a szülőföldre való ragaszkodást edzi meg.

A három programban talán az a közös, hogy egyrészt nemzeti forrásokból táplálkozik, másrészt pedig az elmúlt évek szellemi terméke. Voltak próbálkozások, bátortalan próbálkozások arra, hogy nagyobb forrást szánjunk a folklórra, nagyobb összegeket vagy egyáltalán fordítsunk összegeket a falusi szőlőhegyek megmentésére, azonban erre csupán az Orbán-kormány volt hajlandó.

A Csoóri Sándor Alap a hazai magyar és nemzeti és határon túli néptánc-, népzeneegyüttesek, népdalkörök számára nyújt támogatást, valamint a tárgyalgató népművészeti alkotóközösséget támogatja, népi kézművességet juttatja forráshoz. Ezeknél a pályázatoknál mindenekelőtt a tudásátadás elősegítése, a szakmai közösségek megerősítése fontos szempont, és mindezek mellett természetesen a közösségek támogatása is, hiszen amellett, hogy a legkiválóbb

néptáncegyüttesek, zenekarok kiváló művészeti produkciót szolgáltatnak, amellelt remek közösségeket is létrehoznak. 2017-ben erre a területre 2 és fél milliárd jutott, ebben az esztendőben már 5 milliárd, és a kormány ígéretének megfelelően a jövő évi költségvetésben is 5 milliárd forintot szán az alapra. Ebből az együttesek a népviseleteiket készíthetik el, praktikusan fellépőruháikat, élő népzenei együttesek szolgáltatásait vehetik igénybe, szakmai oktatási költségeket finanszíroznak, illetve kis értékű eszközbeszerzés is megtörténik, például hangszerbeszerzés.

Keveset gyakorló népzenezőként hadd említsem meg, hogy magára a kézművességre több forrást kellene fordítani akár a többi terület rovására is, hiszen ezen a területen bizony nagyobb a baj. Hogy megmaradjon az utolsó kékfestő, az utolsó szegedi papucskészítő át tudja adni a tudását, erre bizony forrást kell biztosítani.

Kiemelem még a táncházak támogatását. Hadd idézzem Csoóri Sándort, az alap névadóját, aki a néptáncmozgalom hajnalán azt mondta, hogy a néptánc történetének két fontos történelmi pillanata volt. Az egyik: mikor a néptánc felkerült a színpadra. A másik: mikor újra visszakerült a földre, de már nem művészetként, hanem hogy tánc maradjon, ahogy a szél az szél, eső az eső. Nos, nem véletlenül került be a táncházmozgalom mint módszer az UNESCO szellemi kulturális örökség listájára, és ily módon került be a hungarikumok gyűjteményébe.

Áttérve a másik területre, a hungarikumok, nemzeti értékek körére, emlékeztetnék rá, hogy erre a 2012. évi törvényalkotás adott lehetőséget. Most már 70 elem szerepel a hungarikumok tárában, az ipari-műszaki megoldásoktól, az agráriumon át a természeti és épített örökségig.

De legalább annyira fontos, hogy egy másik dimenzióban is támogassuk az értékek létrehozását, ez pedig a települési kör vagy kistérségi, tájegységi kör, ahol észre kell vennünk, hogy mind Magyarországon, mind a határon túli területeken egy hungarikummozgalom alakult ki, hiszen több mint ezer település hozta már létre a települési értéktárát. Hasonló ez a mai tevékenység a rendszerváltozáskorhoz, mikor a címereiket alkották meg a települések, és megkeresték azt a néhány karakterelemet, amellyel ők saját magukat azonosítják. Ez az értékgyűjtés most egy bővebb lehetőséget ad számukra. Itt mintegy 500 milliós forrás szolgálja azt, hogy egyrészt a hungarikumok körét bővítsük, megismertessük, és ezzel az országimázst is szolgáljuk, másfelől a települések támogatását, egyesületek támogatását is biztosítsuk.

Itt van a harmadik program, a zártkerti program, amely látszólag különböző az előző kettőtől. Az országban mintegy 200 ezer hektár zártkert van. Ez a név félrevezető, itt a falusi szőlőhegyekről és gyümölcsösökről beszélünk, és nem feltétlenül a történelmi borvidékekről; kisparaszti tájfenntartó gazdálkodásról, amelynek a maradványai még megvannak. Ha megnézzük ezt a 200 ezer hektár zártkertet, amely áll 1 150 000 parcellából, az osztatlan közös tulajdonok

révén akár több millió tulajdonosból is, akkor láthatjuk, hogy bizony ebben a szegmensben baj van, a területeknek mintegy fele akár gondozatlan is lehet. Elveszni látszik bizony az a termelési potenciál is, amely egyfajta vidékfejlesztési funkciót is szolgált a településeknek, az önfenntartást szolgált. Most azonban ezek a szőlőhegyek elpusztulnak, beerdősödnek; egyébként hozzáteszem, ez a jobbik folyamat, amikor már látjuk az erdőben a szőlőkarót, hiszen ez egy jóval gazdagabb ökoszisztéma, mintha agrársivataggá változtatnánk, napraforgót, kukoricát raknánk bele oda, ahova nem való. Tehát egyrészt ez az irány lehetséges, másrészt, hogy szervezett módon, az eredeti művelési ág megtartásával akár biztosítsuk a professzionális agráriumnak.

(10.20)

De az elsődleges cél mégiscsak az, hogy fennmaradjon az eredeti funkció, fennmaradjon a kisegítő gazdaság lehetősége, és ez a program ahhoz dob mentőövet. Ahhoz ad segítséget, hogy az utakat rendbe rakják, vízvételi lehetőséget alakítsanak ki, villamos árammal ellássák a szőlőhegyeket, illetve vadkerítést építsenek. Az ideai forráshoz hasonlóan a költségvetés az elkövetkező évben is 2 milliárd forintot biztosít erre.

Ha úgy tetszik, ez is egy 24. óra program; ahogy annak idején Bartók Béla, Kodály Zoltán és követői összegyűjtötték az utolsó népdalt, az utolsó zenekari produkciót, majd később Martin György, Pesovár Ernő az utolsó táncmozdulatokat, ugyanúgy kell most megóvnunk a gyümölcsészeti kultúrát is, akár ezzel a programmal. Az elmúlt esztendőekben a Földművelésügyi Minisztérium egyébként mintaprogramokat támogatott, 69-et az országban, ahol kerestük annak a lehetőségét, hogy hogyan lehetne a XXI. században megmenteni ezeket az értékeket, a kert egyes részét akár közösségi művelésbe is venni.

Ez a program mindamelllett tájfenntartó program, hiszen ez a mozaikos szőlőhegyes vidék szerves része az országnak, annak karakterének. Hogyha ez elveszik, akkor szegényebbek leszünk. És a biodiverzitást is szolgálja, hiszen az elmúlt száz esztendőben elvesztettük az élelmezési célú növényeinknek mintegy 75 százalékát. Tehát nemcsak a vadon élő növények és állatok pusztulnak, hanem szűkül az agro-biodiverzitás is.

Tehát fontos az, hogy megmaradjon még az eredeti termőhelyen, nemcsak a génbankokban a cigányalmafa, a szentiványi almafa, a bakszar körte, a sózókörte, és még folytathatnám, mert ez hitelesíti, tulajdonképpen ez leplezi le annak értelmét, hogy miért kell ezeket a gyümölcsöket megóvni, miért kell ezt a kultúrát támogatni, ápolni, hiszen itt nemcsak valamiféle élelmiszer-termelésről van szó, nemcsak szermaradványmentes gyümölcsöknek az előállításáról, hanem az ehhez kapcsolódó kultúra megtartásáról is. Ahogy mondta egy kiváló néprajzos, a szőlőhegyek

korszakokon átívelő menedéket és ellenvilágot is jelentettek. Szeretnénk, hogyha ezekkel a támogatásokkal ez a menedék továbbra is fennmaradna.

Én kívánom azt, hogy ehhez hasonló programok még szülessenek, amelyek révén tulajdonképpen megerősíthetjük nemzeti identitásunkat, ragaszkodásunkat megedzhetjük a közvetlen szülőföldhöz, hozzájárulhatunk ahhoz, hogy egészségesebben éljünk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Mellár Tamás képviselő úr, a Párbeszéd képviselője. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt ház! Kedves Képviselőtársak! Azt gondolom, abban nincs vita köztünk, hogy a költségvetés mennyire fontos dolog, a költségvetési törvény elfogadása, hiszen a költségvetés határozza meg a gazdaság működését, jelöli ki azt az egyensúlyi és növekedési pályát, amelyen haladni kell, haladnia kell a gazdaságnak.

Ha azonban az elmúlt évek gyakorlatát tekintjük, akkor azt láthatjuk, hogy bizony ez nem mindig volt így, vagy többnyire nem így volt, mert az elfogadott költségvetéshez képest a gazdaság azért lényegében másként működött, azért is, mert az elfogadás után a költségvetést még a hatálybalépése előtt is többször módosították, aztán persze menet közben is többszöri módosítás történt.

Nos, ezt látva azt is gondolhatnánk, hogy milyen kár, hogy ilyen módosítások történtek, hogy nem lehet zsinórmérték a költségvetés a tényleges gazdasági működést tekintve. Ha azonban megnézzük a 2019-es költségvetési tervezetet, akkor azt látjuk, hogy hála istennek, van mód arra, hogy módosításokat eszközöljön a kormányzat a megelőző évek gyakorlatának megfelelően, hiszen ezzel a költségvetési tervvel, azt gondolom, hogy nagyon-nagyon kockázatos lenne a 2019-es esztendőnek nekivágni, különös tekintettel arra, hogy milyen bizonytalanságok vannak. Tehát bízunk benne, hogy a korábbi gyakorlatnak megfelelően menet közben több módosítás is lesz, és így nagyobb baj nélkül meg tudjuk úszni a dolgot.

A költségvetésnek alapvetően két célja van, két célja kell hogy legyen. Az egyik a stabilitás, a másik pedig a gazdasági növekedés. A stabilitás és a gazdasági növekedés tekintetében is azonban meg kell különböztetni a rövid távú és a középtávú célokat. Tehát egy jó költségvetés mind rövid távon, mind középtávon biztosítja a stabilitást és a gazdasági növekedést.

Nos, az előttünk fekvő költségvetés ezt a kétszer kettes célt nem tudja teljesíteni. Nem tudja teljesíteni azért, mert a kormányzat ragaszkodik egy magas, 4 százalékos körüli vagy 4 százalékos feletti gazdasági növekedéshez, miközben a magyar gazdaság potenciális növekedési üteme nem több mint 2 százalékos. Ebből az következik, hogyha ezt a 4 százalékos növekedési tervet szeretné megvalósítani a kormány, akkor fel kell

áldoznia egyfelől a középtávú növekedési lehetőségeket, másfelől pedig szintén a középtávú egyensúlyi célt is.

Miért mondom ezt? Azért, mert ahhoz, hogy egy ilyen jelentős mértékű, 4 százalékos körüli gazdasági növekedés valósuljon meg, arra lesz szükség, amit a kormány a korábbi években is alkalmazott, hogy azokat a forrásokat, amelyek a tőkeállomány bővítésére, amelyek korszerűsítésre, szerkezetváltásra, szerkezetátalakításra lettek volna szánva vagy kellett volna hogy fordítsák, azokat nem arra fordították, hanem olyan célokra, amelyek rövid távon tudták a gazdaságot élénkíteni. Tehát főként az építőipart fejlesztették és építményjellegű beruházásokat hajtottak végre, amely egy gyors növekedést hoz létre, de amelynek eredményeképpen nincsen tőkeállomány-bővülés és nincs korszerűsítés.

A másik oldal pedig az egyensúlyi kritérium fenntartása. Mivel a jelenlegi állapotokat tekintve az egyensúly elég biztos lábakon áll, tehát ebben az adott szituációban, ebből következően egy jelentős keresletoldali élénkítés nem fog rövid távon semmiképpen sem egyensúlyzavarokat hozni, de középtávon már minden bizonnyal. Ezt nemcsak én mondom, hanem ezt állítja az Európai Bizottság is. Az Európai Bizottság megállapítása az országspecifikus ajánlásoknál olvasható, hogy ez már a 2017-es esztendőben is problémás volt, hogy a középtávú strukturális hiány 3,1 százalékos volt, miközben annak a pályának a fenntartásához 1,5 százalékosra lett volna szükség.

Tehát egy 1,6 százalékos túllépés történt, és ebből következően egyébként ajánlja is azt, hogy Magyarország számára szükséges lenne egy 350 milliárdos kiegészítést már most megvalósítani október végéig. Természetesen tudjuk a kormány válaszát erre, a kormány azt mondta, hogy mivel ez nem kötelező számunkra, mert nem vagyunk tagjai a Monetáris Uniónak, ebből következően nem valósítjuk meg, de attól a probléma még megvan.

Ennél fontosabb egyébként talán az, hogy maga az ÁSZ is elismerte ezt. Az ÁSZ a következő megjegyzést tette: „Az 1,7 százalékos strukturális hiány nem felel meg a középtávú költségvetési hiánycélnak, mert ahhoz 1,5 százalékos kellene.” Mint ismeretes, a 2019-es tervben 1,7 százalékos strukturális hiány van megfogalmazva, de ennek 1,5-nek kellene lenni.

Nos, ezek alapján mit gondolhatunk arról, hogy a költségvetésünknek mi az alapvető karaktere? Én azt gondolom, hogy beleillik a korábbi évek sorába, vagyis ennek a költségvetésnek az a fő üzenete, hogy továbbra is arra rendezkedik be, hogy a rövid távú célokat a hosszabb távú lehetőségek és feltételek felélése révén próbálja meg elérni, vagyis a jövő felélése tovább fog tartani, amelynek a gondjai majd később fognak jelentkezni.

(10.30)

A következő gondolatom az, hogy vajon ebből a költségvetésből milyen gazdaságpolitikai prioritások

olvashatók ki. Hát, én hármat olvastam ki. Az egyik a rövid távú egyensúly fönntartása, a másik a nemzeti tőke megerősítése, a harmadik pedig a családtámogatás. Mind a három prioritással egyébként alapvetően egyet is lehet érteni, egyet is lehetne érteni, azonban itt is a részleteket érdemes megfigyelni. Hiszen az a kérdés, hogy a rövid távú egyensúly minek a rovására történik. Ahogy az előbb már említettem, ez bizony egyrészt a középtávú növekedési lehetőségek, másrészt pedig a középtávú egyensúly rovására történik. Illetve, ahogy a múltban látható volt, bizony a jóléti rendszer korlátozására, ami leginkább az oktatás és az egészségügy mostoha kezelésében mutatkozott meg.

A másik a nemzeti tőke erősítése, ami egyébként abszolút pozitívnek tekinthető cél lehet. De nem adminisztratív módon kellene ennek kiválasztását megtenni, hogy valakik kijelöljék, kik lesznek a nemzeti tőkésosztály, hanem sokkal inkább egy piaci szelekción kéne keresztül mennie. Persze, a piaci szelekció lassabb folyamat, de cserébe viszont biztosabb. Mert ugye kialakulóban van egy nemzeti tőke, de ha megkérdeznék, hogy ennek a nemzeti tőkének milyen teljesítménye van, mondjuk, az exportnak hány százalékát képes ez az újonnan kialakult nemzeti tőke biztosítani, akkor elég elszomorító számot kaphatnánk.

A családtámogatás vonatkozásában szintén azt gondolom, hogy ez egy nagyon pozitív cél, de ha közelebbről megnézzük, akkor azt is lehet látni, hogy bizony azok a családtámogatási kedvezmények igen erőteljesen a felső középosztályra és a jómódúakra koncentrálódnak. Több vizsgálat kimutatta azt, hogy a családtámogatások 80 százaléka a legfelső 20 százalékban realizálódik. Tehát alapvetően nem azt a célt szolgálja, hogy a valódi középosztályt megerősítse, a közepén lévő rétegeket megerősítse, illetve a szegényeket valamilyen módon segítené felzárkózni.

Mi az, ami hiányzik a prioritások közül? Nekem nagyon hiányzik az, hogy nem látható ebben a költségvetésben sem és az elmúlt években sem, hogy a kormánynak lenne egy szerkezetváltási és egy technikafejlesztési koncepciója. Ilyen koherens koncepcióra én nem találtam ebben a papírban sem. Van természetesen olyan alfejezet, hogy ipar 4.0, aztán van olyan, hogy újraparaszítási terv, az Irinyi-terv, de ezek egyáltalán nem kidolgozottak. Ebből nem alakul ki egy olyan koherens koncepció, ami előre tudná vetíteni azt, hogy most, amikor a válság utáni időszakban egy igen jelentős átalakuláson megy keresztül a világ-gazdaság, mi hol is képzeljük el a részünket és a szerepünket, például a high-tech iparágakban mik azok a szűk keresztmetszetek, ahová be tudnánk törni, és ahol komoly eredményeket tudnánk elérni.

Nagyon hiányzik számomra az is, hogy nem olvasható ki ebből a programból az, hogy vajon a kormány milyen módon próbálja a kis- és középvállalkozások sanyarú helyzetét jelentősen javítani. Rendszeresen hivatkoznak önkéntesre, és vannak bizonyos részjavaslatok és részkezdvezmények, de az alapkérdésekkel nem foglalkoznak. Hogy vajon milyen új együttműködési formák segítségével lehetne itt egy

áttörést elérni, hogyan lehetne a piacra lépést segíteni, hogyan lehetne az ő technikai-technológiai fejlesztésüket jelentős mértékben elősegíteni.

Nos, a makropályával kapcsolatosan, azt gondolom, a legfontosabb dolog az, és itt, azt gondolom, nem árulok el semmilyen újdonságot, új dolgot, hiszen elég sokan fogalmazták már ezt meg, hogy ez a 4,1 százalékos növekedési cél túl ambiciózus. Ez bizony nem nagyon reális. A Magyar Nemzeti Bank előrejelzése is az, hogy a jövő esztendőben 3,5 százalékos gazdasági növekedés lesz. Tehát az is elmarad a 4,1 százalékos növekedéstől.

Ha ránézünk, akkor azt láthatjuk, hogy kínálati oldalról bizony ez nincs megalapozva, hiszen nem történt tőkeállomány-bővülés az elmúlt időszakban, és a munkaerő-állomány bővülésének is gondjai, problémái vannak. Bár a költségvetés 1,5 százalékos munkaerő-növekedést irányoz elő, mégpedig úgy, hogy a versenyszférában 1,9 százalékkal növekszik, az állami szférában pedig 0,4 százalékkal csökken. Természetesen az a kérdés, hogy az állami szférából elbocsátottak vajon hogyan tudnak majd bekapcsolódni a versenyszféra termelésébe.

A legfrissebb hír az, hogy az Állami Számvevőszéktől már a tegnapi nap 60 főt eltanácsoltak, elbocsátanak. A kérdésem, hogy ez a 60 fő, akitől most ott megszabadulnak, hogyan fog majd segíteni abban, hogy az építőipari szakmunkáshiányt valamilyen módon próbáljuk meg enyhíteni, vagy a szolgáltató szektorban jelentkező hatalmas nagy munkaerőhiányt próbáljuk meg enyhíteni. Azt gondolom, ez elég nehezen fog menni. A Kereskedelmi és Iparkamara vezetője, Parragh úr is elismerte már azt, hogy bizony jelentős munkaerőhiány van, tehát nincs nagyon bevonható többletforrás.

A kormány számol azzal, hogy a termelékenység 2,6 százalékkal fog növekedni a következő esztendőben. Ez önmagában nem magas szám, de ha megnézzük, 2010 és '17 között összességében a termelékenység 2,5 százalékkal növekedett. Azt én túlzott optimizmusnak gondolom, hogy most egy év alatt a 8 évnek megfelelő mennyiséggel fog tudni nőni majd a termelékenység.

Keresleti oldalról - hogy a stimulusokat tekintjük - a kormány azzal számol, hogy lesz 3,9 százalékos fogyasztásnövekedés, tekintettel arra, hogy jelentős bérnövekedés volt. Azt gondolom, ez nagyjából megalapozott és fennállhat. Persze, természetesen kérdés, hogy a káféterianak mi lesz a vége, milyen mértékű bércsökkenést fog ez előidézni.

A kormányzat igen optimista a bruttó állóeszköz-felhalmozás tekintetében. Itt jelentős, 9,5 százalékos növekedést prognosztizál, képzel el. Ez valószínűleg meg is valósítható, hiszen a költségvetési tervben szerepel 4000 milliárd forintnyi állami támogatás a beruházásokhoz. Ez egy irdatlan nagy érték, a GDP 9 százalékát elérő összeg, ami viszont azt is jelenti, hogy ez bizony az összberuházásoknak körülbelül felét jelenti. Egyik kormánypárti képviselőtársam ezt pozitív dologként említette, azonban ennek a veszélyeit is

látni kell. Ha a jövő évi beruházások felét nem a versenyszféra fogja produkálni, hanem az állam által elősegített és támogatott beruházások, akkor ez nagyon komoly piactorzító hatást hozhat elő.

És szeretnék itt a gazdasági növekedés kapcsán a reális veszélyekről is szót ejteni, hiszen ezek jelentős mértékű befolyást gyakorolhatnak arra, hogy mekkora lesz a gazdasági növekedés üteme. Nyilván lehet számítani rá már a '19-es évben is, hogy az európai uniós források szűkülni fognak. Ennél fontosabb egyébként az, hogy a világgazdasági konjunktúra lanygulása minden bizonnyal nem elkerülhető, az mindenképpen benne van a történetben. Egyébként erről Varga miniszter úr, sőt a miniszterelnök úr is tett már említést. És sajnálatos módon az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között elinduló vámháború szintén problémákat hozhat, ami igen érzékenyen érintheti a magyar gazdaságot is, tekintettel arra, hogy az exportunk 80 százalékát külföldi többségi tulajdonú vállalkozások állítják elő.

(10.40)

Különösen erős ez a járműiparban, és az össz GDP-nk 30 százalékát produkálják a külföldi tulajdonú, többségű vállalkozások, vagyis sajnálatos módon ez bennünket is nagyon erősen fog érinteni. Az ugyan dicséretes, hogy a kormányzat arra tekintettel, hogy vannak bizonytalanságok és világgazdasági turbulenciák, a tartalékokat 50 százalékkal megemelte, de ha ez a dekonjunktúra nagyon erős lesz, és ez a vámháború is kiszélesedik, amire nagy esély van, akkor ez az 50 százalékos tartalékbővítés édes kevés lesz arra, hogy a tervezett keretek között tartsa a folyamatokat.

A következő elem, amiről szeretnék beszélni, a pénzügyi egyensúly fenntartása. Ha megnézzük a költségvetési tervezetet, akkor azt láthatjuk, hogy itt heroikus alapfeltevések vannak, hiszen az van beleírva ebbe a dokumentumba, hogy azzal számoltak, amikor a középtávú növekedési és egyensúlyi pályát határozták meg, hogy a jegybanki alapkamat 0,9 százalékos lesz, az euró/forint árfolyam pedig 311,3 forint. Éppen tegnapi hír, hogy 328 forint volt. Na, most én nem mondom azt, hogy ez a 328 forint biztosan fenn fog maradni, sőt nagyon erőteljesen fog tovább folytatódni ez a tendencia, nem tudom, nem látható előre. De annak nagy a valószínűsége, hogy a 310 körüli árra nem fog visszamenni sosem. Ha szerencsénk van, akkor ez olyan 320-325 körül valahol talán stabilizálódni tud. Természetesen persze ha a forint tartósan gyengélkedni fog, akkor bizony a jegybank rá fog kényszerülni arra, hogy a jegybanki alapkamatot emelje fel. Bár én jól tudom, hogy a Magyar Nemzeti Banknak nincsen árfolyamcélja, nem is lehet árfolyamcélja, de felelős a pénzügyi stabilitásért. Ha ilyen ütemben, ilyen mértékben romlik a forint, akkor az nyilvánvalóan a pénzügyi stabilitást

veszélyezteti, és neki be kell avatkozni, és a jegybanki alapkamatot bizony meg kell emelni. De ha megemeli a jegybanki alapkamatot, akkor az azt is jelenti, hogy az eddigi kedvezményeshitel-felvevők, akik alacsony jövedelmezőség mellett vették fel a hiteleiket, bizony problémák elé nézhetnek, akár be is dőlhet néhány beruházás, illetve a jövő évi gazdasági növekedés nyilván azon is alapszik, ezt pedig az MNB-s dokumentumokban is lehet látni, hogy 12-15 százaléknyi hitelállomány-bővüléssel számolnak, amelynek a motorját nyilván az alacsony kamatláb, illetve a garantált kamatok jelentik vagy jelenthetik. Ha tehát jelentős kamatemelések valósulnak meg, akkor nyilvánvalóan vagy ezt a kamatonövekedést a gazdasági szereplőkre kell hárítani, és akkor ez ott jelent problémát, vagy pedig az állam számára lesz ez egy újabb finanszírozási tétel, de ez mindenképpen komoly problémákat vet fel.

Az infláció kapcsán: inflációra vonatkozóan a kormány azt mondta, hogy 2,7 százalékos inflációval számol. Az MNB ezt sem erősítette meg, az MNB 3 százalék körüli inflációt vár a következő esztendőben. Tehát túl optimista ez az előrejelzés is. Nagy valószínűséggel magasabb lesz az infláció, annál is inkább, mert például a GDP-deflátor is 3,7 százalék, aztán az Európai Unió a vásárlóerőparitás-számításoknál 4 százalék környéki inflációkat számol a magyar gazdaságra vonatkozóan. Ez azt jelenti, hogy jelen pillanatban is már több mint 3 százalékos infláció van a rendszerben, és ez még a későbbiekben fokozódni is fog.

Az infláció kapcsán egyébként érdemes kitérni egy dologra, és itt akkor most én is elkezdek alkalmazkodni a hely szelleméhez, és azt mondom, hogy az infláció alulbecslése vagy a tényleges infláció felpörgetése egy régi bolsevik trükk, mert valóban az. Fiatalabb közgazdászokként én magam vizsgáltam ezt a kérdést. Amikor MSZP-SZDSZ-es kormányok voltak, akkor rendre azt a trükköt alkalmazták, hogy a költségvetési tervezés időszakában egy alacsonyabb inflációval számoltak, miközben ők is tudták, hogy majd magasabb lesz az infláció valójában. Ez ugyanis a költségvetési egyensúly szempontjából, az egyensúly megteremtése szempontjából egy pozitív dolog, hiszen ha a tervezés időszakában egy alacsony inflációhoz igazítják hozzá a költségvetési kiadásokat, akkor ezek rögzítettek.

Ha valójában magasabb lesz az infláció, akkor ennek az lesz az eredménye, hogy ezeknek a kiadásoknak a reálértéke csökkenni fog, viszont a bevételek nominálisan növekszenek, mert a bevételek nincsenek lerögzítve, mert a bevételek a jövedelemhez vagy a fogyasztáshoz vannak hozzákötve adók formájában, és ebből következően az infláció mértékével arányosan növekszenek. Én akkor úgy számoltam, hogy minden egyszázaléknyi inflációs alulbecslés fél százalékpontos költségvetésipozíció-javulást okozhat. Ez önmagában talán még bocsánatos bűn is lehetne, csak hát érdemes arra rávilágítani, hogy az infláció felpörgetéséből következő inflációs adó sokkal erőteljeseb-

ben fogja a szegényeket sújtani, mint a jobb módúakat, mert ők a jövedelmük nagy részét kényszerülnek pénz formájában tartani.

Az adósság/GDP hányados vonatkozásában az van benne a költségvetésben, hogy az 70,3 százalékra csökken, tehát az adósságkritériumnak megfelel, a 72,9 százalékról. Nem világos számomra, hogy ez hogy jött ki, hiszen az Eximbankkal együtt 2018 áprilisában 74,2 volt, de ez még azért talán belefér a dologba. Viszont itt kockázatként nagyon fontos lenne megemlíteni a paksi bővítést. Ha a paksi bővítés valóban hitelből, ütemesen fog végigmenni, akkor az azt jelentheti, hogy évi 2-3 százalékkal növekedni fog GDP-arányosan az adósságállomány, és az a kérdés, hogy ezzel a GDP lépést tud-e tartani, merthogy ilyen típusú beruházásoknak nincsen pozitív multiplikátor hatása, tehát ez nem fogja megtermelni rövid távon azt a GDP-t, amire ellentételezésként itt szükség lenne.

Az államháztartás kiadási szerkezetével kapcsolatosan mondanék néhány dolgot csak nagyon röviden. Az egyik dolog az, hogy a jóléti funkciók részaránya nem növekedett, 55 százalék. Itt az előzőekben elhangzott az, hogy az egészségügyi kiadások reálértékben növekedni fognak a jövő esztendőben, az oktatás ugyan nem.

Ez rávilágít egy nagyon fontos dologra. Rétvári államtitkár úr elmondásából ki is derült számomra, hogy itt megint egy régi megoldási mód kezd körvonalazódni, ez pedig a következő. A kormány az elmúlt években azt tette, hogy miközben érzekelte, hogy az oktatás és az egészségügyi rendszer tekintetében jelentős mértékű pazarlás is van, és bizonyos területeken többletforrás - hangsúlyozom persze, most gyorsan és erősen, hogy más területeken pedig krónikus, erőteljes és bántó hiányok -, ebből következően 2011-től kezdve, a Széll Kálmán-tervtől kezdődően rendre csökkentette reálértékét tekintve az egészségügy és az oktatás ellátási szintjét. Aztán most, amikor már érzékeli, hogy valóban nagy a baj mind a két területen és nagy az elégedetlenség, most próbál egy engedő politikát folytatni. Ez a régi „húzd meg, ereszd meg!” típusú politikára hajaz, és nem vesz tudomást az alapproblémáról. Az alapprobléma az, hogy az oktatás és az egészségügy is reformra szoruló terület, olyan terület, ahol rendszerszerű reformokat kellett volna végrehajtani, ehhez képest csak centralizáció ment végbe mind a két területen, aminek egyébként az az eredménye, hogy ha a jelenlegi helyzetben a kormány úgy dönt, hogy jelentősen fogja növelni az egészségügyi és oktatási kiadásokat, sajnos az a rossz hírem van, hogy ennek pozitív eredményei nem nagyon lesznek.

(10.50)

Hiszen egy rossz rendszerbe önt bele több és több pénzt, hiába próbál béreket emelni, hiába próbál va-

lami enyhítést hozni. Persze rövid távon ennek nyilvánvalóan van jelzésértéke meg pozitív hatása, de mindaddig lényegi változás nem lesz, míg nem szánja el magát arra a nagyon fontos feladatra, hogy az egészségügyi és az oktatási rendszert teljes egészében át kellene alakítani, és sokkal hatékonyabbá kellene tenni, hogy a hiányok és a feleslegek ne jelenjenek meg együttesen.

Az állam működési funkcióira 18 százalékot költ az összes kiadásból, ez egy elég tekintélyes, nagy összeg, és növekvő az elmúlt évekhez képest. Ez jelzi azt, hogy a bürokrácia nagyon nagy, illetve azt is, hogy az elmúlt években megfigyelhető volt ez a túlközpontosítás, hogy minden területen jelentős centralizáció ment végbe.

Ennél már csak egy helyen van rosszabb helyzet nemzetközi összehasonlításban, ez a gazdasági funkciók. Gazdasági funkciókra majd 20 százalékát költi az összes kiadásnak, ez körülbelül egyharmaddal magasabb, mint az Európai Unió átlaga. Ez azt is fölveti, hogy vajon akkor a piacgazdasági működés mennyire erőteljesen lesz biztosított, hiszen - és ez talán még fontosabb - elköltünk az összkiadásból 20 százalékot gazdasági funkciókra, de ez nem szerkezetátalakításban vagy korszerűsítésben ölt testet, hanem sokkal inkább a hazai és a külföldi nagyvállalatok támogatásában. Ez egyébként már a korábbi kormányzati időszakban is látható volt, de akkor ezt lehetett dokumentálni is, mert hozzá lehetett férni az akkori NAV adatokhoz, és látható volt, hogy milyen jelentős mértékű a nagyvállalati kör állami támogatása. Most csak nagyjából sejteni lehet, de ebből a számból viszont az látszik, hogy jelentős mértékű ez a támogatás, ami nyilván a piaci működést gyengíti.

Az államháztartás bevételei vonatkozásában pedig, ami szintén elhangzott itt, hogy a filozófia az, hogy főként a fogyasztáshoz kapcsolódó befizetéseket és a lakossági befizetéseket próbálja meg emelni. Az Állami Számvevőszék száma alapján azt lehet látni, hogy 2017-hez képest a fogyasztáshoz kapcsolódó befizetések részaránya 56,8 százalékról 59 százalékra emelkedett, a lakossági befizetések részaránya is 25 százalékról 26,4-re fog emelkedni, és a vállalatok költségvetési befizetései pedig csökkennek, hiszen 2017-ben még 18,2 százalék volt, a tervben pedig 14,6 százalék szerepel.

Önmagában ez is lehet egyfajta filozófia és elképzelés, hogy megpróbálni a vállalati szférát kedvező helyzetbe hozni, és így, hogy több forrás maradjon a vállalkozásoknál, ebből erényt kovácsolni. Sajnos azonban nem lehet látni azt, hogy ennek milyen termelésbővítő hatása van, mennyiben emelkedett ezektől az intézkedésektől az elmúlt időszakban a versenyképesség vagy az exportképesség. Ma még mindig azt lehet látni, hogy olyan rugalmatlan a vállalati szektor kínálata, hogy egyszázalékos gazdasági növekedés eléréséhez 2,5 százaléknyi GDP-arányos keresletnövekedésre van szükség. Tehát nem látszik az áttörés ezen a területen sem.

Természetesen persze ez a fajta bevételmegegyezés szintén igazságtalan, mert az alacsony jövedelműeket sokkal jobban terheli, mint a magas jövedelműeket, hiszen az alacsony jövedelműeknél a fogyasztásnak sokkal nagyobb a részaránya az összes jövedelemből, hiszen a magas jövedelműeknek jelentős megtakarításaik vannak, tehát az amúgy is az erőteljes primer egyenlőtlenségi viszonyokat ennek segítségével még jobban, még inkább erősítik. Itt tulajdonképpen az a fajta meggondolás hiányzik, hogy egy ország teljesítményét és versenyképességét nem az határozza meg, hogy az elitje milyen szinten van, hanem az, hogy az átlaga milyen színvonalon van. Tehát Magyarország csak akkor tud minőségi változáson keresztülmenni, csak akkor lesz képes a gazdaságát jelentős mértékben átalakítani és a versenyképességét növelni és felzárkózási útra lépni, ha megerősíti a középosztályát, mert a középosztály gyengesége ma tulajdonképpen az akadálya most már a rövid távú, de mindenképpen a közép- és a hosszú távú gazdasági növekedésnek is. Tehát nagyon fontos lenne a kormány részéről ennek a belátása is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ritter Imre nemzetiégi képviselő úr szólhatna, ha a kormány nevében Kontrát államtitkár úr be nem jelentkezett volna, így a képviselő úr megértését kérem, a házszabály szerint ilyenkor a kormánynak elsőbbsége van. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Én is türelmet kérek, és engedjék meg, hogy nagyon röviden reagáljak Keresztes László Lóránt képviselő úr hozzászólására, amiben is az önkormányzatok gazdálkodásával kapcsolatos hozzászólását tette meg.

Szeretném elmondani, hogy alapvetően a kormánynak az a célja, hogy a települések fejlesztése érdekében a kormány szorosán együttműködik az önkormányzatokkal, és a kormány célja, hogy a magyar települések erősödjenek, fejlődjenek, ezért ebben a 2019-es költségvetési törvényjavaslatban a Belügyminisztérium az önkormányzatokkal kapcsolatos feladatokra, fejlesztésekre összesen 737,3 milliárd forintot tervezett be - erről szól a javaslat -, ami az önkormányzatok részében több mint 30 milliárd forintos növekedést jelent a 2018-as költségvetéshez képest. Úgy gondolom, ez a szám önmagáért beszél.

Ami pedig az önkormányzat adósságát, illetőleg eladósodottságát érinti, azt le kell szögezni, hogy ez az eladósodás a 2002-2010 közötti időszakban valósult meg, hogy így fejezzem ki magam, és a rendszer működőképességének fenntartása érdekében indította meg a kormány az adóssághozjáról szóló programját, aminek az volt a lényege, hogy több ütemben 1370 milliárd forintot vállalt át az önkormányzatoktól a kormány. 2011-ben a megyei önkormányzatoktól összesen 197,6 milliárd forintot, 2012-ben az ötezer fő alatti települések vonatkozásában - ez 1730 települést

jelentett - 84,8 milliárd forintot, 2013-ban az ötezer fő feletti településeknél, 279 településnél 614,4 milliárd forintot, 2014-ben pedig a fennmaradó teljes adósságállományt, ez 512 települést érintett, és az önkormányzatok részében 472,3 milliárd forintot jelentett. Mindösszesen ebben a négy évben 1369,1 milliárd forintot vállalt át a kormány az önkormányzatoktól, és ezzel az adóssághozjáról megszabadította az önkormányzatokat, tiszta lappal kezdhették meg azt a munkát, amelyet az adott településeken élők érdekében végeztek.

Engedjék meg, hogy még arra is felhívjam a figyelmet, hogy a 2010-2014-es ciklusban új törvényt fogadott el a parlament Magyarország önkormányzatairól, és emellett az adóssághozjáról szóló törvényekkel párhuzamosan átalakult az önkormányzati feladatellátás finanszírozása is. Ez a feladatfinanszírozási rendszer az elmúlt évek tapasztalatai alapján, azt mondhatjuk, hogy bevált, és a további eladósodás megakadályozása érdekében pedig korlátok közé került az önkormányzatok hitelfelvétele és kötvénykibocsátása. Ennek a jogszabályi hátterét a parlament elfogadta, a kormány ezt végrehajtja, de ez mindenképpen fontos feltétel ahhoz, hogy az önkormányzatok eladósodása még egyszer ne fordulhasson elő. Másrészt pedig fontos garancia az, hogy a parlament olyan költségvetést fogadjon el, amely ezt biztosítja. Ezért is tudtam azt mondani, hogy a 2019-es javaslatban 30 milliárd forinttal több forrás áll az önkormányzatok rendelkezésére. Vitathatatlan, hogy az önkormányzatok hitelfelvétele, kötvénykibocsátása a törvények szerint szigorú feltételekhez kötött, és ez garanciális elem arra vonatkozóan, hogy ez az eladósodás még egyszer nem fordulhat elő.

Másrészt a képviselő úr érintette az önkormányzati gazdasági társaságokon keresztül való eladósodást is. Ezzel kapcsolatban pedig arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy 2015. január 1-jétől új elemmel bővült az engedélyhez kötött hitelfelvételi kötelezettségvállalási ügyletek köre, ezzel pedig a százszázalékos önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaságok hitelfelvétele is kormányzati engedély-kötelessé vált. Úgy gondolom, ez is egy jelentős garancia az eladósodás, eladósodottsági folyamat tekintetében, bár természetesen hozzájárul ehhez az is, illetve szükséges az is, hogy az önkormányzatok felelősségteljes gazdálkodást folytassanak, aminek a feltételei, úgy gondolom, biztosítottak. Fontos feltétele az is, hogy a költségvetés olyan kondíciókat biztosítson az önkormányzatok számára, mint ami ebben a 2019-es javaslatban szerepel.

(11.00)

Úgy gondolom, hogy nagyon fontos feladata az önkormányzatoknak és a parlamentnek is, hogy mindenki a maga felelősségi körében hozzájáruljon ahhoz, hogy az adott településeken élők számára legmagasabb szintű közszolgáltatásokat tudjunk biztosítani.

Úgy gondolom, hogy ez a javaslat annak megfelelő. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Akkor most következhet Ritter Imre nemzetiségi képviselő úr felszólalása. Parancsoljon!

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschlages Nr. T/503. über den ungarischen Haushalt - im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen - heute ausführlich erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében ma részletesen kifejtssem álláspontunkat a 2019. évi központi költségvetés, a T/503. számú törvényjavaslat nemzetiségi igényeket érintő részeivel kapcsolatban.

Közvetőleg szeretnék elnézést kérni, hogy Demeter Zoltán képviselő úr nemzetiségekkel foglalkozó hozzászólása során nem voltam a teremben, de házbizottsági ülésen voltam. Szószólótársaim szerint korrektül tájékoztatta a parlamentet a '19-es költségvetés-törvény-javaslatban már benne lévő nemzetiségi támogatásokról. Ezt köszönöm.

A tegnapi felszólalásomat azzal zártam, hogy a magyarországi nemzetiségek 2019. évi költségvetési igényeit előzetesen egyeztettük a nemzetiségi önkormányzatokkal, a nemzetiségi szószólókkal, folynak az egyeztetések a parlamenti frakciókkal és a nemzetiségért felelős tárcákkal.

Mindezek alapján a tizenhárom magyarországi nemzetiség a 2019. évi költségvetési tervezethez összesen 5 milliárd 120 millió forint módosítást kíván benyújtani az alábbi öt súlyponti területen.

1. A támogatásemelési igények közel fele, pontosan 49 százaléka, 2 milliárd 520 millió forint a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények épület- és építményállományának beruházási, felújítási pályázati önrész biztosítását szolgálja.

2. Az országos nemzetiségi önkormányzatok és média esetében 20 százalékos, a fenntartott intézményeik esetében 10 százalékos működésitámogatás-emelést javasolunk. Itt újra megjegyzem, hogy 2018-ban az országos nemzetiségi önkormányzatoknál és fenntartott intézményeiknél nem volt támogatásemelés.

3. A támogatási igények 30 százalékát teszi ki a 2018-ban megkezdett nemzetiségipedagógus-program 2019. évi második lépcsője, amely szerint a nemzetiségi pótlék 15-ről 30 százalékra kerül megemelésre, és külön keretet biztosítunk a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés számának növelésére és színvonalának javítására. Ez mindösszesen 1 milliárd 530 millió forintot jelent.

4. Az igények 8 százalékát, 405 millió forintot a nemzetiségi egyesületek, szervezetek és iskolák részére, a nemzetiségi pályázati keretek emelésére kívánunk fordítani.

5. Végül a helyi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatását 10 százalékkal szeretnénk emelni, amelynek összege 188 millió forint.

A mai felszólalásomban a nemzetiségipedagógus-program, a nemzetiségi pályázati keretek és a helyi nemzetiségi önkormányzatok támogatási igényének részletes indokolását, megalapozottságát szeretném kifejteni. A holnapi felszólalásomban térnék ki az országos nemzetiségi önkormányzatok és média, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények működési támogatásának emelésére és a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények beruházási, felújítási pályázati önrész biztosítását szolgáló támogatásemelésére.

A tételes, részletes igények kifejtése előtt ugyanakkor szeretném ismételtlen egyértelműen, világosan leszögezni, hogy a 2019. évi nemzetiségi költségvetési igények 49 százaléka kifejezetten beruházási, felújítási pályázati önrész, a 30 százaléka a nemzetiségi pedagógusok pótlékemelésére és az óvodapedagógus-képzés támogatására, a pályázatok 8 százalékos emelése is a nemzetiségi általános iskolák tanulóit, a nemzetiségi egyesületeket érinti, vagyis az összes nemzetiségi igény 87 százaléka befektetés a magyarországi nemzetiségek fenntartható jövőjébe, és mindössze 13 százalék az, ami az országos és helyi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatása lenne. Itt ismét szeretném leszögezni, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok 2018-ban nem kaptak támogatásemelést.

Tehát a tizenhárom nemzetiség a 2019. évi költségvetési támogatást nem önkormányzatai működésére, úgymond saját magukra, hanem nemzetiségeink jövőjére, az intézményi infrastruktúránk szinten tartására, fejlesztésére, a nemzetiségipedagógus-képzésre, gyermekeink megfelelő nemzetiségi nevelésére, oktatására kéri. Azt gondolom, ezek olyan alapvető, elvi jelentőségű, egyértelmű tények, melyeket a részletek elemzése és megtárgyalása előtt mindenképpen rögzíteni kell.

És akkor rátérnék a konkrét támogatási igények elemzésére és indokolására.

Elsőként a helyi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatásának 10 százalékkal történő emeléséről szeretnék beszélni, mivel ez az összes igény mindössze 3,7 százaléka. Szeretnék visszautalni arra, hogy a helyi nemzetiségi önkormányzatok támogatása 2014-ben átlagosan, éves szinten mindössze 222 ezer forint volt, ami havi szinten nettó összegben 12 500 forintnak felelt meg. Szeretném még egyszer elmondani, '14-ben a nemzetiségi önkormányzatok támogatása átlagosan 14 500 forint volt havonta.

Az elmúlt négyéves ciklusban sikerült ezt a támogatást az 50 fő alatti nemzetiségi települések nemzetiségi önkormányzatainál 470 ezer forintra, az 50 fő feletti települések nemzetiségi önkormányzatainál

940 ezer forintra emelni. Itt tájékoztatásul jelzem, hogy ha a 2011-es népszámlálásnál 50 fő alatt vallotta magát valamely nemzetiség tagja a nemzetiséghez tartozónak, ők fele annyit támogatást kapnak, mint ahol egy nemzetiséghez tartozónak több mint ötvenen vallották magukat.

Már 2018-ban is 30 százalék emelést terveztünk, amelyből végül 20 százalékot tudtunk realizálni. Tehát ez a mostani 10 százalék emelés tulajdonképpen a 2018-ban tervezett és elmaradt emelés rendezése.

Csak hogy mindenki tisztában legyen a mértékekkel, szeretném kihangsúlyozni, hogy ez a 10 százalékos emelés az 50 fő feletti nemzetiségi lakosságú nemzetiségi önkormányzatoknál éves szinten 94 ezer forintot, havi szinten 783 ezer (sic!) forintot jelent, az 50 fő alatti településeknél éves szinten 47 ezer forintot, havi szinten 3917 forintot, kevesebb, mint 4000 forintot. Azt gondolom, ehhez nem kell többet mondani.

A második terület, ahol támogatásemelést irányoztunk elő, azok az úgynevezett nemzetiségi pályázati keretek. A nemzetiségi pályázati keretek feladata a nemzetiségi civil szervezetek működési támogatásának a biztosítása, a nemzetiségi kulturális programok támogatásának és a nemzetiségi gyermekek nemzetiségi anyanyelvi környezetben történő táboroztatása költségeinek biztosítása. Tegnap felszólalásomban már elmondtam, hogy ezen a területen az elmúlt négy évben jelentős előrelépést értünk el, de olyan, szinte nullszintről indultunk, hogy még ma is messze vagyunk a jogosan elvárható támogatási mértéktől.

Szeretném azt is előrebocsátani, hogy olyan támogatásokról beszélünk, melyek 100 százalékos intenzitásúak, tehát önrész biztosítása elvileg nem szükséges, és ez teljes mértékben indokolt is, hiszen a nemzetiségi önkormányzatoknak, a nemzetiségi egyesületeknek, a nemzetiségi köznevelési intézményeknek, akik erre a támogatásra pályázhatnak, nincs érdemleges saját forrásuk, így nem lehet saját önrészüket sem.

(11.10)

Mindezek ellenére a 2017. évi pályázati adatok alapján - a 2018. évi végleges adatok még nem állnak rendelkezésre, de érdemi elmozdulás nem volt - a tényleges helyzet a következő.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A nemzetiségi egyesületek működési támogatására 350 millió forint áll rendelkezésre, a befogadott 1 milliárd 122 millió forinttal szemben a beadott jogos igények 31 százaléka került csak kielégítésre. A nemzetiségi kulturális programok esetében a 350 millió forint pályázati kerettel szemben 1 milliárd 320 millió forint került befogadásra, a jogos igények 26 százaléka került csak megítélésre. A nemzetiségi anyanyelvi diáktáborok esetében a 360 millió forinttal szemben 790 millió forint pályázat került befogadásra, a befogadott igények 46 százaléka kerülhetett csak elfogadásra. (Sic!)

szemben 790 millió forint pályázat került befogadásra, a befogadott igények 46 százaléka kerülhetett csak elfogadásra. (Sic!)

Itt szeretném megjegyezni, hogy a nemzetiségi egyesületek működési támogatása és a nemzetiségi kulturális programok támogatása esetén fel lehet hozni azt a közismert mondatot, hogy de hiszen a pályázati támogatásoknál a világ pénze sem elég, bárki bármilyen összeget beírhat a pályázatba. Zárójelben megjegyzem, azt gondolom, ez azért nem ránk, magyarországi nemzetiségekre jellemző, de a nemzetiségi anyanyelvi diáktáborok esetében abszolút objektíven, számszerűleg kimutatható, hogy hány nemzetiségi iskola van, hány nemzetiségi osztály van, hány nemzetiségi gyerek van és nemzetiségenként külön-külön az is, hogy egy 5-7 napos nemzetiségi diáktábor anyanyelvi környezetben - határon innen vagy túl - plusz-mínusz 10 százalékkal milyen összegbe kerül. Az is objektíven kimutatható, hogy hány olyan nemzetiségi általános iskola van, amely egyáltalán nem pályázott, jellemzően Klebersberg-, állami fenntartású nemzetiségi általános iskolák. Ennek is megvan az oka, amire nem térnek ki.

Mindezek alapján felelősséggel állítom, hogy az elmúlt 4 évben 30-szor 400 millióval megemelt, több mint 13-szorosára nőtt táboroztatási keret a jogos igényeknek még mindig csak mintegy egyharmadára elegendő. Egyharmadára elegendő ahhoz, hogy minden magyarországi nemzetiségi gyermek az általános iskola 8 éve alatt egyszer eljusson egy 5-7 napos nemzetiségi anyanyelvi diáktáborba. Egyértelműen kijelenthető, hogy a támogatásemelés minden körülmények között indokolt, és a magyarországi nemzetiségek gyermekeinek, unokáinak a nemzetiségi anyanyelv megtartása, visszaadása szempontjából minden megelőző prioritás. 80 ezer nemzetiségi gyermekről beszélünk.

A harmadik terület a támogatásemelésnél a 2018. évben elkezdett nemzetiségpedagógus-program, amely kiterjed egyrészt a nemzetiségi óvodapedagógusok képzésére, valamint a nemzetiségi pedagógusok fokozott megbecsülésére, pályán tartására.

A nemzetiségi óvodákban készített 2017. évi felmérések eredményeit a 2018. évi költségvetési vita során már részletesen ismertettem, ezúttal csak néhány összefoglaló megjegyzést kívánok ebből tenni. Bevezetésként elmondanám, hogy a Magyarországon élő 13 nemzetiségből 8 nemzetiségnek van hivatalosan bejegyzett nemzetiségi óvodája. Ezek: a horvát, német, roma, román, ruszin, szerb, szlovák, szlovén; öt nemzetiségnek: bolgár, görög, lengyel, örmény, ukrán nincsen, vagy inkább úgy fogalmazok, még nincsen bejegyzett, hivatalos nemzetiségi óvodája.

Az intézményként bejegyzett nemzetiségi óvodával rendelkező 8 nemzetiség helyzete is sok vonatkozásban különbözik, annak függvényében, hogy milyen területi elhelyezkedésük van Magyarországon, milyen messze vannak az anyaországtól, mennyi az adott nemzetiség lélekszáma, és így tovább. Így a nemzetiségi óvodák kérdésében is vannak közös pontok, de

nemzetiségenkénti speciális vonások, feladatok, gondok is, mint a legtöbb nemzetiségi kérdésben, így nem lehet valamennyi nemzetiségre, valamennyi problémára azonos sablonmegoldást adni. Ráadásul a többi nemzetiséghez képest is sajátos helyzetben vannak a magyarországi romák, hiszen, míg a többi nemzetiség igyekszik a gyermekeket kisebb-nagyobb nemzetiségi óvodákba összefogni és ott részükre a nemzetiségi nevelést biztosítani, a roma gyermekek esetében, egy többségben roma óvodánál bármikor felmerülhet a szegregáció problémája.

A nemzetiségi óvopedagógus-projekt mind a 8 nemzetiségi óvodával rendelkező nemzetiség pedagógusaira kiterjed, fenntartótól függetlenül. Én most a problémakört és annak alapjait a német nemzetiségi óvodákra végzett felmérés eredményeivel érzékeltetem, mivel a német nemzetiségi óvodások az összes óvodások több mint 50 százalékát teszik ki.

A 2016. október és 2017. február hó között mind a 215 német nemzetiségi óvodát teljeskörűen felmértük, az adatokat visszaellenőriztük. A közoktatási törvényben meghatározottak szerint a nemzetiségi óvodának két típusa van. Az egyik a nemzetiségi anyanyelvű, ahol kizárólag a nemzetiség nyelvén folyik a nevelés. A 215-ből mindössze egyben, a pécsi Valeria Kochban, és ott is mindössze három éve folyik csak német nyelvű nevelés. A többi 214 óvodában két nyelven folyik a nevelés.

A kétnyelvű nemzetiségi óvodákban a közoktatási törvény szerint a nemzetiségi nevelésben részesülő gyermekekkel a neveléssel töltött idő több mint felében nemzetiségi nyelven kell foglalkozni, ami azt jelenti, hogy a nemzetiségi csoportokban dolgozó mindkét óvodapedagógusnak nemzetiségi végzettséggel kellene rendelkeznie.

A 215 német nemzetiségi óvodában, 568 nemzetiségi csoportban 1136 nemzetiségi végzettségű óvodapedagógusra lenne szükség, ezzel szemben a tényleges létszám 662 fő, vagyis 474 fő hiányzik, a szükséges létszám 41,7 százaléka, lényegében minden második német nemzetiségi óvodapedagógus hiányzik.

Ha az összesített adatokat lebontjuk óvodákra nézve, akkor 215 óvodából mindössze 33 darab van, ahol a nemzetiségi csoportoknál 2 nemzetiségi óvodapedagógus van, ez a 15,4 százaléka az összes óvodának, ami azt jelenti, hogy minden hetedik német óvodában vannak meg a személyi feltételei a törvény szerinti színvonalú nemzetiségi nevelésnek.

Mindezek alapján azt kell mondani, hogy a nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottságot alapul véve a német nemzetiségi óvodák mintegy kétharmadánál nem lehet megfelelő hatékonyságú nemzetiségi nevelést folytatni. Ezt a helyzetet, problémát másfél évtizede érzékeljük; az utóbbi 2-3 évben drasztikusan felgyorsult az Ausztriában és Németországban keletkezett nagyarányú németnyelv-oktató pedagógushiány elszívó hatása.

A német nemzetiség vonatkozásában úgyszintén komoly veszélyeztetettséget jelent, hogy Ausztriában és Németországban nincs felsőfokú óvodapedagógus-

képzés, így a magyar egyetemeken, főiskolákon német nemzetiségi óvodapedagógus szakon végzett diplomás hallgatókat tárt karokkal várják, többszörös fizetéssel.

A többi 7 nemzetiségnél az országos önkormányzatok által felmért és feldolgozott adatok alapján szintúgy problémák vannak a nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottság terén, a náluk jelentkező nemzetiségi óvodapedagógus-hiány közel 100 fő. Tehát a 8 nemzetiségre vetítve 550 fő.

A jelenlegi helyzet alapjaiban veszélyezteti a nemzetiségi óvodák hosszú távú működését. A képzést végző 7 egyetemen és főiskolával történt megbeszélések és egyeztetések alapján a nemzetiségi óvodapedagógus-alapképzésre optimálisan jelenleg évente mintegy 100 fő, a magyar alapképzéssel rendelkezők nemzetiségi kiegészítő képzésére pedig évente mintegy 60 fő képzését lehetne biztosítani az érintett 8 nemzetiség vonatkozásában.

A feladat kettős. Egyrészt a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés területén a hallgatók részére szerződéssel biztosított ösztöndíjjal olyan helyzetet kell teremteni, hogy maximális létszámban jelentkezzenek hallgatók a nemzetiségi óvodapedagógus-alapképzésre; a nemzetiségi óvodákat érdekeltté tenni abban, hogy a magyar alapvégzettséggel rendelkező, de valamely nemzetiséghez tartozó óvodapedagógusaikat elküldjék a nemzetiségi kiegészítő képzésre; és a képzőintézeteket olyan szinten támogatni, hogy biztosítani tudják a megfelelő számú, színvonalú nemzetiségi alap- és kiegészítő képzés személyi és tárgyi feltételeit.

(11.20)

Másrészről biztosítani kell, hogy a jelenleg a pályán lévő nemzetiségi pedagógusok - itt több mint ezer nemzetiségi óvodapedagógusról és mintegy 1900 nemzetiségi tanítóról és tanárról, tehát összesen 3 ezer nemzetiségi pedagógusról beszélünk - a pályán maradjanak, esetleg a korábban pályaelhagyók visszatérjenek, és ehhez javasoljuk a nemzetiségi pótlék 100 százalékos emelését. Ennek a nemzetiségpedagógus-programnak az első lépcsőjét, 10-ről 15 százalékra történő emelést 2018-ban meg tudtuk tenni, és most a 15-ről 30 százalékra emeléssel 2019-ben kellene a második lépcsőt meglépni.

S akiknek az érdekében mindez történik, azok a nemzetiségi gyermekek, több mint 27 ezer nemzetiségi nevelésben részesülő óvodás és közel 85 ezer általános és középiskolás nemzetiségi oktatásban részesülő fiatal. Összesen több mint 112 ezer nemzetiségi oktatás-nevelésben részesülő gyermek és fiatal jövőjéről, nemzetiségi jogainak biztosításáról beszélünk. A magyarországi nemzetiségi gyermekek nevében előre is köszönöm megértésüket és szíves támogatásukat.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Bósz Anett független képviselő asszony. Megadom a szót tízperces időkeretben.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Varga Mihály miniszter úr a nők családon belül betöltött szerepéről is beszélt kedden. Azt mondta, a 40 év után való nyugdíjba vonulás lehetősége, a gyes és a gyed megmaradása mind segíti a nők helyzetét, és elismeri, amit a családjaikért tesznek.

Ezzel szemben a kormány nem veszi észre, hogy javarészt a diszkrimináció miatt bizonytalan a nők helyzete hazánkban. A szabad világban ugyanis ott születik a legtöbb gyermek, ahol a nők és a férfiak egyenlősége mind jobban biztosított. Ott születik a legtöbb gyermek, ahol a nők biztonságban érezhetik magukat úgy munkájukat, mint társadalmi helyzetüket tekintve. Ott születik a legtöbb gyermek, ahol az állam anyagi és egyéb ösztönzőkkel segíti, hogy a korai gyermekgondozásból az édesapák is kivegyék a részüket, vagyis, magyar szóhasználatmal, ők is mennének gyedre.

Ez egy olyan terület, ahol van értelme az állami transzfereknek, mert közép- és hosszú távon az egész társadalmat átalakító jótékony hatása van. Empirikusan bizonyított, hogy egy ilyen rendszer csökkenti a nők munkapiaci hátrányos megkülönböztetését, a munkaadók a gyermekvállalást így nem fogják beárzni, sem a nők bérezését, sem az előrelépési lehetőségeiket tekintve. További előnye, hogy javítja a nem fizetett munkák mérlegstatisztikáit hosszú távon is. Svédországban ez a hatás még a válások számát is csökkentette.

Miniszter úr arról is beszélt, hogy a magyarok reálbére 63 hónapja folyamatosan növekszik. Kérdés, hogy az életük minősége mikor javul majd. A magyar munkapiacon a tisztességtelen munkaadói magatartást semmilyen intézmény nem próbálja meg eredményesen kiszűrni. Az édesanyák bérmunkapiacra való visszatérése, ellentétben a kormány állításával, sok esetben mélyen megalázó. Az segítene a demográfiai folyamatokon, ha az édesanyákat és a várhatóan gyermeket tervező nőket nem bélyegeznék megbízhatatlan munkaerőnek a munkapiac. Ebben van szerepe az államnak, nem abban, hogy jóléti transzferek formájában ígérekkel kecsegtetve várja el minél több gyermek vállalását.

A kormány azt mondja, a kereszténydemokrácia alapja a család, de önök csak látszólag tesznek a családokért. Hazánkban nők millióinak méltósága veszik oda a gyermekvállalás következtében. Egy liberális demokráciában a jogállami normák érvényesülése miatt az ilyen és ehhez hasonló hátrányos megkülönböztetés jogkövetkezményekkel jár. Hazánkban sajnos ez sokszor még csak fel sem merül, holott a diszkrimináció minden esetben súlyos jogsértés. A diszkriminációmentességért küzdő jogsegélyközpontok felállítása nem várathat magára. A rugalmas

munkaidőnek és az otthoni munkavégzésnek alapvető lehetőségként kell szerepelni a munkavállalók jogai között.

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak és Államtitkár Asszony! Amennyiben önök komolyan gondolják a családok évét, csoportosítsanak át költségvetési forrásokat a diszkriminációmentesség elvének érvényesüléséért, a munkavállalói jogok érvényesüléséért, és fordítsanak kiemelt figyelmet a gyed szülők közti egyenlő megosztásának ösztönzésére. Az ellátórendszerek rugalmassága sem kihagyható ebből az egészből, különös tekintettel a bölcsődék időbeosztására, és minden olyan intézmény időbeosztására, amely segíti a fiatal szülők munka és család közti egyensúly megtalálását. Ebben mind van szerepe az államnak. Még egyszer hangsúlyozom, nem abban, hogy állami transzferek ígéretével minél több gyermek vállalását elvárja. A fiatal családoknak, a fiatal édesanyáknak biztonságban kell érezniük magukat, tudniuk kell, hogy nem veszíthetik el pozícióikat, nem fognak kevesebbet keresni azért, mert gyermeket szültek. Nagyon köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Párbeszéd, az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, Demokratikus Koalíció.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezt a két percet szeretném kihasználni arra, hogy itt a délelőtti folyamán elhangzott néhány véleményhez vagy kapcsolódjak, vagy vitassam mindazt, ami elhangzott eddig.

A költségvetésről tudjuk mindannyian, hogy egyidejűleg értékválasztást is jelent. Nagyon nem mindegy, hogy abban önök mit támogatnak, mihez akarnak hozzájárulni, mit segítenek, milyen folyamatokat, vagy mi az, amit gátolnak. Ahhoz, hogy ezt jól megítéljék, úgy látom, azt az érvet választották, hogy a gazdasági világválság időszakához vetítik mindazt, amit önök itt ma ebben a költségvetésben beterjesztettek. Tehát egy drámai helyzethez képest próbálnak bemutatni valamit, amit önök tenni fognak.

Drága uraim, a helyzet, amit tesznek, az nem 2008-hoz hasonlít, hanem 2017-tel kell összemérni. Az, hogy se adatunk nincs hozzá, se semmi, önöket minősíti, de a dolog lényegét tekintve önök ezt a válsághelyzetet a maguk helyzetéhez kell hogy minősítsék, illetve viszonyítsák. Ebben benne van az is, hogy a világ legmagasabb adóját, az általános forgalmi adót fizettetik meg az emberekkel. S önök közül erre néhányan büszkén reagáltak, illetve néhányan ezt felvállalták. Erre mondtam, hogy ez értékválasztás. Csak, tisztelt hölgyeim és uraim, nem mindegy, hogy a 100 ezer forint alatti nyugdíjból, 80 ezer forintból 27 százalékot még áfával befizet önöknek a működésükre az, akinek ennyi a nyugdíja, és egészen más ezt milliós fizetésből megtenni, amiről itt éppen szavaztatni akarnak ezekben a törvényekben.

Éppen ezért mondjuk, hogy ez elfogadhatatlan, és ez az értékválasztás az önöké, mi nem azonosulunk ezzel. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miközben ez a kormányzat világbajnok 27 százalékos áfatartamot (*sic!*) vet ki és vetett ki a gyermeknevelési cikkektől kezdve az alapvető élelmiszerek széles skálájára, látható, hogy a társasági adó bevételei némileg szerényebbek az áfa bevételi várakozásainál. Jövőre ugyanis 399,5 milliárd forint bevételt tervez a kormány ezen a csatornán, tehát a társasági adó tekintetében, miközben áfából mintegy 4286 milliárd forintnyi bevételi várakozása van. Adódik a kérdés, hogy nem lát-e aránytalanságot a kormány ezen a téren, hiszen brutálisan magas áfakulccsal brutálisan magas összeget vasal be, jellemző módon a magyar lakosságtól.

Az is elmondható ugyanakkor, hogy a társasági adóbéli módosításai révén az itt működő multinacionális társaságok jellemző módon lényegesen kevesebb adót fizetnek, mint amennyi a közteherviselés eléréséhez indokolt lenne. Emellett ez a kormány stratégiai szerződéseivel „simogatja” ezeket a multinacionális cégeket, vissza nem térítendő támogatással dotálja őket, munkahelyteremtési támogatásokkal, infrastrukturális beruházásokkal olyan volumenben, ami sokszor a felvett munkaerő teljes munkabértőmeget fedezi. Tehát egészen elképesztő és önfeladói módon a magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozások helyett a multicégek támogatja már-már fél offshore viszonyokra jellemző adókulccsal ez a kormányzat.

(11.30)

Éppen ezért adódik a kérdés, hajlandóak-e változtatni ezen a gyakorlaton. Az én ajánlásom a következő: tárgyalják újra a stratégiai szerződéseiket. Ezekben legyen kikötve a magyarok munkabérének legalább lassan történő közelítése az úgynevezett nyugati átlaghoz, és vonják be a közteherviselésbe a multicégeket. Ugyanis ha ennek hatásai meglátszanának a költségvetési tervezeten, több száz milliárd forinttal szélesebb skálája lehetne, mondjuk, a magyar demográfiai válság elhárítására fordítandó összegeknek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, így most a felszólalásokkal

folytatjuk. Megadom a szót Hőrcsik Richárd képviselő úrnak, az Európai ügyek bizottsága elnökének. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HŐRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló javaslat a májusban megalakult új Országgyűlés által tárgyalta legjelentősebb előterjesztés. Ha jól számolom, ez a negyedik olyan költségvetési tervezet, amelyet az első félévben vitatunk meg és fogadunk el, azt is mondhatnám, hogy a kiszámíthatóság jegyében.

Fontos, hogy a tisztelt Házban ezt a törvényjavaslatot megvitassuk minden frakció részéről, hiszen a törvényhozásnak ez az egyik legfontosabb jogosultsága, sőt legfontosabb kötelezettsége is. De jól tudjuk azt is, ami már többször elhangzott a ma délelőtti vitában, hogy itt nemcsak a számokról, nemcsak a bevétel és a kiadás egyenlőségéről vagy egyenletéről van szó, hanem igenis a kormány gazdaság- és társadalompolitikáját is kell hogy tükrözze az adott költségvetés.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gyorsan változó világunkban is a költségvetésnek tükröznie kell a célkitűzések között az alapvető értékeinket és prioritásainkat. Azt is hallottuk már többször képviselőtársaimtól, hogy az előző évekhez hasonlóan a családok támogatásának a kiterjesztése és helyzetük megerősítése áll 2019-ben is a kormány intézkedéseinek a középpontjában. Közös célunk az, hogy Magyarország családbarát ország legyen, és ezért döntöttünk szinte Európában egyedülállóan a családi adózás bevezetéséről. Tehát a kormány elkötelezett a gyermekvállalás ösztönzésére, a gyermekeket nevelő családok támogatásának kiterjesztésére, valamint a családok életminőségének javítása mellett.

Magyarország gazdasága erősödésének köszönhetően tehát a kormány minden intézkedést meg tud tenni a magyar emberek biztonságának érdekében. Azt látjuk, hogy a 2019-es költségvetés jelentős forrást biztosít például a határok védelmére, természetesen a honvédség támogatása mellett, azért, hogy Magyarország időben és hatékonyan tudjon reagálni az esetleges külső fenyegetettségre vagy éppen a terrorveszélyre vagy az illegális migrációra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdasági erősödés egyik motorja vagy garanciája az uniós támogatások minél gyorsabb felhasználása. Ezért ezt, mint láthatuk az elmúlt időszakban is, a kormány kiemelten kezelte. Az Európai ügyek bizottságának elnökeként engedjék meg, képviselőtársaim, hogy röviden szóljak a költségvetés uniós kapcsolatairól *(Arató Gergely közbeszólása.)*, bár megjegyzem, hogy a költségvetés jelen vitája mellett a kormány kezdeményezésére évente két alkalommal volt lehetőségünk arra, hogy politikai vita keretében erről beszéljünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a miniszter úr tegnap az expozéjában hangsúlyozta, a magyar gazdaság 2013 óta stabil és kiegyensúlyozott növekedési pá-

lyán mozog. Úgy vélem, az előttünk fekvő törvényjavaslat is megerősíti a pénzügyi fegyelem és a biztonságos költségvetés fontosságát. Megjegyzem, képviselőtársaim, hogy a pénzügyi fegyelem egy nagyon fontos uniós elvárás. A maastrichti kritériumok a GDP-arányos államháztartási hiány és az államadósság terén szigorú elvárásokat (Arató Gergely: *Üljön át ide, a mi oldalunkra!*) támasztanak a tagállamokkal szemben. (Az elnök csenget.) Engedje meg, képviselőtársam, hogy röviden el tudjam mondani felszólalásomat, és utána a folyosón szívesen beszélgetek. (Arató Gergely: *Parancsoljon! - Szabó Szabolcs közbeszól, miközben rácsap az asztalra.*)

Azt látjuk, hogy Magyarország 14 év óta tagja az Uniónak, de bizony csak 5 éve képes a 3 százalék alatti államháztartási hiányt teljesíteni. Éppen az akkori Orbán-kormányának köszönhetően hazánk 2013-ban került ki a szegyenpadról, a túlzottdeficit-eljárás alól, és 2016 óta az Európai Bizottság is elismeri, hogy nem állnak fenn makrogazdasági egyensúlytalansághoz vezető folyamatok.

A törvényjavaslat, mint láttuk, 2019-ben 1,8 százalék államháztartási hiánnyal számol, ami, azt is mondhatnám, hogy nullás működési költségvetést takar, azaz a kamatkidadások nélkül számítva tehát a költségvetésünk egyenlege pozitív lesz. Az alacsony hiánynak köszönhetően az államadósság is stabilan csökkenhet, hiszen a tervezett 68 százalékos szint 60 százalékos küszöb alá közeledik. Egyébként az adósságsökkentés alkotmányos kötelezettségünk, és egyfajta szuverenitás kérdése is, ezért lényeges, hogy az államadósság-összetételen belül a devizaadósság részaránya is fokozatosan csökkenjen, a lakosság részvétele pedig növekedjen az államadósság finanszírozásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint láthattuk, a törvényjavaslat XIX. fejezete szól az uniós fejlesztésekről, amelynek kerete a 2014-2020-as ciklus közötti többéves költségvetés. A kormány anno egy olyan partneri megállapodást kötött az Unióval, és ez köztudott, hogy az egy főre jutó uniós támogatás éppen hazánk esetében az egyik legmagasabb, ha jól emlékszem, évente 300 euró/fő. 12 000 milliárd forint uniós támogatás áll Magyarország rendelkezésére, amelyből 7600 milliárd forint a kohéziós fejlesztési forrás, 1300 milliárd forint pedig a vidékfejlesztési forrás. Azt látjuk, a kormány törekedett arra, hogy az uniós pályázati lehetőségeket mielőbb meghirdesse. Aki gyorsan ad, kétszer ad, szoktuk mondani. A 2017. év első negyedének végéig a rendelkezésre álló uniós támogatások teljes összegét, tehát 9300 milliárd forintot meghirdettünk, és 2018-ban pedig sikerült a teljes keretet kötelezettségvállalással lefedni. Ez azért is fontos, tisztelt képviselőtársaim, mert a fejlesztési források 60 százaléka a foglalkoztatás és versenyképesség növekedését irányozza elő.

A szlovák barátaink által használt kifejezéssel élve az uniós pénzek kimeregetése vagy kimerítése érdekében a költségvetési tervezet olyan, kormánydön-

téssel túlléphető, úgynevezett felülről nyitott előirányzatokat javasol, amelyek továbbra is garantálják, hogy ne legyen se pénzügyi, se szabályozási akadálya az uniós források minél gyorsabb és hatékonyabb felhasználásának.

Tisztelt Ház! 2019-re a törvényjavaslat több címen is tartalmaz uniós fejlesztést. A legjelentősebb tételt a kohéziós, illetve a vidékfejlesztési programok jelentik. Ez összesen 2000 milliárd forint fejlesztésről szól, amelyből 1482 milliárd az uniós forrás és közel 500 milliárd forint a központi költségvetés kiadása. Azonban itt nem szabad megfélemlenünk a befizetésekről sem, hiszen Magyarország 2004 óta folyamatosan hozzájárul az uniós költségvetés finanszírozásához.

A hozzájárulás várhatóan 350 milliárd forint körüli összegének mintegy 71 százalékát a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulás 274 milliárd forintos, 12 százalékát pedig az áfaalapú hozzájárulás 52 milliárd forintos összege teszi ki.

(11.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Választókerületemben, Abaújban és Zemplénben számtalan olyan uniós projektről tudnék beszámolni, ami uniós támogatással valósul meg. Ezek közül csak megemlítem azt a nemzeti kastély- és várprogramot, ami igenis a térség turisztikai attrakcióját fejleszti, és már igazolhatóan megnövekedett az idelátogató turisták száma. Vagy itt a másik fontos, az infrastruktúra-beruházásokkal kapcsolatban a sátoraljaújhelyi vasútvasút villamosítását célzó IKOP-os projekt. Ez a 23 milliárd forint egy hatalmas összeg, de úgy hiszem, hogy ezt időben sikerült elkezdni és időben is tudjuk befejezni.

A fejlesztési források teljes lekötése révén, tehát az uniós projektek megvalósulása során azt is mondhatnám, hogy sínen vagyunk, így tehát minél hamarabb tudják a magyar polgárok érezni ennek a hasznát, a jótékony hatásait. Mindezt, úgy vélem, annak is köszönhetjük, tisztelt képviselőtársaim, hogy a korábbi gyakorlattal szemben a források döntő részének kifizetésére és felhasználására nem az uniós időszak végén kerül sor. Így például jövőre a hangsúly az előlegkifizetésekről áthelyeződik a pénzek felhasználására, és így 2019-ben az évi kifizetések nagyságrendje ennek következtében kismértékben csökken majd, de megjelennek nagyobb arányban a részben és egészben visszatérítendő források, amelyek többszöri kihelyezés által hosszú távon, úgy érzem, hogy tudnak majd biztos finanszírozási alapot nyújtani a vállalkozásoknak.

Azt látjuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy fontos nemcsak önmagában véve a költségvetés számait nézni, hanem a jövőre vonatkozóan egy pillantást vetni az Európai Unió költségvetésére is, a 2020-27-es pénzügyi keretre. Fontos az, hogy áttekintsük, hiszen az Európai Bizottság a múlt hónapban tette

közzé javaslatát az EU 2020 utáni többéves költségvetéséről. Úgy vélem, hogy legtömörebben úgy lehetne jellemezni az uniós hétéves költségvetést, hogy amíg a hazai egyéves költségvetés a jövő esztendőre a családok és a biztonság költségvetése, addig a brüsszeli hétéves javaslat inkább a migráció és a gazdagabb régiók költségvetése.

A 2020 utáni uniós költségvetés kialakítása kétségkívül nagy kihívás elé állítja az egész Európai Bizottságot, az Európai Uniót. Itt van például a brexit. Mindenki által ismert, hogy ez bizony évente 10-12 milliárd bevételkiesést jelent. A többletköltség szintén jelentkezik a biztonság- és a védelempolitika területén. Biztosítani kellene a lehetőséget a jövőbeni nyugat-balkáni bővítésnek is, ami szintén költség-többlettel jár. Magyarország álláspontja: a brexit miatt várható bevételkiesést és az új kihívások fedezetét nem a hagyományos uniós politikák megnyirbálására, vagyis a kohéziós és a közös agrárpolitika kárára kellene megtenni, hanem részben úgynevezett pótlólagos tagállami hozzájárulásokkal kellene biztosítani. Az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetésének a részleteit megismerve, azt hiszem, nyugodtan kijelenthetjük, hogy sajnos ez a javaslat nem képes egyszerre kezelni vagy megoldani az új kihívásokat és a tradicionális politikák hatékony finanszírozását.

Ha a többéves pénzügyi keretet jellemezni kívánjuk, azt mondhatnám, hogy bizony jóval kevesebb pénz a kohéziós célokra és jóval több pénz jut a migrációra, illetve a pénzügyi javaslat a déli uniós tagállamok javára rendezi át a forrásokat a közép-európai tagállamok rovására. A jelenleginél tehát várhatóan kevesebb pénzt szeretnének osztani az uniós tagállamok között, és bizony nemcsak a torta mérete lesz kisebb úgymond, de annak elosztásában is olyan változtatásokat javasol az Európai Bizottság, amelyek nem az elmúlt években úgymond látványosan fejlődést produkáló közép-európai tagállamoknak kedveznek.

A magyar, cseh, az észt, litván kohéziós borítéknál a csökkenés mértéke a jelenlegi helyzetben maximálisan 24 százalék körüli lenne. Mit látunk? Ezzel szemben a spanyoloknak szánt kohéziósforrás-növekedésnek köszönhetően a támogatás mértéke 5 százalékkal, tehát 34 milliárd euróra, a görögöknél meg maximálisan 8 százalékkal, 19 milliárd euróra nőhet. Úgy hiszem, hogy ez ellentmond annak az uniós szabálynak, amit éppen a kohéziós politikák miatt hoztak létre. Ez elfogadhatatlan nemcsak a visegrádi négyeknek, hanem a többi balti ország számára is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Bizottság javaslata számos más részletében is kedvezőtlen a számunkra. A kohéziós borítékok összege a jelenlegihez képest 5,7 milliárd euróval, tehát 23,6 milliárd euróról 2020 után 17,9 milliárd euróra csökkenne. Itt van a nemzeti társfinanszírozás, amely arányának növekedésével jelentős mértékben megterhelné a nemzeti költségvetést. A forrásfelhasználásra rendelkezésre álló idő pedig csökkenne, ami szintén nem

előnyös számunkra. A megmaradt kohéziós támogatás 65 százalékát az Európai Bizottság által kötelezően meghatározott célkitűzésekre kellene fordítani. Tehát így magyarán csökkenne a tagállam által szabadon felhasználható keret.

A Bizottság költségvetési javaslata, úgy hiszem, egyértelműen egyfajta politikai szándékot feltételez. Ugyanis a források ilyen alapú megvágása bizony aránytalanul érintené Magyarországot és Európa kevésbé fejlett régióit, és a források felhasználási szabályainak megváltoztatása jelentős addicionális terhet róna a tagállamokra.

Szeretném megjegyezni, hogy ezek a hírek semmivel sem riasztóbbak vagy aggasztóbbak annál, mint azok, amelyek a mostani pénzügyi terv tervezésekor 2012-13-ban megjelentek. Akkor a hírek arról szóltak, hogy bizony 30 százalékos forrásvesztéssel indul Magyarország és a többi közép-európai ország. Mégis, a kormány aktivitásának meglett az eredménye. Csak emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy ekkor hoztuk létre a friends of cohesion, a kohézió barátai csoportot, amibe sikerült belevonni olyan régi tagországokat is, mint például Spanyolország vagy Portugália vagy Franciaország. Tehát ez számunkra most is alapvető érdek, hogy Magyarország nem egy gyors megállapodásban érdekelt, hanem egy részletesen kilobbizott és megtárgyalt kedvező megállapodásban. Úgy hiszem, itt vannak mellettünk a visegrádi négyek, itt vannak mellettünk a balti országok is. Ez elegendő erőt ad arra, hogy sikeres tárgyalásokkal tudjuk befejezni majd a költségvetés tárgyalását az Európai Unióban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Bizottság célkitűzéseit sokféleképpen, például a migrációval és a határigazgatással kapcsolatos változtatásoknak köszönhetően a migránsok hosszú távú integrációjának célterülete teljes mértékben átkerülne a kohéziós politikákhoz. Vagyis mit jelent ez magyarán? Hogy a migránsok társadalmi integrálására fordítaná Brüsszel a közép-európai országoktól lecsípett fejlesztési pénzeket. A Bizottság 13 milliárd euróról 34,9 milliárdra emelné a migráció és a határigazgatás költségeit. Ez az összeg azonban nemcsak a határvédelemre vagy a visszaküldésre fordítódna, hanem a migráció és az integráció fokozottabb támogatására.

Mivel tehát a nagyobb költségvetéssel rendelkező menekültügyi és migrációs alap fő célkitűzései között a legális migráció, az áthelyezés és az áttelepítés előtérbe helyezése, illetve a kötelező áttelepítést tartalmazó közös menekültügyi rendszer befejezése szerepel, úgy hiszem, nem alaptalan kijelenteni, hogy a Budapesten és a Brüsszelben megalkotandó költségvetések között alapvető filozófiai és értékrendbeli különbségek fedezhetők föl.

(11.50)

Sőt, azt is meg merem kockáztatni, hogy a Bizottság költségvetési javaslata a menekültügy tekintetében ellentétes az állam- és kormányfői szinten hozott

döntésekkel, mert az egyes programok a migrációt ösztönöznék és a kötelező kvóta szerinti szétszétást támogatnák. A magyar álláspontnak ellentmond az is, hogy a menekültek integrálása a kohéziós politikákból kerülne finanszírozásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül engedjék meg, hogy rámutassak arra is, hogy a 2020 utáni uniós pénzügyi keret bevételi oldala sem maradna érintetlenül. Komoly problémát okoznak az úgynevezett új saját források, hiszen az Unió közös konszolidált társaságiadó-alapot vezetne be a 750 millió euró bevétel feletti cégek esetében. Ez a 6 százalékot képviselő adó az adószuverenitás sérelmére vezetne, ezért Magyarország ezt sem tudja támogatni.

A többi változással együtt a bevételi oldalt érintő javaslatok jelen formájukban Magyarország számára tehát évente 80 milliárd forint pluszbefizetést jelentenek 2020 után.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány csak az eddigi bruttó nemzeti jövedelmen alapuló befizetést tartja igazságosnak a továbbiakban is, és ehhez ragaszkodik a brüsszeli tárgyalások során. Magyar részről tehát ezen tárgyalások során az egyik prioritásunk, hogy megfelelő forrásokat tudjunk továbbra is biztosítani a közös agrárpolitika és a kohéziós politika számára. Ezekben a kérdésekben egyébként Magyarország hál' istennek nincs egyedül, számos régi tagország is kifogásolta ezen támogatások vágásait, tehát így bizakodóak vagyunk a tárgyalásokat illetően.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az uniós javaslatok és a kormány előtt álló kapcsolódó feladatok fényében is úgy hiszem, hogy nyugodtan kijelenthetjük, hogy az előttünk fekvő költségvetésitörvény-javaslat kellően ambiciózus és konzervatív egyben, megteremti a jövő évben az előrelépés lehetőségét, miközben figyelemmel van mindazokra a kockázatokra, amelyek a brüsszeli döntéshozók terveiben szerepelnek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Pintér Tamás képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Őné a szó.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A megszorítások költségvetése, a biztonság költségvetése, a vesztesek költségvetése, a családok költségvetése. Sokan sokféleképpen nevezték már a 2019. évi költségvetést, de még egyet nem hallottam, hogy ez a magyar emberek költségvetése lenne.

Mióta képviselő vagyok, azóta mindig is nagy figyelmet fordítottam a költségvetési vitákra, és arra a lehetőségre, hogy módosító javaslatokkal élhetünk. Immáron harmadik éve beszélgetek emiatt az emberekkel is, gyűjtöm a bajaikat, keresem a problémáikat, és figyelem, hogy hogyan tudnánk megoldásokat találni a problémáikra, én ugyanis minden költségvetést az emberek költségvetésének szeretnék látni, és

azt szeretném, hogyha megoldhatnánk az ő problémáikat.

Harmadik éve tekintek mindig bizakodva a viták elé, és talán most az egyszer a kormánypárti képviselők is figyelembe veszik majd a magyar emberek problémáit, és meghallják majd a szavukat rajtunk keresztül. Sajnos két éve folyamatosan csalódások érnek, hiszen látom, hogy ha nem kormánypárti a képviselő, aki az adott javaslatot benyújtja, az olyan, mint-hogyha a probléma nem is létezne, amire megoldást szeretnénk keresni. Harmadszor teszek kísérletet arra, hogy a körzetemben lévő emberek égető problémáit meghallják a kormánypárti politikusok, és azokat közösen orvosolni tudjuk. Sajnos eddig mindhiába, hiszen mindig gondolkodás nélkül lesöpörték a javaslataimat, illetve amiket a velem konzultáló magyarok sokasága fogalmazott meg. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!)* Bízom benne, hogy az idén ez másképpen lesz, és végre túllátunk majd a pártérdekeken.

Miért is fontos ez, tisztelt képviselőtársaim? A benyújtott 18 módosító javaslatom közül egyik sem pártérdeket képvisel, hanem kizárólag Dunaújváros és környéke lakóinak az érdekét. Hiszen nem szolgálhat pártérdeket egy olyan javaslat, amelyben a dunaújvárosi Szilágyi Általános Iskola épületének rekonstrukcióját kérem. De az sem pártérdek kérdése, hogy a szintén a városunkban működő Arany Általános Iskolában megszüntessék a beázásokat, és megoldjuk a szigetelést, hogy télen a gyermekeknek ne kabátban kelljen tanulniuk. Nem lehet pártérdek továbbá az sem, hogy a dunaújvárosi Hild középiskola, a kereskedelmi középiskola, a Gárdonyi Általános Iskola épületét modernizáljuk, hogy a diákok valódi XXI. századi körülmények között tanulhassanak.

Nemrég megkeresett ilyen ügyel egy tanárnő is, aki elmesélte, hogy a Móra Ferenc Általános Iskola épületében be kellett szögelni az ablakokat, hiszen nem zárnak és ezáltal nem is szigetelnek már. A hétvégén például úgy törték be az iskolába, hogy egyszerűen benyomták az ablakkeretet a betörők, és már benn is voltak. Emellett itt is állandóak a beázások, tehát a helyzet évek óta tarthatatlan. Nem lehet pártállás kérdése az sem, hogy Adonyban a két óvoda elé zebrát fessenek fel, hogy a kisgyermekbiztonságban átjuthassanak az úttesten.

Kérem tehát önöket, hogy pártállástól függetlenül szavazzák meg az ezekre az ügyekre benyújtott javaslataimat, hiszen mind a magyar gyermekek érdekeit szolgálják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hogyan szólhat az emberekről ez a költségvetés és végre nem pártérdekekről? Nagyon egyszerűen. Az emberek problémáit kell meghallgatni, az emberek kívánságait kell nekünk megjeleníteni. Harmadik éve járom a körzetet, és a már fent említett iskolásokat és gyermekeket érintő problémák mellett gyűjtöm a kétkezi dolgozók panaszait is, és megoldásokat keresek, hogy hogyan is tudnánk az ő életüket is megkönnyíteni. Ők fogalmazták

meg azt, hogy a munkába járásukat mennyire megkönnyítené, ha fel lennének újítva Dunaújváros főbb útjai, a Vasmű út és a Dózsa György út. A munkába igyekvő rácalmásiaknak az igénye, hogy az ő főútjuk is teljes szakaszon fel legyen újítva, illetve az, hogy aszfaltozott járdafelületekkel lássuk el a településük több aszfaltozatlan útvonalát. A Pusztaszabolcson élők kérték tőlem azt, hogy végre jól járhatóak és biztonságosak legyenek a mellékútjaik, hiszen több mint 36 kilométernyi út aszfaltozása hiányzik még. Én meghallottam ezeket a kéréseket, és ezért nyújtottam be önöknek, a támogatásukban reménykedve.

Ahogy én is, a körzetemben élő emberek is bízókodóak, így velem közösen mertek nagyokat álmodni. Módosító javaslataim közül a két legnagyobb összegű tervezetem jeleníti meg talán a legnagyobb igényeket. Pusztaszabolcs települését a vasúti sínek kettévágják, így a két városrész között nehéz az átjárás. A pusztaszabolcsiak évtizedek óta kérik mind a városuk vezetését, mind a kormányzatot, hogy létesítsenek egy biztonságos, akadálymentesített aluljárót a vasúti nyomvonal alatt. Ez sem pártérdek, hanem a pusztaszabolcsiak, diákok, dolgozók, szülők és nyugdíjasok érdeke, hogy megvalósuljon.

Egy másik nagy igény, amelyet szintén a javaslatomban benyújtottam, a térségben élők kiszámítható közlekedését szolgálja. Dunaújváros és környéke iparváros, s éppen ezért rendkívül fontos a biztonságos és kiszámítható forgalmi útvonal a körzet és Budapest között. Az ott lakók sokaságának az az érdeke, hogy a Dunán egy rendszeresített hajójárat létesüljön, összekötve minket a fővárossal. Ez amellet, hogy a környék turisztikai ágazatát is fellendítené, a máshol munkát vállalók helyben lakását is megoldaná, orvoslva településeink kiüresedésének veszélyét. Ez sem lehet pártkérdés, hiszen az ott élők ezreinek ez az érdeke.

Ahhoz, hogy a 2019. évi költségvetés az emberek költségvetése legyen, beszélni kell az idősebb és emiatt kiszolgáltatottabb korosztállyal is, a nyugdíjasokkal. Az ő érdekükben nyújtottam be egy olyan módosító javaslatot, hogy az általuk legtöbbször használt dunaújvárosi piacon és környékén a balkáni állapotok megszűnjenek a járdákon, és a közlekedési biztonságunk érdekében felújításra kerüljenek a járőfelületek. Az idősek és a beteg emberek érdeke az is, hogy a városunkban lévő Szent Pantaleon Kórház katasztrófa-állapotban lévő nyílászáróit végre kicseréljük, hogy télen a beteg embereknek ne 10-15 fokos hidegben kelljen gyógyulniuk a kórtermekben.

(12.00)

Végül a dunaújvárosi fiatalok, középkorúak és idősek ezreinek érdeke az, hogy végre helyre álljon Dunaújvárosban a közvilágítás. Ómiattuk nyújtottuk be azt a javaslatomat, amellyel biztonságos, állandóan jól működő világítást teremthetünk városunkban, ami nem pártérdek, hanem mindenki javát szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hogyan lehet a 2019. évi költségvetés az emberek költségvetése? Úgy, hogy meghalljuk őket. Úgy, hogy az igényeiket, amelyek a hétköznapi életük megkönnyítését szolgálják, beviszük a tervezetbe, és megszavazzuk azokat közösen. Higgyék el nekem, hogy az én és a képviselőtársaim javaslatai egytől egyig a magyar emberek érdekeit szolgálják, nem pártérdekeket. Mi nem stadionokra, korrupciógyanús beruházásokra, felesleges látványberuházásokra költenénk, hanem a magyar emberek hétköznapi problémáit szeretnénk megoldani.

Tisztelt Kormánypartii Képviselőtársaim! Önök sem vagyunk. Sőt! Bátran mondhatom, hogy képviselőtársaimmal együtt önöknek adjuk minden módosító javaslatunkat úgy, hogy még a benyújtó nevét is leradírozhatják a papírokról. Hiszem, hogy az ilyen fontos tervezetek megalkotása során nem pártérdekek motiválnak senkit. Minket a magyar emberek érdekei motiválnak, minket a magyar emberek életének jobbra tétele hajt. Ezért járjuk a településeket, ezért beszélgetünk velük annyit, és ezért hozzuk be a parlamentbe, a költségvetési vitába a panaszait. Ugyanis őket meghallgatva és panaszait figyelembe véve tudjuk megalkotni 2019-re a magyar emberek költségvetését.

Mindezeket szem előtt tartva, pártállástól függetlenül kérem önöket is, hogy támogassák javaslatainkat, hiszen így nem pártjuk vagy az én érdekeimet, hanem a magyar emberek érdekeit képviselik ezzel. Ez a mi dolgunk, ami, azt gondolom, nem is kevés. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Simicskó István képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő költségvetés a számok nyelvén kifejezi őszintén, tisztességesen a hitvallásunkat, mi fontos a társadalmunk számára, mi fontos a magyar emberek számára. Nyilván az értékelvűséget tetten lehet érni a költségvetésünkben, hiszen örömmel látjuk azt, hogy bővülnek a családtámogatások, a teljes foglalkoztatottság továbbra is célja, és komoly eredmények vannak már e mögött a kormányzat részéről, stabil és erősödő gazdasággal számolhatunk.

Elhangzott itt a reggeli órákban ellenzéki képviselőktől néhány mondat. Elsősorban arra szeretnék reagálni, amelyik arról szólt, hogy ez egy sebtiben összeállított költségvetés; ez egy kritika volt. Azt hiszem, a kormány mindig is Márai Sándor bölcsességét vallotta, amelyben nem követi el sem a vízszintes, sem a függőleges lustaságot. Bizonyára ismerik ezt a fontos gondolatot Márai Sándortól, aki azt mondta, hogy a függőleges lustaság elkövetése súlyos hiba. Ez azt jelenti, hogy naponta döntéseket kell hoznunk, mindannyiunknak van felelősségünk, kinek kisebb, kinek nagyobb, de mindenkinek van a személyes életében és

a családja felé is, nyilván közösségünk, nemzeti közösségünk irányába is; tehát a napi döntések meghozatala.

Nyilván a vízszintes lustasággal pedig arra utalt Márai Sándor, hogy bizony hosszú távú stratégiai célokot kell megfogalmaznunk mindannyiunknak, mert ez vezet előre. Ha bármelyik hibát elkövetnénk, akkor valóban nem menne az ország szekere sem előre. De előremegy az ország szekere, ez a helyes, ezt kell követni és folytatni.

Biztonságpolitikával is foglalkozó politikusként örömmel látom azt, hogy a biztonságra nagyon sokat áldoz a kormányzat, hiszen mindennek az alapja. A mindenkori államnak szüksége van arra, hogy garantálja a biztonságot az állampolgárai számára, pont azért, mert a boldogulás feltételét jelenti a biztonság. Ha nincs biztonság, akkor a szabadságjogok sem tudnak érvényesülni. Tehát azt hiszem, ez egy fontos célkitűzés, és tetten érhető a költségvetésben a számok nyelvén.

Hadd mondjam még el azt önöknek, hogy kereszténydemokrata politikusként tudom, hogy minden közösség, minden emberi közösség számára, így a Magyar Honvédség számára is az igazi erőt mindig a szellemisége, a hite adja. Azt is vallom Assisi Szent Ferentől, hogy hirdessétek az evangéliumot mindig, ha szükséges, akkor szavakkal is. Pál apostol levele az efezusiakhoz úgy szól, hogy öltsetek magatokra Isten teljes fegyverzetét, mert veszélyek és bajok mindig vannak, és ha ezt a teljes fegyverzetet magunkra öltjük, akkor jobban helyt tudunk állni az élet kihívásaiban. A hat fegyver nem más, mint az igazságosság öve, a hit pajzsa, a megigazulás páncélja, az üdvösség sisakja, a lélek kardja és a békesség képessége.

Természetesen ezek mellett szükség van arra, hogy a Magyar Honvédséget ellássuk megfelelő technikával, és képességnövekedés álljon elő. Ezt kell erősíteni, mert ez jelenti Magyarország biztonságának zálogát. A rendszerváltás óta leszállópályára állított Magyar Honvédség fejlődésnek indult, és ez örömteli szerintem mindannyiunk számára. A védelmi költségvetés volumene dinamikus növekedést mutat a jelenlegi számok alapján.

Szerényen azt is mondhatjuk, hogy bár valamennyi ágazatban növekedés van, nő a költségvetési lehetőségek köre, azonban nyugodtan állíthatjuk, hogy a 2019-es költségvetés egyik nyertese a Magyar Honvédség. Ideje volt már ennek, hiszen nagyon-nagyon sok lemaradást kell pótolni az elmúlt évek kapcsán, a rendszerváltás óta. A HM fejezet kiadási főösszege a 2018-as évhez képest 85,5 milliárd forinttal növekszik, a 427,3 milliárd forintról 512,8 milliárd forintra. Ez közel 20 százalékos növekedést mutat, forrásbővülést mutat. Vállaltuk azt a NATO felé, hogy 2024-re a bruttó hazai össztermék 2 százalékát fogjuk védelemre, katonai kiadásokra költeni. Ez egy jelentős bővülés, több mint kétszeresére fog növekedni, 1000 milliárd fölé fog menni majd a honvédség költségvetése, ha ezt tudjuk tartani. De nyilván világos és egyértelmű a cél.

A mostani költségvetés is kiemelten kezeli a fejlesztéseket is, hiszen a fejlesztési feladatokra a tervzetben közel 150 milliárd forint áll majd rendelkezésre a jövő évi források kapcsán. A növekvő források lehetővé teszik, hogy folytatódjék a 2017-ben megkezdett Zrínyi 2026-os honvédelmi és haderőfejlesztési programunk. A legfontosabb fejlesztési célkitűzések a kibervédelmi területen, légvédelem területén, a páncéllhárító képesség fejlesztése vonatkozásában vannak. Folytatni kell a gépjármű beszerzési programot, a merevszárnyú és helikopteres képesség további fejlesztését is el kell érni. Azt kell mondjam, valamennyi fegyvernemi kultúrában szükséges fejlesztéseket el kell végezni. Ez a forrásbővülés ütemezetten, kiszámíthatóan lehetővé teszi, hogy ezek a fejlesztések megvalósulhassanak.

Fontos, hogy a katonákról szóljunk. Hiszen a katonákat meg kell becsülni. A katonák a Magyar Honvédség tagjai, belőlük áll a Magyar Honvédség. Ha a szellemiségük rendben van, ha az egyéni felszerelésük, a ruházatuk rendben van, ha a megbecsültségüket érzékelik, akkor helyt fognak állni, és Magyarország biztonságát erősítik ezen keresztül is. A laktanyafejlesztési koncepciót is elkezdjük végrehajtani. Tervezetten mintegy 5 milliárd forint lesz a jövő évi költségvetésben, hiszen az élet- és szolgálati körülményeket is fejleszteni kell. Itt elsősorban a tatai, a kaposvári, a szentesi, a debreceni légénységi épületek felújítása van tervbe véve. A KDNP ezt messzemenőkéig támogatja.

2015-ben elkezdjük a katonák illetményemelését, fontos, hogy ezt folytatni kell. Benne van a költségvetésben, 2019-re gyakorlatilag átlagosan 50 százalékkal emelkedik meg a katonák illetménye. Nagyon fontos ez, hiszen ezen keresztül tudjuk megbecsülésünket kifejezni és a megtartó képességünket is megerősíteni. Hiszen amikor a gazdaság növekszik, és hála istennek jól teljesít a magyar gazdaság, egyre jobban, akkor a munkaerőpiac elszívja a jól képzett katonákat. Ezért az illetményemelésnél oda kell figyelni, hogy versenyképes illetményt, versenyképes fizetést biztosítsunk a katonák számára, és ezen keresztül is meg tudjuk őket tartani hivatásuk mellett.

Kiemelt cél a létszám növelése is. Ez is fontos célkitűzés, támogatjuk a magunk részéről. És természetesen tervbe vettük a hazai védelmi ipar újraélesztését és átgondolt fejlesztését. Ez a folyamat is elindult, erre is források állnak rendelkezésre. Nagyon fontos, hogy a társadalmi kapcsolatokat erősíteni kell, hiszen a fiatalokat meg kell szólítani, a katonai pálya, hivatás szépségeit be kell mutatni nekik. Hiszen a haza védelme nemzeti ügy, mindannyiunk közös ügye. És az jó, ha valaki tartalékosként vagy akár a Honvédelmi Sportszövetségen keresztül vagy bármilyen más módon szívében elkötelezett a haza védelmének ügye iránt. Ezt honvédelmi nevelésen keresztül, hazafias nevelésen keresztül kell elkezdenünk már a fiataljainknál.

Fontos dolog, ez sem pártpolitikai kérdés, ez mindannyiunk közös felelőssége, közös ügye, hiszen

az országot a fiataljainkra fogjuk majd ráhagyni egykor. Nem mindegy, hogy megmarad-e magyar országnak, és rendes hazafiak fogják-e a közösség életét tovább szolgálni.

(12.10)

A nemzetközi feladatokról engedjenek meg még egy gondolatot. Nagyon fontos, hogy Magyarország a NATO 1999. március 12-e óta megbecsült, elismert tagja, számos nemzetközi misszióban, tizenhárom-tizennégy országban, több kontinensen ott vagyunk, fontos, hogy ezt továbbra is ellássuk, ezen keresztül is erősíteni tudjuk Magyarország presztízsét, nemzetközi tekintélyét a nemzetközi világban és a NATO-ban.

Azok alapján, amiket most említettem, és a költségvetést végigtekintve mindenképpen biztató jeleket és garanciát látok arra, kellő garanciát és kiszámíthatóságot, hogy a Magyar Honvédség továbbmegy a fejlődés útján. Szükség van erre, nem öncélból, hanem a magyar emberek biztonságának a minél magasabb szintű garantálása érdekében.

Tudjuk, hogy a kiszámíthatóság stabilitást hoz, a stabilitás biztonságot nyújt mindannyiunk számára, úgyhogy én a KDNP nevében azt tudom mondani, hogy a költségvetést támogatjuk, jó célokat fogalmaztak meg a kormányzatban, és bízom benne, hogy minél több ellenzéki képviselő is támogatni fogja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Korózs Lajos, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Valamelyik képviselőtársunk tette föl itt a kérdést, hogy mindenki minősíti valahogy ezt a költségvetést, hogy kinek a költségvetése. Egy biztos: nem a magyar emberek költségvetése, de még csak nem is a magyar munkásoknak a költségvetése és nem a magyar szűkölködőknek a költségvetése.

Meg lehet nézni azt a tendenciát, hogy a jóléti kiadásokat illetően az elmúlt nyolc évben fokozatosan építette le a jóléti kiadásokat az Orbán-kormány. 2010 magasságában még bőven 60 százalék fölött volt a jóléti funkciókra fordított költségvetési kiadás aránya, mára ez 55 százalékra apadt le, ugyanakkor az is látszik, hogy az állam a működésére, saját magára lényegesen többet költ, mint a jóléti funkciókra. Ezt nem lehet azszal elintézni, kedves képviselőtársaim, hogy az emberek sokkal jobban élnek. Bizonyos emberek sokkal jobban élnek, bizonyos családok sokkal jobban élnek, mert ezt is hozzá kell tenni, hogy bizonyos családoknak kedvez csak a családi adókedvezmény, és nem úgy általában.

Felszólalásomban elsősorban a szociális ügyekkel szeretnék foglalkozni, annál is inkább, mert ki is

emelek majd néhány olyan területet, amelyet részletezni is szeretnék.

A költségvetés benyújtott dokumentumai szerint, az indokolás szerint a kormány által előterjesztett 2019-es költségvetés azt mondja, hogy a biztonságos növekedés költségvetése. Olyan eszeveszett nagy biztonságot én ebben nem látok, feltéve azt a fegyverkezési versenyt, amelyet itt meghirdettek, akár Varga miniszter úr - nem is tudom, mire készülnek -, illetve éppen az előbb Simicskó volt miniszter úr, illetve államtitkár úr. Remélem, nem háborúra készülnek ezzel a nagy fegyverkezéssel.

Jövőre 4,1 százalékos GDP-növekedéssel számol a kormány. Nem tudom, hogy ezek a számok egyéb-iránt, amelyek a költségvetésben tervezésre kerültek, egy hónap múlva valóságos lesznek-e. Csak azért utalok rá, mert tudomásom szerint 311 forintos euróárfolyammal tervezték meg ezt a költségvetést, és ha dél-előtt fölment az ember a Nemzeti Bank honlapjára, abból az derült ki, hogy 327 forint fölött van az euró árfolyama. Reményeink szerint ez alacsonyabb lesz, de úgy néz ki, hogy a forint inkább bedőlne látszik, semmint stabilizálná magát.

Ezen túlmenően a jóléti funkciókra, ahogy említettem, ismét kevesebb jut az államháztartás konszolidált funkcionális kiadásairól szóló táblázat alapján. Az idei 26 százalékos tervezett, majd az elfogadott számok alapján ezt a 26 százalékot nem fogja elérni a GDP-arányos kiadás, és jövőre még kevesebb lesz az ez évinél. Így kevesebb jut oktatásra, kevesebb jut egészségügyre, kevesebb jut nyugdíjkiadásokra, szociális ellátásokra, családtámogatásra, munkanélküli-ellátásokra, kultúrára és lakásügyre. Hangsúlyozom: GDP-arányos megoszlásról beszélünk.

Az állami kiadások megoszlását tekintve pedig változatlanul a teljes kiadás 55,4 százaléka jut jóléti funkciókra. Miközben ismét nőnek az állam működési funkcióit kitevő szolgáltatásokra fordított kiadások, ahogy már utaltam rá, illetve ennek az aránya, főként a védelmi kiadásokra, aközben a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásokra kevesebb jut.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az államháztartás konszolidált funkcionális jóléti kiadásairól van szó, ez pénzforgalmi szemléletben értendő. Ha a GDP arányait nézzük meg, akkor oktatási tevékenységre GDP-arányosan kevesebbet költ majd ez a költségvetés, egészségügyre GDP-arányosan kevesebbet fognak költeni, azon belül a kórházi tevékenységekre kevesebbet fognak költeni, a háziorvosi és gyermekorvosi szolgálatra kevesebbet fognak költeni, a rendelői orvosi, fogorvosi ellátásra éppen egy picivel többet, viszont a háziorvosi és gyermekorvosi szolgálatra kevesebbet, társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásokra kevesebbet fognak költeni a jövő évben.

Meg kell említeni a lakásügyet és a települési és közösségi tevékenységek és szolgáltatások ügyét, itt is kevesebbet fog költeni az állam a jelenleginél. Meg kell említeni így globálisan, ahogy említettem már a felvezetőben, hogy a jóléti funkciókra is kevesebbet fog költeni.

Meg kell hogy említsem az oktatás kapcsán, bár Kunhalmi Ágnes erről majd részletesen fog beszélni, hogy van egy olyan fejezet, amely az egyéb oktatási funkciókra rendeli ezeket a költségvetési támogatásokat. Itt 62 milliárdos csökkenés látható. Ezt csak azért emeltem ki, mert ez egy nagyon komoly tétel. A családtámogatásokat illetően a családi pótlék, a gyes, a gyet, az anyasági támogatás összege jövőre már 11. éve változatlan marad, és ebből kilenc év az Orbán-kormány tervezése alapján, az előirányzatok összege pedig feltehetően a csökkenő gyermekszám miatt - ezt elismerem - szinte minden esetben csökken.

A családi pótlékre közel 5 milliárd forinttal jut kevesebb, a gyesre majdnem 800 millió forinttal, a gyetre több mint félmilliárd forinttal jut majd kevesebb. Az anyasági támogatásnál látható némi növekedés, mintegy 65 millió forint, ami inkább tudható be az úgynevezett köldökszinórprogramnak, tehát hogy a külföldön született magyar gyerekek után is igényelhető ez az egyszeri, szülés után járó juttatás, és közel sem arról van szó, hogy már itt demográfiai fordulat lenne az országban.

A munkához kapcsolódó családi támogatások valóban növekednek, ez az alsó három sor a táblázatban, hogyha a képviselőtársaim ezt követni kívánják. 75 milliárd forinttal jut több a munkával rendelkezők számára, ennek része az, hogy 2018-ban folytatódik a családi kedvezmény 2019-ig tartó növelése. A kétgyermekes családok esetében 20 ezer forintra emelkedik a havonta igénybe vehető adókedvezmény összege. Ide kívánkozik, hogy megemlítsem, azért mondtam a felvezetőmben, hogy bizonyos családoknak jó ez a költségvetés, de hát, kedves barátaim, a gyermekek után járó családi adókedvezmény mintegy 80 százalékát a felső két jövedelmi tizedben élő családok veszik igénybe. Hangsúlyozni szeretném, van a statisztikában, a közgazdaságtanban egy elnevezése is ennek, Pareto-elvnek hívják, 20-80 százalékos arányról van szó. Tehát hangsúlyozni szeretném: az összes igénybe vett családi adókedvezmény 80 százalékát a két felső jövedelmi tizedben - ezt a statisztikában kvintilisnek hívjuk - veszik igénybe, és még véletlenül sem jut az alul lévőknek ebből a juttatásból.

A babakötvény utalási összegei továbbra is változatlanok maradnak, 42 500, illetve 44 600 forint összegben.

A gyermekétkeztetést illetően az intézményi gyermekétkeztetés támogatására jövőre 330 millió forinttal kevesebb jut, továbbá összevonták az idén még külön összegekkel szereplő, a rászoruló gyermekek szünidei étkeztetésének támogatása és az intézményi gyermekétkeztetési támogatás című előirányzatokat. Az utóbbi része lesz az előbbinek, de így nem tudni pontosan, mekkora összeget terveznek a szegénységben élő gyermekek szünidei támogatására összesen. Lehet, hogy éppen ez volt a cél, hogy ne lehessen követni, hogy a jövőre mennyit fordítanak erre a tételre.

Az biztos, hogy az adóerő-képesség alapján sávoosan megállapított támogatás mértéke nem változik, a

legrosszabb helyzetű önkormányzat esetén is legfeljebb 570 forint/adag. Az biztos, hogy az új összevont sor kevesebb 330 millió forinttal. Az idén, ha valaki követi ezt, 72,3 milliárd forint jutott erre összesen, jövőre 79 milliárd forint.

(12.20)

A nyugdíjakról néhány mondat erejéig, 2,7 százalékkal emelkednek a nyugdíjak az árkövető indexálás miatt. Az Orbán-kormány áttért erre az inflációkövető nyugdíjmelési technikára, így jövőre harmadszorra fogják végrehajtani az MSZP-kormány által bevezetett nyugdíjprémium rendszerét. Erre a tételre mintegy 24 milliárd forintot állítottak be.

Az egyszeri segély változatlan, az idei szinten marad, 600 millió forintos. Keretösszegről van szó természetesen.

A méltányossági alapon megállapításra kerülő nyugellátásra mindösszesen 200 millió forint, a méltányossági alapú nyugdíjmelésre 800 millió forint jut jövőre, ahogy idén is.

Azért időzök itt néhány keresetlen mondatot, mert egy biztosan látszik, hogy ez az inflációkövető nyugdíjmelés generálisan elhibázott Magyarországon - most már nyolcadik éve tart gyakorlatilag ez a technika. Arról van szó, ha valakinek alacsony volt a múlt évben a nyugdíja, és nyomorultul kevés nyugdíjból kellett hogy éljen, az inflációkövető nyugdíjmelés technikájával ez azt garantálja, hogy jövőre is nyomorultul kevés pénzből fog élni. Tehát jottányit sem változik a helyzete, mert csak annyival „javul”, amennyi a pénzromlás mértéke volt. Tehát konzerválja az ő állapotát. Ennek következtében borzasztóan elszakadnak a nyugdíjak a keresetektől. Hál' istennek a múlt évben közel 12 százalékos keresetnövekedés volt Magyarországon, viszont a nyugdíjak meglehetősen kevesebbel emelkedtek - ugye, inflációkövető nyugdíjmelésről van szó -, így a keresetektől radikálisan lefognak szakadni a nyugdíjak, és ez nagyon komoly társadalmi feszültségeket fog okozni, illetve már okozott eddig is. Nem beszélve arról, hogy nyugdíjak és nyugdíjak között is borzasztó nagy különbségek kezdenek kialakulni, éppen ebből adódóan, ugyanis ugyanazon szolgálati idő, ugyanazon, régebben járulékfizetés, most már adót fizetnek, az adóköteles jövedelemből megfelelő járulék, illetve adó mellett, akár ugyanabból a foglalkozási ágból, sőt talán ugyanarról a munkahelyről, aki elmegy nyugdíjba most, nagyságrendekkel nagyobb lesz az induló nyugdíja, mint mondjuk, két-három-négy évvel ezelőtt. Ebből adódóan nyugdíjak és nyugdíjak között is borzasztóan ki fog nyílni ez a jövedelmi olló. Tehát nemcsak a bérek és a nyugdíjak között nyílik ki ez a jövedelmi olló, hanem nyugdíjak és nyugdíjak között is kinyílik ez a jövedelmi olló. Hangsúlyozni szeretném, hogy ugyanazon szakmából, ugyanannyi szolgálati idő mellett, ugyanolyan járulékfizetés mellett 30-40 ezer forinttal magasabb lehet annak a nyugdíja, aki most megy el

nyugdíjba, mint aki két-három évvel ezelőtt ment el nyugdíjba. Ha marad az inflációkövető nyugdíjmelés technikája, akkor ez a jövedelmi olló még inkább ki fog nyílni, különösen azoknál, akiknek hála a Jóistennek, jó egészsége van, és hosszú életre számítanak. Ugyanis az a helyzet áll elő, hogy minél egészségesebb valaki, annál tovább fog élni, de minél tovább él nyugdíjasként, annál rosszabbul jár. Ugye, államtitkár úr, tudta követni? *(Tállai András az asztalán fekvő tabletet nézi.)* Vagy csak pasziánszozik? *(Tállai András Korózs Lajoshoz fordulva válaszol.)* Azért én folytatom, elnök úr.

Szociális ellátásokat illetően: a szociális támogatások nagy része változatlan, vagy csak a törvény szerinti emelkedéssel kalkulálnak, ahol van kapcsolat a nyugdíjak emelésével. Az ápolási díj alapösszege jövőre nem változik.

Itt szeretném megjegyezni, hogy tegnap nem véletlenül tüntettek itt a Parlament előtt civil szervezetek, én őket meghallgatva, illetve képviselőtársaim, hiszen meglehetősen sokan - érdekes mód, csak ellenzéki képviselők - álltak velük szóba, módosító indítványokat fogunk benyújtani az ápolási díj emelésére vonatkozóan. Az ápolási díj alapösszege, ahogy említettem, jövőre nem változik. A közgyógyellátás egy főre jutó keretösszegei sem, igaz, az erre szolgáló előirányzat 300 millió forinttal nő.

A járási segélyekre szánt keret 332 millió forinttal csökken jövőre. Hangsúlyozni szeretném, csökken, radikálisan, 332 millió forinttal.

A rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény évi kétszeri utalási összegei is változatlanok; évek óta változatlan, egyébként jelentős részét megeszi az infláció.

Nem emelkedik a helyettesítési díj összege sem.

Nem jut több jövőre a gyermekvédelmi lakásalap támogatására.

A különböző szociális, társadalmi, civil és nonprofit szervezetek, például a fogyatékoszervezetek jövőre sem számíthatnak nagyobb állami támogatásra.

A mozgáskorlátozottak szerzési és átalakítási támogatása - ugye itt a gépjárműszerzésről és -átalakításról van szó - ugyanakkora összegben részesül jövőre, mint az idén.

A megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásának támogatására 2,6 milliárd forinttal hál' istennek több jut jövőre.

Fejlesztő foglalkozásra csupán 146 millió forinttal fordítanak többet.

Nem jut több jövőre a jelnyelv támogatására, a hajléktalanok ellátására, az autistaotthonok, értelmi sérülteket és halmozottan fogyatékosokat ellátó lakóotthonok támogatására, sem a közösségi ellátások, utcai szociális munka, krízisközpont és a „Biztos kezdet” gyerekház finanszírozására.

Ugyanakkor kiemelendő, hogy a szociális célú, nem állami humányszolgáltatások támogatására, tehát nem az állami fenntartású szociális szolgáltatások támogatására 30 milliárd forinttal több lesz.

Nem változnak az egyes szociális szolgáltatásokhoz nyújtott állami támogatások mértékei. Az óvodai és az iskolai szociális segítő tevékenység támogatására - lánykori nevén ezt iskolai szociális munkának hívtuk - jövőre 5,5 milliárd forint lesz, amely támogatásra az a járási székhelytelepülés, önkormányzat jogosult, amely az általa fenntartott család- és gyermekjóléti központ útján ellátja a Gyvt. szerinti óvodai és iskolai szociális segítő tevékenységet. Az egyes önkormányzatokat megillető támogatás éves összegét november 30-ig kell majd megállapítani. Idén erre 1,4 milliárd forint volt az előirányzat.

Summa summarum, képviselőtársaim, a 2019. évi költségvetés valójában a gazdagok biztonságban, a szegények létbizonytalanságában tartásának a költségvetése, ahogy a bevezetőmben is utaltam rá. A kormány a 4,1 százalékos növekedés ellenére sem hajlandó többet áldozni GDP arányában a jóléti kiadásokra, sőt egyre kevesebbet költ egészségügyre, oktatásra, a családok, a munkanélküliek és az idősek, illetve a szegények támogatására. Ha sorra vesszük a költségvetési sorokat, akkor láthatjuk, hogy egyébként valóban azoknak kedvez - ismét, nem lepődöm meg rajta - elsősorban a költségvetés, akiknek van munkából származó jövedelmük, mindenki másnak stagnál a helyzete jövőre is, hacsak nem romlik a helyzetük. A legszegényebbeknek jövőre sem lesz jobb a helyzete. A családi pótlékot, a gyeset, az anyasági támogatást jövőre már kilencedik éve változatlan összegben fogják utalni, a szegénységben élők, a gyermeket nevelők továbbra sem részesülnek a gazdasági növekedésből. A nyugdíjprémium rendszerét, amit már idén is alkalmazni fognak, még az MSZP-kormányost vezették be és foglalták törvénybe, a Fidesz most semmi mást nem csinál ezzel, csak a feltételek fennállása esetén alkalmazza a törvényt. A jövő évi költségvetésben megint százmilliárdok mennek el felesleges beruházásokra, ami csak arra jó, hogy a ha-veroknak osztogassák a közpénzt.

Éppen ezért a szocialisták biztos, hogy nem fogják támogatni ezt a költségvetési törvényt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP, a DK és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kállai Mária képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már hallottuk ezt, hogy a kormány által előterjesztett 2019-es költségvetés - igen ki kell mondani - a biztonságos növekedés költségvetése, a tervezéskor a nemzeti kormány a biztonság megőrzését, a gazdaság növekedését - amit a számok, tények igazolnak -, a gazdaság növekedésének fenntartását, a családok támogatását és a foglalkoztatás teljes elérését tartotta szem előtt, amelyre, azt gondolom, az utóbbi esztendő eredményei mindenféleképpen fel is jogosítják.

Én most ebben a vitában az oktatásról és a kultúra néhány területéről szeretnék néhány csomópontot kiemelni. Először a közneveléssel kezdeném. A köznevelés területén számunkra nagyon fontos az, hogy mindenki számára elérhetővé váljon a minőségi oktatás. Természetesen - reményeim szerint ebben a teremben mindannyian tudjuk - kiemelt feladat, hogy segítse a gazdaság jövőbeni szereplőinek fejlődését, valamint maguknak a rendszerben lévőknek, úgy a tanulóknak, úgy a pedagógusoknak és a pályán lévőknek bármilyen foglalkoztatásban az életminősége javulását.

(12.30)

Nagyon komoly, meghatározó közpolitikai cél az állam felelősségvállalása és felelősségének további növekedése az oktatásban. A költségvetés tervezete alapján a kormány, ahogyan látjuk a tervezetben, továbbra is folytatni kívánja a pedagógus II. és a mesterpedagógus fokozatba lépők minősítését, illetve a pedagógus szakképesítéssel rendelkező, nevelő- és oktatómunkát közvetlenül segítő foglalkoztatottak minősítését.

Annak idején a baloldali kormányok majdnem ezer óvodát és több mint ezer iskolát zártak be, és óriási különbségek alakultak ki az iskolák között attól függően, hogy adott esetben egy helyi település, egy helyi önkormányzat - én magam is dolgoztam iskolában - hogyan tudta finanszírozni az adott intézményt. Eközben, hogy csak egyet emeljek ki, természetesen a tankönyvek árai is emelkedtek.

Ha megnézzük a 2019-es költségvetést, akkor láthatjuk azt a számok nyelvén - azt gondolom, hogy a számok, tények egész markáns mutatók -, hogy az óvodák működtetési támogatását a jelenlegi 81 700 forint/fő/év fajlagos összegről 97 400 forint/fő/év összegre emeljük. Azt is látni kell, hogy a kapcsolódó tartalmi fejlesztések érdekében a 2019-es költségvetésbe további 500 millió kerül beépítésre, illetve annak érdekében, hogy a megfelelő szakmai feladatellátás érdekében tárgyi eszközök beszerzése is rendelkezésre álljon ebben a nagyon fontos nevelési szakaszban, újabb 3 milliárd forint kerül elkülönítésre.

Tisztelt Országgyűlés! Számos szám, tény mutatja azt, hogy a 2019-es költségvetés tervezetében ebben a következő esztendőben a köznevelési feladatok ellátására magasabb forrás áll rendelkezésre, mint 2018-ban. Itt a délelőtt folyamán elhangzott, hogy önmagunkhoz hasonlítsuk a számokat. Hát, ezek a számok önmagunkhoz hasonlíthatók.

Hogy néhány dologgal ezt igazoljam. A 2018-as eredeti támogatási előirányzathoz képest a 2019-es eredeti támogatás 802,9 milliárd forintból 851,1 milliárd forintra nő, amely 6 százalékos növekedést jelent.

Néhány növelő tételt szeretnék ismertetni. Az egyik a Klebelsberg Központ esetében a 7,1 milliárd forint a pedagógus-életpálya és -minősítés miatti

többlet. A másik 7,6 milliárd forint, amely a minimálbér és a garantált bérminimum emelkedése miatti többlet.

Hogy a számok nyelvén folytassuk tovább a sort, 0,9 milliárd forint többletforrás jut még a Klebelsberg-ösztöndíjprogram támogatására. További jelentős tételek még a két esztendő költségvetését összehasonlítva a köznevelési humán szolgáltatások működési többlete, 36,1 milliárd forint, a hit- és erkölcsstan és tankönyvtámogatás többlete 2019-re 1,7 milliárd forint.

Ma délelőtt már volt szó a Határtalanul- program értékeiről. Ennek a támogatási többlete 2,7 milliárd forint. Az Útravaló, amely szintén szakmailag tartalmában egy rendkívül kiemelkedő program, mintegy 0,7 milliárd forinttal, és ahogyan már az óvodánál szóltam, az óvodai tartalmi fejlesztésekre is félmilliárd forinttal több áll rendelkezésre, mint az előző esztendőben.

Hogy ugorjunk egy nagyot életkorban, a felsőoktatásból is néhány kiemelést, hiszen a 2019-es esztendőre az ágazat versenyképességének folyamatos javítása és közelebb hozása, minél jobbani megfeleltetése a gazdasági és a munkaerőpiaci igényeknek, jobb érvényesítése, a műszaki, informatikai, természettudományos képzések, valamint a pedagógusképzés súlyának növelése, és természetesen a többi képzési területnek az arányos megtartása, majd fejlesztése, és olyan megoldások további keresése, amelyek a felsőoktatáshoz való hozzáférést segítik. Mindeközben fontos odafigyelni a szerkezet és tartalom átalakítására. Ez mind-mind nagyon fontos kérdés, amely tartalmi kérdéseknek a költségvetési leképeződése is érzelhető.

Természetesen ennek a kormányoknak a felelőssége és feladata a baloldali kormányok által erőltetett, nagyon előnytelen PPP-konstrukció sok milliárdos kárt okozó kiváltása. Nagyon sok kárt okoztak ezek a konstrukciók úgy az egyetemeknek, mint a magyar államnak, amelyek kiváltása még most is felelősségünk és feladatunk.

A felsőoktatásnak a következő esztendőben is el kell látnia a hazai és nemzetközi hálózatok részeként folyó felsőfokú képzést, a kutatás-fejlesztést és innovációt kiemelkedő kérdésként kezelnie. Mindez természetesen szolgálja a tehetségfejlesztést, az utánpótlás-nevelést, a gazdasági, technológiai haladást, a tudomány fejlesztését. Látni kell azt, hogy ezen célok elérésének az eszköze a hallgatók, doktorjelöltek, oktatók, kutatók kiemelt támogatása, valamint az intézmények feladat- és minőség alapú támogatása.

A költségvetés a felsőoktatási intézmények kutatással kapcsolatos feladataira is biztosít forrást, hiszen ilyen, következetesen meghatározott, rendszerszintű intézményekre lebontott stratégiai koordinációval és ennek megfelelő végrehajtásával hatékonyabban biztosítható a teljes felsőoktatási rendszer K+F+I szerepvállalása és eredményes működése.

A jövő év javaslataiban, mint olvashatjuk, jelentős fejlesztések is szerepelnek.

Ilyen lesz például a Pécsi Tudományegyetem testnevelési intézetének megújulása, a Testnevelési Egyetem velencei vízisporttelepének a felújítása, a Budapesti Corvinus Egyetem Jövőképesség Kutatóközpontja működtetésének folytatása, a Debreceni Egyetem bortudományi és kutató-fejlesztő, oktató központja, és sorolhatnák még számos fejlesztést, ami mindenféleképpen mutatja azt a gondolatot, szándékot, amelyre Magyarország Kormánya nagyon komolyan figyel.

Néhány számot, tényt még. Az egyetemek és főiskolák beruházásainak támogatási többlete kormányzati intézkedés alapján majd' 20 milliárd forinttal több. 1 milliárd forinttal nő a Stipendium Hungaricum-programra fordítandó összeg. 1,5 milliárd forinttal többet fordítunk képzések finanszírozására. 1,2 milliárd forinttal nő a doktoranduszok képzésére és ösztöndíjára fordítható összeg. 1,7 milliárd forinttal nő a hallgatók szociális ösztöndíja a HÖOK-megállapodás alapján.

Végül összességében elmondhatjuk, a felsőoktatás esetében a 2018-as - hogy önmagunkhoz hasonlítuk magunkat - eredeti támogatás 258,9 milliárd forint volt, 2019-ben 287,6 milliárd forint, ami 11,1 százalékos emelkedést jelent.

Néhány oktatásból, úgy a köznevelésből, mint a felsőoktatásból vett példa után szeretnék néhány gondolatot a kultúráról megfogalmazni, hiszen ennek az ágazatnak kiemelt célja a kormány többi stratégiai céljához hasonlóan azoknak a megvalósítása, különösképpen természetesen itt is a fókuszban a családok megerősítése. Nagyon fontos a kultúra szerepe adott esetben a társadalmi mobilitás előmozdításában, általában az életminőség javításában, hiszen azt hiszem, hogy mindannyian egyetértünk abban, hogy megfelelő pezsgő, színvonalas, tartalmas kulturális élet bármelyik településen megtartó, életminőséget javító erő.

Néhány kiemelés a kulturális beruházásokból. A kulturális ágazat szakmai irányítása és felügyelete alá gyakorlatilag nagyrészt hazai forrásból mintegy ötvenhat nagyprojekt tartozik, de ha hozzávesszük, a teljes projektszámhoz hozzászámoljuk a Liget Budapest-projekt egyes beruházásait és a Makovecz-projektek összességét, összesen 96 projektről beszélhetünk.

Ahogy olvasható, a 2019-es költségvetés biztosítja a Liget Budapest-projekt feladatainak időarányos megvalósulását, a Fővárosi Nagycirkusz új épületegyüttesének létrehozását, mindenféleképpen a Magyar Állami Operaház Andrassy úti épületének felújítását, a Makovecz Alap és a Thália Színház segítségét, a Mikroszkóp Színpad fejlesztésének támogatását.

Nagyon fontos kiemelni Budapest és a vidék szerepét, illetve nagyon fontos kiemelni a fesztiválturizmust; egyre nagyobb szerepet tölt be nemcsak Magyarország, hanem a világ turisztikai piacán is. Gyakorlatilag már a '16-os évi költségvetésben új elő-

irányzatként jelent meg mint kiemelt közösségi és hazai kulturális fesztivál. Nagyon fontos ebben a tekintetben a főváros és vidék fejlődésbeli ellentétének feloldása, ennek segítése, a korábbi elhibázott politikák következtében a Budapest-központúsága magának a kulturális életnek. Ebben többek között a fesztiválok is szerepe van, minden olyan rendezvénynek, halottunk ma már Csoóri Sándor-programtól kezdve sok olyan lehetőségről, amely kinyitja ezt a lehetőséget, támogatja ezt a lehetőséget, és gyakorlatilag összemzeti értéként segíti a helyi hagyományok megélését, megőrzését.

Nagyon fontos az olyan projektek támogatása, mint az Árpád-ház-program, a Magyar Nemzeti Levéltár hungarikakutatással és levéltár-pedagógiával kapcsolatos programja, a közgyűjteményi digitalizálási stratégia, és folytathatnám a sort.

Összességében a számok, tények nyelvén 69,5 milliárd forinttal emelkedik a kultúrára szánt támogatás.

Végül utolsó gondolatként. A 2019-es költségvetés tervezete és ennek egyik fontos célja, hogy minden magyar ember továbbra is tehesen egy lépést előre a saját életében; szolgálják ezt az adócsökkentések, az adópolitika, szolgálja ezt a családtámogatások bővítése. Mindenképpen szeretnénk elérni azt, hogy minden magyar ember dolgozhasson, megérje dolgozni, minden magyar ember életminősége javuljon. Ehhez kérem tisztelettel valamennyi képviselőtársam támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti sorokból.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Arató Gergely képviselő úr, a Demokratikus Koalíció részéről. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Különösen szerencsés az a helyzet, hogy Kállai Mária képviselő asszony után szólhatok, hiszen magam is az oktatás, a kultúra világáról szeretnék szólni. Bár nem pontosan egyformán látjuk a költségvetésben lévő számokat elsősorban, mert én a vágyak helyett inkább a tényekről szeretnék beszélni.

Mielőtt erre rátérnék, kénytelen vagyok megemlíteni, hogy szemben azzal, amit önök állítanak, ez éppenséggel a bizonytalanság, a kiszámíthatatlanság és az Európától való leszakadás, a pangás, a toporgás költségvetése. Valójában semmilyen területen, amely az emberek számára fontos, nem tartalmaz érdemi növekedést, érdemi előrelépést, ugyanakkor rendkívül bizonytalan alapokra épül. Azok a fundamentumok, amelyekből egy költségvetés tervezését meg lehetne kezdeni, nem állnak rendelkezésre, és amit pedig tudunk, amit látunk, az ellentmond az önök mér-

hetetlen optimizmusának. Így aztán kénytelenek vagyunk megjegyezni azt, hogy ezzel a költségvetéssel csak távolodni fogunk az európai élettől, az európai életminőségtől, a szociális biztonságtól, vagy éppen egy működő, európai színvonalú egészségügytől. Távolodni fogunk a tudásalapú társadalomtól is, távolodni fogunk attól, hogy a felnövekvő fiatalok jobb eséllyel kezdhesék el az életet, hogy sikeresek lehessenek egy olyan gazdasági környezetben, amelyben egyre inkább a szaktudás, a sokfajta módon használható képességek jelentik a siker kulcsát nemcsak az egyes polgárok, az egyes munkavállalók, de az ország egésze számára is.

Nézzük meg először a nagy számokat! Már többször elhangzott ebben a parlamenti vitában, hogy mennyire boldognak kell lenni, hiszen 15 milliárd forinttal növekedett az oktatás költségvetése. Ez egy nagyon nagy szám, ha egy egyes emberről vagy akár egy önkormányzatról beszélünk. De tudják önök, hogy mennyi az oktatás teljes költségvetése? Elárulom: több mint 2000 milliárd forint. Ehhez kell mérni azt a pénzt, amiről önök beszélnek, ezt a 15 milliárdot, és rögtön látszik, hogy bizony ez egy 1 százalékot sem elérő növekedés, minden száz forinthez egy forintot sem raknak hozzá a jövő évi költségvetésben. Ez azt is jelenti, hogy az önök által rendkívül optimistán 2 százaléknál kicsit magasabbra, majdnem 3 százalékra becsült infláció esetén is jelentős mértékben csökkenni fog a következő évben az oktatás támogatása.

Itt persze lehet trükközni, lehet azt mondani, hogy na, de hát az alapfokú oktatásra több van, meg a középfokú oktatásra. De ez csak azért van, kedves képviselőtársaim, mert olyan oktatásirányítási rendszert építettek fel korábban, amiben nem lehet elválasztani egymástól rendszeresen az oktatás funkcióit. Ezért az oktatási kiadások nagy része 2018-ban és '19-ben is az úgynevezett „egyéb” oktatásnál szerepel. Itt van benn egyébként az alapfokú és középfokú oktatás összegének a nagy része. Magyarul az egyik zsebükből átrakják a másik zsebükbe az oktatásra szolgáló pénzeket, de attól az egy fillérrel sem lesz több.

Ha megnézzük a szakképzés világát, ott is a hasonló a helyzet. A szakképzési centrumoknál egy nagyon szerény, 3 százalékos növekedés jelenik meg, tegyük hozzá, úgy, hogy egy csomó új funkciót kapnak. De önök szerint a szakképzés a központ, önök arról szoktak beszélni, hogy a szakképzés mennyire fontos. Ha ez így van, akkor miért nincs ennek semmilyen nyoma a költségvetésben? Miért nem látjuk, hogy pénzt szánna a kormány a költségvetésben a szakképzés fejlesztésére?

Hasonló a helyzet az egyetemekenél és főiskoláknál. Ott egyébként van érdemi növekedés, tényleg, csak persze az a helyzet, hogy ennek a kiadásnövekedésnek a nagy része már az egyetemek és főiskolák saját bevételeinek növekedéséből származik. Magyarul azt mondják, hogy hajrá, fiúk, keressétek meg ezt a pénzt, fejlesszétek ebből a felsőoktatást. Maga az állami támogatás egy 280 milliárd forint körüli összeg-

nél összesen 3 milliárd forinttal növekszik, ami nevetéses. Ez azt jelenti, hogy a felsőoktatásban is folytatódik az a lejtmenet, az a fajta negatív folyamat, ami elindult, folytatódik az a leépítés, amire önök még büszkék is. Hallhattuk valamikor a vitában, hogy jaj, de jó a kancellári rendszer, mert most már végre költségvetési fegyelem van az egyetemeken és főiskolákon. Hát, az van, csak pénz nincs. Pénz nincs arra, hogy megfizessenek minőségi oktatókat, pénz nincs arra, hogy a tehetséges fiatalokat ott tartsák az oktatói pályán, pénz nincs kutatásra, pénz nincs fejlesztésre, pénz nincs arra, hogy a magyar felsőoktatás közeledjen a világ élvonalához.

Nagyon fontos megemlíteni azt is, hogy persze van olyan terület, ahol növekszik az állami támogatás. Egyházi közoktatásra és egyházi felsőoktatásra bőven szánnak pénzt, olyannyira, hogy ha összeadjuk az egyházi intézmények támogatásnövekedését, kiderül, hogy egyházi oktatásra a következő évben 41 milliárddal többet szánnak, ezzel szemben állami oktatásra meg 26 milliárddal kevesebbet. Tehát a helyett, hogy bezárnák... (*Böröcz László felé fordulva:*) Számolja ki, képviselő úr! Nagyon furcsán néz. Az összes növekedés 15 milliárd. Ha ebből 41 milliárdot az egyházak kapnak, akkor bizony ennyivel kevesebb jut az állami intézményeknek. Ez azt jelenti, képviselőtársaim, hogy az a különbség, ami ma is megvan az egyházi intézmények és az állami intézmények finanszírozásában, nem fog változni. Emlékeznek rá, többször beszéltünk erről, két és félszer, háromszor többet ér például egy egyházi iskolába járó gyerek, mint egy állami iskolába járó gyerek, ha a dologi kiadásokról van szó. Tehát ez a különbség a következő évben nemhogy bezárulna, ez az igazságtalanságot nemhogy megszüntetné, éppen ellenkezőleg, növeli. Nem arról van szó, hogy az egyházi iskolába járó gyerekek kapnak túl sok pénzt. Arról van szó, hogy az állami iskolába járó gyerekeknek nem jut elég. És önök ezen nem akarnak változtatni.

Sokat beszéltünk arról, államtitkár úr gyakran dicsekszik vele, hogy micsoda nagyszerűek a GDP-hez viszonyított oktatási számok. Ez az a szám, ami legáltalánosabban megmutatja, hogy az oktatás költségvetése, az oktatás helyzete milyen. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez is egy nagyon egyszerű számítás. 2000 milliárd körüli az oktatás költségvetése, erről beszéltünk, ezt kell hasonlítani a jövőre önök által 43 000 milliárdosra tervezett GDP-hez. Hát, kedves képviselőtársaim, ez nem 5,2 százalék, mint ahogy önök mondják, hanem 4,6 százalék.

Ki kell számolni, nem egy bonyolult matematikai művelet. Szívesen hivatkoznak itt arra, hogy mi volt 2010-ben, meg 2010 előtt. Ez volt egyébként a KSH módszertana, ők így számoltak, hogy a költségvetés funkcionális megosztásában lévő összeget osztották el a GDP-hez. E szerint a módszertan szerint, bizony, 2010-ben, a válság legnehezebb időszakában is 4,75 százalék volt az oktatás részesedése a GDP-ből, de volt ennél magasabb is egyébként, 5,5 százalék körül is ko-

rábban. *(Font Sándor közbeszólása.)* Azt kell önöknek mondanom, hogy nem véletlen, hogy ezt a számítást önök 2015-ben befejezték, 2015 óta önök ezt a számítást nem végzik el. De, mint láthatták, elvégzem önök helyett.

Van egy másik metódus is, ez az Eurostat szerinti metódus, amibe beleszámítják azt az összeget is, amit nem a költségvetés ad, hanem amit az emberektől szednek el. Például a toronymagas tandíjak formájában, a több százezer forintos tandíjak formájában. Bizony, ez is beleszámít ebbe. Itt tényleg kijön az 5,2 százalék, csak ez nem az önök érdeme, hanem ezt a polgároktól veszik el. De hozzá kell tennem, hogy ebből a szempontból sem tudnak önök versenyképesek lenni még a 2010 előtti kormányzással sem. Akkor 5,5 százalék volt ez az arány, most 5,2. Mielőtt azt mondanák, hogy de hát a GDP valóban 2008-2009-ben a válság miatt csökkent, ismét azt kell mondanom, hogy ez igaz, képviselőtársaim, de előtte még jobb volt ez az arány. 2005-ben például 6 százalék fölött volt ebben az összehasonlításban az oktatásra adott költségvetés.

Az tehát a különbség, hogy amikor nekünk volt pénzünk, vagy az országnak volt pénze pontosabban, mert jól működött az ország... *(Böröcz László: Hitelből!)* Nem, képviselő úr, akkor ezt az összeget arra fordítottuk, hogy az oktatásba fektessük be, önök viszont a gazdasági növekedés idején sem szánnak a nagyobb tortából többet az oktatásra. Van annak más helye önöknél, de ez nem az ország javát szolgálja, hanem egyes, önökhöz közel álló magánszemélyek javát. *(Font Sándor: Milyen szép volt minden a szocialista-szabad demokrata kormányok idején! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

Haladjunk tovább! Talán arról is érdemes beszélni, hogy miért kellene több pénzt fordítani az oktatásra, ha már szóba került, hogy hogyan állunk. Tisztelt képviselőtársaim, nézzük meg, hogy mi az oktatás helyzete! Nyilván nekem nem hisznek, de akkor higgyenek a Magyar Tudományos Akadémia által összeállított adatoknak. Például az EU által kitűzött cél az, hogy 10 százalék alá szorítsuk az Európai Unióban azoknak a fiataloknak az arányát, akiknek az alapvető olvasási, matematikai, természettudományos képessége a minimális elvárásoknak sem felel meg. Ez a PISA-mérés 1-es, 2-es szintje. Az a helyzet, hogy a 2015-ös utolsó mérésben ez az arány 25 százalék volt, és folyamatosan növekszik.

(12.50)

Cél az is, hogy minél kevesebben hagyják el korábban az iskolát. Most ott tartunk, hogy már 12,5 százalék ez az arány, és szintén folyamatosan növekszik.

Dicsekedett itt államtitkár úr azzal, hogy már 20 százalék a teljes dolgozó korú népességben a felsőoktatási végzettségük aránya. Ez klassz, csak ez nem az önök érdeme, hanem a korábbi kormányoké, amelyek

a fiatal korosztályokban jelentősen megnövelték a felsőoktatásba járók arányát. Ugyanis a fiatal korosztályokban, ahol ezt mérik, 25-30 éves korban, nem növekszik, hanem folyamatosan csökken a diplomások aránya. 2017-ben már csak 32 százalék, miközben az EU-cél 40 százalék lenne.

Hadd említsek meg még egy apróságot, ha már arról beszélünk, hogy mire kellene még pénzt költeni, mert látják, hogy van itt bőven olyan terület, ahol többletforrásra van szüksége az oktatásnak, ahol arra lenne szükség, hogy érdemben előrelépünk az ország érdekében. Erre semmilyen forrás, semmilyen többletpénz nincs az önök költségvetésében. Szóval hadd említsek meg még egy apróságot! Arról is beszélünk itt a parlamentben, hogy mekkora problémát jelent az, hogy önök törvényi úton vagy rendeleti úton, határozatilag akarják megnövelni a nyelvtudást az országban ahelyett, hogy erre költenének. Az nagyon szép, hogy azt mondják, hogy 2020-ra mindenkinek, aki egyetemre megy, legyen nyelvvizsgálója, de ennek a feltételeire egy fillért sem szánnak a költségvetésben. Nincs többletforrás arra, hogy jobb minőségű nyelvtanítás, több nyelvtanár, kisebb csoportok legyenek.

Beszéljünk a pedagógusbérekről is, ezzel gyakran büszkélkednek a parlamentben. A valóság azonban az, hogy önök csúnyán átverték a pedagógusokat. Amikor bevezették az életpályamodellt, azt ígérték, hogy az életpálya alapja a mindenkori minimálbér lesz. Ez volt az ígéretük a pedagógusok felé. Ezt azonban megszegték, s ennek az a következménye, hogy például egy pályakezdő pedagógus főiskolai végzettséggel januárban még csak 177 ezer forintos bért kapott, miközben a nekik tett ígéret 248 ezer forint volt. Ezt nagy ijedtségben, látván, hogy jön a választás, megemelték 200 ezer forintra. Ez azt jelenti, hogy még így is 50 ezer forinttal tartoznak ezeknek a pedagógusoknak, és nettóban 13 ezer forinttal keres többet egy pályakezdő pedagógus a főiskola befejezése után, mint ami a szakmunkás-minimálbér, amit a szakmunkásképzésből kikerülő tizenéves fiatal keres. Nem érzik, hogy ez mekkora szegény? Nem érzik, hogy ez milyen helyzetet jelent? Folyamatosan nő a különbség a pedagógusbérek és nemcsak a nemzetgazdasági átlagkereset, de a pedagógusbérek és a szellemi dolgozók átlagkeresete között. Miközben ott 8-9-10 százalékos növekedések vannak, önök könyöradományként 3-4-5 százalékot vetnek oda a pedagógusoknak. S ennek az automatikus emelésnek is lassan vége van. Semmilyen garancia nincs arra, hogy a pedagógusoknak legalább ez a szerény bére megmaradna.

Szívesen hivatkoznak önök a Gyurcsány-kormányra, az előző kormányokra, de fölösleges, drága képviselőtársaim. Nyolc éve önök kormányoznak. Ez pont annyi időszak, mint amennyit nekünk volt módunk kormányozni. Hol vannak nyolc év után az eredmények? Hol van az, ahova eljutott ez az ország akár az oktatás területén? Nem vagyunk semmivel előrébb. Most már foglalkozzanak azzal, hogy mit rontottak el

az elmúlt nyolc évben. Vagy ha meg akarnak emlékezni a Gyurcsány-kormányról, akkor tegyék hozzá azt, hogy például az Útravaló-programot, amit képviselő asszony emlegetett, a Gyurcsány-kormány indította el, önöknek több évben nem sikerült, hogy kifizessék az ösztöndíjat. Remélem, hogy az idén vagy jövőre megoldják, ha már rendelkezésre áll a forrás.

Hasonló a helyzet a köz kultúrában is. Mert lehet persze beszélni a kultúráról, különösen azért, mert önök elindítottak egy sor beruházást, amiket jól túlárznak, és ezeknek a számlája megjelenik a kulturális költségvetésben. De ha a köz kultúrát nézzük meg, akkor kiderül, hogy például a köz kultúra önkormányzati finanszírozásában lényegében nincs előrelépés. Néhány százmillió forintnyi előrelépés van a köz kultúra területén, ami azt jelenti, hogy itt szinten járás van, helyben járás van. Ez pedig botrány, tisztelt képviselőtársaim, hiszen ez azt jelenti, hogy továbbra is a köz kultúrában dolgozó diplomás szakemberek jelentős része a bérminimum alatt fog keresni, csak kiegészítéssel éri el a bérminimumot.

Dicsekszik vele képviselő asszony, hogy van többletforrás a minimálbér és a bérminimum emelésének kifizetésére. Hát inkább sírnának ezen, mert ez azt jelenti, hogy az oktatás és a kultúra területén dolgozók jelentős része minimálbéren, illetve bérminimumon van foglalkoztatva. Ez nem dicsekednivaló dolog, ez szegény. Az lenne a jó, ha a minimálbér már nem érintené ezt a területet.

Végül hadd említsem meg az Akadémia finanszírozásának ügyét is. Teljesen nyilvánvaló, hogy itt mi történik. Lehet mellébeszélni, lehet mindenféle példákat emlegetni, de világos, hogy miről van szó. 2018-ban 40 milliárd forintos forrásról dönthetett az Akadémia vezetése a tudományos autonómia keretében, jövőre meg 12 milliárdról. Most persze jól megfenygették az Akadémiát, lehet, hogy majd valamilyen kényszeregyezésre rá fogják kényszeríteni, de ez nem old meg semmit. Lehet ennek az ellenkezőjét mondani, de drága képviselőtársaim - anélkül, hogy lebecsülném a kormányt -, azért nem lehet, hogy nem úgy van, hogy a kormánynak mindig igaza van, mindenki más meg hülye, beleértve a Tudományos Akadémiát, nemcsak a magyart egyébként, hanem a világ tudományos közvéleményét is? Éppen a V4-akadémiák elnökei tiltakoztak el ellen a megszorítás ellen. Nem kellene ezt inkább abbahagyni?

S ha már Pósan képviselő úr tegnap volt olyan kedves és felemlgette Kóka exminiszter úrnak egy rendkívül szerencsétlen nyilatkozatát, hadd emlékeztessenek arra, hogy ez a történet úgy ért véget, hogy Kóka János felhívta az Akadémia elnökét, és bocsánatot kért érte. Teljesen világos volt, hogy nem a kormány véleményét képviseli, hanem a saját véleményét. Én ugyanezt javasolom most is önöknek. Hívják föl az Akadémia elnökét, kérjenek tőle elnézést mindazért, amit javasoltak, és amit elmondtak az elmúlt időszakban, meg azért, amit az önök által finanszírozott sajtó művelt, kérjenek elnézést és hagyják a bánatba ezt a dolgot. Értsék meg, az ország érdeke az,

hogy az Akadémia nyugodtan tudjon működni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felhívásra következik Szászfalvi László képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Öné a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mindenkori költségvetés a mindenkori kormányzat értékeit is megjeleníti, célokat, értékválasztást, világképet, világlátást, társadalomképet. Azt gondolom, hogy így van ez a mostani, a 2019-es költségvetési javaslattal is, amelyről azt mondhatjuk el, hogy a magyarság költségvetése, kiegyensúlyozott és biztonságos növekedést szolgáló költségvetés, amelynek a középpontjában a magyar családok, a biztonság, a növekedés, a munkahelyteremtés és a közösségeink további megerősítése áll.

Én két fontos területről szeretnék beszélni, amely a KDNP számára különösen is fontos: hogyan áll a nemzetpolitika és az egyházak támogatása a jövő évi költségvetési javaslatban, amely előttünk fekszik?

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetpolitikával kapcsolatosan röviden és összefoglalóan azt mondhatjuk el, hogy 2010 után a nemzetpolitikában vagy a nemzetpolitikában is paradigmaváltás történt. Ha a költségvetés oldaláról nézzük a nemzetpolitika támogatását, akkor azt mondhatjuk el, úgy összegezhetünk, hogy az elmúlt nyolc esztendő alatt a nemzetpolitikára szánt költségvetési támogatás megtízszereződött. Azt gondolom, hogy ez magába foglalja a nemzeti kormány elkötelezettségét, a nemzeti kormány hozzáállását az egységes magyar nemzethez és ezen belül természetesen a külhoni magyar nemzeti közösségeinkhez. Az elmúlt nyolc esztendőben és a megtízszereződött költségvetési támogatásban rendkívül sok kulturális program, oktatási program, egyházi program, intézményfejlesztési program, közösségépítési program és civil program valósult meg vagy van éppen megvalósulás alatt.

Szeretnék kiemelni különösképpen is néhány ilyen programot. Elhangzott már az előzőekben a Határtalanul!-program, amely talán mondhatom azt, hogy egy mindannyiunk által támogatott program. A következő esztendei költségvetésben már 5,6 milliárd forintot szánunk majd a Határtalanul!-program megvalósulására, amely azt gondolom, rendkívül fontos annak érdekében, hogy a felnövekvő generációk, az anyaországban élő magyar fiatalok minél intenzívebben és minél több helyre tudjanak eljutni a külhoni magyar közösségekhez.

Szeretném kiemelni még a Kőrösi Csoma Sándor-programot, amely öt évvel ezelőtt indult el. A diaszpóramagyarságot támogató és felkaroló programról van szó.

47 ösztöndíjassal kezdtük el ezt a programot, és tavaly már 21 országban 115 pályázó tudott ebben a programban részt venni azzal a céllal, hogy a külhoni

magyarság kulturális, nyelvi identitását erősítse és kiterjessze a magyar nyelvű oktatást, erősítse a diaszpóra és az anyaország magyarsága közti kapcsolatokat.

(13.00)

A harmadik ilyen kiemelt program, amelyről néhány szót szeretnék ejteni, a 2015 tavaszán a Kárpát-medencei szórványmagyarságot segítő program, a Petőfi Sándor-program, amely az egykori Monarchia területére terjed ki, tehát érinti az egykori Monarchia mai érintett országait, Romániát, Ukrainát, Szerbiát, Horvátországot, Szlovéniát, Szlovákiát, Csehországot, Bosznia-Hercegovinát, Macedóniát és Dél-Lengyelországot. Ezekben az országokban magyar szervezetek, egyházak, oktatási intézmények határozták meg azokat a területeket, ahol a legnagyobb hasznukra lehetnek ezek az ösztöndíjasaink, alapvetően természetesen azzal a céllal, hogy megerősítsük a szórványterületeken fogyasban lévő magyarság identitását, és segítsük a már meglévő kinti magyar közösségeinket.

Szeretném megemlíteni még azt is, hogy az elmúlt esztendőknél során nem pusztán oktatási, kulturális, közösségfejlesztési vagy egyházi programok területén, hanem a régóta óhajtott gazdaságfejlesztési programok is meg tudtak indulni. Ez több mint egy 50 milliárd forintos gazdaságfejlesztési program, amely részben a Vajdaságban, részben Kárpátalján és a Székelyföldön indult el. Azt gondoljuk, az elkövetkezendő esztendőknél ez tovább bővíthet és tovább tud erősödni és kiteljesedni.

Megemlíteném még azt is, hogy a nemzetpolitika területén újraindítottuk a MÁÉRT-ot, a Magyar Állandó Értekezletet, létrehoztuk a Diaszpóra Tanácsot, megerősítettük, kiterjesztettük a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumát, és mindezt úgy tettük, ahogyan említettem már, hogy megtízszereztük a költségvetési forrásokat.

A következő évi költségvetési javaslatban szeretnék még néhány szót szólni a Bethlen Gábor Alap működésére és annak a forrásaira. Összegzőképpen azt mondhatjuk el, hogy a következő esztendőben mintegy 1,9 milliárd forinttal fog növekedni az a költségvetési előirányzat, amelyből a BGA, a Bethlen Gábor Alap tud működni. A növekményt a határon túli stratégiai egyetemi oktatásra fordított plusz 1 milliárd forint, illetve a kárpátaljai természetes személyek támogatására fordított növekmény teszi ki.

Szeretnék néhány részletet is ismertetni. Az oktatási-nevelési támogatásokra 5,8 milliárd forint a tervezett kiadás, a kárpátaljai természetes személyek támogatására 1 milliárd 392 millió forint, a nyílt pályázatokra tervezett keretösszeg 1 milliárd 565 millió forint, a nemzeti jelentőségű intézmények támogatására tervezett összeg - a részletek ismertetése nélkül - 900 milliárd 550 millió forint, és egyéb támogatásokra összesen 8 milliárd 366 millió forinttal fog rendelkezni és gazdálkodni a Bethlen Gábor Alap.

Ez magában foglalja a kulturális, oktatási, szociális, ifjúságsegítő és egyházi intézmények támogatását, nemzetpolitikai közösségmegerősítő és regionális érdekvédelmi szempontból. E keret terhére meghívásos pályázatok, valamint egyedi kérelmek alapján történik a támogatások megítélése. Továbbra is kiemelt, támogatandó cél a magyar nyelvű oktatási programok támogatása, különösen a szórványkollégiumok területén, a kulturális programok és rendezvények támogatása, valamint a határon túli regionális hatáskörű magyar nyelvű média támogatása.

Ezzel a következő esztendőben tehát a Bethlen Gábor Alap összesen 28 milliárd forinttal tud gazdálkodni, amely a nemzetpolitikai célok megvalósítását fogja szolgálni.

A másik terület, amelyről röviden szólni kívánok, az egyházak támogatása. Mindannyian jól tudjuk azt, hogy az Alaptörvényben megfogalmazottak szerint az egyházak nemzetmegtartó, nemzetfenntartó erőt jelentettek az elmúlt évszázadok során és jelentenek ma is a magyar nemzet életében. Az egyházak hosszú évszázadok óta a magyar embereket, a magyar családokat, a magyar közösségeket, a magyar társadalmat szolgálták és szolgálják ma is. Oktatási, szociális, kulturális, egészségügyi területen olyan közszolgálatot végeznek, amely, azt gondolom, nélkülözhetetlen a magyar társadalom számára, nélkülözhetetlen a magyar nemzet megmaradása és a magyar nemzet jövője számára.

Ezen túlmenően az egyházak, különösen a határon túli területeket szeretném említeni, a külföldi magyar közösségeket, ahol a kulturális örökségvédelem területén is óriási szolgálatot, feladatot látnak el. Szeretném természetesen aláhúzni azt, hogy a külföldi magyar közösségekben, különösen a diaszpórában, a szórványterületeken a szó legszorosabb értelmében az egyházak, az egyházaink nemzetmegtartó erőként vannak jelen. Ezért tartjuk rendkívül fontosnak az egyházak, egyházi közösségek és egyházi intézmények támogatását továbbra is.

Szeretném jelezni, hogy 2010 óta - az elmúlt 8 esztendőben - jelentős mértékben növekedett az egyházak támogatása, hiszen 2010-ben összesen 23,5 milliárd forintos támogatásban részesültek az egyházaink. Ebben az esztendőben ez 59,9 milliárd forintra emelkedett, és az előtünk fekvő költségvetésitörvény-javaslatban, a jövő évi költségvetési javaslatban 71,3 milliárd forintra fog növekedni ez a támogatás, amely természetesen magában foglalja az egyházi közgyűjtemények és közművelődési intézmények támogatását, a hittanoktatás támogatását, az egyházi alapintézmény-működési támogatást, az úgynevezett járadékfinanszírozást, az ötezer lakosnál kisebb településeken szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelemplétkát, a külföldön szolgálatot teljesítő egyházi személyek támogatását, az egyházi épített örökség védelmét és egyéb beruházások támogatását.

És amiben különösen növekszik a következő évben a költségvetési forrás, az egyházi közösségi célú programok és beruházások támogatása, valamint

ezen túlmenően a határon túli egyházi intézmények fejlesztésének a támogatása, az egyházi hitéleti támogatás kiegészítése, egyházi személyek eszközellátásának a támogatása és ezen túlmenően sok kiemelt célú egyházi, kulturális örökségvédelmi programnak, projektnek vagy a megkezdése, vagy pedig a folyamatban lévő beruházások támogatása.

Mindezek alapján, tisztelt képviselőtársaim, a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a 2019. évi költségvetésjavaslat elfogadását, és ezt kérjük a többi képviselőtársunktól is, hogy támogassák ennek a költségvetési javaslatnak az elfogadását. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szabó Szabolcs képviselő úr, LMP-képviselőcsoporthoz. Öné a szó.

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem meglepő módon, mint a Kulturális bizottság tagja, én is alapvetően az oktatásról beszélnék, ígérem, röviden, mert nagyon sok minden elhangzott már itt a vitában, illetve mint egyetemi adjunktus, nem állom meg, hogy az MTA ügyét ne hozzam elő, ha már költségvetésről beszélünk.

Szóval, ami az oktatást illeti, amikor Kásler miniszter úr eljött a Kulturális bizottság elé a miniszteri meghallgatásra, akkor ott is azt mondtam neki, hogy szerintem a legfontosabb dolog, amire szükség lenne, hogy az oktatásban rendet tudjunk tenni, és tényleg egy olyan európai minőségű, mindenki számára magas minőségű oktatást nyújtó oktatási rendszerünk legyen, amire Kállai képviselő asszony is utalt, ez a pénz meg a párbeszéd, merthogy párbeszéd nincs, de most a költségvetésről beszélünk, úgyhogy azt zárójelbe teszem. Ami fontos lenne emellett, az a pénz. Én akkor is azt gondoltam, hogy az első dolog, amikor megmutatkozik az, hogy Kásler miniszter úr tényleg jó oktatásért felelős miniszter lesz és jó miniszter lesz, ez most derül ki, a költségvetés vitáján: tud-e több pénzt szerezni az oktatásnak?

(13.10)

Azt gondolom, nyugodtan mondhatjuk, hogy ez nem sikerült. Az oktatás egyáltalán nem nyertese a jövő évi költségvetésnek, sőt inkább a vesztesének tekinthető.

Mindig nagy érdeklődéssel szoktam figyelni azokat a vitákat, amikor az ellenzéki és kormánypárti képviselők egyébként hosszasan vitatkoznak azon, hogy hosszú távon akkor most a költségvetésből az oktatásra fordított kiadások az elmúlt nyolc évben csökkentek vagy sem, és GDP-arányosan hogyan alakultak, és mindenki megtalálja érdekes módon azt az adatsort, ami úgy néz ki, mintha alátámasztaná az ő

érvrendszerét, úgyhogy én a kormány.hu-ról töltöttem most éppen le, ahogy hallgattam a vitát, egy adatsort. A táblázat címe - mondom, kormány.hu-ról töltethető le, „Oktatási pénzügyi adatok”, a minisztériumban állították össze -: „A költségvetés oktatási kiadásai”. Nem tudom megmutatni, mert megbüntetnek pár százezer forintot, de higgyék el nekem, hogy a táblázat úgy néz ki, hogy 2011-től beszakadnak az oktatásra fordított kiadások, majd '14-től kezdve van egy visszapótlás, és nominálisan 2015-ben éri el azt az oktatási kiadást, ami 2010-ben volt.

Magyarul, hogy lefordítsam, ha valaki figyeli ezt a közvetítést még az interneten, ez azt jelenti, hogy kivonás volt az oktatásból 2011-2012-2013-ban, ez olyan százmilliárd forintos nagyságrend években, itt van a diagramon, majd aztán '15-ig pótolták vissza, de 2015-ben az a pénz, ami folyó áron ugyanannyi, mint 2010-ben, ez azt jelenti, hogy reálértékben jóval kevesebbet ér. Ugyanis létezik egy olyan egyszerű gazdasági fogalom, hogy infláció, az árszínvonal tartós és állandó emelkedése, magyarul azért a pénzért kevesebb dolgot lehetett vásárolni, mint 2010-ben. 2015 óta is ugyan növekednek nominálisan a kiadások, de meg kell állapítanunk, hogy reálértékben sajnos még mindig nem sikerült magunkat igazából utolérni. És most is ugyanez a helyzet, hogy reálértékben nem növekednek az oktatási kiadások. Folyó áron egy picit növekszik, persze, csak ezért kevesebb dolgot lehet vásárolni, mint a mostani évben, hiszen a jövő évi költségvetésről beszélünk. Ezért mondjuk azt, hogy vesztese az oktatás ennek a költségvetési javaslatnak.

És akkor még nem beszéltünk a GDP-növekedésről, mert egyébként az ilyen típusú jóléti kiadásokat, a nemzetközi statisztikákat, amikor elemezzük - mondom ezt társadalomkutatóként - általában GDP-arányosan szoktuk megadni, ergo, ha a GDP nő, mellette meg az oktatási kiadásokat nem nagyon növeljük, akkor GDP-arányosan veszünk, magyarul alacsonyabb lesz GDP-arányosan a költségvetésben az oktatás súlya. Mert mondjuk, amíg Finnországban, meg Izraelben, meg ilyen elmaradott helyeken 6-6,5 százalék között van az oktatásra fordított kiadások GDP-aránya, addig nálunk több mint egy százalékkal ennél kevesebb, és ezt kellene igazából visszatenni.

Mi ezért nyújtottunk be olyan költségvetési módosító javaslatokat, amelyek nagyjából 200 milliárd forintot helyeznének át az oktatáshoz. Ez legalább azt helyre tenné, hogy utolérjük magunkat, mert akkor lehet csak rendes bért fizetni, meg akkor lehet normális infrastrukturális feltételeket teremteni, akkor lehet minőségi oktatást elkezdni csinálni, amiről például Kállai képviselő asszony beszélt, ha lesz hozzá pénz, mert amíg nincs pénz, addig nem lesz. Körbe kell nézni ma egy iskolában, nem jó a helyzet, nincs pénz, és ez az egyik legalapvetőbb problémája a mai oktatási rendszernek.

Mik azok a legfontosabb tételek, amikre mi azt gondoltuk, hogy mindenféleképpen módosítót kell

beadnunk, hogy ezt a nagyjából 200 milliárd forintot az oktatásra fordítsuk pluszban? Itt nem ilyen karácsonyfáról leaggatott díszekről beszélek. Ha nézi valaki a közvetítést, neki mondom, hogy költségvetési módosítót úgy adunk be, hogy meg kell jelölni, hogy honnan vennénk el, tehát, hogy nem hasunkra ütve határoztuk meg az összeget, hanem kiszámoltuk, hogy meg lehet-e ezt csinálni. Van nagyon sok olyan tétel, ami teljesen felesleges a mostani költségvetésben.

Rendezni kell a béreket. Erről itt már többen beszéltek, úgyhogy hosszasan nem elemezném. A lényeg az, hogy a közoktatásban a pedagógusoknak, az ő munkájukat segítő, a nevelést-oktatást segítő munkatársaknak a fizetését rendezni kell. A felsőoktatásban nemhogy a versenyképeshez közeli fizetés nincs, hanem arcpírítóan alacsony a fizetés. Egy olyan bérkategóriában, ahol én vagyok - bár én éppen most fizetés nélküli szabadságon vagyok, én egyetemi adjunktus vagyok -, a nettó 200 ezer forintot sem éri el a fizetése az embereknek. Tehát hogy várjuk el azt, hogy normális, motivált módon dolgozó kollégák legyenek a felsőoktatásban, ha nettó 200 ezer forintos fizetése nincs meg a tudományos fokozattal rendelkező kollégáknak?

Vissza kell adni az iskolákat a helyi közösségeknek, és egyébként a pénzt is oda kell nekik adni ahhoz, hogy a fenntartást, működtetést meg tudják oldani. Bevezették a mindennapos testnevelést, csak elfelejtettek hozzá megfelelő számú tantermet építeni, és mindig kevés pénzt akarnak erre fordítani, ezért ezt meg kell növelni, mi erre adtunk be módosítót. A felsőoktatásban nemcsak az oktatók fizetését kell megemelni, hanem a hallgatói ösztöndíjakat is végre érdemben emelni kell, ez tíz éve nem történt meg; erre is adtunk be módosítót.

Azonnal fel kell mérni a szegregáció jelenlegi helyzetét. Ezt különösen fontosnak tartom. Nem is nagy tétel, egymilliárd forint, ami több mint tíz éve nem valósult meg, azt végre meg kéne csinálni. Egyébként a Fővárosi Törvényszék éppen most mondta ki elsőfokú ítéletében, hogy majdnem 30 iskolában szegregált oktatás folyik. Muszáj ezt megtenni, és ez ne nagy tétel. Azonkívül mi támogatnánk, és pluszmódosítót adtunk be egy korai fejlesztő- és gyógypedagógus-hálózat kialakítására és bővítésére, valamint nemzeti erdei iskolai program indítására, és a tanodai normatív finanszírozásra is több pénzt fordítanánk.

Ezek a fő elemei annak, ami ha megvalósulna, mondom, nagyjából egy olyan 200 milliárd forint összegben, akkor elindulhatnánk azon az úton, hogy legyen normális oktatás Magyarországon, mert ez nem európai színvonalú meg nem minőségi oktatás. És ez nem a pedagóguskollégák hibája igazából. A rendszer rossz, amit kialakítottak, és ennek egy nagyon fontos eleme, hogy nincs pénz.

Ami a kutatás-fejlesztést illeti, és azon belül az MTA-t, mint említettem, nem állom meg, hogy ne hozzam elő ezt a témát. Mindenki tudja, hogy itt mi

történik, nem szaporítanám ezzel kapcsolatban a szót, hiszen például az MTA kutatói voltak azok, akik rendszeresen elmondták, hogy miért nem jó az az oktatási rendszer, ami ma Magyarországon van, zárójelben megjegyzem. Szokás azt mondani az utóbbi napokban kormánypárti oldalról, hogy á, nincs itt semmiféle államosítás, meg nincs beavatkozás az MTA pénzügyébe. Konkrétan az történik, hogy az MTA kutatóintézeti hálózatának a finanszírozását fogják és átteszik a minisztériumba, ami egyértelmű, hogy egy direkt beavatkozás, és ez az MTA autonóm működésének az egyértelmű rombolása.

Hogy nehogy azt mondják, hogy én vagyok ez a tipikus ellenzéki, Soros-bérenc képviselő, aki mindig csak károg, jelezném, hogy az Európai Tudományos Akadémiák Szövetsége, a V4-es tagállamok akadémiai csoportja adott ki állásfoglalást, hogy nem ért ezzel egyet, de ami a legérdekesebb az önök számára, hogy még a Nature-ben is szerkesztőségi cikket közöltek most le, amiben egyértelműen elmondják, hogy ezt ne csinálják, mert ez rossz. Pontosan tudják, hogy mi történik, ők így fejezik be ezt a cikket: van még ideje a kormánynak irányt változtatni, ezt kéne tenni. Ezt kéne tenni egyébként, legalább az MTA-t hagyják már békén, ha a többi ellenzéki tanácsot nem akarják megfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szórványban előforduló kormánypárti képviselőtársaimhoz fordulok némi reakcióért a tekintetben, hogy a kormányzat ezen költségvetési tervezettel bizony több száz milliárd forintnyi zsebpénzt kér magának. Kéri ezt egyrészt az úgynevezett rendkívüli kormányzati intézkedések 110-ről 165 milliárd forintra történő emelésével, valamint az Országvédelmi Alap 60 milliárdos tételének elkülönítésével, amiről aztán a kormány majd határozatokban akar dönteni, tehát el akarja titkolni előlünk, saját hatáskörében akarja meghozni, hogy mire költi ezen százmilliárdokat. Tette ezt 2016-ban is, amikor az előirányozottnál 8 milliárd forinttal többet költött, bármi érdemi következmény nélkül. Nyilvánvaló módon mi nem tudjuk a nevünket adni ehhez mindenféle magyarázat nélkül.

(13.20)

De szóba került itt ma a kormányzat által létrehozott új munkahelyek kérdésköre is. Szeretném jelezni, hogy ez a kormányzat nem igazán hozott létre új munkahelyeket, a magyar gazdaságban jöhetnek létre új munkahelyek, de ezeknek a számáról igen nehéz vitatkozni addig, amíg három ponton hamisítja, illetve torzítja a statisztikát Magyarország Kormánya.

Egyrészt vérlázító módon, még a balliberális csaptra sem volt ez jellemző, amit önök tesznek, de diák munkásokat is beszámítanak a teljes értékű foglalkoztatottak közé. Beszámítják ide a közfoglalkoztatásban részt vevőket, és bizony a külföldön dolgozó magyaroknak egy részét, akik mindenfajta adminisztratív kötelezettségüknek, illetve lehetőségüknek nem tettek eleget. Ezen tripla statisztikahamisítás eredménye az, hogy több százezer a különbség a valóban létrejött munkahelyek száma és az önök víziói között.

A helyzet az, hogy a magyar gazdaság termelékenysége sajnos egyáltalán nem olyan jó, mint azt önök gondolják, de érdemi reakció lenne igényelhető a tekintetben, hogy még mindig tartják-e ezt a hagyományos lázalmot, miszerint itt egymillió új munkahely fog az önök regnálása alatt létrejönni, illetve tartják-e azt, amit eddig elmondtak, hogy zsebpénzként szeretnének több mint 300 milliárd forintot elkölteni ebből a költségvetésből. Várom érdemi válaszukat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a kétperces felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Folytatjuk az írásban előre bejelentett felszólalásokat. Megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is tisztázzuk, hogy ez a költségvetés-tervezet a biztonságos növekedés költségvetése, mint amit már jó néhány területről próbáltunk éreztetni, mind a bennünket figyelő nézőkkel, hallgatókkal és rádióhallgatókkal, mind pedig az ellenzékkel, aki eddig ezt nem érezte meg, legalábbis a hozzászólásaik alapján úgy látom.

Ezért engedjék meg, hogy a költségvetés egy részterületéről, a mezőgazdaságról hadd beszéljek, és azon keresztül is érzékeltessem, hogy miért merem ezt mondani, hogy a biztonságos növekedés költségvetése. A mezőgazdaság az a terület, amelyről elfeledkeztek 2010 előtt elődeink, amelyről úgy gondolták, hogy elégséges néhány téveszalapú tőkés nagybirtokrendszer létrehozni - ezt ők létre is hozták a privatizáció következtében -, majd pedig a többiek otthon egy kicsit gereblyézzessenek, egy kicsit horolgassanak, kapálgassanak, permetezgessenek; az bőven elég, ha mezőgazdaságból élőknek nevezzük őket.

2010-nek kellett ahhoz eljönni, hogy a kormány stratégiai ágazattá minősítse a mezőgazdaságot. Azt vélelmezte - és most már nyugodtan mondhatjuk az eltelt nyolc év alapján, hogy helyesen -, hogy több rejlik, több erő, több potenciál rejlik ebben a mezőgazdaságban, mint amennyit elődeink erről gondoltak, és ezt hála istennek, be is bizonyítottuk. Aki ismeri a költségvetés számait és a magyar gazdaság teljesítő-képességének számait az elmúlt nyolc évben, az pon-

tosan tudja, hogy két év kivételével, ami rendkívül súlyos környezeti károk miatt vetette vissza a mezőgazdaságot, az összes többi évben senkitől nem várt mértékben segítette a magyar gazdaság növekedését, a GDP-hez hozzáadott arány része senki által meg nem jósolt mértékű lett.

Ezek az adatok természetesen a részadatokban is visszatükröződtek, ami a mezőgazdaság egyes ágazatainak a teljesítményét jelentette, az exportképességét. Az egyenlege, amely rendkívül magas, pozitív szaldóval zár évről évre, és természetesen azt a technológiai fejlődést sem lebecsülve és letagadva, amely az Európai Unió mezőgazdasági alapjaiból került finanszírozásra, és látjuk, hogy akár a jelenleg is zajló, de már döntő mértékben a lezárása felé közelgő vidékfejlesztési támogatásoknál igen jelentős számú gazdálkodói pályázat érkezik, és hála istennek, nagyon magas számú szintén a nyertesek száma. Soha ennyi, ekkora összegre nem pályázhattak gazdálkodók, mint az elmúlt időszakban, de tegyük hozzá: ezek általában 50 százalékos pályázatok, tehát soha ennyi saját erőt, azaz még további 50 százalékot magyar gazdák nem tettek hozzá a beruházásaik megvalósításához.

Tehát az, amiről beszélek, hogy a biztonságos növekedés költségvetése, ezt a növekedést, amit itt az elmúlt nyolc évben bemutatott tényszerű adatokkal a mezőgazdaság, ezt szeretné biztosítani és folytatni. És miért merem azt mondani, hogy biztosítani és folytatni? Azért, mert aki megnézte a részadatait ennek a költségvetés-tervezetnek a mezőgazdaságra vonatkozólag, az ebből ezt kiolvashatja.

Nem véletlen, hogy nagy vitát eddig nem is hallhattunk, kritikai élű vitát nem is hallhattunk a mezőgazdaságról, hiszen amellett, hogy a kormány szerkezete, illetve a minisztériumok struktúrája átrendeződött, és egyet itt hadd említsek meg, amiben érintett az Agrárminisztérium is, a teljes vidékfejlesztési államtitkárság visszakerül - most már költségvetési szinten is - a jövő évtől az Agrárminisztériumhoz. Ugyanakkor egy hulladék-gazdálkodási, -kezelési terület elkerül az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz, és ha ezeket a nagy átmozgásokat lezárjuk, és akkor nézzük meg a költségvetés beltartalmi részét, akkor izgalmas, hogy meddig jutottunk, és milyen lehetőségeket kínál a jövő évi, a 2019-es költségvetés. Ebben nyugodtan mondhatjuk, hogy összegésében egy jelentős stabilizálás és jelentős költségvetési öszszeg-növekedés is kiolvasható a summa számból. Ezen belül az egyes területekre hadd térjek most ki.

Sok vita van mindig az intézmények működtetéséről. Itt sokat hallhattunk az egészségügyi és oktatási intézmények működtetéséről. Hadd jelezsem, hogy a mezőgazdasági tárcához tartozó intézményeknél 5,5 milliárd forintos bővüléssel számolunk. Három nagy intézménycsoportot, illetve négyet hadd említsek meg, nem részletezve a munkájukat, de ezekkel találkoznak a hétköznapi emberek is, mint a Nemzeti Élelmiszer-biztonsági Hatóság, a Nébih feladata. Nincs

olyan nap, hogy különféle élelmiszer-biztonsági hatósági eljárási munka folytán ne kapnánk híradást az ő tevékenységükről, amely döntő mértékben a lakosság biztonságát szolgálja, az élelmiszer minőségének a biztonságát felügyeli.

De ilyen nagy terület a nemzetipark-igazgatóságok, a génmegőrzés, amelyben hadd legyünk büszkéek, hogy nem sok ország rendelkezik olyan genetikai génállománnyal, őrzött, osztályozott és pontosan tudott szaporítóanyag-génállománnyal, mint Magyarország. Ne értsék félre, ez nem a mi kormányunk, ez az elődeink 30-40-50 évre, sőt 100 évre visszanyúló kutatási munkájának az eredménye. De mi ezt nem hagyjuk veszni, hanem további őrzést és az elvégzett feladatok biztosítását szeretnénk tudni ezzel a költségvetési támogatással. És nem mellékes az a nemzeti agrárinnovációs intézményi rendszer, amely a fejlesztés, a kutatások területére tartogat jelentős összegeket.

Nagyon speciális egy-két agrár-célelőirányzat, amely konkretizált feladatokhoz kapcsolódik, itt is egy jelentős összegnövekedés van, most 5,7 milliárd forintos összeggel kerül beállításra. Itt három területet hadd említsek meg: klasszikusan az AMC, az Agrár Marketing Centrum feladatainak, a Nemzeti Agrárkamara feladatainak és a tokaji borvidék feladatainak ellátására és kutatásainak az ellátására, valamint a zártkerti programokra gondolok. Ez egy új program, de közismert, sok lakos érintett a zártkerti ingatlanok kezelésének ügyében, a zártkerti rendszer felszabadításának, kivezetésének a programjáról van szó. Erre külön célelőirányzatot jelöl meg a költségvetés.

Amely már testközelből érinti a gazdálkodókat, az döntő többségében a nemzeti agrártámogatások célelőirányzatában van. Tudják, ez az a terület, amely olyan összegeket juttat pályázat vagy támogatás formájában a gazdálkodókhöz, amely gazdálkodási területet nem vagy csak nagyon alacsony szinten finanszírozza az Európa Unió közvetlen agrártámogatási rendszere. Ez egy nagyon jelentős összeg, több mint 78 milliárd forint áll az idén, bocsánat, majd jövőre is rendelkezésre. Az idén is egyébként ilyen nagyságrendű összeg áll rendelkezésre.

Hadd említsem meg az érintett szereplőket, mint a szarvasmarha-tartók, a tejelőállítók, a juh- és kecsketartók, a dohánytermesztők, ugyanakkor mint említettem, olyan területek, amelyek nincsenek abszolút támogatva az európai uniós központi mezőgazdasági alapból, ez a baromfi-, a szárnyasállat-tartó terület és a sertéstartók. Ez egy külön hazai program keretében még intenzívebben támogatott terület, hiszen azt gondoljuk, hogy a sertésállomány nagyságát folyamatosan kell növelnünk. Ez a vita elvezet addig, hogy a növénytermesztés súlya nagyobb lett 2004-es csatlakozásunk után, mint az állattenyésztés súlya a magyar mezőgazdaságban.

Egy egyensúly-visszabillentés felé próbáljuk az állattenyésztést vinni, ami vesztese lett a csatlakozásnak. Én most nem megyek bele abba, hogy miért és ki miatt lett vesztese sajnos az állattenyésztési ágazat az

Európai Unióhoz való csatlakozásnak. És hadd mondjak itt konkrét összehasonlító adatokat is, hogy milyen fontos területekre saját nemzeti költségvetésünkben biztosítunk forrásokat a mezőgazdaság területén. Az összehasonlításnál mindig megjegyzem, hogy 2010-ben hogy állt ez, csak hogy érzékeltessük, mi volt az a fejlődés, ami megtörtént 2010-től ezen ágazatok finanszírozásában.

(13.30)

Az állatbetegségek megelőzése és felszámolása rendkívül fontos, hiszen ebben nem vagyunk állandóan a topon, egyszerűen letiltják a magyar élelmiszer exportját arra érzékeny országok területén. Nem véletlen, hogy itt több mint 10 milliárdos összeg áll rendelkezésre. Akkor itt hozzátesszek egy 2010-es adatot, akkor 4,5 milliárd forintot hagytak ránk elődeink az utolsó általuk készített költségvetésben. Tehát több mint dupláztuk a jövő évi költségvetésben az állati betegségek megelőzésére és felszámolására juttatandó pénzt, forrást.

Ugyanilyen speciális terület az állati hullák biztonságos elszállításának kérdésköre. Rendkívül veszélyes, fertőző területről van szó egy elhullás esetén. 2019-ben 3,6 milliárd forint, 2010-ben 1 milliárd forint állt erre rendelkezésre.

A mezei őrszolgálat kisebb terület, de itt tudjuk, hogy a terménylopás megakadályozásában, sok-sok bűncselekmény feltárásában is segítenek a mezei őrszolgálatot végzők. Minden tiszteletünk az övék. Valamikor 2010-ben 500 millió forintot hagyományozott ránk az előző kormány, most 900 millió forinttal támogatjuk munkájukat.

Hasonlóan hadd említsem meg, hogy a csekély összegű, úgynevezett de minimis támogatásoknál kibővítettük azon területek körét, ahol a gazdálkodók ennek részesei lehetnek. Úgy hívják, hogy de minimis, csekély összegű támogatás, de ez nem olyan csekély összegű támogatás azoknak a gazdálkodóknak, akik ebben érintettek. Csak felsorolás jelleggel: a szárított takarmányt előállítók, fűszerpaprika-termelők, nyúltenyészetek, szőlő-gyümölcs ültetvények tulajdonosai, akik gázolaj-felhasználásban részesülnek, s a többi. Oda a mindenkori, az Unió által engedélyezett nagyságrendű de minimis támogatást megadjuk.

A nemzeti agrárkárnyhítés rendszerében új szintet léptünk. Nem csak azért, mert egyszerűsítettük a gazdálkodók ügyintézését a káresemények bekövetkezésekor és a káreseményi szint mértékét lejjebb szállítottuk, magyarul kisebb kárnál is lehet már kárnyhítésért folyamodni. Kibővítettük az érintettek számát, a valamikori alig 2 millió hektár területről most már 3,7 millió hektár terület védettségét jelenthetjük be.

Ezt megerősítettük egy jégkárnyhítő rendszerrel, ami az idén az első próbáját jelen pillanatokban is végzi. A beruházás uniós pénzből került finanszírozásba.

zásra, az üzemeltetés viszont a Nemzeti Agrárkarenyhítési Alapból kerül finanszírozásra. Ezt azért hangsúlyozom, mert egyetlen európai ország még nem próbálta ki, hogy lefedi az egész országot egy jégkarenyhító rendszerrel. Ezt mi megtettük, közel ezer ezüst-jodid-párológató állomást építettünk ki 10 négyzetkilométeres, négyzettrácsszerű pontokban. Ennek a működtetését 1,5 milliárd forint összegre becsüljük. A gazdálkodóknak ehhez semmit nem kell betenniük, sőt a magyar állampolgároknak sem, akiknek lehet, hogy autóját, a ház tetejét fogja megvédeni ez a jégkarenyhító rendszer. Hiszen a karenyhítési alapból próbáljuk meg az idei évben üzemeltetni, és a későbbiekben is, mintegy 1,5 milliárd forinttal.

Engedjék meg, hogy három, apróságnak tűnő területre hadd térjek ki, de rendkívül nagy az érintettsége ennek a három területnek, még ha a pénzügyi finanszírozása nem is olyan nagy. Melyek ezek? Az egyik a tanyafejlesztési program. Nekem azért fontos, mert Bács-Kiskun megyében és a dél-alföldi megyékben jellemzően nagy a tanya települések száma és a tanyán élők száma. Kezdeményezője, a törvény benyújtója és a program kidolgozója voltam, amikor megindítottuk ezt, 1,2 milliárd forint áll rendelkezésre kizárólag életvitelszerűen a tanyán élőknek. Nagyon speciális területekre lehet pályázni ebből a pénzügyi összegből, tanyai gazdálkodás megújítására, élelmiszer-feldolgozó kisüzem kialakítására, az ott élők életminőségének, életmódjának javítására, bekötő utak létesítésére, energiaellátási, vízellátási rendszer kiépítésére. Rendkívül népszerű. Öröm látni, amikor egy agrárkiállításon olyan tanyasi gazdálkodóktól látunk és kapunk élelmiszert, ami az ő kezük munkája által, tanyasi körülmények között került előállításra.

Hadd említsek meg két magyar sikerprogramot, legalábbis az oktatás területén. Az egyik az „Igyál tejet!” program. Hogy itt érzékeltessem, miről van szó, jelenleg a tervezetben, és ez 2018-ban is így volt, nagyságrendileg 4,3 milliárd forintot szeretnénk erre a területre adni. 2010-ben ezt mindösszesen 400 millió forinttal támogatta az akkor leköszönő kormány. Több mint tízszeresére növeljük az „Igyál tejet!” program pénzügyi alapját. Ebből aztán érthető, hogy az ellátott gyermekek számát sikerült megnövelni, akik így ingyenesen juthatnak biztonsággal minden nap friss tejhez.

Hasonló társprogram az Iskolagyümölcs-program, ami a magyar gazdáknak is sokat segít, legyünk őszinték. Hiszen a gyermekek friss gyümölcscsel való ellátása az igazi cél, de ezt magyar gazdától, magyar termelőktől vásárolja fel a rendszer, és így terítjük le az 1-6. osztályosok mindegyikéhez. Ez 2,3 milliárd forint támogatásban részesül, hogy működjön a program. Elődeink mindösszesen 260 millió forintot gondoltak ennek az Iskolagyümölcs-programnak a finanszírozására.

Nos, az előbb említett adatokkal és a magyar mezőgazdaság dinamikus fejlődéséről bemutatott adatokkal együttesen változatlanul mondom, hogy ez a költségvetés a mezőgazdaság számára is biztosítja a

biztonságos növekedés lehetőségét. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most Bana Tibor képviselő úr felszólalása következik. Öné a szó, képviselő úr.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásomat két részre kívánom bontani. Első felében az uniós források felhasználásával kapcsolatban kívánom ismertetni a Jobbik képviselőcsoportjának álláspontját az európai ügyekkel foglalkozó bizottság alelnökeként. A második felében pedig a körmendi választókerületet és Vas megyét érintő költségvetési módosító javaslataimról szeretnék beszélni, megvilágítva azok hátterét és indokoltságukat.

Hörszik Richárd bizottsági elnök úr meglehetősen rózsaszín képet vázolt fel az európai uniós támogatások felhasználását illetően. Sajnos a helyzet ezzel szemben sokkal rosszabb. Hiszen ha visszatekintünk az elmúlt évekre, vagy akár csak a 2014-2020-as időszakot nézzük, tehát a mostani hétéves költségvetés időszakát, akkor kijelenthetjük, hogy a Fidesz-kormány fenn kívánja tartani az uniós források felhasználásának korrump rendszerét.

Az Orbán-kormányra az volt a jellemző, hogy egy szűk haveri körhöz igyekeztek eljuttatni a támogatások jelentős részét, ez pedig hozzájárult ahhoz, hogy a korrupció szintje minden eddiginél magasabb, hasonlóan egyébként Lengyelországhoz. Miért hozom fel az ő példájukat? Azért, mert Lengyelország mellett mindössze Magyarország az az állam Kelet-Közép-Európából, amely nem kíván csatlakozni az európai ügyészséghez, mereven elzárkózik ettől Orbán Viktor és kormánya, ami rendkívül negatív következményekkel járhat a jövőre nézve, a 2021-27-es tervezési ciklus vonatkozásában is. Hiszen a következő pénzügyi tervezési időszak esetében felmerült a jogállamisági mechanizmus bevezetésének lehetősége, és ha ez valóban meg fog történni, akkor bizony egyes jogállami feltételek nem teljesülése estén az európai uniós támogatások jelentős részétől eleshet Magyarország. Ezért történt egyébként az az európai ügyészséggel összefüggésben, hogy végül is 20 tagállam az úgynevezett megerősített együttműködési eljárás keretében kívánja ezt a szervezetet létrehozni. Magyarország pedig, mint említettem, sajnos biztosan nem kíván jelen állás szerint ehhez csatlakozni.

Mi egyébként egy határozati javaslatot is be fogunk nyújtani Gyöngyösi Márton frakcióvezető úrral közösen annak érdekében, hogy felülbírálják álláspontjukat. Hiszen erre azért is szükség lenne, mert 2010-27 között ennek, ha nem történik meg ez a csatlakozás, és ezáltal a tárgyalási pozícióinkat rontjuk, akkor a magyar települések, vállalkozások és tisztességes honfitársaink láthatják kárát.

Bár az elmúlt évek folyamatai alapján az elmondható, hogy másik oldalról Mészáros Lőrinc és társai is

szomorkodhatnak majd ebben az esetben, hiszen az esetleges forrásmegvonás következtében kevesebb pénzt tudnak majd ők ellopni.

(13.40)

Kijelenthető tehát, tisztelt Országgyűlés, hogy az orbáni korrupció veszélyezteti az EU-s támogatásokat. Ez pedig azért jelent komoly problémát, mert Magyarország gazdasága erősen függ az uniós pénzeztől, és miközben azt látjuk, hogy a kiemelt projektek gyorsan futnak, az önökhöz becsatornázott oligarchák nagyon jól és gyorsan hozzá tudnak jutni a pénzekhez, aközben másik oldalról a magyar kis- és középvállalkozások fuldokolnak a bürokrácia mocsarában.

Vagy nézzük a bérszínvonal kérdését! Itt elmondható az, hogy Nyugat-Európához képest, de még a környező tagországokhoz képest is rossz a helyzet hazánkban. Nem volt az véletlen, hogy a béruniós kezdeményezésünket középpontba állítottuk, és az egy pozitív fejlemény, hogy az Európai Bizottság is megjelenítette az „egyenlő munkáért egyenlő bért” kérdését a konzultációjában. Buzdítjuk is az összes honfitársunkat arra, hogy kitöltve ezt a konzultációt, nyilvánítsanak véleményt e tekintetben is.

A Jobbiknak az az álláspontja, hogy a presztízsbekapcsolásokkal szemben a munkahelyteremtő, foglalkoztatásnövelő célokat, az egészségügy, az oktatás, a szociális szféra területét kellene középpontba állítani az EU-s pénzek felhasználásakor.

Említettem azt, hogy a következő időszak tekintetében akár a forrásvesztés réme is fenyegetheti Magyarországot, de a mostani '14-20-as ciklus esetében is azt el kell mondani, hogy bizony komoly büntetést helyezett kilátásba az Európai Unió. Ugyanis az Európai Bizottság auditorai megvizsgálták pályázatokat, és 100-150 milliárd forint értékű büntetést is fizethet hazánk, aminek az a háttere, hogy önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, az elmúlt évek során hozott törvényekkel a korrupciót törvényesítették, és ilyen módon járultak hozzá ahhoz, hogy ez a büntetés felmerülhessen uniós szintről.

Mi egy átláthatóbb rendszer, a kis- és középvállalkozásokat támogató pályázati rendszer létrehozásában vagyunk érdekeltek, hiszen a magyar gazdaság hosszú távú megerősödését ez szolgálhatná, és a magyarok életszínvonalának emelkedéséhez is ez tudna hathatósan hozzájárulni.

Rátérnék hozzászólásom második részére, a körmendi körzetet és Vas megyét érintő költségvetési módosító javaslataimra. De itt visszautalnék arra, mielőtt az idén benyújtott indítványaimra kitérnék, hogy a tavalyi év során például beadtam a körmendi tűzoltóság épületének felújítására vonatkozó indítványomat, és szerencsére azóta konkrét lépések történtek ez ügyben. Megújult a tűzoltóság épülete, ami mindenképpen egy pozitív fejlemény. De említhetném a 8-as út kérdését is, amivel összefüggésben szintén történtek lépések, bár sajnos nem olyan módon, mint ahogy

ezt megígérték. Hiszen Orbán Viktor személyesen ígerte azt meg két alkalommal is Körmenten, hogy négysávos lesz a 8-as, és a fővárosból Körmentig, Körmentől pedig a határig ilyen módon lehet majd autózni. Ezzel szemben mégis kétszer egy sávon fog ez megvalósulni. Persze a kivitelező Mészáros Lőrinc cége lesz. Micsoda meglepetés! Szinte mindenhol ezzel szembesülhetünk akkor, amikor ilyen jellegű pályázatok történnek.

Kistelepülési polgármesterekkel is egyeztettem, bekértem az ő véleményüket is, és jelezték azt, hogy nagyon sok esetben a csatornahálózat ügyében, utak, járdák kérdésében továbbra is megoldásra várnak problémák. Vas megye aprófalvas településszerkezetű megye, így tehát kiemelten hátrányos helyzetben vagyunk ebből a szempontból. E vonatkozásban szeretném felhívni a kormány figyelmét arra, hogy bőven van még teendő ezen a téren.

De hogy az útfejlesztésekre visszakanyarodjak, és az idén beadott módosító javaslataim közül néhány példát hozzak, a 87-es út kérdését hoznám ide Szombathely és Kőszeg között; egy balesetveszélyes útról beszélünk. De ugyanígy a 86-osnak a fejlesztése is fontos lenne Körment és Egyházasköte között, de egyébként Körmentől Szőce irányába is, hiszen rendkívüli mértékű kamionforgalom terheli ezt a főutat. De ugyanígy a 76-osnak a kérdése is fontos, Hegyhátsáltól Zalaegerszegig. Itt történtek fejlesztések az elmúlt években, ezt el kell ismerni, viszont egy rendkívül balesetveszélyes útszakaszról beszélünk, tehát mindenképpen fontos lenne az, hogy további lépéseket tegyünk emberéletek megmentése érdekében.

Árvíz-belvíz kérdése. Nagyon aktuális volt ez. Néhány héttel ezelőtt ismét komoly problémák adódtak több kistelepülésen, elsősorban a körmendi körzetben, de összességében a megyében is. Sajnos kistelepülési polgármesterek azt jelezték, hogy azok a lépések, amelyek azóta történtek, nem oldották meg ezt a helyzetet. Fontos lenne érdemi forrásokat ezekre a célokra is csoportosítani.

A falvak esetében szintén döntő jelentőségű az, hogy a kulturális életet is fel tudjuk lendíteni, hiszen egyébként is többnyire idősödő településekről beszélünk, és ahhoz, hogy a fiatalok ott maradjanak, érdemi intézkedéseket kell végezni e tekintetben is, ezért aztán például a felsőmarácsi faluház felújításának a kérdését idehoznám. De a Szentgotthárd melletti, a Vendvidéken található apátistvánfalvi körjegyzőségi épület és orvosi rendelő esetében is hathatós lépésekre lenne szükség minél előbb, sürgősen.

És ha már Szentgotthárd, akkor városunk kapcsán is benyújtottam több módosító indítványt a tavalyi évhez hasonlóan, akár a református gyülekezeti központ megépítésére vonatkozóan, hiszen egy nagyon aktív közösségről beszélhetünk ebben az esetben, akár a zeneiskola vagy a polgármesteri hivatal felújítása érdekében.

A fizetőparkolók rendszere is kevésbé tud működni akkor, amikor például a ligetnél olyan helyzet

áll elő, hogy akár már egy kisebb esőzésnél is mocsár, sártenger alakul ott ki. Erdemi lépéseket kellene tehát tenni. A mentőállomással összefüggésben pedig idehoznék egy mindössze - a költségvetéshez képest elenyészőnek nevezhető - 5 millió forintos tételt, a Lucas mellkaskomprimáló készülék beszerzését. A tavalyi évben is adtam be egy kisebbnek nevezhető tételt a szentgotthárdi mentőállomás helyzetének javítása érdekében, nem is a mentőállomás helyzetének, hanem a betegek helyzetének javítása érdekében, sőt ebben az esetben konkrétan az életek megmentése céljából. Én kérem önöket, hogy támogassák ezt is, hiszen, miközben sok milliárd forint, adott esetben 100 milliárd forintok tűnnek el a korrupció útvesztőiben, aközben ilyen jellegű kiadásokra nem jut. Arról nem is beszélve, hogy egyébként még egy mentőautóra is szükség lenne a városban a jelenlegi helyzet fennállásával.

Körmend tekintetében a mozi ügyét ismét idehoznám tavalyhoz hasonlóan, a mobilgát kérdésében sem történtek érdemi lépések, a mentőállomás tetőtere sem újult meg, és egy új köztemető kialakítása ügyében tett már lépéseket az önkormányzat olyan értelemben, hogy erről már volt szó képviselő-testületi ülésen, ám nem tudtak továbblépni. Ugyanez vonatkozik egyébként Kőszegre is, ott is szükség lenne erre. A gasztonyi sportöltöző és községháza felújítása vagy éppen a Jánosháza mellett található nemeskeresztúri kultúrház felújítása és a csapadékelvezetés megoldása ugyancsak olyan tételek, amiket benyújtottam. Harasztifalu, egy Körmend közelében található település tekintetében pedig a főútnak kellene minél előbb megújulnia, hiszen egyre rosszabb állapotban van ez az egyébként sok esetben nagyon forgalmas útszakasz, mert amikor, mondjuk, a 86-os út helyett ezt az utat választják baleset miatt, vagy egyébként is sokan inkább kerülő úton mennek, akkor ez jelentősen terheli a település útját.

Döröske egy kistelepülés még Vas megyei viszonylatban is, hiszen 100-an sem laknak ott, mégis fontos lenne az, hogy figyelembe vegyék az ottaniak kérését akár a buszforduló kialakítása tekintetében, szennyvízgyűjtés megoldásában, tó melletti ingatlan megvásárlása, közösségi tér kialakítása vagy éppen turisztikai szálláshely létrehozása tekintetében. Egyébként konkrét tervek állnak rendelkezésre ebben a vonatkozásban, tehát nem a nulláról kell indulni, viszont várnak arra, hogy érdemi támogatást és segítséget kapjanak, hiszen sajnos a kistelepülések az elmúlt évek során azzal szembesülhettek, hogy sokkal kevésbé tudtak részesülni különböző pályázatokból, legyen szó akár TOP-os forrásokról, akár egyéb lehetőségekről.

Végül, de messze nem utolsósorban még a csákványdoroszlói árvízvédelem, a gátrendszer kialakításának kérdését szeretném idehozni, ugyanis a településen egyre komolyabbak a problémák árvíz-belvíz tekintetében, és egyre több lakost érint ez a probléma a korábbi évekhez képest, de egyébként számtalan más településen is - mint utaltam rá korábban - megoldásra vár ez a feladat.

Én azt kérem önöktől, hogy adott esetben ezt a nagyobb beruházást vagy éppen a kisebb fejlesztési tervek közül néhányat támogassanak. Ne csináljanak ebből büszkeségi kérdést. Természetesen, ha saját néven nyújtják azt be, akkor a magunk részéről tudjuk adni ezekhez a támogatást. Fontos lenne tehát, hogy a körmendi körzetben élők is érezhessék azt, hogy akár a városokban, akár a kistelepüléseken érdemi fejlesztések történhetnek a következő időszakban. Kérem tehát ezekhez a támogatásukat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Böröcz László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő úr, öné a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Család nélkül nincs ifjúság, ifjúság nélkül nincs jövő. Egy költségvetésben az a fontos, hogy mit mond a jövőről, mit mond arról az országról, ahol az ember elképzeli saját, gyerekei és unokái életét.

(13.50)

A 2019-es büdzsé azt mondja, hogy ez az ország számít a fiataljaira. A közös erőfeszítések egy olyan jövőt ígérnek, amiben a frissen szakmát szerzett szobafestő éppúgy megtalálja a maga helyét, mint a most doktorált ifjú kutató vagy a pályakezdő óvónő.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2019-es költségvetés nemcsak a biztonságos növekedés költségvetése, hanem az ifjúság költségvetése is. A demográfia keveseket hoz izgalomba, pedig nemzedékem és az utáunk jövőnk életminősége jelentős részben azon múlik majd, hogy hány magyar polgár népesíti be a Kárpát-medencét.

Az elmúlt években újra nő a fiatalok családalapítási, gyermekvállalási kedve. A kormány kiemelt figyelmet fordít a családalapítás és az otthonteremtés támogatására. Jövőre 2004 milliárd forintot fordítunk majd családtámogatásra, 75 milliárd forinttal többet, mint idén. Ez több mint kétszer annyi, mint 2010 előtt, és jól mutatja, hogy mi áll a polgári kormányzás középpontjában.

A családtámogatás növekedése dinamikusan követi a gazdasági növekedés ütemét. Ez fontos, hiszen a kiegyensúlyozott családok rövid és hosszú távon egyaránt alapját képezik a gazdaság és a társadalom stabilitásának, erősítésének.

Folytatódik az otthonteremtést korábban elképzelhetetlen mértékben segítő CSOK: a 2019-es költségvetésben a családi otthonteremtési kedvezményre 242 milliárd forint forrást irányoz elő a kormány, így továbbra is 10 millió forinttal járul hozzá a családok saját otthonhoz jutásához, ha három vagy több gyermeket nevelnek, illetve vállalnak.

A CSOK keretében a három- és többgyermekes, új lakást építő vagy vásároló családok 3 százalékos fix

kamatozású lakáskölcsönt vehetnek igénybe. A lakáshelyzet javítását szolgálja továbbá az ingatlanértékesítés 5 százalékos áfakulcsa, valamint a saját célra építkezők részére az adó-visszatérítés támogatása. A program intézkedései a gyermekvállalás ösztönzése mellett javítják a lakosság életminőségét.

2019-ben a családbarát adó- és járulékkedvezményekre közel 400 milliárd forint jut, ez 10 százalékkal több, mint idén. Ebből a családi adókedvezményekre 355 milliárd forint jut. Tovább emelkedik a kétgyermekes családok adókedvezménye, így jövőre havi 40 ezer forint lesz, kétszer annyi, mint 2015-ben. A csecsemőgondozási díjra, a csedre, a gyermekgondozási díjra, a gyetre, a várandósság alatt járó táppénzre jövőre 265 milliárd forintot fordít a kormány - ez egyébként 14 százalékkal több, mint idén. A támogatások körének és összegének folyamatos növelésének és a kormányzat bölcsődeépítési programjának köszönhetően ma már egyaránt megfér egymás mellett a karrier és a gyermekvállalás.

Az ifjúságügy területén a kormány kiemelt célja a fiatalok foglalkoztatási helyzetének javítása, a fiatalok testi, lelki és erkölcsi fejlődését is áttételesen erősítő és elősegítő közösségfejlesztés.

Tisztelt Ház! Magyarországon a munkanélküliek száma történelmi mélyponton van, hiszen a munkanélküliségi rátánk csupán 3,8 százalék. Magyarország azon kevés országok közé tartozik Ausztria, Csehország, Hollandia, Málta és Németország mellett, ahol 11 százalék alatt van az ifjúsági munkanélküliség. Hazánkban a válság óta a harmadára csökkent a 25 év alattiak munkanélkülisége, míg az EU egésze ennél csak kisebb mértékben tudta mérsékelni a munka nélkül lévő fiatalok problémáit.

Ha megnézzük a 2019-es költségvetési javaslatot, a 2019 és '22 közötti időszakra vonatkozó részletes államháztartási mérleget, láthatjuk, hogy a kormány a következő négy évre is pozitív államháztartási alapfolyamatokkal számolhat.

A gazdaság erősödése, kiegyensúlyozott növekedése stabil, további folyamatos béremelésekre és adócsökkentésekre lehet számítani. Egy magyar fiatalnak hazánkban van biztos jövője.

2019-ben a nemzeti tehetségprogramra 3,4 milliárd forint áll rendelkezésre. A nemzeti tehetségprogram egy olyan gazdasági, esélyjavító, társadalomépítő stratégiai program, amely a kormány elkötelezettségét mutatja a tehetséges gyermekek, fiatalok hosszú távú segítése, folyamatos fejlesztése és kiszámítható támogatása mellett. A tehetségek segítése és fejlesztése össznemzeti ügy, amely egyaránt szolgálja a kreativitás ösztönzését, a hátrányos helyzet leküzdését és a közösség kohézióját.

A népszerű Erzsébet gyermek- és ifjúsági táborokra a kormány 2019-ben is 13 milliárd forintot biztosít. Ez az előirányzat támogatja az ifjúsági és gyermekprogramokban való részvételhez, a gyermek- és ifjúsági táborok megszervezéséhez kapcsolódó feladatokat, valamint az ezekhez kapcsolódó szervezési és

lebonyolítási teendőket, továbbá a gyermeküdültetéssel kapcsolatos infrastruktúra fejlesztését és működtetését mintegy 4,4 milliárd forint összegben.

2018. január 1-jétől minden 35 év alatti fiatalnak visszatérítésre kerül egy darab, általa sikeresen teljesített nyelvvizsga vagy emelt szintű, idegen nyelvből tett érettségi a minimálbér 25 százalékáig. Az intézkedés célja a fiatalok általános idegennyelvtudásának fejlesztése, valamint későbbi elhelyezkedési lehetőségeik megkönnyítése. Erre a 2019-es költségvetés biztosítja a szükséges forrásokat, 2,8 milliárd forintot irányoz elő. A fiatalok élnek ezzel a lehetőséggel, hiszen naponta 40-50 kérelem érkezik be ebben az ügyben.

2018. július 1-jétől a kormány támogatja a 20 év alatti fiatalok B-kategóriás vezetői engedélyének megszerzését is. A támogatás mértéke legfeljebb 25 ezer forint. A 2019-es költségvetés biztosítja a szükséges fedezetet: 1,7 milliárd forintot irányoz elő.

A kormány továbbra is célzottan támogatja a gyesen és a gyeden lévő hallgatók hiteleinek visszafizetését. A 2019-es költségvetésben a szükséges fedezet rendelkezésre áll mintegy félmilliárd forint értékben.

A Kemény Ferenc-program soron 33,5 millió forint működési és 9,5 milliárd forint felhalmozási forrás szerepel, amely részét képezi egy 8500 kollégiumi férőhelyes Diákváros-projektnek. A Diákváros-projekt több pusztán egy kollégiumfejlesztésnél, ez egy összvárosi, Csepelen és Ferencvárosban összesen 197 hektáron megvalósuló barnamezős beruházás. Ebben benne van a diákváros-koncepció, amelynek részeként elkezdődött a 8500 fős csepeli diákváros-központ-projekt, amely a Nagyvásártelepen és a környékében 44 hektáron valósul meg. Nem egy nagy épület, hanem ötven darab egyszerű épület kerül felépítésre, a kollégiumi szobák mellett kiegészítő szolgáltató egységekkel együtt. A beruházás óriási segítség a Budapesten és az agglomerációban élő fiatal hallgatók számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos, hogy egy olyan országban élhessünk, ahol a környezeti, társadalmi és gazdasági szempontok alapján egyaránt fejlődést tapasztalhatunk, egy kiszámítható, biztonságos környezetben emelkedő életszínvonalal és javuló életminőségben élhessenek az emberek. Magyarországon nagy hagyománya és óriási bázisa van a természetjárásnak. Minden hétvégén tízezrek vágnak neki az erdőknek, a vizeknek és különféle túráknak. A turizmusban és az ökoturizmusban egyaránt jelentős fejlődésnek lehettünk tanúi az elmúlt években, amely 2019-ben sem áll meg. Az ökoturizmusnak az egészségvédelem, az életminőség javulásában nagy szerepe van, hiszen lehetőséget teremt az állampolgároknak a szabadidő egészséges környezetben történő eltöltésére, rekreációra.

Magyarországon több mint 800 létesítmény, tanösvény segíti az ökoturisztikai, környezeti nevelés tevékenységét. Ezek közül kiemelkednek a természetvédelmi fogadó-, oktató- és látogatóközpontok, amelyek

száma már a negyvenhez közelít. A nemzetipark-igazgatóságok kezelésében van még további közel 200 tanösvény, 8 tájház, 4 arborétum, 34 idegenforgalmi hasznosítású barlang, 59 egyéb bemutatóhely és 15 erdei iskola, amelyek várják az egészséges kikapcsolódásra vágyó látogatókat. Az ökoturizmus népszerűségét mutatja, hogy a regisztrált látogatók száma évről évre emelkedik, tavaly elérte az 1,6 millió főt. A tényleges látogatók száma ezt meghaladja, hiszen számos ökoturisztikai létesítmény, szolgáltatás egyébként ingyenes.

Számos látogatóközpont fejlesztése valósult meg az elmúlt években, ezzel párhuzamosan pedig a kerékpárútrendszer soha nem látott bővítésének lehetünk tanúi. Ezekre a fejlesztésekre a 2019-es költségvetés bővülő fedezetet biztosít.

*(Dr. Simicskó Istvánt a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy támogassák a Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat elfogadását, hiszen ez a költségvetés biztosítja a magyar embereknek, a fiataloknak, a családoknak az emelkedő életszínvonalát és a javuló életminőségét, mindezt úgy, hogy a jövő generációk lehetőségét is bővíti. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, engedjék meg, hogy egy bejelentéssel éljek. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy Harrach Péter frakcióvezető úr arról tájékoztatót, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a vitában a frakció további időkeretéről - 66 perc 58 másodperc - a Fidesz képviselőcsoportja javára lemond. *(Korózs Lajos tapsol.)* Kérem a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően szíveskedjenek módosítani.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az Országgyűlés alelnökének, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Ház! Az oktatás és a kultúra ügyéről szeretnék szólni a 2019. évi költségvetésitörvény-tervezet szemszögéből.

Ebben a költségvetési tervezetben az oktatás ügye lapít. Benne van, de önök sem dicsekszenek vele. Az a 15 milliárd forintos többlet, amit előírnyoznak a jövő évre, hogy ha az inflációt, amit számítanak, beleszámítjuk az egészbe, akkor pontosan látható, hogy reálértékében nem őrzi meg az ideit értékét mindannak, amit önök hazánkban az oktatás ügyére akarnak fordítani. Tulajdonképpen értem, bár nem fogadom el.

Egy törvénynek mindig van betűje, vannak számok, összegek benne, és van persze szelleme. Érdekes ennek a költségvetésnek az oktatás és a kultúra tekintetében megnézni, hogy mi a magyarázata annak, hogy önök nem többet, hanem reálértékében valamennyivel kevesebbet szánnak az oktatás ügyének.

Én azt állítom, hogy mindazt, amit 2011-ben a rosszemlékű köznevelésinek elnevezett közoktatási törvénnyel elkezdtek - belátták, hogy ezt a folyamatot nem érdemes folytatni -, feladták, és úgy gondolják, hogy valamiféle korrekcióra kell hogy sor kerüljön, de azt nem tudják, hogy ez a korrekció mi.

Ebben a költségvetési tervezetben ugyanis az oktatás ügyének semmilyen karaktere nincs. Számok vannak, tavalyi meg tavalyelőtti sorok, de példának okáért az az egyébként kimondottan vitaképesnek tekinthető elképzeléssorozat, amelyet fokozatváltásként neveztek el, tárgyalta az Országgyűlés, és bár sok tekintetben én is vitattam, minden kétséget kizáróan egyfajta vázat adott mindannak, amit oktatás ügyében akartak. Ez itt a következő költségvetési évben egyáltalán nem látható, hogy folytatódik.

Ez a koncepció arra épült, hogy a magyar közoktatás színvonalának jobbítása a felsőoktatáson keresztül vezet, vagyis egyébként már részben szakítva a 2011-es elképzeléssel, amikor megszegve majdnem másfél évtized kontinuitását, önök, ahogy akkor mondták, fülkeforradalmi alapokra helyezték a magyar közoktatást, amiből a fülke eltűnt, a forradalom meg kihunyott. Helyette olyan számok maradtak, amelyek például a PISA-felmérés nyelvére lefordítva minden korábbinál gyengébb teljesítményt mutattak.

Önök sokszor szokták emlegetni a 2010 előtti nyolc évet, mint ahogy mégse mondhatják, hogy az elmúlt nyolc év, mert ez már az önöké, de egyetlen PISA-számot nem tudnak mondani, amely magasabb lenne az önök idejében, mint volt 2010 előtt, egyetlenegy sem.

Ha azonban összevetik saját teljesítményüket a legutóbbi felméréssel, hiszen most már két olyan nemzetközi felmérés volt, amely az önök kormányzásának idejére esett, ennek a kiértékelése, publikálása is megtörtént, az a helyzet, hogy a legutóbbi még gyengébb, mint a korábbi. Két pont már elég világosan egy egyenest mutat, így aztán még csak azt sem élhet mondani, hogy ez ciklikus változás. A magyar közoktatás színvonala zuhanórepülésben van.

Még mielőtt fölhoznák például még egyszer, hogy mi történt 2010 előtt - szívesen vállalok mindenfajta vitát -, van, amiben igazuk van, összességében azonban nem, tudniillik úgy romboltak le valamit, hogy nem tudtak helyette jobbat és eredményeset, csak mást hozni. Önök sem voltak meggyőződve arról, hogy amit bevezetnek, az jobb, mint a korábbi, és amikor kiderült, hogy nem jobb, hanem gyengébb, akkor föladták a koncepciót, és nem tudtak helyette újat hozni. Na, ennek a bemutatása a 2019. évi költségvetési tervezet.

Igenis volt szakmailag olyan elképzelés, amit, még egyszer mondom, nem egyszerűen az önök által

sokat emlegetett 2002-2010 közötti ciklus, illetve kormányzási időszakok irányának megbontása, mert szeretve köszöntöm önöket abból az alkalomból, hogy mindaz 1999-ben kezdődött, és bár egymást követő kormányok, Orbán Viktor első kormánya, majd a mi két kormányunk igen sok tekintetben nagy hangsúlyeltolódást mutatott az oktatás terén, de abban igenis egyek voltunk, az önök első kormánya és a mi kormányaink, hogy a közoktatás középpontjába a gyermek mindenek felett álló érdekét helyeztük. Bár különböző miniszterek más-más pontra tették a hangsúlyt, az egyik a tehetséggondozásra, a másik a közoktatás internetes fejlesztésére, volt, aki az infrastrukturális megerősítésre, de az irány, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, nem nyolc éven keresztül, hanem vállaltan tizenegy éven keresztül ugyanez volt.

És bármilyen furcsa, bár lassan, de egyre gyorsuló ütemben a színvonal és a magyar közoktatás eredménye javult. Ezt mutatta a második, majd a harmadik PISA-felmérés, éppen az első tapasztalataim okulva. Ez tehát valami olyasmi volt, ami egészen különleges módon folyamatosságot, kontinuitást jelentett a magyar politikában, amikor is, még egyszer említem, Orbán Viktor első kormánya, majd két egymást követő baloldali kormány az alapirányban megegyezett. Ezt önök 2011-ben a decemberben elfogadott köznevelési törvénnyel felrúgták. Innentől kezdődően bizonyíthatóan az eredmény csökkent, a színvonal gyengült, és ezt azóta sem sikerült megállítani.

Majd amikor Balog Zoltán miniszter úr minisztersége és Palkovics László államtitkársága alatt rájöttek, hogy ez korrekció nélkül már-már visszafordíthatatlanná válik, valóban született olyan koncepció, amely azt mondta, hogy ezt úgy kell korrigálni, hogy a magyar tanügyigazgatásba addig nem ismert formát kell bevezetni, ami ellen/mellett lehetett érveket felhozni, de kétségkívül, amit idáig nem próbáltunk ki, attól ab ovo ne zárkozzunk el.

Ezeknek a tanügyi központoknak és régióknak a megerősítése azonban most már nem folyik. Láthatóan az a személyi váltás, ami a minisztérium, sőt az államtitkárság élén történt, egy koncepció feladását is jelenti, mert egyáltalán nincs a számok nyelvén és az összegekkel bizonyítva, hogy azt, amit kialakítottak, megerősíteni akarják vagy éppen képesek. Önök a két évvel ezelőtt kidolgozott „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című koncepciót - itt tárgyaltuk meg bizottsági ülésen, amely, még egyszer mondom, a magyar közoktatást, ráadásul szakképzést a felsőoktatás megerősítésén keresztül kívánta elérni - egyszerűen feladták. Ennek ugyanis anyagi megerősítése ebben a költségvetésben nincs.

*(A jegyzői székben Szilágyi Györgyöt
Tordai Bence váltja fel.)*

Kérem, lássák vagy lássuk együtt, hogy ez a társadalom mélyebb szöveteiben milyen változásokat hozott.

1995-2011 között a magyar közoktatás szerkezete nagyjából egy sztenderd állapotot mutatott. 90 százalékban önkormányzati fenntartásban voltak az iskoláink, 7 százalékban egyházi fenntartású, 2 százalékban egyesületi, alapítványi, 1 százalékban pedig magániskolák.

2011-2016 között a 7 százaléknyi egyházi fenntartású iskola mennyisége vagy aránya 13,5 százalékra növekedett, és mielőtt még bárki azt gondolná, hogy én ezt kárhoztatom, nagyon téved, tudniillik nem azért adták volt önkormányzatok az iskolákat egyházi fenntartásba, mert úgy gondolták, hogy ez feltétlenül jobb színvonalat jelent - volt, ahol igen, volt, ahol nem -, hanem egész egyszerűen nem akarták állami fenntartásba adni.

(14.10)

Mindazt, amit létrehozta Klebelsberg Intézményfenntartó Központ néven, most Klebelsberg Központ néven fut, az a szakmán belül helyi szinten a polgármestertől kezdődően az iskolaigazgatóig az esetek döntő többségében először szitokszó volt, aztán féltek tőle, aztán meg menekültek. És hogy ne-hogy félreértsék, hogy a társadalomnak csak egy meghatározott, nehezen formálható közegéről beszélek, egy kisebb arányt is szeretnék fölhozni példaként, a legvagyonosabb rétegét az országnak, akik egyébként magániskolákat hoztak létre és magániskolákban taníttatták gyermekeiket. Na, ennek az aránya másfélszeresére nőtt, magyarul többen vannak a legvagyonosabbak között, akik egyáltalán nem akarják a magyar közoktatás állami fenntartású, sőt egyházi fenntartású intézményébe járattatni gyermekeiket. Arról pedig semmilyen kimutatás nincsen, hogy hányan vannak olyanok, akik gyermeküket nemcsak felsőoktatási intézménybe viszik külföldre, hanem már közoktatási intézménybe, elsősorban középfokú intézménybe is külföldre járattatják gyermekeiket.

De ha vannak, márpedig vannak önök között nyugat-magyarországi képviselők vagy olyan képviselők, akiknek gyökerei Nyugat-Magyarországon vannak, kérem, érdeklődjenek egy-egy gimnáziumban azoktól, akik felvételt hajtanak végre, hogy hány olyan soproni, kőszegi, szombathelyi és környékbeli diák van, akik a hagyományos értelemben vett általános iskolát Magyarországon végzik, de a gimnáziumot vagy a középfokú közoktatási intézményt már Ausztriában. És ennek, kérem, nem az az oka, hogy az osztrák közoktatás olyan nagyon-nagyon magas színvonalú lenne - ez persze legyen a szomszédok problémája -, hanem nem akarják a magyar közoktatásban hagyni tanulni és tanítani a gyermekeiket.

Itt kell rátérnem a harmadik összetevőre, ami átvezet már az idegennyelv-tudásra, amiben - mivel a probléma közös - érdemes lenne azért mégiscsak közösen gondolkodnunk a megoldáson. Kérem szépen, 92 ezer olyan magyar honfitársunk van, aki majdnem elvégezte a felsőoktatási intézményt, történetesen az

összes vizsgáját lezárta, a szakdolgozatát megírta, megvédte, értelemszerűen abszolutóriumra van, csak diplomája nincsen, mert nyelvvizsga hiányában, még pontosabban elfogadott és bevégzett nyelvvizsga hiányában nem kapja meg a diplomáját. Ez magyar viszonylatban egy nagyobb városnyi állampolgár.

Önök 2010-ben a korábban, még egyszer mondom: két és fél kormányzat alatt kidolgozott, majd bevezetett ilyen intézkedéssort - azt nulladik évfolyamnak hívták, aminek az volt a lényege, hogy a gimnáziumba menő gyerekek egy része idegen nyelvet meg informatikát tanult, mielőtt a szakismereteket elkezdte volna tanulni, és erre életéből egy tanévet rászánt, 2009-ben végzett az első évfolyam: 10 ezer diák, 2010-ben a második évfolyam: ismét 10 ezer diák, 90 százalékuk közép-, illetve felsőfokú nyelvvizsgával kezdte meg a gimnáziumi tanulmányait, nem az egyetemi, a gimnáziumi tanulmányait; amire érettségizett, a végzetek 70-75 százaléka a második nyelvvizsgát tette le - ha tetszettek volna folytatni, és minden évben 10 ezer magyar diák bizonyítottan, nem elméletileg, nem terv szerint, nem papíron, bizonyítottan nyelvvizsgát szerez, az az elmúlt hét évben 70 ezer diák; a korábban végzett 20 ezerrel együtt 90 ezer olyan magyar fiatal, aki idegen nyelvből közép- vagy felsőfokú nyelvvizsgát tett. Helyette önök ezt a rendszert még 2010-ben megszüntették. Elindítottak egy folyamatot, amelynek eredményeként most 92 ezer, diplomáját át nem vett fiatal él Magyarországon. A diplomamentő programnak meg az az eredménye, hogy 6 ezren a 92 ezerből valahogy idegennyelvvizsga-bizonyítványt szereztek.

Kérem, lássuk be, hogy ez nem Fidesz-probléma vagy MSZP-probléma, erre közösen kell megoldást keresni, mert a jövőben, de már a jelenben is, bár a mi számunkra a magyar nyelv az édes anyanyelvünk, és számunkra a legfontosabb, a legszebb, de az elmúlt ezer évben nem volt teljesen tökéletes az a törekvés, hogy Európa nyugati, északi és déli része anyanyelvi szinten elsajátítsa a magyar nyelvet, következésképpen mégiscsak nekünk érdemes idegen nyelvet tanulni az érvényesüléshez.

Ezt az önök rendszere, benne a 2019. évi költségvetés nem segíti. Én tudom, hogy ott van, hogy az első nyelvvizsga díját kifizetik, csak szeretve kérem, próbáljuk együtt belátni, hogy a probléma nem abban áll, hogy ki tudják-e fizetni vagy nem tudják kifizetni a nyelvvizsgadíjat, hanem az a folyamat, ami elvinné őket a nyelvvizsga letételéhez, ez nincs megalapozva. Nem az a problémájuk, hogy egyébként a nyelvvizsgadíj csekélyt nincs elég pénzük befizetni, hanem az a problémájuk, hogy nem tudják megszerezni azt a tudást, amelynek birtokában lehetnének a nyelvvizsgát. És erre volt megoldás; ezt szét tetszettek dúlni. Behoztak egy másik rendszert, ami meg bizonyítottan nem eredményes.

Mégiscsak kell hogy legyenek olyan kérdések, amelyeket közösen kell megoldanunk. Kérem, az a megoldás, amit önök itt javasolnak, nem jó, és van más, és van jobb.

Végezetül néhány gondolatot a kultúráról és a kultúra finanszírozásáról. Először is azt kell hogy mondjam, sem a költségvetés tervezetében, sem a kormányzati szerkezetükben egyáltalán nem tapintható ki kulturális politika. Nagyon erőteljes hatalmi politikát látok, de kulturális politikát nem. A külföldi magyar kulturális intézetek igazgatása és költségvetése a Külügyminisztériumnál van. A régészet és műemlékvédelem szerkezete és költségvetése a Miniszterelnökségnél van. A filmművészet, filmipar egy külön miniszterelnöki biztosnál és az ő költségvetésében. A nagyberuházások, mint Liget-projekt, egy miniszteri biztos és az ő költségvetésében. Ha megnézik a szerencsétlen sorsú Emberi Erőforrások Minisztériumának kulturális államtitkárságát és annak költségvetését, akkor azt kell mondjam önöknek, hogy az a költségvetés sorokra lebontva 85 százalékban kötött, mozgástér alig van. Az államtitkárság gyakorlatilag postás szerepet tölt be, a központi költségvetés, illetve az Államkincstár által jelképesen odafolyósított összeget minden hozzátétel vagy koncepcióalkotás nélkül eljuttatja az egyes intézményekhez, legyenek ezek a kiemelt nemzeti kulturális intézmények vagy éppenséggel a közművelődés egyes intézményei. Aztán slussz. Ott aztán mozgástér arra, hogy a magyar kultúrát egyébként akár külföldön, akár belföldön, a határon túli magyar kultúrát Magyarországon és egységesen a nemzeti kultúrát külföldön bemutassák, erre sem elképzelés, sem pénz. Nem is állítottak be erre semmit.

Jelképes projekteket meg bizonyos alapítványokat próbálnak egyébként csekély összegekkel finanszírozni, de az a koncepció, amelyet bármilyen furcsa, jórészt ismét 1999-ben és 2000-ben fölállítottak a Balassi Intézet létrehozásával, hogy az egységes nemzeti kultúra, a határon túli magyar kultúra, az anyaországi magyar kultúra egységes bemutatása külföldön a kulturális intézeteken keresztül egy intézmény kebelén belül erőteljes finanszírozással megjelenjék, ezt úgy az intézmény szintjén, mint a finanszírozás szintjén, felrúgták. Helyette viszont nem hoztak semmit.

Most tulajdonképpen ott tartunk, hogy van egy igény, az intézmény már nincs, a finanszírozás pedig nem épül be a kulturális politika költségvetésébe, az EMMI kulturális államtitkárságánál ilyen költségvetési rész nincs.

(14.20)

Ezért hiányolom a koncepciót, hiányolom azt, hogy amit 2010-11-ben nagy hévvel meghirdettek, de láthatóan sem nemzetközi, sem hazai felmérések nem igazolják, hogy ez jó; higgyék el, a PISA-felmérés készítőit hihetetlenül nem érdekli, hogy egy adott országban milyen kormány regnál, és most már egymás után két alkalommal gyengébb és még gyengébb eredményt produkálnak. Nem látom azt a koncepciót, amely egyébként korrigálna, amely egy megbukott

helyébe jönne, csak azt látom, ahogy mondtam, hogy az oktatás ügyét eldugva azt a költségvetésben, bár megemlítik, sorai is vannak, a végén számok is, de elképzelés arra, hogy mit csináljanak, nincs. Ezért állítom, hogy ebben a költségvetésben az oktatás ügye lapít. Ezért mi ezt nem fogjuk megszavazni, nem fogjuk elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Tapolczai Gergely képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy eddig is többször elhangzott frakciótársaim részéről, ez a költségvetés, ez a törvénytervezet a biztonságos növekedés költségvetése. Fontos cél Magyarország biztonságának fenntartása. De ez nemcsak a határvédelemről szól, nemcsak gazdasági kérdésekről szól, hanem a mindennapi életünkről, jólétünkről szól.

Néhány speciális terület felől szeretném megközelíteni ezt a törvényjavaslatot. Ahhoz, hogy biztonságban érezhessük magunkat, az emberek biztonságban érezhessék magukat, elengedhetetlen a munka, a munkavállalás, a foglalkoztatás támogatása, a foglalkoztatási arány növelése. 2010 óta folyamatos a foglalkoztatási arány növelése, növekedése, ezen belül a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatása is. Ha az a cél, hogy elérjük a teljes foglalkoztatottságot, akkor nagyon fontos cél az is, hogy a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatását is támogassuk. Fontos nemzetgazdasági szempont is, hogy minél több megváltozott munkaképességű személy dolgozhasson akár védett munkahelyen, akár nyílt munkaerőpiaci területen.

A fogyatékos személyek foglalkoztatásának aránya 2010-ben 18 százalék volt, 2018-ban, idén 40 százalék ez a ráta, és ezt tervezzük tovább emelni. Ehhez biztosítjuk a többletforrásokat a következő évi költségvetés tervezetében. 2,7 milliárd forinttal több van betervezve. Megközelítőleg 470 milliárd forint lesz ezen a költségvetési soron a támogatás.

Ehhez kapcsolódik még egy nagyon fontos feladat, cél, ez pedig a megváltozott munkaképességű személyek munkaerőpiaci integrációját segítő, különböző szakmai programok, szolgáltatások, képzések. Mivel nemcsak az a cél, hogy minél több fogyatékos személlyel élő személy dolgozzon, hanem az is cél, hogy minél többen alkalmassá váljanak a nyílt munkaerőpiaci területén való munkavégzésre, ehhez javasolnám többletforrások biztosítását ezen a soron, hogy minél több megváltozott munkaképességű személy tudjon a nyílt munkaerőpiacon munkát vállalni, munkát találni.

Ahhoz, hogy a gyermekek is biztonságban érezhessék magukat, nagyon fontos, hogy érzelmi biztonságban nőjenek fel, családban nőjenek fel. Ehhez mindig szükséges a feltételeket biztosítani. Viszont, ha vannak olyanok, akiknek ez nem adatik meg, nekik is meg kell adni az esélyt, a lehetőséget arra, hogy nevelőszülői hálózaton keresztül támogassuk ezeket a gyermekeket, hogy családban tudjanak felnőni, nevelkedni ők is az intézményi ellátás helyett.

A kormány 2014-ben vezette be a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt, ezáltal kiszámíthatóbbá, biztonságosabbá téve ezt a rendszert. Korábban egy gyermek esetében a nevelőszülők 15 ezer forint támogatást kaptak, ez ma 60 ezer forint támogatást jelent. Három gyermek esetében korábban 45 ezer forint volt ez a támogatás, a mostani tervezetben 113 ezer forintot jelent havonta. Ezt a feladatot a következő évekre plusz 455 millió forint többlettámogatással tervezi a költségvetés.

Ugyancsak fontos a gyermekek szempontjából az óvodai és iskolai szociális segítség. 2018. szeptember 1-jétől minden családi és gyermekjóléti központ kötelező feladata lesz az óvodai és iskolai szociális segítség biztosítása a köznevelési intézményekben. Ebben az évben 1 milliárd 374 millió forint támogatás van erre a feladatra, erre az ellátásra, a következő évben 5 milliárd 519 millió forint a betervezett költség. Tehát több mint 4 milliárd forint többletforrás van erre a célra.

Továbbá nagyon fontos feladat a roma szakkollégiumi hálózat támogatása is. 2018-hoz képest több mint 400 millióval emeljük ennek a támogatásnak az összegét, támogatva ezzel a jövő roma értelmiségi réteg nevelődését ezekben a szakkollégiumokban.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Természetesen, de nem utolsósorban a fogyatékos személyek támogatása is nagyon fontos, illetve az őket képviselő, segítő érdekvédelmi szervezetek, szolgáltatások támogatása is, ugyanis ezeknek a szervezeteknek a munkájához szükség van a folyamatosság biztosítására, a kiszámíthatóság biztosítására. Így a fogyatékos személyek megfelelő színvonalú segítése, képzése, munkába helyezése nagyon fontos cél. Például a fogyatékosági támogatásra a vakok személyi járadéka soron ebben az évben 35 milliárd 622 millió forint szerepel, a következő évben 36 milliárd 926 millió forint van betervezve, tehát durván 1 milliárd forint többlet jut erre a sorra a következő évi költségvetésben.

Ugyanígy nagyon fontos a fogyatékos személyeket képviselő érdekvédelmi szervezetek támogatása is. Az ő munkájuk, az ő szakmai tevékenységük folytatásához nagyon fontos, hogy a fogyatékos személyek biztonságban érezhessék magukat, biztonságban legyenek az önálló életvitel területén is.

Az elmúlt nyolc év Fidesz-KDNP-kormányzása alatt soha nem volt olyan, hogy csökkent volna ezeknek a szervezeteknek a támogatása, évről évre vagy ugyanannyi maradt, vagy emelkedő volt ez az összeg. Ebben az évben már 1 milliárd 15 millió forinttal támogatják ezeket a szervezeteket, vagyis 2010 óta átlagban duplájára nőtt ezeknek a szervezeteknek a támogatási sora. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy ezeknek a szervezeteknek a taglétszáma folyamatosan emelkedik, így folyamatosan nőnek a különböző szolgáltatási igények is. Óriási a feladat, amit el kell látni. Ehhez javasolnám többletforrás biztosítását is.

Ugyanígy fontos megemlítenem a fogyatékosok sportjának világát is. Évről évre emelkedő vagy szinten maradó volt a támogatása ennek a területnek, ebben az évben 460 millió forint ennek a támogatása.

(14.30)

A jövő évben ugyanannyi marad, ami önmagában nem lenne probléma, mert továbbra is biztosítani tudja a fogyatékosok sportjának területén dolgozó szervezetek működését, munkáját. Viszont itt is javasolnék többletforrást betervezni, mert a következő évben három speciális világbajnokság lesz a magyar fogyatékos sport területén: az egyik a szervátültetettek nyári játéka, a nyári speciális olimpia, illetve a téli siketlimpia. Továbbá nagyon fontos még a paralimpiai felkészülés szempontjából a 2020-as paralimpiára való felkészülés. Itt is javasolnék többletforrást biztosítani.

Összegezve: látható a költségvetési törvény tervezetéről, hogy az élet minden területén igyekszik biztosítani a támogatást, a kiszámítható, biztonságos működést. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatokat és a költségvetési törvény elfogadását is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat előre bejelentett felszólalók felszólalásaival. Ezek sorában most Hajdu László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselője következik. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önkormányzatok fejezetről, a 2., 3. mellékletéről szeretnék szólni elsősorban. De mielőtt ezt megtenném: a vitát napok óta figyelve elég kevés szó esik az önkormányzatokról, úgy gondolom, hogy egy-egy fejezet érintőleg talán eljut az önkormányzatokra, de én konkrétan és kizárólag csak az önkormányzati fejezettel szeretnék foglalkozni.

Körülbelül 3200 - kerekített szám - önkormányzat, települési önkormányzat van ma Magyarországon, és azt gondolom, hogy a központi költségvetés 2019-es előterjesztésében elég jelentős alrendszer képvisel ez a 3186 önkormányzat, amelyek ma Magyarországon a településeket igazgatják. Ez a költségvetés lényegében a magyar népről szól, a lakossággal

pedig igazán az önkormányzatok találkoznak. Tehát a központi költségvetés különböző sorai és fejezetei emberekről szólnak, és ezek az emberek valamelyik településen, e hazában élnek. Azt gondolom, hogy ezért kicsit részletesebben és ebben a néhány percben, ami rendelkezésemre áll, ezzel szeretnék foglalkozni.

Azokat a szolgáltatásokat, amelyeket elvileg a központi költségvetés részben finanszíroz, azokat a lakosság az önkormányzatoknál tudja megkapni. E szolgáltatások elsősorban a szociális szolgáltatások. Ez elég bőven ki lett vitatva, de azért hadd mondjam el, hogy az önkormányzatoknál a szociális szolgáltatásokat jelen pillanatban, ha az összes számot tekintjük, akkor 50 százalékot meghaladóan önkormányzati saját erővel kell megfejteni, mert a központi költségvetés erre nem lenne elegendő. Ez igaz egyébként, hogy olyan szolgáltatást ez a központi költségvetés nem biztosít, amely szolgáltatás teljes egészében a központi költségvetésből érkezik. Ilyen az óvodai ellátás is, amit szintén az önkormányzatok településenként különböző mértékben, a települési önkormányzatnak az erőképessége, fizetőképessége, eltartó képessége arányában finanszíroz, és a bölcsődei ellátásról is ugyanezt mondhatjuk.

A központi költségvetés egyébként a 2. és a 3. fejezetében foglalkozik ezekkel a részekkel, és egyértelműen mutatja, hogy szinten tartás jelenik meg vagy csökkenés. Mindenki mondott valamit, hogy ez minnek a költségvetése, én azt mondanám, hogy önkormányzati szempontból a központi költségvetés 2019-es előterjesztése a fejezetek csökkenésének költségvetése, hiszen ha azt vesszük, hogy 2,7 százalékos inflációval számol, és ahhoz számítva milyen egyéb költségnövekedés van, csak a forintnak az értékállóságára gondolok, akkor azt gondolom, még a szinten tartást se éri el önkormányzati oldalról figyelemmel kísérve ez a mostani költségvetés.

Ez igaz az idősgyógyi ellátás szolgáltatásaira, az előzőekben elég részletesen és szakmailag is igényes módon lett ez kifejtve. És igaz - az előbb előttem szóló Tapolczai Gergely képviselő úrra reagálnék csak egyetlen mondat erejéig: csak nagyon kis szeletét vette ki az esélyhátránnyal küzdő emberek ellátásának, abból valószínűleg mind pozitív fejezetek, amiket ő említett. Ugyanakkor a súlyos fogyatékkal és enyhe fogyatékkal élők, az ápolásra szorulóknak, a huszonnégy órában ellátást igénylők támogatása ebben a költségvetésben nem nőtt, egyértelműen kimondható, hogy csökkent. Tehát ellentétben azzal, amit a képviselő úr mondott, el tudom képzelni, hogy azok mindegyike ilyen kedvezően változott, azonban a tömeges, amivel az önkormányzatok találkoznak, abban a tekintetben csökkent.

Ugyanezt el tudjuk mondani a kulturális normatíváról, de ezt elég részletesen kifejtették. A kulturális normatíva évek óta nem változik, sőt a kulturális normatíva is csökken. A költségvetésben különben valamilyen növekedés van kimutatva összegésében, de ez települési szinten egyértelműen csökkenést jelent.

Egy törvény lett elfogadva a hajlék nélkül élőkre a „top” Soros vagy minek nevezett törvényünkben, a hajléktalanok kérdésében, amely - szembe kell vele nézni - egyértelműen a szegénység következménye, a fizetőképtelen polgárok, a lakásukból kilakoltatottak növekvő számot mutatnak. Ez az ellátási fejezet a költségvetésben csökkenést mutat szintén.

Tehát amikor lebontjuk az úgynevezett emberek szintjére ezt a költségvetést, akkor ez a költségvetés jelentős csökkenést mutat. Nem is beszélek a krízishelyzetben lévőkről, és az, amivel az önkormányzatok - szinte független, hogy melyik önkormányzatról beszélünk - találkoznak, a szegénységgel, a lakásnélküliséggel, a családalapítás minden gondjával, ez mind az önkormányzatoknál jelenik meg. A költségvetés ebben a tekintetben nagyon kevés mankót ad az önkormányzatoknak, egyértelműen kimondható.

Elhangzott itt a mai napon is hozzászólásokban, az önkormányzati utak állapota - az mindegy, hogy megyei önkormányzat, fővárosi önkormányzat vagy egy kerületi önkormányzat -, ha átmegyünk a másik oldalra, mondjuk, a Lajtán túli oldalra, ahhoz képest is katasztrofális, de önmagunkhoz képest is borzalmas állapotok vannak mind a kátyúsodás, mind a szőnyegelés tekintetében, mind a járhatóság és sok minden vonatkozásában. Semmilyen célzott vagy címzett vagy pályázati vagy valami hasonló dolog az utak állapotát tekintve nincs ebben a költségvetésben, amiből azt ki lehetne szedni, hogy lesz lehetősége iksz településeknek címetten vagy célzottan pályázni, és ezt nem valamilyen politikai szempontok, hanem normatív szempontok alapján döntenek el. Úgy gondolom, hogy ez a normativitás végigkíséri önkormányzati szempontból a költségvetést, hogy a normativitása hiányzik éppen az önkormányzatok számára.

Ha megengedik, én is szeretnék ahhoz a vitához kapcsolódni, hogy lehet-e komoly költségvetést készíteni úgy, hogy előtte a zárszámadást nem mutattam be. Ha azt veszem, egy önkormányzat ma Magyarországon nem fogadhat el úgy költségvetést, hogy a zárszámadása nincsen meg. Ezt a parlamentben elfogadott törvény alapján a települési önkormányzat törvénytisztelő módon köteles betartani. Zárszámadás nélkül nincs költségvetés. Látni kell azokat a számokat, amire épül a következő évi költségvetés. Ha pedig nem érdekesek a számok, mert a terv se érdekes - majd még kitekerek erre, de egy kicsit magamnál is előrehozom a gondolatomat -, az van ebben a költségvetési törvényben benne, hogy egyébként van egy költségvetési törvény 2019-re, de a kormány és a pénzügyminiszter ezt bármikor változtathatja.

(14.40)

Az ilyen költségvetésnél teljesen mindegy, hogy elfogadjuk, megszavazzuk vagy nem. Amely költségvetés zárszámadás nélkül elfogadható és bármikor változtatható, nem is kell hozzá parlament, annak a költségvetésnek a komolyságát, úgy gondolom, nem

kell ebben a körben bemutatni, még akkor is, ha valakik a kormányoldalhoz tartoznak, de ismerik a költségvetést, készítettek már ilyet, vagy részt vettek benne akár önkormányzatban, akár a parlamentben, pontosan tudják, hogy mindennek van rendje, és ezt a rendet, úgy gondolom, illik betartani.

Én Budapest 12. számú választókerületének országgyűlési képviselője vagyok - még pár nappal ez előtt polgármester is voltam -, ez Rákospalotát, Pestújhelyt, Újpalotát és Újpest egy részét foglalja magába. Ennek a területnek a képviseletében is tudom mondani, hogy próbáltuk a központi költségvetésből modellezni, hogy körülbelül milyen pénzünk lesz 2019-re. Körülbelül tízféle számítást is el lehet képzelni, hogy mennyi lesz a pénzünk. Megállapíthatatlan ebből a most előterjesztett költségvetésből, hogy a XV. kerületnek körülbelül mennyi lesz a pénze, de Újpestet vagy Budapest bármelyik kerületét vehetném példaként, hiszen a Fővárosi Közgyűlés tagja, fővárosi képviselő is voltam mint polgármester, ez automatikus a törvényből adódóan. A Fővárosi Közgyűlésben sem tudnánk ezt megmondani. Ilyen helyzet van, hogy nem tudjuk a költségvetési törvény alapján, csak úgy modellezzük, hogy valamelyik alternatíva, de az egy sem pozitív - körülbelül ez olvasható ki a költségvetésből.

Az előbb említést tettem róla, de picit talán megállnék ennél a gondolatnál, hogy miközben a forint árfolyama az euróhoz képest történelmi mélységekben van, most már talán 330 forintot jelent, pontosan nem is tudjuk, azt látjuk, hogy a kormány költségvetése nem más, mint az igazságtalanság, a kiszámíthatatlanság, a bizonytalanság, a hosszú távon fenntarthatatlan gazdaság és a társadalmi folyamatok költségvetése önkormányzati szempontból. Ezt egyértelműen ki lehet mondani, hiszen nincs olyan önkormányzati képviselő, olyan önkormányzati képviselő-testület, aki nyugodt lehet e költségvetés olvasása kapcsán. Az egy más kérdés, hogy majd kézi vezérléssel tömködjük a lyukakat és valamilyen módon a települések üzemelni és működni fognak, ami egyébként az önkormányzatok feladata, és a panasz, az összes gond, az összes havária eset, minden a polgármester vagy az ottani képviselő-testület nyakába hullik, és senkinek nem jut eszébe, hogy ez egy nagyon rosszul megtervezett költségvetés eredménye.

Önkormányzati szempontból tehát azt látjuk, hogy a központi költségvetés önkormányzatoknak nyújtott támogatásai 2013 óta kizárólag célhoz kötöten, feladatalapon vehetők igénybe. Ez az intézkedés annak idején a tervezhetőséget és az átláthatóságot akarta biztosítani, amelyet én is komolyan vettem, és azt gondoltam, hogy ez így is lesz. Ennek ellenére éppen ezek az elvek sérülnek azon jogszabály-módosításon alapuló gyakorlatok miatt, hogy a költségvetési törvényben meghatározott támogatási előirányzatokat mind a kormány, mind a pénzügyminiszter saját hatáskörében év közben módosíthatja. Ezenfelül számos olyan, elsősorban működtetési jellegű támogatási előirányzatot határoz meg a jogszabály, amely

esetében felelős miniszteri hatáskörbe vonja a támogatási döntést úgy, hogy a törvényben nem határozza meg a döntés paramétereit.

Annak idején ültem 16 évet már itt, a parlamentben, és a 16 év alatt nem tudom, hány költségvetési módosítást csináltunk végig. A kormánynak mindig meg kellett gondolni, akar-e a költségvetésen módosítani, mert ugyanilyen tortúrával, mint a költségvetés elfogadása, a módosítást át kellett vinni. Tehát nem a pénzügyminiszter, akit tiszteletben tartok, hanem személyesen mi, együtt, akkor 365-en közösen módosítottuk a költségvetést, vagy a többség módosította. Most ehhez semmi nem kell, egyszer meg kell szavazni akár egy vagy két évvel előtte, azt sem tudjuk, mit, és azt követően már módosítani lehet ezt, mint egy madzagot, mindenfelé.

Ezek az intézkedések sem a tervezhetőséget, sem az átláthatóságot nem biztosítják, noha itt, ebben a terebben számos esetben azt hallottam, hogy éppen a tervezhetőség és az átláthatóság költségvetéséről beszélünk. Ellenben fokozzák az önkormányzatok kockázatát a költségvetési tervezésük a megalapozottságot illetően, és így semmiképpen nem látom az önkormányzatok gazdálkodásának biztonságát ebben a költségvetésben.

A 2019. évi költségvetési törvénytervezetből első sorban az önkormányzatot megillető támogatások tekintetében az alábbi tendenciákat látom nagyon fontosnak. Az egyik tendencia az, ami nagyon súlyos az önkormányzatok számára, hogy egyik önkormányzatot finanszírozza ez a költségvetés is a másikkól. 167 önkormányzat finanszírozza például a KLIK-nek vagy a tőlünk államosított iskolarendszernek szolidaritási adó tekintetében a másikat. Ez a keresztfinanszírozás, hogy a nagyobb adóerő-képességgel rendelkező önkormányzat finanszírozza meg a gyengébb önkormányzatokat, kettészakított bennünket. Előtte már a kettészakítás megtörtént, amikor a helyi közigazgatást kettévágták, és lett egy kormányhivatal és lett egy önkormányzat ugyanabban a kerületben, és az ügyfeleink jönnek hozzánk, akkor mondjuk, hogy nem hozzánk kell jönni, hanem oda kell menni. Ha oda megy először, mondják neki, hogy nem, hanem az önkormányzathoz. És így passzoljuk az embereket jobbra-balra. Az egyik tanulja azt, hogy mikor kell menni a kormányhivatalhoz, mikor kell menni az önkormányzathoz, a másik pedig bosszankodik és szidja az egész rendszert. Tehát körülbelül ezt tapasztaljuk naponta.

Ehhez kapcsolódik még nekünk ez a szolidaritási adó, ami, úgy gondolom, elég durva dolog. Nekünk, hogy konkrét, XV. kerületi példával éljek, 2017-ben 270 millió forint volt a szolidaritási adó, most 2,2-szeresére nőtt, 604 millió forint lesz ennek a költségvetésnek az alapján 2019-ben a szolidaritási adó. Ha ilyen arányban nő ez a szolidaritási adó, akkor nyereséges lesz a KLIK, mert olyan mennyiségű pénzt fogunk kifizetni szolidaritási adóként.

Látom, hogy közben az időm nagyon halad. A sorcsökkenést kiírtam magamnak, de ezekkel már nem foglalkoznék, mert, úgy gondolom, egyértelmű

és teljesen bizonyítható ebben a költségvetésben, hogy a fejezetek rendre és sorra csökkenést mutatnak.

Szeretném a végén még pár dologra felhívni a figyelmet. Az egyik az, hogy az önkormányzatok kiürítése nemcsak a forráshoz jutás tekintetében, hanem a feladat tekintetében is igaz. Tehát ilyen szempontból az elvett feladatok vagy a kormányhivatalhoz áttelepített feladatok vonatkozásában nyilván a jogai is csorbultak és a lehetőségei is a forráshoz jutásra. Ennek is figyelembevételével elég nagy csapás az önkormányzatok számára az, hogy például Budapesten a személyi jövedelemadóból egyetlen fillér nem marad az önkormányzatoknál. Budapesten az óriási nagy számban jelen lévő gépjárművek után, ami itt szennyez Budapesten, ugyan beszedik az önkormányzatok az adót, de a 60 százalékát mindjárt el is viszik. Ezek százmilliós nagyságrendek a budapesti kerületeket érintően. Azt kell mondanom ugyanakkor - benne van az előterjesztésben, egyik képviselőtársam dél előtt többször elmondta -, hogy 4280 milliárd forint áfabefizetés szerepel ebben a költségvetésben, amelyet az önkormányzatok, települések területén működő cégek, ott élő állampolgárok fizetnek be, beleértve a nyugdíjasokat is. Ekkora hatalmas adóbevétel. Vagy a társasági adó 399 milliárd forintja, ami majdnem 400 milliárd, ez is ott keletkezik az önkormányzatoknál.

Úgy gondolom, hogy ez az elvonás méltatlan, mozgásterük nincs az önkormányzatoknak, hiszen több kategóriába állíthatjuk be az önkormányzatokat, nyilván a fővárosiak az adóerő-képesség vonatkozásában csak szolidaritási adóra kötelezettek, és még tovább 167, mint említettem, és vannak olyanok, ahol ténylegesen a villanyszámla kifizetése is komoly gondot jelent az eltartóképesség miatt.

De összességében ez a 737,2 milliárd forint, amely a költségvetésben megjelenik az önkormányzatok számára, ez még a szinten tartást sem éri el.

(14.50)

Tisztelt Jelenlévők! Tisztelt Ház! Elnök Úr! A 2019. évi költségvetés egyik legnagyobb vesztese, ki mondhatom: az önkormányzati alrendszer lesz. Ezért önkormányzati gyakorlattal rendelkező politikusként és a Demokratikus Koalíció politikusaként is állíthatom, hogy ez a költségvetés nem támogatható, és nem szolgálja a helyi közösségek érdekeit. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Ovádi Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én a határvédelem és a biztonság fontosságáról szeretnék egy pár szót szólni.

A biztonság minden társadalomban olyan alap pillér, amely elengedhetetlen a fejlődéshez. A jövő évi

költségvetésben is megmutatkozik, hogy elsődleges célként tartjuk szem előtt az állampolgárok biztonságának megővését.

2019-ben is többet fordítunk a magyar emberek biztonságára, legyen szó akár az illegális migrációval összefüggő, akár a közbiztonsággal összefüggő feladatokról. A jövő évi költségvetés egyik fő célja, hogy megőrizze és erősítse Magyarország biztonságát, amelyet az ország évről évre erősödő gazdasága tesz lehetővé.

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség frakciója 2019-ben is elkötelezett a rendvédelmi területek további erősítése és fejlesztése mellett. Kiemelkedő eredménynek tekinthető a rendvédelmi dolgozók életpályarendszerének bevezetése és a hozzákapcsolódó bérfejlesztés, amely által új, hosszú távon jól tervezhető életpálya nyílt meg a rendvédelmi állomány számára. Célunk, hogy a magyarok biztonságát védő hivatásos állomány anyagi megbecsülése javuljon, és a fiatalok számára is még vonzóbb legyen a rendvédelmi életpálya.

A hivatásos állomány illetménye 2015 és 2019 között átlagosan 50 százalékkal emelkedik. Januártól átlagosan újabb 5 százalékkal nő az állomány illetménye. Emellett 2019-ben is biztosított a teljesítményjuttatás kifizetése a magas színvonalú szolgálatellátás anyagi elismeréseként, amelyre a kormány 12 milliárd forintot biztosít.

Célunk Magyarország biztonságának és közrendjének megőrzése, a határok védelme, illetve az illegális migráció elleni hatékony küzdelem. A nemzeti kormány elkötelezett a nemzeti szuverenitásunk és a keresztény kultúránk védelme mellett is, hiszen erre kaptunk felhatalmazást a magyar emberektől. Ezek nélkül sem a gazdaság, sem a családok, sem a vállalkozások nem erősödhetnek.

Ennek megfelelően a magyarok biztonságát ma már a korábbiaknál több rendőr, több rendőrautó és modernebb eszközök szavatolják. A rendőrség működésére összességében 12,4 milliárd forinttal több forrás jut, mint korábban, valamint a megkezdett fejlesztések tovább folytatódnak.

A rendvédelmi terület további erősítése egyértelműen számokban mérhető. A 2019-es költségvetés rögzíti ennek megalapozottságát. Kiemelkedő, hogy a rendvédelmi szervek alapvető feladatának ellátásához a többletforrások rendelkezésre állnak, az állampolgárok védelmét, biztonságát szolgáló fejlesztések és a szervezeti átalakítások következetes végrehajtása biztosított, valamint hogy minden településen megvalósul a fokozott rendőri jelenlét.

Elmondható, hogy 2019-ben tovább erősödik a rendőrség létszámában és erőforrásaiban is. Jelen költségvetési törvényjavaslat fontos hozadéka, hogy szinte minden rendvédelmi szerv többletforrásra számíthat a jövőben. Így a közbiztonságra, a rendőrség, a Nemzeti Védelmi Szolgálat, valamint a Terrorelhárítási Központ működésére és fejlesztésére közel 350 milliárd forint, ebből a rendőrség határvédelmi és mélységi felderítési feladatainak ellátását, ezen belül

a 3000 fős létszámfejlesztést közel 15,7 milliárd forint többlettámogatás biztosítja.

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal működésére közel 9,4 milliárd forint fog jutni. A tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadásokra 15 milliárd forint, a terrorellenes intézkedések megvalósításához kapcsolódó kiadásokra 25,1 milliárd forintot biztosít az előttünk fekvő költségvetésitörvény-javaslat.

A migrációs válság kirobbanása óta óriási ember-tömegek próbáltak keresztüljutni hazánkon, ami komoly feladatot rótt a kormányzati szervekre. Határaink lezárását követően drasztikusan csökkent a Magyarországon átjutni kívánók száma, külön köszönet a kitartó munkájukért a rendőrségnek, a honvédségnek, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal munkatársainak, a katasztrófavédőknek, a polgárőröknek, valamint itt hadd köszönjem meg külön a Veszprém és térségében szolgáló rendőröknek, honvédeknek, polgárőröknek és katasztrófavédőknek, valamint mindenkinek, aki részt vett a migrációs válság kezelésében, elősegítve ezzel Magyarország és Európa védelmét.

De a migrációs válság nem szűnt meg, így szükségesek hazánk határainak a biztonságát szolgáló további folyamatos intézkedések. A kormányzat számára tehát továbbra is többletfeladatokat jelent a migrációs nyomás kezelése. Ezért a 2019-es költségvetésben is biztosította a megfelelő pénzügyi háttérrel a határok védelmére, amely mára már kétségtelenül az illegális bevándorlás elleni leghatékonyabb eszköz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország egy felívelő korszak éveit éli, jól láthatjuk ezt a 2019-es költségvetésben is. Elmondható ez a biztonság területéről is. A kormány évek óta fejlesztje ezt a területet, így is garantálva a magyar emberek biztonságát, erősítve a közbiztonságot. Mindez nem lehet alku kérdése, így a 2019. évi költségvetésben, csakúgy, mint az elmúlt években, ez a terület is kiemelten szerepel.

Mindezekre tekintettel kérem, hogy támogassák a 2019-es költségvetés elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője. Tessék!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hétfőn az azonnali kérdések órájában arra kívántam felhívni a miniszterelnök úr figyelmét, hogy a gazdasági válság itt van, itt kopogtat, mint ahogyan Matolcsy György is jelezte, miközben a költségvetésben nem látszik, hogy erre felkészülnénk, és a költségvetés nem tartalmaz intézkedéseket, hogy ezt majd hogyan fogjuk kezelni.

Nagyon kevés meggyőződésünk szerint az, hogy a tartalékokat 50 milliárd forinttal akarja a kormány megemelni, illetve hogy van 100 milliárd forint céltartalékként, amit egyébként az állami szféra bérfejlesztésére és kórházfejlesztésre szán a kormány.

Azt is kiemeltem, hogy a magyar gazdaság nagyon sérülékeny, kevés lábon áll, és hogy a gazdasági stabilitást csak a sok lábon állás tudja biztosítani.

Kérdéseimre azt a választ kaptam miniszterelnök úrtól, hogy ezeket a kérdéseket a költségvetés kapcsán kellene megvitatni és megbeszélni. Nagyon sajnálom, hogy a miniszterelnök úr és a költségvetésért felelős miniszter nem vesz részt az érdemi vitában.

Fontos lenne, különösen egy válságnak a kapujában, hogy a legfontosabb gazdaságpolitikai, társadalompolitikai és környezetpolitikai kérdésekben konszenzus legyen, mert egy nehéz gazdasági helyzetben csak így lehetne úrrá lenni a problémákon.

Tisztelt Ház! A rendszerváltás óta bal- és jobboldali kormányok váltották egymást, abban azonban mégsem volt különbség, hogy a költségvetés tervezését a szűklátókörűség jellemezte. Minden kormány folyamatosan a GDP-növekedést hajtotta, minthogyha ez lenne egy sikeres társadalomban az egyetlen mérőszám, eközben pedig nem érdekelte, hogy az emberek szinte éhbérért dolgoznak a multinacionális vállalatok gyáraiban, és az sem érdekelte, hogy a beruházásokat hitelből finanszírozták, és így felérték gyakorlatilag a jövőt.

Nem foglalkoztak azzal sem, hogy a környezetkárosítás gyorsabban nő, mint a gazdaság. Erre példa az, hogy az elmúlt években 4 százalékos volt a gazdasági növekedés, de eközben több mint 5 százalékos volt a szén-dioxid-kibocsátás. Vagyis a gazdasági növekedés mindig fontosabb volt, mint az, hogy csökkenjen-e a társadalmi különbségek, vagy nő a környezetszennyezés.

A korábbi kormányok - és ebben a Fidesz sem különbözik - folyamatosan feláldozták a jövőt. Pedig nem kell ahhoz zöldpárti politikusként lenni, hogy felismerjük: az ipari forradalom óta folyamatosan gyorsuló mértékben használjuk túl a környezetünk adta lehetőségeket. Ma a bolygó természeti erőforrásainak mintegy másfélszeresét használjuk el, teljesen egyértelmű, hogy ez így fenntarthatatlan, és hogy közös felelősségünk van abban, hogy mérsékeljük, illetve visszafordítsuk ezeket a drámai folyamatokat.

(15.00)

A 2018. (*sic!*) évi költségvetés a fenntarthatatlanság költségvetése. Ahelyett, hogy a kormány mindent megtett volna, hogy irányt váltson mind a gazdaság-, mind a társadalom-, mind a környezetpolitikájában, inkább felgyorsítja a folyamatokat a rossz úton.

A magyar társadalom egyre távolodik a fenntartható fejlődés lehetőségétől. Holott a fenntarthatósági célkitűzések irányába való haladás, amit az ENSZ 2015-ben elfogadott, ma már diktátum, mert olyan gyorsan szakadnak szét a társadalmak, olyan gyorsan nő a szegénység a világban és olyan gyorsan emésztjük föl a természeti erőforrásokat, hogy nemcsak a mai fiatal nemzedék jövőjét éljük fel, hanem az idősebb korosztálynak is kockára tesszük a nyugodt idős-kori életét.

A jövő évi költségvetésnek és adópolitikának olyan gazdaság-, társadalom- és környezetpolitikát kellene szolgálnia, amely irányt vált és a mai fenntarthatatlan folyamatokat megfordítja.

Tisztelt Ház! Valóban itt lenne az ideje, hogy lefolytassuk azt a vitát az Országgyűlésben, hogy melyek a fenntarthatóság kritériumai, és hogy ezeknek a költségvetésben miként kellene megjelenniük. Az LMP biztos abban, hogy a fenntartható gazdaság stabil, éppen ezért sok lábon áll, elsősorban a hazai erőforrásokat használja és fejleszti, azokat fenntartható módon használja, és ami nagyon fontos, a helyi gazdaság megerősítését segíti elő. Ugyanakkor azt látjuk, hogy a magyar gazdaságnak óriási függése a világgazdasági folyamatoktól, a multinacionális vállalatok teljesítményétől, az autópártól, a külső energiától és nem utolsósorban az uniós támogatásoktól. Nem lehet kérdés, hogy ezt a függést lazítani kell.

A társadalompolitikára áttérve pedig azt kellene tudomásul vennünk, hogy a társadalompolitikában érvényesíteni kellene a társadalmi igazságosság elvét, a szegénység csökkentését, a társadalom szétszakításának megállítását és nyilvánvalóan az emberek jobb életét. Nyilván olyan bérezésre, oktatásra, egészségügyre van szükség, ami tisztességes emberi életet biztosít mindenki számára.

A fenntartható környezetpolitika célja az egészséges emberi környezet biztosítása és a természeti erőforrások fenntartható használata, a természeti értékek megőrzése. Sajnos napjainkra olyan mértékben túlhasználtuk a környezetünket és szennyeztük el, hogy azt is látni kell, hogy ez ma már a gazdaság fejlődésének a korlátja.

Tisztelt Országgyűlés! A költségvetés tervezete azt is bizonyítja, hogy a kormány nem sokra becsüli a környezet- és természetvédelem feladatait, és nem tesz elegendő lépéseket ezeknek a feladatoknak a megoldása érdekében. Hiányzik a költségvetésből az a megközelítés, hogy a környezeti szempontokat integrálja a természeti erőforrásokkal gazdálkodó, illetve a környezetre hatást gyakorló ágazati gazdasági tevékenységekbe, beleértve az olyan horizontális ügyeket is, mint az adó- és támogatáspolitikát, beleértve az EU-források értelmes felhasználását is.

E tekintetben a kormány teljesítménye nemcsak elégtelen, hanem egyenesen káros. Nem csupán az adópolitikája hibás abban, hogy a munkát túladóztatja, miközben a környezethasználat és környezetterhelés utáni adók gyakran csak jelképesek, hanem a támogatás- és fejlesztéspolitikája, az energia- és agrárpolitikája is összességében kifejezetten káros hatású a környezetre, felélve ezzel a jelen és a jövő generációk esélyeit.

A közösségi közlekedés fejlesztéséhez való hozzáállása pedig szinte példa nélküli a világ fejlettebb felét tekintve.

A költségvetési táblákat áttekintve még a klasszikus környezet- és természetvédelem, vízügy témakörének a finanszírozása is igen szűkös, nem beszélve az innováció, az új kihívásokra választ adó programok,

mint például az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a környezeti kutatások támogatásáról, a környezeti nevelés és szemléletformálás témaköreiről. A környezeti adatok gyűjtése és értékelése is kritikán aluli feltételek közé zuhan, márpedig jó diagnózis nélkül a problémák nem orvosolhatók megfelelően.

Halaszthatatlan volna egy, a kor kihívásait megválaszolni tudó természetierőforrás-gazdálkodás, az ökoszisztéma-szolgáltatások védelme és helyreállítása, köztük például a vízkészletek jó ökológiai állapotának elérése, bölcs hasznosítása, a talajmegújító mezőgazdaság, az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásainak csökkentése. Azt is észre kell venni, hogy a kormány alig szán forrásokat a környezetikár-mentesítésre, vízviszatarításra, természetvédelemre, energiahatékonyságra. Alig van nyoma a levegőtisztaságot javító, a zaj- és rezgéscsökkentő, az allergiakeltő pollen-terhelés csökkentését szolgáló forrásoknak.

Ezzel a kormány így vagy úgy, de a magyar lakosság millióinak egészségét veszélyezteti és rongja életminőségét. Gondoljunk csak bele, csupán az azbeszt-mentesítési program és az országos környezetikár-mentesítési program végrehajtásának kormányzati megakasztása sok ezer ember életét veszélyezteti.

Tisztelt Ház! A kormány közel 140 milliárd forintot kíván elkölteni egy olyan nukleáris beruházásra, amely meggyőződésem szerint fölösleges, káros, ártalmas a környezetre és az emberi egészségre. Ráadásul a szokásos trükközéssel, az adófizetőket megtévesztve próbálnak pénzt biztosítani az évszázad legkártékonyabb projektjére. A Paks II. projekt tőkeemelésére szánt 106 milliárdon túl még mintegy 33 milliárdot égetnének el a virtuális atomerőmű-bővítésben, csak éppen ez utóbbi tételt a költségvetési tervezet csalárd módon Közép-Duna menti térfejlesztési feladatok címszó alá rejtette el a beruházás úgynevezett kerítésen kívüli feladataira.

Ezzel a tétellel több probléma is van. Egyrészt a beruházási szerződés titkosítása miatt még az országgyűlési képviselők sem tudják, hogy pontosan mit kell felépíteniük az oroszoknak, így tetszőleges mértékben háríthatnak át feladatokat és költségelemeket a magyar államra. Másrészt, amennyiben a költségvetési tervezetben látszó arányok valóságok, és a kerítésen kívüli feladatok nagyjából egyharmadával növelik a paksi bővítés számláját, akkor teljességgel hamis az a kalkuláció, amelynek alapján a bővítés megtérülését kiszámolták. Vagyis a projekt durván veszteséges lesz.

Az LMP ezt a pénzt másra költené. Mi azt szeretnénk, ha az állam egy bizonytalan sorsú és indokolatlanul drága orosz atomerőmű felépítése helyett inkább a magyar családokat támogatná abban, hogy elvégezhessék otthonaik energia-korszerűsítését. A Paksi Atomerőmű árából minden magyar család kaphatna 1 millió forint vissza nem térítendő támogatást egy komplex energiahatékonysági felújításra. A hőszigetelés, a nyílászárók cseréje és a fűtés korszerűsítése révén a háztartások energiafogyasztását és rezsizámláját a felére lehetne csökkenteni.

Ha ez országos léptékben megvalósulna, az kiválthatná egy új alaperőmű felépítését, függetlenítené az országot az energiaimporttól, komfortosabbá és értékesebbé tenné a hazai lakásállományt, és munkahelyek tízezreit hozná létre. Ha a kormány mindezen előnyökről lemond Vlagyimir Putyin és a Roszatom kedvéért, azt a politikát az LMP semmilyen formában nem tudja támogatni.

A költségvetés más környezetvédelmi problémákra is ráirányítja a figyelmet. Ha a kormányon múlik, tovább folytatódik a hazai hulladékgazdálkodás vesszőfutása. Ez a folyamat az Orbán-kabinet 2010-es hivatalba lépésével kezdődött, államosítással és az állami árszabályozás bevezetésével folytatódott, ma pedig ott tartunk, hogy az ország összes hulladékos közszolgáltatója veszteséges. Települések sokasága marad átmenetileg vagy tartósan megfelelő hulladékkezelés nélkül.

A nem megfelelően működtetett hulladéklerakó környékén élőket fojtogatja a bűz, ugye, ezt hallottuk itt az elmúlt napokban, hetekben, Hatvan környékén, ugyanakkor a szelektív gyűjtés és a hulladékhasznosítás teljesítménye immár az Eurostat adatai szerint is évről évre csökken. És mindez egyre többbe kerül az adófizetőknek.

Jövőre 3 milliárd forinttal szánnak többet annak a hulladékos szektornak a finanszírozására, amelyben az önök ámokfutásának megkezdése előtt minden jobban működött, és ahol jelenleg az állami kukaholding még a számlák kiállításának feladataival sem tud megbirkózni.

(15.10)

Eközben ugyanakkor az állam olyan kulcsfeladataira nem jut pénz, mint a környezeti nevelés, a környezet- és természetvédelemmel foglalkozó civil szervezetek támogatása vagy a már ismert környezetrombolások utáni kármentesítés.

Nevetséges összeget biztosít a költségvetés az évente több ezer idő előtti halálesetet és több százezer megbetegedést okozó PM10-es szennyezés elhárítására, amely miatt immár két kötelezettségszegési eljárás is folyik a magyar kormány ellen.

Az LMP szerint az állam elsőrendű feladata az egészséges környezethez való állampolgári jog biztosítása. Csak olyan költségvetést tartunk elfogadhatónak, amely a környezet és az egészség megóvását, a fenntarthatóságot és a jövőt szolgálja. Az Orbán-kormány költségvetése a környezeti javak feléléséről, a természeti értékek elherdálásáról szól. Ebben az LMP nem kíván szerepet vállalni.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor mi, zöldek a fenntarthatóságról beszélünk, legalább annyira értjük ezt a társadalomra, mint a környezetre. Nem véletlenül, ahogy a környezet esetén is a harmóniára, egyensúlyra kell törekedni, hasonlóképp egy társadalom is csak akkor működik jól és fenntartható módon, ha a

társadalom szöveteit a rendelkezésünkre álló forrásokkal és energiával nem hagyjuk szétszakadni. Sajnos a rendszerváltás utáni magyar társadalmat éppen ez utóbbi folyamat jellemzi. Egyre gyorsuló ütemben szakad szét, méghozzá egyre több szinten. Nőnek a regionális különbségek, nyílik az olló a városban és a falun, a diplomát szerzők és a középfokú végzettségűek között, és nem csökkennek a különbségek a nők és férfiak között sem. Egyre többen csúsznak le, és szűkül az a kör, amelynek nő az életszínvonala és gazdagodik. A bérválságot egyáltalán nem tudta a kormány kezelni, így folytatódik az elvándorlás Magyarországról. Bár a kormány a családi adókedvezményeket növelte, de azt figyelmen kívül hagyja, hogy az első gyermek vállalása is nagyon komoly gondot okoz. Ráadásul a kormány a családi pótlékot kilencedik éve nem emelte, így a családi pótlék reálértéke mára mintegy harmadára csökkent. Az oktatás és az egészségügy színvonala folyamatosan romlik, ami végső soron megint oda vezet, hogy a szegényeknek gyenge, rossz minőségű szolgáltatás jut, míg a gazdagok meg tudják fizetni a jó oktatást és egészségügyet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bérválságnak számos oka van. Egyfelől az előző kormányoktól öröklött és továbbvitt rossz gyakorlat, amely a béreket alacsony szinten tartotta, másfelől pedig a Fidesz-kormány elfogadhatatlan egykulcsos adórendszere. A mostani béremelés tipikus példája a tűzoltásnak, annak, hogy a kormány belátta, tarthatatlanná vált a bérválság, amin változtatni kell, de nincs mögötte átgondolt tervezés, nincs mögötte megfelelő stratégia. Ez a fizetésemelés a fokozódó és egyre súlyosbodó munkaerőhiány következménye. Éppen ezért tartós megoldást nem fog jelenteni, hiszen a strukturális okok változatlanok. Amíg a kormány kitarthat az egykulcsos adó mellett, amivel a munkavállalók túlnyomó többsége rosszul jár, addig tovább fog nőni a dolgozói szegénység.

Ennek igazolására tudom hozni, hogy a napokban jelent meg egy friss OECD-kutatás, amely a tagországok átlagfizetéseit hasonlította össze vásárlóerőparitáson, ebben pedig az utolsó előtti helyre került Magyarország. A fejlett gazdaságú országok között csak a mexikóinál ér többet a magyar átlagfizetés, ami - azt gondolom, mindenki érzi - döbbenetes adat, ugyanakkor elég egyértelműen mutatja, miért vándorolnak ki tömeges mértékben a magyarok Nyugat-Európába. Az LMP számára a bérválság felszámolása nem tűr halasztást. A lehető leghamarabb le kell cserélni az egykulcsos adót egy sávós, háromkulcsos, igazságos adóterherre, ahol a minimálbér adómentes, és az átlagbér háromszorosaig mindenki jobban jár.

Szeretném most itt aláhúzni és elmondani, hogy ez nem adónövelést jelent, mint ahogy nagyon sokszor válaszképpen megkaptuk itt. Hogy többkulcsos személyijövedelemadó-rendszert vezetünk be, ez nem adóemeléssel jár. Ez csupán azt jelenti, hogy a magasabb jövedelműek fognak többel hozzájárulni a közfeladatokhoz, az alacsonyabb jövedelműek pedig többet vihetnek haza.

Sajnos a szegénységnek nem csak a dolgozók vannak kitéve. Olyan országban élünk, ahol egy ledolgozott élet sem jelent garanciát a békés és boldog öregkorra. A statisztikák szerint mintegy 70 ezer nyugdíjas kap 50 ezer forint alatti ellátást, és további több százezer nyugdíjas él a szegénységi küszöb, illetve a létminimum alatt. Idetartoznak például azok is, akik évtizedeken át ápolták fogyatékkal élő hozzátartozójukat, ami után 50 ezer forint körüli nyugdíjat kapnak.

Az LMP többször kezdeményezte, hogy a jelenleg 28 500 forintos minimálnyugdíj összegét 50 ezer forintra emeljék, ami egyébként szintén nagyon-nagyon kevés. Ezt is látni kell mindenkinek, hogy 50 ezer forintból sem lehet ma Magyarországon megélni. Azt is kezdeményeztük, hogy az ápolást pedig tegyék minimálbért fizető munkaviszonyra, ám a kormány ezt is mindannyiszor elutasította. Sajnos a minimálnyugdíj 50 ezer forintra emelése a 2019. évi költségvetésből is hiányzik, de az LMP módosító javaslatként benyújtotta. Nagy érdeklődéssel várom, hogy majd hogyan fognak önök erről dönteni, vajon ezt a módosítónkat meg fogják-e szavazni. Ha nem szavazzák meg, ajánlom mindenkinek, próbálják ki legalább néhány hónapig, hogy ekkora összegből éljenek meg.

A nyugdíjrendszer kapcsán sajnálatosan ritkán beszélnek arról a kettős egyenlőtlenségről, amit a nemi különbségek okoznak. Az LMP számára a nemek egyenlősége különösen fontos, ennek pedig egy igazságos és fenntartható nyugdíjrendszerben is meg kell jelennie. Ma ugyanis azt látjuk, hogy a nők nyugdíja 14 százalékkal marad el átlagosan a férfiakétól, vagyis a nők munkaerőpiaci hátránya, a munkaerőpiacról való sokéves kiesés, valamint a bérhátrány a nyugdíjban is megmutatkozik. Mindeközben azonban tudjuk azt, hogy a férfiak sokkal rosszabb egészségi állapotban érik el a nyugdíjkorhatárt, és sajnos fiatalabban halnak meg.

A tisztességes nyugdíjas élet feltétele az is, hogy a nyugdíjak megőrizzék az értéküket. A nyugdíjas-inflációnál súlyozottan kellene figyelembe venni mindazokat a kiadásokat, amelyekre jellemzően többet költenek a nyugdíjasok. Ilyenek a gyógyszerek, az alapélelmiszerek vagy a háztartási energia. Az LMP szerint a nyugdíjas-infláció, a nyugdíjas fogyasztói kosár szerint kellene emelni a nyugdíjakat ahhoz, hogy azt mondhassuk, a nyugdíjak megőrizték a vásárlóértéküket.

Tisztelt Országgyűlés! Ez a költségvetés egy szétszakadó, fenntarthatatlan Magyarország garanciája. Tisztelettel kérem az Országgyűlést, képviselőtársaimat, hogy az LMP módosító javaslatait egy igazságosabb, fenntarthatóbb költségvetés felé támogassák és fogadják el. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalás következik, Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője jelentkezett két percre. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Már csak ilyen ez a műfaj, hogy nem akkor tud reagálni az ember, amikor elhangzik egy-egy állítás, de szeretném feleleveníteni az itt lévő képviselőink emlékezetét, hogy Böröcz képviselő úr a Fidesz padsoraiból azt mondta, hogy Magyarországon biztos jövője van a fiataloknak. Akkor egy picit csatlakozom is Schmuck Erzsébethez, és csak azokat az országokat említem, ahol tízezernél több magyar tartózkodik tartósan. Olaszországban több mint tízezren, Spanyolországban több mint tízezren, Írországban több mint tízezren, Hollandiában 15 ezren, Ausztriában több mint 80 ezren, Németországban több mint 210 ezren és az Egyesült Királyságban 250 ezren, legtöbben Angliában. Kérem szépen, amikor mindegyiket megnézzük, összeadjuk, közel 800-900 ezer ember hosszabb-rövidebb ideig külföldön tartózkodik. Tehát annyira van biztos jövője itt mindenkinek, hogy ezek az emberek, nem tudom, minek mennek el Angliába, biztosan kalandozni, mint annak idején az őseink, de én sajnos nem ezt látom.

Ha Böröcz képviselő úr figyelt volna Hiller professzor úr felszólalására, akkor pontosan látta volna, hogy az oktatás például nem azt a célt szolgálja, hogy itt jól érezzék magukat a gyerekek, az oktatásra szánt költségvetési források nem ezt a célt szolgálják.

(15.20)

Ha csak megnézzük az elmúlt egy hónap tudományos híradóit, akkor a következőket lehet benne látni. Kérem szépen, 3D nyomtatóval emberi májat nyomtattak, beépítették és működik. Hatemeletes lakóházat nyomtattak 3D-ben Sanghajban, összkomfortos lakásokkal. És, kérem szépen, sofőr nélküli kamion ment Budapestről Ausztriába, három kamion egymás után, kiálltak a telephelyről, és beálltak Schwechaton a telephelyre. Ez a jövő! De nem a távoli jövő, ez itt van, és ez az oktatási költségvetés ezeket a célokat, ezt a tudást nem szolgálja. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, két percben.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csatlakozni szeretnék az elhangzottakhoz azt illetően, hogy valóban, a környezetvédelem és a környezetvédelemre szánt költségvetés ma Magyarországon egészen színvonal alatt van. Hiába propagálja azt a kormány, hogy egyre többet fordít erre a területre, valójában a valóság teljesen mást mutat, hiszen még azokat a forrásokat is elveszik a magyar emberek elől, amelyeket az Európai Unió arra szánna, hogy Magyarországon a lakások, az épületállomány energetikai hatékonysága javuljon. Önök ugyanis évekket ezelőtt megszavazták, kitalálták, hogy azokat a forrásokat, amelyek a családi házak energiahatékonyságának javítására lettek szánva, átcsoportosítják a középületekre, ezt azóta már végre is hajtották, és az Európai

Uniónak természetesen egy szava sincsen ahhoz, hogy önök ezt megtehették, és egy százmilliárdos nagyságrendű összeget elvettek a magyar emberektől.

Természetesen ez azzal járt, hogy Magyarország klímapolitikai célkitűzésein, energiahatékonysági célkitűzésein rontani kellett. Hiszen hogyha valóban családi házakra fordítanák ezeket az összegeket, és a magyar emberek tudnák a saját otthonaikat szigetelni és valódi rezsi-csökkenést végrehajtani a saját hosszú távú érdekeiket szem előtt tartva, akkor ez a klímapolitikai célkitűzésekkel is összefüggne, hiszen csökkenne az üvegházhatású gáz kibocsátás, nőne az energiahatékonyság, a gazdaságot is élénkítené, és valóban, ez egy igazán jó befektetés lenne Magyarország számára. Valamiért önök azt gondolják, hogy a középületeknél hatékonyabban lehet megvalósítani ezt az energiahatékonyság-javítást, ez azonban ellentmond a valóságnak.

Tulajdonképpen még hosszasan lehetne sorolni azokat a területeket, ahol ugyanez a probléma fennáll, hogy önök a meglévő forrásokat, akár az európai uniós, akár a hazai forrásokat úgy csoportosítják át, hogy azzal csak a saját érdekköreik járnak jól, de a magyar emberek nem, és ez a hazai környezet állapotán is meglátszik. Ez a jelenlegi költségvetésre is jellemző, ezért sem támogatható ez a Jobbik számára. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. A mai vitában többször elhangzott kritika az alsóbbrendű utakkal kapcsolatban. Muszáj megszólalnom, és úgy érzem, muszáj nekem is azt mondani, hogy elfogadhatatlan az, hogy a kormány az alsóbbrendű utaknak a javítására szánt pénzüsszeget csökkenti.

Nemcsak az alsóbbrendű utak kérdését teszi ez komolytalanná, hanem én azt gondolom, ezzel azt is kifejezi, hogy nem igazán számít a kormánynak a vidék, nem igazán számít a helyi fenntarthatóság. Ahhoz, hogy az emberek ott maradjanak és ne vándoroljanak el vidékről, a vidéki kistelepülésekről, ehhez biztos, hogy a helyi gazdaságot erősíteni kell, és biztos, hogy az alsóbbrendű utakkal biztosítani kellene a kisebb települések egymás közötti vérkeringését. Ez biztos, hogy nem fog sikerülni.

Sajnos minden hétvégén szembesülök azzal, hogy milyen tragikus állapotban vannak az alsóbbrendű utak. Képesek voltak arra, hogy most csak a nyár közepén egy négy kilométeres alsóbbrendű utat, amin már nem lehetett közlekedni, biciklivel sem, életveszélyes, most kátyúzták ki, de a kikátyúzás is azt jelenti, hogy olyan dimbes-dombos lett az a négy kilométeres útszakasz, hogy gyakorlatilag járhatatlan.

Én azt gondolom, ha a kormánynak fontos a vidék, ha fontosak a helyi emberek, ha fontos az, hogy a vidék ne haljon meg, akkor az alsóbbrendű utakra sokkal nagyobb összeget kellene biztosítani.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most visszatérünk az előre bejelentett képviselői felszólalásokhoz, amelynek sorában elsőként Bajkai István képviselő úr, a Fidesz képviselője véleményét hallgathatjuk meg. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ciceró így írt Jézus születése előtt több mint hatvan évvel: „Legum idcirco servi sumus ut liberi esse possimus” - azért vagyunk a törvény szolgálói, hogy szabadok legyünk.

A civilizált emberi léthez tartozó kötelesség - különösen azoké, akiknek a választók bizalma szól - a jó törvények megalkotása, a szilárd igazságszolgáltatás feltételeinek mindenkor biztosítása és támogatása, hiszen ezáltal élhetünk teljes és szabad emberi életet.

Polgári kormányunk nemcsak a csódból, hanem a szakadék széléről rántotta vissza az országot 2010-ben. Nem pusztán a Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai-kormányok útonálló, módszeresen országpusztító tevékenységének gazdasági káraitól szenvedő országot vett át, hanem jogalkotási, illetve jogalkalmazási értelemben is egy igazságügyi káoszt, jogleromlást kellett helyrehozni amellet, hogy az emberek ekkorra már elvesztették a hitüket az igazságügyi szervezetben és az igazságszolgáltatásban.

A jogot megcsúfoló, pusztító balliberális politika mellett igazságügyi, jogalkotási értelemben legjobb esetben is az úgynevezett brezsnyevi pangás időszakához hasonlíthatjuk a balliberális kormányzás igazságügyi politikáját, már ha nem lenne egyáltalán erős és felmentő túlzás az „igazság” szó használata működésük vonatkozásában.

Az Igazságügyi bizottság tagjaként a bizottság feladatkörébe tartozó, az Igazságügyi Minisztérium által folytatott erőfeszítésekről és tevékenységről összefoglaló véleményemet szeretném most önökkel megosztani.

Az igazságügyi politikáról szóló 1710/2014. számú kormányhatározat elfogadásával a kormány meghatározta azon főbb alapelveket, amelyek az igazságügyi tárca célkitűzéseit is előírnyozzák. Az igazságügyi szervezetrendszerrel történő hatékony együttműködés és az európai és egyéb nemzetközi fórumok előtt a nemzeti érdekek hatékony képviselete érdekében végzi jogalkotási feladatait a minisztérium.

Az igazságügyi jogalkotási terv megvalósítása érdekében a kormányzati ciklusban igen jelentős, nyugodt lelkiismerettel mondhatjuk, történelmi kodifikációs feladatokat végzett el a tárca, élükön a magánjogi, a büntetőjogi, a közigazgatási eljárásjogi és a közigazgatási perrendtartási kódexek kodifikációjával. Ennek értelmében a 2014. és 2018. évek közötti időszak kiemelt céljai között szerepelt az új polgári perrendtartási törvény és az új büntetőeljárás kódex hatályba

léptetése, a közigazgatási hatósági eljárások megújítása, valamint a közigazgatási perrendtartás hatálybalépéséhez kapcsolódó feladatok ellátása.

A polgári kormányzás idején mindig kiemelt figyelmet fordított a tárca az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom növelésére. Ennek jegyében születtek meg az imént említett új eljárási törvények, és ennek folytatásaként kezdődik meg az igazságügyi reform is. Az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősítése érdekében az Igazságügyi Minisztérium új alapokra helyezte a szakmai együttműködést a bírói és ügyészi szervezet vezetőivel, illetve más jogász hivatásrendek és kamarák vezetőivel. Ennek keretében rendszeres volt a kapcsolattartás az Országos Bírói Hivatal elnökével, konzultációk történtek a legfőbb ügyéssel, a Magyar Ügyvédi Kamara és a Magyar Országos Közjegyzői Kamara elnökével.

Tisztelt Ház! A 2019. évi költségvetési javaslatban a X. fejezet az Igazságügyi Minisztérium igazgatása, valamint a fejezeti kezelésű előirányzatok kiadási és bevételi előirányzataiból tevődik össze. Hadd emeljem ki az első számú, egyik legfontosabbnak mondható feladatot: a 2018-2019-es évben az Igazságügyi Minisztérium hathatós tevékenységet folytat azért, hogy előkészítse az állampolgárok jogvédelmének erősítése érdekében a közigazgatási felsőbíróság megalakítását.

Az állampolgároknak az alaptörvényben biztosított joga jogorvoslatot kérni az állami hivatalok döntései és eljárásai ellen.

(15.30)

A megvalósítani kívánt cél az, hogy gyorsabbak és hatékonyabbak legyenek az eljárások.

Az elmúlt években kiszélesítettük az állampolgárok jogorvoslati lehetőségeit, így, mondhatni, még több közigazgatási bírósági ügyre számíthatunk. Hadd idézzem fel, hogy a közigazgatási felsőbíróság Magyarország történelmi hagyományaival és több más uniós tagállam gyakorlatával teljesen összhangban áll. Elkülönült közigazgatási bírósági szervezet van sok más európai országban, például Németországban, Ausztriában, Csehországban és Lengyelországban is.

Hazánkban a Kúriával azonos jogállású, a közigazgatási jogvitákban eljáró legfelsőbb bírói fórum 2019. január 1-jét követően lesz elérhető, amelyre a 2019-es költségvetésben megfelelő forrást különítettünk el. Hozzáteszem, a közigazgatási perrend elfogadásával az első lépés már megtörtént. Az egységes és önálló közigazgatási perrendtartási kódex megalkotása azonban önmagában nem elegendő; véleményem szerint pozitív hatást kifejteni kizárólag a bírósági szervezetrendszeren belül szükségessé váló szervezeti átalakítási megoldásokkal együtt tud.

Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi Minisztérium kutatási és oktatásfejlesztési programok, illetve jogászostöndíjak támogatásán keresztül kíván hozzájárulni a jogászképzés színvonalának emeléséhez.

Az Igazságügyi Minisztérium a 2019. évi fejezeti költségvetés tervében az úgynevezett „A jogászképzés színvonalának emelését célzó programok támogatása” elnevezésű soron 500 millió forint költségvetési forrást biztosított, csakúgy, mint 2018-ban.

A költségvetési forrás két ösztöndíjtípus létrehozását teszi lehetővé a vidéki jogi karok hallgatói számára. Egyrészt az Igazságügyi Minisztérium nemzeti kiválósági jogászösztöndíja valamennyi jogászhallgató számára nyitott, a tárca tanulmányi jogászösztöndíjára pedig az önköltséges képzésben részt vevő hallgatók pályázhatnak.

A fentiekén túl további oktatási és kutatási programok indultak. Olyan kutatási és oktatásfejlesztési programokat támogatnak, amelyek elősegítik az egyetemek, karok tudományos munkáját, azon belül is erősítik a hallgatók és az oktatók együttműködését, emelik az oktatás színvonalát, illetve olyan interdiszciplináris, több jogtudományi területet is érintő kutatási témakört ölelnek fel, amelyek kihasználják az adott jogi kar erősségeit, tapasztalatait, komplex módon közelítik meg az aktuális témaköröket és gyakorlati kérdéseket.

A minisztérium a tehetséggondozás területén is lépéseket kíván tenni, hogy a vidéki karok legkiválóbb joghallgatóinak elköteleződését és motiváltságát növelje, illetve a jogi karok oktató és kutató munkatársainak munkásságát a jogtudomány-művelők minél szélesebb körben megismerhessék.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon az áldozatsegítés a büntetőhatalom gyakorlásának alkotmányos kötelezettségéhez kapcsolódó állami feladat, amely az állampolgárok bűncselekménnyel okozott sérelmeinek, hátrányainak reparációját szolgálja. Emlékeztetni szeretném önöket, hogy az Igazságügyi Hivatal megszűnésével és minisztériumba történő olvadásával az áldozatvédelem, a jogi segítségnyújtás és a pártfogó felügyeleti feladatok szintén megjelennek a minisztérium mindennapjaiban.

Elfogadásra került az áldozatvédelmi stratégia, amelynek keretében az áldozatvédelem témája kiemelten jelent meg. A minisztérium stratégiai célul tűzte ki az áldozatsegítés átfogó népszerűsítését. Az áldozatsegítés intézményrendszerének továbbfejlesztésében rövid- és középtávú célként jelentkezett az áldozatsegítő központok kialakítása, amely azt a célt szolgálja, hogy az áldozatsegítő szolgáltatások minél szélesebb körben váljanak megismerhetővé és elérhetővé az áldozatok számára.

Tisztelt Ház! A továbbiakban szükséges felhívnom képviselőtársaim figyelmét a nemzetközi jogi eljárásokra is. Magyarország ellen több, valójában politikai indíttatású, nemzetközi hatalmi játszmák részét képező, általában belső balliberális sűgőgépek és notórius feljelentők által támogatott uniós eljárás van folyamatban. Például az Európai Bíróságon meg kell védenünk a kötelező kvóta elutasítását, a bevándorlásellenes jogszabályokat, a Soros-hálózat ellen elfogadott, valamint a külföldről finanszírozott szervezetek átláthatóságáról szóló törvényt.

Mindezen túl Brüsszel a készülő Soros-jelentéssel újabb eljárásokkal is fenyeget. Az Igazságügyi Minisztérium az ilyen ügyekben ellátja a magyar állam jogi képviselőjét, és mindent megtesz, hogy érvényesítse a nemzeti érdekeket, megvédjen bennünket a „hazánk” szót nem kifejezetten ismerő balliberális ellenzék által hangosan üdvözölt brüsszeli eljárásokkal és támadásokkal szemben. A minisztérium felügyelete alá tartozó szervezetek és szakmai programok támogatásának 2019. évi költségvetésével kapcsolatban hadd emeljem ki például a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítése vagy akár a jogi segítségnyújtás fejezeti kezelésű előirányzatokat tekintve, hogy az előző évhez képest nagyságrendileg ugyanakkora kiadásra és támogatásra számíthatnak az érintettek.

Kérem, arról se feledkezzünk meg, hogy továbbra is fontos célkitűzése a tárcának a jogi versenyképesség növelése. A minisztérium a megfelelő jogi háttér megteremtésével, egyszerűsítésével és átláthatóbbá tételével, valamint az adminisztrációs terhek csökkentésével tud hozzájárulni Magyarország gazdasági teljesítményének növekedéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében megállapíthatjuk, hogy az Igazságügyi Minisztérium Magyarország központi költségvetésében meghatározó fejezetet alkot, amely tartalmazza a törvényben meghatározott célkitűzések megvalósításához szükséges fedezetet, és a Jóisten segédelmével mindez szolgálja a jogszabályok mögötti jogi gondolkodásként és erkölcsi elvárásként megjelenő igazság érvényesülését. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a betervezett költségvetés elfogadását. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Soron következik a Jobbik képviselője, Fülöp Erik képviselő úr. Parancsoljon!

DR. FÜLÖP ERIK (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársak! Én kapkodtam a fejemet itt, ahogy az elmúlt napokban milliárdokról beszéltünk, röpködtek a milliárdok, röpködtek a tízmilliárdok ebben a költségvetési tervezetben. Megmondom az igazat, hogy egy kicsit csalódott vagyok, sőt nagyon csalódott vagyok, mert egy nagyon fontos tétel ebben az idei évi költségvetési tervezetben 53 millió forintos összeggel szerepel, ez pedig Magyarország állatvédelmi költségvetési tétele.

Azt hiszem, nem kell nagyon erősen fogalmaznom, ha azt mondom, hogy ez az összeg nevetséges, sőt egyenesen megalázó helyzetet eredményez, helyzetet teremt minden olyan állatbarát számára, minden olyan civil szervezet számára, minden olyan magyar ember számára, akinek az állatvédelem igenis fontos, és aki ezt a szívügyének tekinti.

Igazából a Jobbik Magyarországért Mozgalom az elmúlt években már nagyon sok alkalommal felhívta a figyelmet azokra az anomáliákra, amelyek az állatvédelem területén tapasztalhatóak, egyrészt a jogszabályi hiányosságokra, másrészt arra a hatalmas

költségvetési hiányosságra, amelyet, úgy látszik, hogy a fideszes kormányzatnak ebben a költségvetési tervezetben megint nem sikerült orvosolnia, hiszen, még egyszer hangsúlyozom, megalázó ez az 53 millió forintos állatvédelmi tétel ebben a költségvetésben.

Én nem tudom, mi lehet az oka, hogy ennyire mostohagyermekének tekinti a magyar kormány az állatvédelmet, hiszen számos módosító indítványunk, számos módosító javaslatunk vonatkozott arra, hogy próbáljuk meg, hogy ha már pénzt nem szándékozik a Fidesz-kormány az állatvédelem mellé rendelni, akkor legalább a jogszabályi háttérrel biztosítsuk, legyen egy olyan erős, visszatartó erővel felruházott jogszabályi háttér, amellyel a különféle állatkínzásokat, kegyetlen állatgyilkosságokat meg tudjuk előzni.

Azt gondolom, hogy ehhez képest nem sikerült egyről a kettőre lépni, sőt talán még azt is megkockáztatom, hogy sokkal nehezebb és sokkal kritikusabb helyzetben vagyunk, mint néhány évvel ezelőtt.

Bízom benne, hogy a kormányzati képviselők részére is eljutottak azok a hírek, amelyek éppen a mindennapokban történtek. Helvécián például konkrétan egy kutyának levágták a fejét, vagy néhány nappal ezelőtt Zuglóban találtak egy megcsonkított állattetet. Mindez azt bizonyítja, hogy rendkívül mostoha gyermekként kezeli a jelenlegi kormányzat az állatvédelmet.

Biztos vagyok benne, hogy az elkövetkezendő időszakban a Jobbik Magyarországért Mozgalom lesz olyan erős, és ki fogja harcolni, meghallva az állatvédőknek, annak a sok-sok ezer állatbarátnak, több száz civil szervezetnek a hangját, akik azért igyekeznek felhívni a figyelmet, hogy ilyen és ehhez hasonló, brutális kegyetlenséggel elkövetett állatkínzások ne valósulhassanak meg többet.

Ennek viszont az egyik előfeltétele az lenne, hogy minden jóérzésű magyar ember, mi is, országgyűlési képviselők, önkök is, kedves kormánypárti képviselők, anyagilag is támogassák az állatvédelmet.

(15.40)

Akkor, amikor milliárdos stadionépítésekről beszélünk, azt gondolom, hogy nem nagy kérdés néhány plusz tízmillió vagy néhány százmillió forintot az állatvédelem területére átcsoportosítani. A módosító indítványaim is ezekre vonatkoztak. Szeretném kérni a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa az állatvédelmi költségvetési tétel jelentősebb, mintegy százmillió forintos emelését, hiszen hangsúlyozom, hogy jelenleg az interneten fellelhető adatbázisok szerint 260 olyan civil szervezet van, amely állatvédelemmel, állatmentéssel foglalkozik ma Magyarországon tudomásom szerint. Ezeknek a szervezeteknek a rendelkezésére mindösszesen a személyi jövedelemadó befizetett 1 százaléka áll, illetve különféle támogatóknak, különféle állatbarátoknak, különféle csoportoknak a saját felajánlásai.

Azt gondolom, hogy ha ezt az 53 millió forintot elosztjuk a 260 nemes és karitatív célt szolgáló állatbarát civil szervezettel, akkor egy rendkívül megalázó összeget kapunk, amiből igazából egy éven keresztül szinte semmit nem lehet elvégezni.

Én azért biztos vagyok abban is, hogy a képviselők tudatában vannak, hogy egy ilyen nemes küldetés, mint az állatmentés, az állatvédelem, jelentős pénzbe, jelentős anyagi áldozatba kerül. Azért mondanom sem kell, hogy ezeknek a szervezeteknek a nagy része a sérült, beteg vagy megkínzott állatokat fogadja be, a szükséges oltásokat természetesen kifizetik, az ezzel járó költségeket, akár benzinköltségeket természetesen vállalják, akár ezeknek az állatoknak a kórházi kezeléseit is vállalják és fizetik, ami gyakran, sőt azt mondhatom, hogy nem kevés alkalommal nem is tízezer forintos, hanem akár százezer forintos tételeket is jelenthet. Úgyhogy szeretném kérni a kedves képviselőket, hogy támogassák ezt a módosító indítványomat, ezt a javaslatomat jelentős összeggel, hiszen ebből nemcsak az állatmentésre, nemcsak az állatvédelemre kellene költenie a magyar államnak, hanem egy olyan új nevelő célzatú oktatási-prevenációs rendszert kellene megfogalmaznunk, ami, azt hiszem, hogy európai uniós kihívás vagy elvárás is lehet a mi számunkra.

Hiszen nagyon sok állatkínzás, azt gondolom, megelőzhető lenne akkor, ha már kisgyermekkorban vagy általános iskolás korban felhívnanánk a magyar diákok figyelmét arra, hogy hogy kell bánni az állatokkal, milyen örömet, mekkora szeretetet tud adni egy-egy állat a mindennapokban. Ennek a lehetőségét is hiányoltam ebből a költségvetési tervezetből.

A másik olyan módosító javaslatom szintén egy olyan problémát igyekezne orvosolni, amivel szorítkozom a mindennapokban mindenki találkozhat, mi, országgyűlési képviselők is. Én korábban polgármesterként is sajnos megtapasztaltam ezt a rendkívül nehéz körülményt, amelyet a kóbor állatok, elsősorban a kóbor ebek problematikája okozott. Úgy látom, hogy a kormányzatnak ez is egyfajta mostohagyermek, hiszen nincs mögötte megfelelő forrás, nincs mögötte megfelelő koncepció, nincs mögötte megfelelő akarat, hogy ezt a problémát kezelje. A jelenleg rendelkezésre álló lehetőségek, amelyek akár az ebrendészeti telepek formájában működnek, amelyek léte vagy nem léte igen erőteljesen megkérdőjelezhető, hiszen nem tudjuk, hogy azok a kis kedvencek, azok a háziállatok, amelyek bekerülnek egy ilyen ebrendészeti telepre, meddig maradhatnak ott, és egyáltalán kikerülhetnek-e onnan.

Másrésztől rendelkezésre álló lehetőség még a különféle állatmenhelyeken való elhelyezés. Azt gondolom, hogy ezt sem kell túlragozni, mindannyian tudjuk, hogy ezeknek milyen a befogadóképességük, és nem is 100 százalékon, hanem gyakran 200 százalékon működnek, és szintén ezek a civil szervezetek, akik ilyenfajta karitatív tevékenységet végeznek, erőn felül próbálnak boldogulni, és természetesen semmi-

féle kézzelfogható állami támogatást nem kapnak ebben a rendkívül nemes küldetésükben, ebben a rendkívül nemes harcukban az államtól. Igazából pályázati feltételeknek igyekeznek megfelelni, bármiféle pályázati forrást igyekeznek a rendszerbe bevonni, és természetesen a személyi jövedelemadó 1 százaléka-ból próbálják fenntartani magukat.

Úgyhogy ezt a helyzetet, ezt a tarthatatlan állapotot kezelnie kell a kormánynak is és kezelnie kell az Országgyűlésnek is, ezért a javaslatom a költségvetési törvényben egy, a korábbi évekhez képest sokkal mérsékeltebb összeg átcsoportosítása vagy kezdeményezése lenne, ez pedig egy 250 millió forintos tételt jelentene az országos állatvartalanítás lebonyolítására, vagy legalábbis az ebben az évben való elkezdésére. Azt hiszem, hogy az a fajta kényszer, amely a civil szervezetekre, az önkormányzatokra, a jegyzőkre, a közterület-felügyelőkre, a mezőőrökre vagy bárkire hárul elsősorban a kóbor állatok számának a csökkentésére vagy a befogadásukra vonatkozóan, az egy olyan harc, amelyet a kormányzat hatóságai segítsége nélkül nem lehet sikerre vinni. Éppen ezért ennek az országos állatvartalanítási akciónak egyfajta prevenció, egyfajta preventív hatás lenne a célzata, mégpedig az, hogy azokat a szegény, szerencsétlen állatokat, amelyek az utcákat róják, próbáljuk meg a felesleges, nem várt további szaporulattól megkímélni, és ezáltal egy sokkal élhetőbb, normálisabb közeget teremtsünk az ő részükre és természetesen Magyarország részére is.

Zárszóként azt szeretném kérni a tisztelt Országgyűléstől, hogy a jövőben próbálja meg sokkal fontosabb területként, sokkal fontosabb ügyként kezelni az állatvédelem területét. Ennek most egy nagyon jó apropója lehet az, ha a költségvetési módosító javaslatokat, a Jobbik módosító javaslatait ezekben a témákban elfogadják és támogatják, csakúgy majd, mint a jövőbe nézően majd támogatni fogják várhatóan azokat az egyéb jogszabály-módosítási kezdeményezéseket is, amelyekkel valóban egy európai uniós szintű állatvédelmet szeretnénk majd teremteni Magyarországnak számára.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Vinnai Győző képviselő úr, a Fidesz képviselője jön. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék az oktatásról szólni, azon belül a szakképzésről és a felnőttoktatásról, de mielőtt ezt megtenném, néhány általános célt fogalmaznék meg a költségvetéssel kapcsolatban, mert azt szokták mondani, hogy egy jó költségvetés a pénzügyi stabilitást és a gazdasági növekedést tudja elérni.

Véleményem szerint ez a tervezet, amely itt van előttünk, egy ilyen költségvetés. Magyarország 2019.

évi költségvetése a biztonságos növekedés költségvetése lesz, hiszen megfelelő módon tervezetten, a tartalékalapot megnövelve került a képviselők elé. Két oldalról fenyegetheti veszély ezt a költségvetést. Az egyik, hogy Európának a nyugati részében bizonyos gazdasági válságjelenségek látszanak már, illetve a migrációs válság. Ezeket a körülményeket nem hagyhatjuk figyelmen kívül.

Ami pedig a gazdaságra gyakorolt hatását illeti, mivel 4,1 százalékos gazdasági növekedés van benne, 1,8 százalékos költségvetési hiány, és az államadósság további csökkenése - ez már évek óta tart -, emellett mintegy 4000 milliárd forint értékű beruházás is szerepel benne. Azt gondolom, hogy ezek jó hírek, és jó hír az emberek számára is, hogy minden magyar ember dolgozhasson, hiszen a teljes foglalkoztatottság elérése a cél, mert aki akar és tud dolgozni, az dolgozhasson, és meg is érje neki, tehát tisztességes bért kaphasson ezért a munkáért.

(15.50)

Azt szokták mondani a közgazdászok, hogy a teljes foglalkoztatottság a 2,5-3 százalék körüli munkanélküliséget jelenti, hiszen annyi fluktuáció van a munkaerőpiacban. Ha ezt nézzük, akkor ehhez közel kerültünk, hiszen 2010-ben 12 százalékos volt a munkanélküliség, tavaly, 2017-ben 3,8 százalékos. Tehát tovább kell még ezen dolgozni, és a költségvetés ezt megalapozhatja.

Az oktatásról. Azt gondolom, hogy össze lehet kapcsolni a kettőt. Ha az oktatásról általában beszélünk, akkor a képzettség, a színvonalas oktatás javítja az ország gazdasági versenyképességét, hiszen minél inkább kvalifikált munkaerőre van szükség, sőt manapság arról beszélünk, hogy munkaerőhiány van, gondot jelent a munkaerő-utánpótlás. Ezért az oktatásban érvényesíteni kell a minőségi oktatáshoz való hozzáférés elvét mindenkinek, emellett az oktatásnak elő kell segíteni a gazdaság jövőbeni szereplőinek fejlődését, valamint a tanulók és a pedagóguspályán lévők életminőségének javulását.

Kállai Mária képviselőtársam már szólt egy korábbi hozzászólásában arról, hogy az állam szerepe nő ezen a területen, az állam felelősségvállalása nő. S ezt meg is növeltük, hogy stabilak legyenek az iskolák, stabil fenntartói háttérrel rendelkezik a köznevelés, sőt a szakképzés is a szakképzési centrumok révén - erről majd egy kicsit részletesebben is szeretnék szólni -, és természetesen azokat a vitákat is le kell folytatni az oktatásban, amiket az éppen elnöklő Hiler István mondott el a hozzászólásában.

Én nyitott füllel hallgattam, csak számomra az egy picit diszsonáns, hogy amikor köznevelési kerekasztal van, és tárgyalni akarunk bizonyos oktatási kérdésekről, a PISA-felmérésről, amit többször emlegettek; de én megemlíteném a TIMSS-felmérést vagy a PIRLS-felmérést, ahol jobban szerepeltek a magyar

diákok, és ez módszertani kérdés. Meg arról lehet vitatkozni, hogy a GDP-nek hány százalékát fordítjuk most erre egy körülbelül 2000 milliárdos oktatási költségvetésben. Én azt gondolom, hogy 5,2 százalékát, de ez is egy módszertani kérdés. 4,75 és 5,2 között vitatkozunk ezen, de azt gondolom, hogy egy 5-5,2 százalékos GDP-arányos ráfordítása az oktatásnak azt jelenti, hogy stabilan működik.

Tartalmi kérdésekről persze lehet vitatkozni, hogy hogyan változik a Nemzeti alaptanterv, hogy hogyan próbáljuk a kreativitást, a készséget fejleszteni, egyénre szabni az oktatást, és ki milyen oktatási intézményt választ, mert már ez a lehetőség is megvan - Hiller István szavaira utalok vissza, hiszen ő pontosan elmondta, hogy milyen fenntartású iskolák vannak, még a magániskolákat is idehozta, hogy a tehetségek közül sokan választják a magániskolát. Ez azt jelenti, hogy sokszínű az iskolarendszer.

Az oktatás természetesen mindannyiunk számára fontos. Engedjenek meg három mondatot erről. Az egyik: alapvető az oktatáshoz való hozzáférés mindenkinek. Ezt a célt szolgálta, hogy az állam átvette az iskolákat, kiegyenlítette azt, hogy mondjuk egy XII. kerületi önkormányzat mennyivel több pluszt tudott adni az oktatásnak, mint például a Tiszavasvári mellett található Tiszadada vagy Tiszadob, két kisebb település, amelyek önkormányzatainak nincs annyi bevétele, nem tudtak hozzátenni, ezért eladósodtak, működési problémák voltak. Ma már elhangzott, hogy 1300 milliárd forint adósságkonszolidációt hajtott végre a kormány 2012-13-ban, mivel alapvetően működési és természetesen fejlesztési célokból is eladósodtak a kisebb önkormányzatok, de a megyeszékhelyek is, hiszen ők maguk sem tudták ezt az intézményrendszert fenntartani.

Visszatérve erre a hármas pontra: az egyik tehát a hozzáférés, a másik az esélyteremtés. Ma már lehet látni, hogy a magyar oktatási rendszernek alapvetően a családból hozott társadalmi hátrányokat kell kiegyenlíteni. Ebben még van feladatunk, ebben még nagyon sokat kell dolgoznunk. A harmadik pedig a tehetséggondozás, a tehetségek felismerése, gondozása, és eredmények elérése, hiszen a magyar diákok több nemzetközi, európai vagy világversenyen mutatják azt, hogy milyen tehetségesek és mennyire kreatívak.

Visszatérve a számokra - és ezzel be is fejezem, áttérek a szakképzésre -: a köznevelésben a 2019-es eredeti 802 milliárd helyett 851,1 milliárd forintra nő a költségvetési támogatás. Ez 6 százalékos növekedés. Ha ehhez hozzáteszem, hogy a felsőoktatásban, ahogy Kállai Mária ma már említette, mintegy 11,1 százalékos a növekedés, tehát 287,6 milliárd forintra nő a támogatás - ez 30 milliárd forinttal több a 2018-as eredeti előirányzatnál -, ez mutatja azt, hogy igenis fontos ennek a kormányzatnak az oktatás. Tehát az oktatás nem lapít, az oktatás dolgozik, tartalmi átalakítások vannak, és egy stabil pénzügyi háttere van, egy stabil fenntartói háttér, amely leginkább megfigyelhető a szakképző intézményeknél.

Engedjék meg nekem, tisztelt képviselőtársaim, hogy beszéljek egy kicsit a szakképzésről, mert a szakképzésnek nagyon fontos hatása van a munkaerőpiacra, és ma már Magyarországon ott tartunk, hogy dinamikus kell fejleszteni a szakképzést, a képző intézmények és a gazdasági élet szereplőinek, a vállalkozóknak, a vállalatoknak a kapcsolatát, a gyakorlatorientált képzést, a duális képzést, amely tulajdonképpen német adaptáció - ezt el is mondtuk mindenkinek -, és tulajdonképpen a képzési kínálat szélesítése is napirenden van.

A fellendülő gazdaságnak folyamatos és egyre növekvő szakképzett munkaerő-utánpótlásra van szüksége, ezért fontos a szakképzés fejlesztése. Hogyan? Egyrészt a szakképzési centrumok - ahová a szakgimnáziumok, szakközépiskolák, szakiskolák tartoznak - megerősítésével. A költségvetésben 150 milliárd forint van - saját bevétel is van körülbelül 2,5 milliárd forint - a szakképző centrumokra, amelyek gazdái a szakképzési intézményeknek. Az elmúlt években és most a költségvetésben is látható, hogy mivel biztos a fenntartói háttér, ezért az intézményrendszernek rugalmasnak kell lennie, hatékornak, és bővíteni kell a képzési, átképzési kínálatot.

Az egyik legfontosabb terület szerintem itt a hiányszakmák csökkentése. A hiányszakmák csökkentését úgy tudjuk elérni, hogy van egy Szabóky Adolf-ösztöndíj. 12-ről 20-ra növeltük, legalábbis expressis verbis kimondtuk, hogy húsz darab a hiányszakmák száma, és aki itt vállal képzést, az ösztöndíjat kap. Egyre növekvő ez a létszám, ami azt jelenti, hogy a hiányszakmák csökkentése alapvető célunk.

Természetesen cél az is, hogy a szakképző intézmények és a gazdasági szereplők együttműködését erősítsük. Ilyen együttműködés a tanulmányfejlesztés, a beruházásösztönző képzési programok és a gazdasági kamarákkal való szoros együttműködés a szakképzésben és a felnőttképzésben.

Hadd mondjak el önöknek egy újdonságot. Nem tudom, feltűnt-e önöknek, akik tételesen megnézték, azoknak biztos, hogy van egy újdonság, és pedig az, hogy mintegy 6 milliárd forintot fordít a költségvetés 2019-ben, tehát az előttünk álló évben ágazati képzőközpontok és vállalati képzőközpontok kialakítására. Ha megengedik, akkor elmondanám, hogy egy ágazati képzőközpont egy olyan nonprofit gazdálkodó szervezet, amelyet ágazati profitorientált társaságok, gazdasági társaságok hoznak létre azzal a céllal, hogy képzési és innovációs kapacitásukat összehangolva és együttműködve képezzenek tanulókat. Tehát nem egy cég hozza létre, hanem egy ágazat, mondjuk az építőipar, hiszen látjuk, hogy a CSOK következtében milyen lakásépítési láz van Magyarországon, mennyi használatbavételi engedélyt adnak ki. Tehát képezzenek tanulókat, ezzel biztosítva a maguk, illetve az ágazat munkaerő-utánpótlását.

A legkorszerűbb technológiát igénylő ágazatokban a beruházás, a fejlesztés költségei igen jelentősek, azt hiszem, ezt könnyű belátni, hiszen itt van az ipar

4.0, a robotizáció, az így létrehozott képzési kapacitások viszont jellemzően modellezésre, betanításra, prototípusgyártásra alkalmasak, tömegtermelésre nem. Tehát ezek viszik a pénzt, ezért kellene vállalati és ágazati képzőközpontok. Ha egyet mondhatok, mert itt többet felsoroltam, például a német duális képzésre épül a Siemens fémipari ágazati képzőközpont kialakítása, a nagyvállalat így saját gyakorlati képzési helyszínt fejleszthet.

(16.00)

Ezt azért tartottam fontosnak elmondani, mert a szakképzés a figyelem középpontjában van, és a gazdaság továbbfejlődésének motorja kell hogy legyen az, hogy rendelkezésre áll a szakképzett munkaerő vagy sem.

A felnőttoktatásról néhány szót. A felnőttoktatás struktúráját is meg kell változtatni, az elmúlt években kísérlet történt arra, hogy a szakképzési centrumokhoz kerüljenek a felnőttoktatási programok. Átláthatóbb, stabilabb, magasabb színvonalként jelennek meg, és ezért 2018 februárjában normatív támogatás lépett életbe, amely a feladatellátást stabilá, kiszámíthatóvá és gördülékeny finanszírozásává tette. 2015-16-ban mintegy 20 ezer fő kezdte meg a felnőttoktatás területén a szakképzés megszerzését, majd az érettségi megszerzését. Ez már '16-17-re, majd '17-18-ra olyan 55 ezer főben stabilizálódott, és lehet látni, hogy a költségvetési főösszegként 12,3 milliárd forint felülről nyitott kassza áll rendelkezésre. A kormány engedélyével ezt lehet bővíteni, ha erre van igény. Mi úgy számolunk, hogy körülbelül olyan 53-55 ezer fő lesz évente ebben a rendszerben. De ha nagyobb az igény, akkor a kormány engedélyével több pénzt is lehet erre fordítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán még mielőtt az összegzésem elmondanám, hadd mondjam azt el önöknek, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Alap képzési alrészében közel 32 milliárd forint található, amelynek egy része a már említett Szabóky Adolf szakképzési ösztöndíj. Ez azért nagyon lényeges, mert azoknak a gyerekeknek, akik a szakképzésbe bejönnek, fontos az ösztöndíj, hiszen a családi háttér miatt is fontos, hogy kapjanak ilyen ösztöndíjat. Ez közel 40 ezer főre nőtt.

Nagyon lényeges a szakképzési hídprogram, amelyben 1 milliárd forint van. Ha nem mondtam volna, a Szabóky Adolf-ösztöndíjra 9 milliárd forint van, tehát most a 32 milliárd forintot tagolom. A szakképzési hídprogram lényege, hogy általános iskolai végzettséget adjon vagy részszakképzést adjon. Ez is egy nagyon lényeges dolog, azt hiszem, talán Arató Gergely említette az iskolai lemorzsolódást, a korai iskolaelhagyást. Igenis, teszünk ellene, és nem 12,5 százalék, ahogy ő mondta, 11,8 százaléknál vagyunk, és 2020-ra kellene 10 százalék alá csökkenteni. Ez egy nagyon nehéz feladat, de azt gondolom, hogy a növekedést sikerült megállítani. Erre 1 milliárd forint van.

Tanműhelyfejlesztésre 8 milliárd, a kamarák szakképzési és felnőttképzési rendszerének támogatására 5,6 milliárd és a már említett ágazati képzőközpont és vállalati képzőközpont kialakítására 6 milliárd forint áll rendelkezésre.

Én azt hiszem, hogy ezek összességében is igazán jó hírek az oktatás területéről, és hadd mondjam el befejezésül, hogy ugyan vannak olyan ellenzéki képviselők, akik azt mondják, hogy 15,4 milliárd forint többletforrás, ami az oktatás számára rendelkezésre áll 2019-ben, legalábbis eredeti előirányzatként, az nem túl sok. Véleményem szerint ez azt mutatja, hogy többletforrást kap az oktatás, és a kormányzat figyel erre a területre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jó szívvel ajánlom a költségvetés egészét, ezen belül az Innovációs és Technológiai Minisztérium fejezetében található szakképzéssel és felnőttképzéssel összefüggő támogatási igények elfogadását. Remélem, az ellenzéki képviselők is mérlegelni fognak, mielőtt gombot nyomnak. Ezt látom már, hogy nagyon komolyan gondolkodnak azon, hogy igent nyomjanak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP képviselője következik. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! A legendás bűvészek azt mondják mindig, hogy csak a kezemet figyeljék. A XX. század végének és a mostani történelmünknek egyik legnagyobb mágusa pedig legendás mondatában azt mondta, hogy ne azt figyeljék, hogy mit mondok, hanem azt nézzék, hogy mit teszek.

Most itt van az igazság pillanata, hiszen a költségvetés mindig az a történet, amikor meg lehet azt nézni, hogy mit tettek eddig, mik a szándékok, és milyen irányba szeretnék a világot vinni. A harmadik kétharmad elején vannak, tisztelt hölgyeim és uraim, a harmadik kétharmad, amikor az „elmúltnyolcévés” már ebben a Házban mindenképpen megmosolyogtató - de az utcán is, ha megpróbálják -, az „elmúltnyolcévés” arról szól, hogy már az önök nyolc évéről van szó.

Az a kérdés tehát, hogy a harmadik kétharmad esetében - itt van a költségvetés - önök milyen jövőt képzelnek el Magyarország számára. Mit gondolnak Európáról? Mit gondolnak a világról, hogy mi is lesz itt ebben a térségben? Hogyan gondolják megszervezni Magyarországot jövőjéért?

A költségvetés látszólag, ha rátekinünk, logikus számok halmaza, hozzáértők számára nyilván sokkal inkább érthető és megfejthető számok halmaza, de én azt szeretném mondani, hogy ez egy kordokumentum, egy pecsét a jelenben, amelyik bemutatja, hogy önök mit is gondolnak, milyen világot szeretnének a következő időszakban.

Azt láttam a mai nap során, és ebben önök mindig erősek voltak, hogy valamilyen jelzõt adnak minden egyes évnek, minden egyes korszaknak, költségvetésre is mindig jó jelzõket próbálnak kitalálni. Ha lehet egy óvatos kritikát megfogalmazni: ez nem a legjobban sikerült jelzõ, kevesen fogják tudni ezt magukévá tenni, ugye azt mondták önök, hogy ez a biztonságos növekedés költségvetése.

Egy egyszerű és olcsó poént szeretnék önöknek mondani - ma már sokszor megkapták, de fontos, hogy ezt végérvényesen megértsek -, ha a benyújtáskor tudták volna, hogy a biztonságos növekedés az euró/forint árfolyamra fog vonatkozni, akkor gondoltam, más kifejezést használtak volna. És amikor azt mondja, hogy ez a családok költségvetése, és egyébként pedig a családtámogatás bizonyos részei csökkennek ebben a költségvetésben, akkor nagyon szeretném, ha mindannyian pontosan értenék, vagy legalábbis önök tisztában lennének azzal, hogy mi tudjuk azt, hogy amikor a családokról beszélnek, akkor csak a saját családjaikra gondolnak. Csak azokra gondolnak, akik közel vannak a családhoz, tehát nekik lesz jó a következő időszakban.

Ahogy a vezérszónoki körben elhangzott a Szocialista Párt részéről, hogy azt mondjuk, hogy ez egy jövőellenes költségvetés, én még azt is hozzátenném, hogy ez a csöndes túlélés költségvetése, önök szépen csöndben túl akarják élni a 2019-es évet. Látják, hogy valami mozgás van a világban, ebből a mozgásból úgy gondolják, hogy egyébként egy ilyen nyitott gazdaság, nyitott ország számára, mint Magyarország, akár következhettek is bizonyos események. Önök egyszerűen azt teszik, hogy mindenkinek annyit adnak - aki az önök számára nem fontos -, ami ahhoz, hogy éljen, kevés, meghalni nehéz belőle; azt hiszem, így helyes a formula. És ami pedig önöknek valamiért fontos, és ez nem az országnak, hanem önöknek valamiért fontos, arra pedig jelentősen több költségvetési forrást biztosítanak.

De akkor nézzük meg néhány tételét, hogy mit is mutat ez a költségvetés, ha megpróbálunk kicsit a gyökerekig leásni. Mit gondolnak önök ezen költségvetés megfejtése alapján az állam szerepéről? Egyértelmű, ezt nem is titkolják, amikor hozzászólnak, bármelyik hozzászólóról legyen szó, és a költségvetés is ezt mutatja: centralizáció, centralizáció, centralizáció mindenhol és mindenben.

Mindenben úgy gondolják, hogy csak az a helyes, ha az állam minden problémát megpróbál megoldani, ráadásul ezt még tovább képesek szűkíteni, és az állam vezetője működteti a kormányt vagy maga a kormányfő. Ebben a centralizációs hullámban, nem akarok erről hosszan beszélni, csak egy zárójeles megjegyzésként szeretném önöknek elmondani: ebben elértek egy olyan tradicionális és hagyományos intézményt is, mint a Tudományos Akadémia. Én magam is azt szeretném mondani, amit egy délelőtti hozzászóló elmondott: fontolják ezt meg, üljenek le, gondolják végig. Nem érdemes minden egyes frontot egyszerre Magyarországon megnyitni.

Mit is gondolnak önök a költségvetés és az elmondottak kapcsán arról, hogy milyen a jövedelem koncentrációja, milyen a jövedelem begyűjtése Magyarországon, és ezt hogyan, miképpen kell és lehet felhasználni?

(16.10)

Ebben is elég egyértelmű és világos a szándék, amit látunk: elvenni minél többet azoktól az emberektől, akik nem tudják saját magukat megvédeni, és ezeket a pénzeket felosztani a tehetősebb emberek között, visszaosztani a multinacionális cégeknek, visszaosztani a barátok között, és néha még finanszírozni a miniszterelnök hobbiját is, nem is kevés pénzből.

Önök mostanában, ha jól értem, kereszténydemokrata politikát fognak megvalósítani az illiberális demokrácia után. Itt felvetődik az a kérdés, hogy foglalkoznak-e frakcióüléssel, az egyéb szakmai műhelyekben azzal, hogy a közteherviselést igazságosabbá tegyék. Szerintem minden egyes kormánynak, minden egyes többségnek mindenkor az egyik legfontosabb dolga, hogy hogyan, miképpen lehet az emberek között arányosabbá tenni a közteherviselést, hogyan, miképpen lehet azok számára többletlehetőséget biztosítani, akik a saját erejükből erre képtelenek vagy nem tudják megtenni. Szeretném önöknek elmondani - nyilván majd fogják valamilyen formában cáfolni -, nem igazak azok a mondatok, amikor önök látványosan adócsökkentésről beszélnek, nem igaz a magyar emberek mindegyike számára, mert bár valóban csökken a személyijövedelemadó-kulcs, az egykulcsos rendszer - nem akarom visszaismételnéni Schmuck Erzsébet mondatait, egyetértek vele -, valóban csökken a társasági adó, itt zárójelbe tegyük, hogy ki tudja ezt igénybe venni, és ki az, aki ennek a legnagyobb kedvezményezettje, de mindeközben a fogyasztást terhelő adók, amelyek egyébként az emberek jelentős részét a legjobban sújtják, példátlanul magasak ebben országban, és rendkívül nehéz helyzetbe hozzák az embereket.

Nézzük az állami támogatások rendszerét! Az Európai Unióban példátlanul magas az, amit az állam különböző gazdasági társaságoknak támogatás címén kiutal. Ez számomra, számunkra egyértelműen azt mutatja, hogy miközben önök egy bizonyos politikai metszetben a nemzeti érdekről beszélnek, miközben arról beszélnek, hogy Magyarország hogyan tudja saját maga a saját erejéből megvédeni magát, aközben ezen a területen valami elképesztő nyitottságot mutatnak, elképesztő módon kinyitják saját magukat, kinyitják Magyarországot egy bizonyos multinacionális tőke számára. Nem állítom feltétlenül, hogy ez az egyik legrosszabb döntés, én csak azt szeretném önöknek jelezni, hogy amikor önök a politikában arról beszélnek, hogy megvédi Magyarországot, aközben pedig jól láthatóan - csak az emberek számára talán kevésbé észrevehetően - ezeken az állami támogatásokon keresztül nagyon komolyan támogatnak

olyan cégeket, amelyeket egyébként a másik kezükkel pedig megpróbálnak távol tartani, vagy legalábbis a kommunikációban.

Éppen most hallottunk a teljes foglalkoztatottságról, hogy ez milyen szép cél, hogy már 3 százalék alatt - ha jól emlékszem, ezt mondta képviselőtársam az előbbi hozzászólásában - gyakorlatilag teljes foglalkoztatottságról beszélünk. En arról szeretnék beszélni, hogy mikor lesz Magyarországon hatékony foglalkoztatottság, mikor lehet arról beszélni, hogy olyan szakképzés, olyan képzés van Magyarországon, amelyik valóban olyan szakmákban képez embereket, amikre szükség lehet, és a magyar emberek jelentős részének - nem tudjuk, hogy ez 400, 500 vagy 600 ezer, különböző számok vannak - ne kelljen külföldön munkát vállalni. Az az érdekes, hogy míg néhány évvel ezelőtt ezzel kapcsolatban önök látványos programokat fogalmaztak meg, költségvetési tételeket határoztak meg, ehhez képest pedig azt látjuk, hogy erről már diszkréten nem is beszélnek, nincs is szó, a költségvetésben nem szerepel ezzel kapcsolatban semmi.

És akkor beszéljünk még egy fontos dolgról, mert szerintem Magyarország egyik nagyon komoly problémája az, hogy komoly területi egyenlőtlenségek vannak ebben az országban. Úgy nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel sem a kommunikáció, sem pedig a költségvetés szintjén, hogy ha Magyarországon a hét rajzolt régiót nézzük, az Európai Unió 262 régióját tekintve a hétből négy a legelmaradottabb 12 régióban van. Ehhez képest önök inkább „Modern városok” programról beszélnek, és semmilyen formában nem foglalkoznak azzal, hogy hogyan, miképpen lehet Magyarország azon problémáját orvosolni - költségvetési eszközökkel és nyilván kormányzati szándékkal -, ami, még egyszer mondom, a legnagyobb probléma lesz évtizedeken belül: hogyan, miképpen vándorol el a lakosság, hogyan, miképpen mozog el az ipar a kistérségekből, a falvakból, és hogyan, miképpen koncentrálódik Magyarország élete a nagyvárosokban.

Ennek kapcsán érkezünk el oda, amiről szintén szeretnék nagyon röviden szólni, ez az egyik legfontosabb alrendszere a mindenkori államnak, a kormányzásnak, ez az önkormányzati rendszer. Itt egy nyolc éve tartó lopakodó reformnak vagyunk tanúi az önkormányzati rendszerben. Bármit mondanak önök, hogy néhány rovaton nőnek a számok - ugye hallottam, délelőtt államtitkár úr 700 milliárdos fejlesztési forrásról beszélt -, eközben mégis az a valóságos helyzet, hogy jelentősen csökkent az elmúlt nyolc esztendőben az önkormányzatok önállósága. Kétféleképpen lehet ezt tenni, tisztelt hölgyeim és uraim, önök mind a kettőt megpróbálják.

Az egyik lehetőség az, hogy a költségvetési forrásokat nem úgy vagy nem oda biztosítjuk, ahol szükség van rá. A másik lehetőség pedig az, hogy hatásköröket veszünk el. Itt is szeretném újra megismételni, amit már mondtam, hogy mindenben centralizálnak, egyre kevesebb mozgástere van az önkormányzatoknak, egyre kevésbé van lehetőségük arra, hogy akár a saját

költségvetési forrásukból, akár a saját szándékaik szerint valósítsák meg mindazt, amit ők gondolnak a világról.

Talán a már előbb említett területi egyenlőtlenségek kapcsán is érdemes lenne megfontolni azt, hogy talán több lehetőséget és több felelősséget kellene adni a kistérségeknek, több lehetőséget a települési önkormányzatoknak, pontosan azért, mert van az az alapelv, az a szándék, amelyik 1990-ben megfogalmazódott, amelyik a világ boldogabbik felén senki által nem vitatott alapelv, hogy mégiscsak a helyiek tudják azt, hogy mi számukra a legfontosabb. Talán lenne néhány olyan település, amelyik stadion helyett mást építene, hogyha nem helyette döntenének.

És, tisztelt hölgyek, urak, lehet még mindig mondani, hogy a feladatfinanszírozás minden problémára választ adott. Valójában azt tudom mondani, hogy megpróbálják az önkormányzatok befoltozni a különböző réseket, de semmilyen formában nem generális megoldás azokra a dilemmákra, amelyek az önkormányzati rendszerben vannak, ez a feladatfinanszírozásnak nevezett rendszer, ami, még egyszer mondom, tulajdonképpen csak egy elnevezésben tér el vagy különbözik attól, ami valóságosan az, hogy milyen forrásokat biztosítanak az önkormányzati rendszernek.

A felsorolásban próbáltam alapvető, szerintem a politikában meghatározó tételeket felvillantani arra, hogy mit is gondolnak önök a világról, merrefelé is megy Magyarország, és akkor hadd mondjak még egy rövid gondolatsort, hogy nagyon nem látszik az, hogy végiggondolták-e alaposan és megfelelően azt, hogy olyan költségvetési tételek vannak, amiknek olyan következményei vannak a következő években, évtizedekben, amiket szerintem nem pontosan gondol végig senki, aki ma ezt a költségvetést megszavazza. Önök néha pár milliárd forintról, pár száz millió forintról győzelmi jelentésként beszélnek, eközben pedig a költségvetésben olyan, évtizedekre szóló kötelezettségvállalások vannak, amelyek - még egyszer mondom - jelentősen meghatározzák azt, hogy merrefelé is fog haladni az ország. Nyilván értik, hogy itt Paksra gondolok, a Budapest-Belgrád vasútvonalra gondolok, a kormány Várba költözése, a Liget-program, a „Modern városok” program, nem is beszélve a stadionokról, amit nemcsak megépíteni kell, hanem utána később üzemeltetni is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt szeretném mondani, hogy a politika ilyen szempontból egy hálátlan és kegyetlen világ, mert amikor nagyon közelről nézzük, akkor nagyon sok minden szépnek látszódik, és ha valaki kellőképpen ügyesen és jól formálja a szavakat, akkor akár még el is tudja rövid távon hitetni az emberekkel, hogy nekik jó, és minden dolog rendben van. Amikor majd a következő távlatos időszakban vissza fogunk tekinteni erre a 9, 10 vagy 11 esztendőre, amit önök kormányzásként maguk mögött fognak tudni, akkor, azt gondolom, hogy nagyon erős lesz az emberek többségében az a gondolkodás, hogy egy rendkívül erős politikai felhatalmazással - hiszen a kétharmad az egy komoly politikai felhatalmazás,

amellyel rendelkeznek -, egy nagyon kedvező gazdasági klímában, hiszen a potenciális partnereink többsége jó gazdasági mutatókkal rendelkezik, egy nagyon jelentős külső forrás bevonásának a lehetőségével, hiszen az uniós pénzek csúcsa az elmúlt 6-7 esztendőben volt, ugye látjuk, a következő hétéves költségvetésben nem számíthatunk hasonló összegre, tehát egy nagy politikai felhatalmazással, kedvező gazdasági klímában, egy nagyon jelentős külső forrás bevonásának esélyével is eközben Magyarországon egy komoly esélyt és lehetőséget szalasztottak el. Önök nem egy XXI. századi országot építettek, önök visszafelé vitték az időben Magyarországot, ez nem egy modern, nem egy innovatív ország.

(16.20)

Nem arról szól, amire olyan büszkék vagyunk, önök is és mi is joggal, hogy a magyar emberek tehetősége képes arra, hogy bizonyos kis dolgokból is világra szóló sikereket tudjon elérni. Önök visszafele próbálják vinni a történelem szekerét akkor, amikor olyan munkahelyeket teremtenek, amikor olyan képzési rendszert csinálnak, amikor megpróbálják az egészségügyben a dolgokat befagyasztani, tehát azt tudom önöknek mondani, hogy a világ nagy sebességgel távolodik, mi pedig itt vagyunk. Ma látszólag rövid távon el lehet hitetni az emberekkel, hogy jó ez így nekünk, ahogy van, de azt gondolom, hogy nagyon-nagyon sok feladat lesz a következő időszakban mindazt jóvátenni, helyrerakni, amit önök elszalasztottak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Fidesz képviselője, Hubay György képviselő úr következik. Parancsoljon!

HUBAY GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! A tegnapi nap folyamán elénk került Magyarország 2019. éves költségvetésének tervezete. Én végigültem a tegnapi vitanapot, és úgy éreztem, hogy egyébként a költségvetésben - tegnap legalábbis, és ma is egy picit - a sláger a honvédelem, illetőleg a rendvédelem területe volt. Ezt a témát választottam egyébként, ez lesz a csapásiránya a mai felszólalásomnak, azért is többek között, mert egyrészt a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagja vagyok az Országgyűlésben, másrészt pedig az elmúlt években mint Miskolc városának önkormányzati képviselője, a rendvédelemmel, a rendészeti kérdésekkel foglalkoztam mint bizottsági elnök.

Természetesen néhány más kérdést is fogok érinteni, és szeretnék majd néhány gondolatot megosztani önökkel választókerületem, Miskolc-Diósgyőr-höz kapcsolódó egyéb témakörökkel is.

A kormány által előterjesztett 2019-es költségvetés a biztonság költségvetése. Tervezésekor a nemzeti kormány Magyarország biztonságának megőrzését, a

gazdasági növekedés fenntartását, a családok támogatását és a teljes foglalkoztatás elérését tartotta szem előtt. A magyar emberek akaratát érvényesítve garantálnunk kell Magyarország biztonságát, határvédelmét és az illegális migráció elleni küzdelmet. Az Európát sújtó bevándorlás, valamint az azzal járó terrorveszély és közbiztonsági következmények miatt a következő évek egyik legfontosabb kihívása a biztonság lesz. Ezért továbbra is biztosítjuk, sőt jelentősen emeljük a közbiztonság megerősítéséhez és a honvédelem fejlesztéséhez szükséges forrásokat.

A nemzeti kormány továbbá elkötelezett a nemzeti szuverenitás védelme, a keresztény kultúra megőrzése, a munkaalapú társadalom, az adócsökkentés politikája, valamint a magyar családok és a gyermekvállalás támogatása mellett. Mindezek a költségvetés tervezésének alapjai is.

Rátérve a honvédelemre, egy nagyon fontos szám: csaknem 513 milliárd forinttal több juthat jövőre honvédelemre. A kormány által benyújtott költségvetési javaslat szerint mintegy 86 milliárd forinttal emelkedik a honvédelmi kiadások kerete, tehát jövőre - ismétlem a számot - csaknem 513 milliárd forint juthat honvédelemre. Ez az összeg a jövőre jelzett nominális GDP több mint 1,16 százalékának felel meg, az idei költségvetésben ez az arány 1 százalék körül volt.

A kormány már 2012-ben határozatban vállalta, hogy 2016-ig nominálértéken nem csökkenhet a honvédelmi költségvetés, majd 2016-tól kezdődően évente legalább a GDP 0,1 százalékával növelik azt. A honvédelmi kiadások már 2024-re elérik majd a NATO által elvárt 2 százalékos GDP-arányt. Az előterjesztés szerint a honvédelmi tárca jövőre 4,1 milliárd forinttal járulna hozzá a NATO költségvetéséhez is. A NATO és az EU felajánlása alapján kialakítandó készenléti alegységek alkalmazásának kiadásaira 100 millió forint, az EU védelmi célú közös finanszírozású védelmi alapjaihoz 580 millió forint hozzájárulást tartalmaz a honvédelmi költségvetés.

A honvédelmi tárcánál jövőre több mint 38 milliárd forintos bevétellel számolnak. A jövő évi költségvetés is rögzíti, hogy a honvédelmi célra feleslegessé vált vagyontárgyak értékesítési bevételét a honvédség technikai modernizációjára, valamint a képesség és a hadfelszerelés fejlesztésére kell fordítani, hogy a honvédség rugalmasan alkalmazkodni tudjon a változó biztonsági környezethez, illetve a NATO elvárásaihoz.

A tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadásokra 14 milliárd forintos keretet tervez a tárca. Jövőre is folytatódik a 2015-ben indított fegyveres és rendvédelmi életpályamodell, így újra emelkedik a katonák fizetése. Az előző felszólalásában valamelyik képviselőtársam már említette, hogy az elmúlt éveket figyelembe véve, összességében mintegy 50 százalékkal emelkedett a katonák fizetése.

Szólni kell arról is, hogy a civil szervezetek hadisírgondozással, hadisírkutatással kapcsolatos tevékenységének támogatására 12 millió forint a keret,

ezen belül a hadigondozásról szóló törvényt végrehajtó közalapítvány működéséhez 14 milliárd forinttal járul hozzá a HM.

A javaslat szerint a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat több mint 20 milliárd forinthez jut a honvédelmi költségvetésből. A Magyar Honvédség Egészségügyi Központ működési költségeire több mint 38 milliárd forint juthat a honvédelmi tárca keretéből. Mindezen felül a budapesti Honvédkórház számára 319 millió forintos beruházási forrást is terveztek a költségvetésben. Ezek mellett az MH Egészségügyi Központjánál csaknem 29 milliárd forintos bevétellel is számolnak jövőre.

A debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiscola és Kollégium 344 millió forintot kap a honvédelmi költségvetésből, valamint a Honvédelmi Sportszövetség támogatására jövőre is 1,1 milliárd forintot biztosítanak. Ezen felül külön a Honvédelmi Sportközpontok fejlesztésére több mint 524 millió forintot is tartalmaz a költségvetés.

Rátérve a rendvédelemre. A Belügyminisztérium vonatkozásában is szeretnék egy fontos számot kiemelni: 23,5 milliárd forinttal többet fordíthat terrorellenes intézkedések megvalósításához kapcsolódó feladatokra.

Tehát a Belügyminisztérium összesen 773 milliárd forintos kiadással számolhat 2019-ben. A fejezet 27 milliárd forintos bevétellel számol, ez csaknem megegyezik az idei évre tervezettel, így a tárca költségvetési támogatása várhatóan 746 milliárd forint lesz jövőre.

A legszembetűnőbb változás, hogy amíg a tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadásokra 2018-ra 50 milliárd forintot irányzott elő a költségvetés, 2019-re ugyanerre a célra 35 milliárd forinttal kevesebbet, mindössze csak 15 milliárd forintot fordítanak. Jelentősen nőnek ugyanakkor a terrorellenes intézkedésekhez kapcsolódó kiadások, amíg idén 1,5 milliárd forintot terveztek erre a célra, jövőre 25 milliárd forintot fordítanak erre.

A Nemzetvédelmi Szolgálat 4,4 milliárd forint helyett valamivel több, mintegy 4,5 milliárd forintot fordíthat személyi juttatásokra.

(16.30)

A Terrorelhárítási Központ költségvetése alapvetően nem változik, 2019-ben a személyi juttatások összege 13 milliárd forint marad, a dologi kiadásokra azonban az ideinél valamivel kevesebbet, 2,6 milliárd helyett 2,3 milliárdot fordíthatnak.

A rendőrségnél nő a személyi juttatások összege, az idei 218 milliárd forinttal szemben 234 milliárd forintot fordítanak erre a tervezet szerint.

Szólni kell még az Alkotmányvédelmi Hivatalról. Az Alkotmányvédelmi Hivatalnál 6,9 milliárd forint-ról növekszik az összeg, 8 milliárd forintra, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnál 13,8 milliárd forintról 14 milliárd forintra nő a személyi jellegű juttatások összege.

A Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ az idei 1,14 milliárd forint helyett 1,19 milliárd forintot költhet személyi jellegű juttatásokra.

A katasztrófavédelemnél a személyi juttatások összege 55 milliárd forintról 56,5 milliárdra nőhet, a beruházások tervezett összege azonban azonos az ideivel, 3,7 milliárd forint.

Nem változik jelentősen a személyi juttatások összege a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalnál, ahol ebben az évben 4,76 milliárd forintot, 2019-ben ugyancsak valamivel többet, 5 milliárd forintot terveznek erre a célra.

Szintén a személyi juttatások összege nő a legnagyobb mértékben a vízügyi igazgatóságoknál, az idei 11,5-ről 15,8 milliárdra.

A fejezeti kezelésű előirányzatok közül jelentős a víz-, környezeti és természeti katasztrófa elhárítására fordítható 1,2 milliárd forintos összeg, ez egyébként megegyezik az ez évvel.

A kormányzati hálózatok konszolidációjára, kapacitásainak, teljesítményeinek növelésére és az intézmények hálózati hozzáféréseinek, kapcsolatainak fejlesztésére kiírt uniós pályázat hazai támogatásának biztosítására 3 milliárd forintot terveznek.

Ugyancsak szólni kell a polgárőrszövetségről, nemrég ünnepeltek. Az Országos Polgárőr Szövetség a javaslat szerint jövőre is megkapja a több mint 1 milliárd forintos támogatását, és nem változna az önkéntes tűzoltó egyesületek és mentőszervezetek támogatása sem, továbbra is évi 700 millió forintot terveznek erre a célra.

Némileg csökken, 14,4 milliárd forintról 14,2 milliárdra a hivatásos életpályával összefüggő kiadásokra szánt összeg, ugyanakkor továbbra is körülbelül 2,8 milliárd forint áll rendelkezésre a hivatásos állomány túlszolgálatának pénzbeli megváltásával összefüggő kiadásokra.

Fontos a bűnmegelőzés is. Az ideivel megegyező mértékben, 822 millió forinttal támogatná a nemzeti bűnmegelőzési stratégia feladatrendszerét a Belügyminisztérium.

Összességében a két tárca vonatkozásában, a számokat figyelembe véve, úgy gondolom, biztosított a nyugodt működése a két tárcának a következő évben.

Engedjék meg, hogy néhány szót szóljak választókerületemről, Miskolc-Diósgyőr választókerületének, illetve még az ehhez a körzethez tartozó 5 településnek vagyok a képviselője. Azt el kell mondani, hogy ebben az évben és az elmúlt években is a kormány költségvetései biztosították a város számára azokat a beruházásokat, amelyek - csak néhány fontosabb dologt mondok - megvalósulhattak. Azt hiszem, nem sok megyei jogú város büszkélkedhet azzal, hogy teljes egészében megújult a tömegközlekedése, ami esetünkben azt jelentette, hogy vadonatúj villamosok és vadonatúj buszok járnak a városban. Azt hiszem, ez egy jelentős dolog.

Nagy hangsúlyt fektetünk egyébként a turizmusra, az idegenforgalomra.

Ehhez a területhez tartozik közvetlenül, hogy megújítottuk a diósgyőri várat, illetve az építés első üteme befejeződött. Reményeink szerint rövidesen folytatódik a második ütem. Megépítettük a lovagi tornák terét. Lillafüred vonatkozásában megújítottuk, újjávarázsoltuk a függőkerteket, ez is egy komoly turisztikai attrakció. Illetve, azt hiszem, Miskolctapolcáról nem kell különösebben sokat beszélni, hiszen mindenki ismeri a barlangfürdőt, hiszen világhírű, Európa-hírű látványosság és fürdőhely, de megújításra került 2010-ben a Fidesz-KDNP-s városvezetés irányításával a Miskolctapolca fürdő első ütemben. Reményeink szerint rövidesen kivitelezésre, megvalósításra kerül a második ütem is.

A „Modern városok” programról itt volt már szó, némelyek lebecsmérlően nyilatkoztak erről a beruházásfolyamatról, ami a városunkban azt jelenti, hogy közel 3 milliárd forintos tétel az, ami egyébként megújítja a történelmi Avast, ami többek között azt jelenti, hogy a csapadékvíz-elvezetés, az utak felújítása, újjávarázsoltása, a közvilágítás és természetesen a belváros új főterének kiépítése is meg fog valósulni ebből az összegből, és még jó néhány attrakció.

Lebecsmérlően beszéltek a stadionokról is. Én csak a diósgyőri stadionról kívánok beszélni. Egy jó hónappal ezelőtt adtuk át tulajdonképpen, ez egy 11,5 milliárd forintos beruházás. Úgy gondolom, bár nem tisztem, hogy a magyar labdarúgás helyzetéről beszéljek, ez sok-sok-sok évtizedes probléma, de ahhoz, hogy egy sportágat megfelelő szintre juttassunk, megfelelő beruházásokra van szükség. Úgy gondolom, a kormányzat e tekintetben jó úton jár, hiszen jó néhány stadion épült az országban.

De maradván a miskolci, illetőleg diósgyőri stadionnál, ez a modern stadion az UEFA-besorolásoknak megfelelően épült, illetve azt is hozzá szeretném tenni, hogy a Ferencváros mellett, úgy gondolom, az ország legkomolyabb és legodaadóbb szurkolótáborával rendelkezik, és ez a szurkolótábor megérdemelte ezt a stadiont, mert tűzön-vízen keresztül kitartott és kitart a csapat mellett. Nagyon reméljük, hogy ez a csapat, a Diósgyőr, a DVTK eredményesen fog szerepelni a következő években.

Szóval, összességében, talán végezetül elmondható, hogy a kormány által előterjesztett 2019-es költségvetés a biztonságos növekedés költségvetése, tervezésekor a nemzeti kormány Magyarország biztonságának megőrzését, a gazdasági növekedés fenntartását, a családok támogatását és a teljes foglalkoztatás elérését tartotta szem előtt.

Tehát én biztos vagyok abban, hogy a költségvetésben található számok, tervek, illetve maga a költségvetés elkészítése megalapozott, szakmailag megalapozott, professzionális költségvetés, ami a 2019-es évben Magyarország biztonságos működését fogja szolgálni. Úgyhogy én nagy tisztelettel javaslom képviselőtársaimnak, hogy fogadják el a 2019-es költségvetést.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Székely Sándor képviselő úr, DK, következik. Tessék!

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Szeretnék egy picit az átlagemberek felől közelíteni a költségvetéshez, hiszen az ő életük az, amit ez meg fog határozni. A mi életünk. Mielőtt belevágnék abba, hogy ez a költségvetés mit fog hozni majd a '19-es évben, először picit arról szeretnék beszélni, hogy most mi a helyzet, hiszen úgy tudunk valamiről beszélni, hogy mihez képest.

Szóval, hogy is állunk mostanában a magyar átlagemberek élethelyzetével? Hát, nem jól. Ma Magyarországon 1 millió ember van bejelentve minimálbérré, ez 138 ezer forint, és több mint 1 millió ember nyugdíja nem éri el vagy éppen csak eléri a 100 ezer forintot.

(16.40)

Ez kétféle ember. Ezenkívül van még egy erős egymillió ember, aki próbál kapaszkodni, nem egy, hanem két vagy három munkahelyen dolgozni azért, hogy előteremtse azt az elképesztő luxust, hogy akár egy hétre is elmelessen nyaralni a Balatonhoz. Már ha a munkáltatója elengedi, mert önök olyan munkatörvénykönyvet bírtak írni hat évvel ezelőtt, amikor a szakszervezetek jogait is megszüntették az érdemi ellenállásra, hogy vissza lehet hívni a dolgozókat még a nyaralásból is. Itt tartunk.

A munkások, akik az adóterhek miatt általában feketén vannak bejelentve, tehát nincsenek papírjaik, elmennek dolgozni, hetente kapnának pénzt, de nem biztos, hogy megkapják a pénzt. Kérdezzék meg a csepeli munkásokat vagy bármelyik útépitő munkást: vagy megkapják, vagy nem. Ha nincsen a hétvégén pénz, akkor azt mondja nekik a munkáltatójuk, hogy dolgozzál, Józsikám, majd jövő héten megadom. Mit tud tenni az ember? Mivel sem szakszervezet, sem pedig szerződése nincs, dolgozik tovább, és reménykedik, hogy tényleg kifizetik.

De nemcsak a kétkezi munkásokkal szúrtak önök ki az elmúlt nyolc évben, amióta önök kormányoznak, hanem másokkal is. Például a Széchényi Könyvtárban, hazánk egyik kiemelt kulturális épületében a dolgozók 180 ezer forintos bruttó bérral rendelkeznek. Ne csodálkozzunk azon, ha nem egy közülük ma Hamburgban, Németországban és Angliában mint bútorasztalos vagy bútor-összeszerelő dolgozik; igaz, ott 2000 euróért és lakhatásért.

Vidéken sem jobb a helyzet. Dél-Baranyában, de az összes többi megye, északi megyéink kis falvaiban menekülnek az emberek. Kisbudmér, ez egy virágzó sváb falu Pécestől félóránnyira, régen virágzott, most már alig vannak benne lakók, semmilyen munka nincs, földet sem tudnak vásárolni, hiszen önök, tisztelt fideszes képviselőtársaim, önök közül az ottaniak megvásárolták minden földet, és így nem tudnak termelni sem.

De Pécsen sem jobb a helyzet. Abban a városban, amelyik Európa kulturális fővárosa volt még pár évvel ezelőtt, egy darab optometrista van. Ő az az ember, aki az emberek szemét vizsgálja, hogy jól látnak-e. Ebben a városban ma egy, maximum kettő ilyen ember van, a többiek már Nyugatra távoztak. Egyébként nem feltétlenül Nyugat-Európába, hanem Nyugat-Magyarországra, ahogy az északi, keleti meg a déli megyéink ürülnek ki, úgy a kicsit szerencsésebb nyugati megyéink egyre telnek meg. Így lett Sopronból, egy élhető, 50-60 ezer fős városból az elmúlt két-három évben egy 110 ezer fős nagyvárosa Magyarországnak.

De nincsenek jobb helyzetben az erdőháti falvak sem, ahol az emberek már rájöttek, hogy nem kellett volna szétrobbantani a szövetkezeti rendszert, amelyik ennek az országnak egy fantasztikus mezőgazdaságot adott. Most szövetkezésnek újra, de nincs mi-ből, hiszen mint már említettem, nincsenek földek, illetve vannak, de azok vagy önközhöz, vagy a Fideszhez közeli oligarchához tartoznak. El lehet oda menni kapálni napi 500-600-700 forintokért is akár a tűző napon, vagy el lehet menni ezekről a területekről is, ugyebár.

Szóval, valahol itt tartunk, ez a helyzet; és most nézzük meg, hogy mire van pénz ebben az önköltségvetésében és mire nincsen. Van 30 milliárd forint beírva kormányzati kommunikációra, kérem szépen, nemhiába, tudjuk, hogy az országunk, bár hadserege nincsen, de azért hadban áll. Folyamatosan harcolunk mindenféle civil szervezetek ellen, az Európai Unió ellen, néha még az Amerikai Egyesült Államok ellen is. Oroszország és Kína ellen nem harcolunk, hiszen ők most jelen pillanatban baráti országok. Történelmünkben mindig sokat segített rajtunk, ha ezekhez az országokhoz, különösen Oroszországhoz közeledtünk. Szóval, 30 milliárdot fogunk elkölteni arra, hogy önköltségvetésük az önköltségvetésük saját programját az adófizetők, a mi pénzünkéből. Erre van pénz.

Aztán van pénz tartalékra, mert úgy tűnik, hogy bármilyen győzelmi jelentések jönnek is mostanában önköltségvetésük, azért önköltségvetésük látják a gazdasági folyamatokat, és érzékelik, hogy valami probléma van, ezért viszonylag nagy tartalékot tesznek félre.

Aztán van itt még egy másik érdekes adat, a munkanélküli-segélyek is jövőre 25-30 milliárddal lesznek magasabbak az ideinél. Úgy tűnik, hogy a teljes foglalkoztatottság - amiről önköltségvetésük olyan sokat szoktak beszélni e falak között is - nemhogy nem jön el, hanem egyre rosszabb lesz a helyzet.

Aztán van itt pénz Paksra is, Paks II.-re. Egy egészen elképesztően magas gigahiteltől fogjuk megépíteni ezt a 30-40 évvel ezelőtti technikájú erőművet, és a költségvetéséből is elmegy rá 100 milliárd, meg ahogy Schmuck Erzsébet is mondta, plusz még másik 33 milliárd forint a költségvetéséből, amit egy másik helyre vezettek be, de azért az oda fog kerülni. Aztán vannak még itt presztízsbetűhívások, a budai Vár rekonstrukciója, Kossuth tér átépítése, Liget-projekt

70 milliárd. 100 milliárd a kiemelt sportágakra, stadionokra még 90 milliárd.

Itt most egy kicsit megjegyezném, az azért teljesen egyértelmű, hogy az ellenzék is pontosan tudja, hogy a sport jó dolog. Én magam is sportoltam, most is sportolok, a fiam is sportol, önköltségvetésük is csak azt tudom mondani, hogy mozogjanak minél többet, és valójában Magyarországnak is ez lenne a legjobb, ha az emberek sokat sportolnának, és nem a látvány-sportágakban részt vevő 10-20-30 ezer embernek jutnának ezek az elképesztő vagyonok - nyilván nem hozzájuk kerülnek, hanem az infrastruktúrába -, hanem az átlagemberekhez. Magyarország ezen a bolygón a negyedik legelhízottabb ország. Ebből a pénzből, amit ezekre a sportágakra költünk, nem stadionokat kellene emelni, hanem el kellene azt indítani, hogy Magyarországon az emberek minél többet sportoljanak. Erre kellene őket rávenni, ilyen programokat kellene indítani, hogy elérhessék ezt a dolgot.

Persze nyilván két-három munkahely mellett az ember már hétvégén nem nagyon akar sportolni, pláne, ha akkor is dolgozik, jobb lenne, ha kicsit többet keresnének, de mindenesetre jó lenne, ha amikor sportról beszélünk, akkor nem az élsportokról kellene már végre beszélni, hanem arról, hogy a gyermekeink, testvéreink, édesapáink, nagyszüleink is tudjanak mozogni és egészséges életet élni, hogy ne haljanak meg, amikor mondjuk, elérik a nyugdíjkorhatárt, hanem még egy nagyon hosszú és békés öregkor várjon rájuk is és egyébként ránk is.

Szóval, ezekre van pénz. Még itt fizetésemelések is lesznek, persze differenciálva. Az országgyűlési hivatalban, úgy tűnik, hogy 40 százalékos fizetésemelés lesz, az Állami Számvevőszéken is jóval 10 százalék fölötti lesz a béremelés. Ezzel szemben úgy tűnik, hogy csökken a büntetés-végrehajtásban dolgozók fizetése, nem nő a gyógyító-megelőző munkahelyeken dolgozók ellátásának a fizetése, és a mentősöknél sem fog növekedni a fizetés, legalábbis nem találtunk adatokat a költségvetésben erre utalóan.

Persze önköltségvetésük mindig elmondják, hogy évek óta növekednek a fizetések. Most is 6-7-8-10 százalékkal fognak növekedni a fizetések, mondják önköltségvetésük, és a költségvetésben ezek a számok így vannak, és persze ki is mutathatók, de még egyszer azért beszéljünk már erről egy picit. Milyen fizetések fognak itt 6-7-8, esetleg 10 százalékkal nőni? A minimálbér, a 138 ezer forintos minimálbér 10 ezer forinttal, és akkor már 148 meg 155 ezer forintos is lesz? Budapesten és a nagyvárosokban az albérletárak 120 és 150 ezer forint között vannak. Persze, nőni fognak, és akkor önköltségvetésük, hogy haladunk tovább ezen az úton, amit önköltségvetésük 8 évvel ezelőtt, csakhogy ez az út nem vezet sajnos sehova.

Rádásul, mivel önköltségvetésük el fogják venni a káféterviát, ez a 8-10 százalék, amit önköltségvetésük ide az idei évre prognosztizáltak, finoman szólva is el fog veszni, illetve sokkal kevesebb lesz. Az a káféterviamentesség, ami

átkerül bérbe, annak egy adórésze is van, nem is kevés, 40 százalék, ez nemhogy fizetésemelés lenne, ez egy fizetéscsökkenés lesz nagyon sokaknál, amit az emberek egyébként észre fognak venni. Persze lehet a miáltalunk, a mi bérünkből, mi adónkból fönntartott kormánypropaganda-gépezet által azt sugallni, hogy itt micsoda hatalmas fejlődés van, de elég bemenni egy ABC-be vagy elmenni a Balatonhoz és megpróbálni venni egy lángost a családnak, és amikor 2000 forintot kell kifizetni a 150 vagy 200 ezer forintos fizetésekből, amit egyébként nem egy munkahelyről szednek össze az emberek, akkor higgyék el, hogy egy négytagú családnak összeszorul a gyomra. Szóval, ilyen béremelkedésre, úgymond béremelkedésre lehet számítani.

És akkor nézzük meg a nyugdíjakat! Magyarországon 3 millió nyugdíjas van és egyre több. Értjük, hogy önök most azt gondolják, és az is előkerül a költségvetésben, hogy ezeknek az embereknek nem is kellene most már nyugdíjba menniük, vagy jöjjenek vissza, és kezdjenek el dolgozni, mert az mennyire jó lesz nekik. Nyilván 40-50 évet végigdolgoztak, és akkor most újra munkába kell állniuk, gondolom, örülni fognak neki.

(16.50)

De nézzük meg, hogy a nyugdíjasoknak mit ígérnek. Nekik már aztán, azt hiszem, semmit sem ígérnek. Ott 2-3 százalékos nyugdíjemelésről olvashatunk, ami követi az inflációt. Gondolják el, amikor valakinek 100 ezer forintos a nyugdíja, és akkor nem 100 ezer forint nyugdíj fog érkezeni neki hónap elején, hanem akár 103 ezer forint is. Képzeljék el, amikor két ilyen kisnyugdíjas közül valamelyik fél meghal, és akkor már nem 200 ezer forint áll rendelkezésre, hanem csak 100 ezer forint, abból kellene valahogy megélnie olyan árak mellett, amik - önök is pontosan tudják - nem alacsonyak.

Ezenkívül persze a nyugdíjasok még számíthatnak a miniszterelnök úr kegyére, és talán egy évben egyszer-kétszer még kaphatnak tízezer forintos Erzsébet-utalványokat vagy mindenféle utalványokat. Nyilván ebből megoldódik az életük, és biztos azt fogják érezni, hogy nem hiába dolgoztak ezért az országért ötven évet, lám, már tízezer forintot is kaphatnak. Ezenkívül persze kapnak még egy nyugdíjprofitot is - amelyet még a baloldali kormányok vezettek be -, ha jól megy a gazdaságnak. Reméljük, hogy nagyon-nagyon-jól fog menni a gazdaságnak, és minél több nyugdíjprémiumot tudnak majd kapni nyugdíjas szüleink, nagyszüleink. Nem tudom, önök látják-e, de mi itt, az ellenzék soraiban látjuk, hogy sajnos hogyan élnek. Nem jól.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy bármit is mondjanak önök erről a mostani költségvetésről, bármilyen sikerpropagandát is mondjanak - egyébként 311 forintos euróárfolyammal készült, és most éppen 327 vagy 328 forintnál tart az

euró, ki tudja, hogy hol fog ez megállni és milyen károkat fog okozni még a magyar embereknek -, szóval bármennyire is azt mondják önök, hogy ez egy növekvő és biztonságot adó költségvetés, ez sajnos nem az. A 2019. évi költségvetés a toporgás, a lemondás és a bizonytalanság költségvetése, a keserű ébredés költségvetése, búcsú a növekedéstől és az európai élet-színvonalától, a hétköznapi élet biztonságától.

Az Orbán-kormány kilencedik évében Magyarországot kisémmizték, milliók élnek majd rosszabbul, nőni fog a szegénység és újabb tízezrek kivándorlása várható. Távolodunk az európai, sőt a környező országok béreitől, a javuló életszínvonalától. Európa a szociális piacgazdaságot építi, az Orbán-kormány a haverok gazdagodását. Európában az oktatás a szabadságra, a tudásra épül, az orbáni költségvetésben az oktatás a kiváltságosoké, egyetemeink visszaestek a nemzetközi rangsorban. Az egészségügy Európában a gyógyulás esélye, az orbáni költségvetésben a tisztes orvosok ellátására sincs már esély. Európában a nyugdíjasok tisztességesen megélnék, az orbáni költségvetésben az elszegényedés és az átverés jut nekik. Az Orbán-kormány virágzásról hazudott, de úgy tűnik sajnos, hogy a megszorítás következik 2019-ben. Sajnos ezt a költségvetést én biztosan nem javaslom megszavazásra. Köszönöm szépen. *(Molnár Gyula tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Barcza Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

BARCZA ATTILA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a költségvetés általános vitájában a fiatalokról és a kormányt célzó intézkedéseiről is szóljak. Nagyon sok fontos és komoly kérdéssről beszélünk a tisztelt Házban a jelenről, én azt gondolom, hogy a fiatalokra vár a jövő feladatainak egy jelentős része. Ezért is fordított a kormány már a múltban is jelentős összegeket ifjúságpolitikára, és ezért is tudtunk már korábban is beszámolni jelentős eredményekről.

Kezdem azzal, hogy 2016-ban folytatódott a nagymintás ifjúságkutatás, amely első ízben vont be külhonban élő fiatalokat ebbe. Ebből látható, hogy a fiatalok kétharmada itthon tervezi az életét, szeretnének gyermeket vállalni, szeretnének dolgozni, többségüknek van is munkája. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy 31 százalékuk rendelkezik csak nyelvvizsgával, és nagyon sok időt töltenek a közösségi oldalakon és az interneten. Tudjuk továbbá a KSH adataiból, hogy az ifjúsági munkanélküliség Magyarországon csupán 9,6 százalékos, amely a 16 százalékos EU-átlaghoz képest egy kiemelkedő eredmény. Talán ez annak is köszönhető, amit az Eurostat adataiból is ismerhetünk, hogy már második éve többen jönnek vissza Magyarországra, mint ahányan elmennek külföldre dolgozni.

Azt gondolom, hogy a kutatások üzenetét megértettük, és ezért lehetővé tettük, hogy 2018-tól minden fiatal 35 éves korig egy nyelvvizsgát ingyenesen teheszen le. Ez a nyelvvizsgaköltség sokaknak megterhelést

jelent, és ez a pár tízezer forint könnyebbség lehet, egyúttal gesztusértékkel is tud bírni. Ez a program már elindult, és erre a költségvetésben 2,8 milliárd forint van elkülönítve.

Emellett továbbá azt is érzékeltük, hogy a fiatalok számára jelentős anyagi megterhelést jelent a vezetői engedély, a jogosítvány megszerzése. Ez több elemből áll. A kormány a KRESZ-tanfolyam és a KRESZ-vizsgadíj megtérítése mellett döntött abban bízva, hogy ez is megkönnyíti a fiatalok jogosítványhoz jutását. Erre a célra 1,7 milliárd forint elkülönítése történt meg a tervezett költségvetésben.

Szeretném hangsúlyozni és kiemelni azokat a programokat, amelyek a fiatalok digitális védelmét célozzák. A probléma azonosítását, javaslatok megfogalmazását és a fiatalok korszerű módon történő tájékoztatását a „Digitális jólét” program készíti elő, a digitális gyermekvédelmi stratégia pedig a kihívásokra történő felkészítést végzi el, számos képzési programmal és mentorprogrammal.

Több, kifejezetten a fiatal pályakezdőket célzó program létezik. Ilyen például a diplomásgyed, amelyet már két évig vehetnek igénybe, de a fiatal házások adókedvezményt kapnak, a demográfiai csomag keretében a gyermekek számával fordítottan arányosan csökken a diákhitel-visszafizetési kötelezettség vagy éppen a jelzáloghitel összege. A családi otthonteremtési kedvezménnyel több tízezer fiatal családnak könnyítettük meg az otthonteremtést. Én ezt egy kiemelkedő lehetőségnek tartom, és nagyon örülök annak, hogy Sopronban és a választókerületemben is nagyon sok fiatal család veszi igénybe ezt a lehetőséget, és számos település - itt gondolhatok Kópházára, Harkára, Fertődre, Fertőszentmiklósrá, Petőháza-ra vagy akár Hegykőre - nyit új utcákat, közművesít telkeket, és egyre több helyi fiatal használja ki ezt a lehetőséget, és vásárol lakást vagy épít házat.

Ha már beszéltem a diákhitelről, erre visszatérve: itt is jelentős átalakításokra került sor, figyelembe véve a mai igényeket. A Diákhitel 2. kamatmentessé vált, és a havi felvehető összeg 70 ezer forintra emelkedett. De mondhatjuk és tudjuk, hogy szintén több tízezer hallgatót érint az, hogy a hallgatói önkormányzatokkal együttműködésben sikerült elérni a felsőoktatási szociális ösztöndíjak keretösszegének 40 százalékos emelését, és ez érezhető könnyebbséget fog jelenteni a diákoknak. Talán már természetesnek tűnik, de meg kell említeni a különböző mobilitási ösztöndíjprogramokat, amelyekre több mint 17 milliárd forintot fordít a kormány. Fontos a „Nemzeti tehetség” program is, amelyre évente 3,1 milliárd forint áll rendelkezésre, és ez évente 300-350 ezer fiatal bevonását jelenti ebbe a programba.

És akkor még nem is beszéltem azokról az EU-finanszírozási programokról, amelyek mind a fiataloknak szólnak. Gondolhatunk itt az „Ifjúsági garancia” programra, amely több tízezer hátrányos helyzetű fiatalnak segít munkát találni. Vagy a „Lépj a piacra!” programra, amely a fiatal vállalkozókat segíti,

vagy az „Esély otthon” programra, amely a kistelepülésen élő fiatalok helyben maradását támogatja, és már sokak számára ismert a „Fiatal gazda” program, amely a termeléssel élethivatásszerűen foglalkozni kívánó fiatal gazdálkodók indulását segíti elő.

Végül hadd említsek meg egy fontos, de még kevésbé ismert lépést, a Waclaw Felczak Alapítvány létrehozását, amelyről már a tisztelt Ház is tárgyalt. Az alapítvány tevékenysége arra irányul, hogy közelebb hozza egymáshoz a lengyel és a magyar nemzet fiatal generációit, kölcsönösen megismertesse őket egymással, egymás kulturális értékeivel, és közös oktatási, nyelvtanulási célzatú programot támogasson. A lengyel-magyar barátság nemcsak egy szép történelmi hagyomány, hanem egy olyan alap és olyan érték, amelyre építkezni lehet, és amelyre építkezni is kell.

Azt gondolom, hogy a most felsorolt lista korántsem teljes, de már ebből is látni, hogy jó úton járunk. Számos feladat áll még előttünk, de mindenképpen jó úton haladunk. Éppen ezért mindenképpen elfogadásra javaslom a tisztelt Háznak a tervezett költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Demeter Márta képviselő asszony, az LMP képviselője következik. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is azzal szeretném kezdeni, hogy a költségvetés mindig egy tükör; egy tükör arról, hogyan gondolkodik a kormány, mik az aktuális prioritások számára, és arról is egy tükör, hogy milyen eljárásban és hogyan akarja a saját szándékait elfogadtatni akár például az Országgyűléssel és a társadalommal.

(17.00)

Ha megnézzük a mostani költségvetést, akkor érdeemben a számok, amik ebben vannak, maximum elborzasztóak lehetnek számunkra a jövőt illetően, hiszen láttuk a korábbi években, hogy hasonló számoknál egyébként mi lesz év végén az „eredmény”, és ezt most nagyon idézőjelbe kellett tegyem. De amiatt nagyon bizonytalan az egész, mert lényegében a kormány bármikor, bármit saját hatáskörben átcsoportosíthat és átszabhat. Tehát hiába fogadjuk el ezt a költségvetést, önök hiába fogják ezt áttolni az Országgyűlésben, bármelyik pillanatban hozzányúlhatnak, és lényegében a mostani számok talán irányadónak tekinthetőek, de isten tudja, meddig. Teljesen kiüresítették ezzel a lépéssel az Országgyűlés jogköreit a költségvetés megalkotására vonatkozóan, és természetesen ismét úgy tárgyalunk a 2019. évi költségvetésről, hogy még a 2017-es számokat sem látjuk.

Azt kell mondjam, hogy mind a honvédelmi, mind pedig a belügyi tárca fejezetét tekintve a 2019.

évi költségvetés megint csak az egy helyben toporgás költségvetése lesz.

Hadd kezdjem azzal, hogy köszönetet mondok mind a Magyar Honvédség állományának, mind pedig a rendvédelmi szervek állományának, hogy ilyen kitartóan, tisztességgel és elhivatottsággal végzik a munkájukat, hiszen ez az, amely nélkül érdemben ezek a szervek, illetve a Magyar Honvédség sem lenne működőképes, hiszen sajnos a kormányzat döntései nem abba az irányba mutatnak, hogy ezeket a szervezeteket érdemben fejlesszék, és hogy az állomány helyzetét érdemben javítsák. Úgyhogy óriási köszönet illeti az állományt.

Pár szót mondanék arról, hogy a Magyar Honvédség esetében mi jellemezte az elmúlt éveket. 2010-től 250 milliárd forintot vontak el a Magyar Honvédségtől, ami azt jelenti, hogy egy akkori teljes éves költségvetést négy év alatt elvonták. A létszámhiány körülbelül 8000 főre duzzadt az elmúlt években, és nagy része a létszámhiánynak a végrehajtó állományban jelentkezik, ami óriási problémát jelent.

Emellett számos képességvesztésről lehet sajnos beszámolni, ami azt jelenti, hogy például a harcihelikopter-képesség megszűnt az előző országgyűlési ciklusban a kormány felelőtlensége miatt, hiszen pontosan lehetett tudni, hogy ezeknek a gépeknek az üzemideje mikor fog lejárni. Lám-lám, most gondolkodik azon utólag a kormányzat, hogy lehet, hogy mégis szükség lenne erre a képességre, és akkor megpróbálják ezeket a helikoptereket nagyjavítani, ilyenformán működőképessé tenni.

Csak sajnos azt elfelejtik, hogy miután megtörténik egy képességvesztés, utána egy adott képességet visszaállítani, helyreállítani, az állományt felkészíteni, kiképezni, a karbantartó körülményeket megteremteni, egyáltalán a fenntartást, a gépeket nagyjavítani mindig sokkal-sokkal többbe kerül, mintha ezt a képességet fenntartották volna. Sajnos ez a hajó element, éppen most próbálják toldozgatni-foldozgatni például ezt a képességet.

Mi látszik komplexen a 2019. évi költségvetéstervezetből? Azt a 0,1 százalékos GDP-emelkedést tudja produkálni ez a költségvetés, amit önök a 2016-os kormányzathatározatban előre meghatároztak. Viszont szeretném mindenkinek felhívni a figyelmét, hogy 2024-re ezzel az ütemezéssel nem tudja elérni a GDP 2 százalékát a védelmi költségvetés, és a legnagyobb jóindulattal is maximálisan 1,7 százalékot tudnak így produkálni. Úgyhogy ez nem lesz megfelelő növekedési ütem.

A valódi katonai-képesség-fejlesztések helyett azt látjuk, hogy civil gépeket szereznek be. Sikerült vásárolni katonai szállítógépek helyett civil utasszállító gépeket, és emellett rendszerbe állítani megint csak 300 Suzuki - teljesen civil - gépjárművet. Itt is szeretném leszögezni, nem arról van szó, hogy ne lenne szükség a régi, elavult személygépjárművek cseréjére. Csak amikor szűkösek a honvédelmi források, akkor, amikor a Magyar Honvédség eszközeinek az amortizációja eléri a 30 százalékot, tehát ilyen hihetetlenül

gyors ütemű az amortizáció, és amikor arról beszélünk, hogy bizonyos haditechnikai eszközök akár 45-50 éve szolgálnak a Magyar Honvédségben, akkor nem vagyok benne biztos, hogy a személygépjárművek lennének az elsődlegesek.

Ehhez képest ezeket a civil eszközöket is úgy szerzi be a kormányzat, ami, azt gondolom, szintén elfogadhatatlan, hogy ezt teljes titokban teszi. Úgy tesz, mintha ezek nemzetbiztonsági szempontból titkolnivaló és védendő beszerzések lennének. Azért nem gondolom, hogy például civil utasszállító gép bármilyen szempontból is katonai beszerzésnek minősülhet. Ez megint arról szól, hogy elrejtsek az adófizetők elől, hogy pontosan mennyibe kerülnek ezek a beszerzések. A mai napig nem voltak hajlandóak elárulni például, hogy a két Airbus gépet pontosan mennyiért vásárolta meg a Magyar Honvédség.

A választások előtt mindössze pár nappal 650 milliárd forintos közbeszerzés alóli mentesítésről döntöttek a fideszes képviselők a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, és a mai napig nincs válasz arra, hogy ebből már hány szerződést kötöttek meg és milyen összegben. Ahogy látom, erre a mai napon sem fogok választ kapni, hiszen senki nincs jelen sajnos a honvédelmi tárcától. De továbbra is fenntartjuk ezeket a kérdéseinket.

Az látszik, hogy az illetményeket némiképp emelni fogják, hiszen a honvédelmi illetményalap emelkedik, ezt természetesen el kell ismerni. Mi továbbra is kitartunk viszont amellett, hogy a köztisztviselői illetményalapot, ami 38 650 forint, 60 ezer forintra kell emelni, és ilyenformán a honvédelmi illetményalapot is, ami egy picit több, mint 43 ezer forint, ezzel ezt is 60 ezer forintra lenne szükséges emelni.

Egyébként az állomány megbecsülése pedig nem csak pénzkérdés. Ez egy nagyon fontos része, anyagiilag meg kell becsülni az ő munkájukat, és versenyképes illetményekre van szükség, ebben azért még nagyon sok tennivaló van, de a munkakörülményeket is érdemben javítani kell.

Látszik, hogy az önkéntes tartalékos rendszerre megint nagyon sok forrást szán a kormányzat, és egyébként új egyenruhával és eszközökkel szerelik fel őket. Igen ám, de közben van egy professzionális haderő, ahol a hivatásos állomány és a közalkalmazotti állomány is szenved attól, hogy nincs megfelelő felszerelés, nincs megfelelő ruházat, az ő helyzetük semmit nem javul, a csekk-könyvekben még mindig bent áll a pénz, a ruházati boltokban még mindig nem lehet bakancsot kapni, nem lehet gyakorlót kapni és semmilyen más felszerelést, hiszen arra nem szánnak forrást, hogy feltöltsék ezeket a boltokat. Ehhez képest úgy néz ki, hogy az önkéntes tartalékosoknak pedig beszerzik ezeket az új egyenruhákat. Azt gondolom, hogy ez így óriási pazarlás. Érdemben a képességei nem növekednek a Magyar Honvédségnek. Itt első sorban a professzionális haderő fejlesztésére lenne szükség, és természetesen szükség van egy önkéntes tartalékos rendszerre, ám nem egy 20 ezer fős, felduzzasztott, egyébként semmilyen érdemi képességgel

nem rendelkező tartalékosrendszerre, hanem egy 5-6 ezer fős, egyébként jól kiképzett, felszerelt és motívált állománnyal rendelkező önkéntes tartalékos rendszerre.

A Zrínyi 2026 az a kifejezés, szóösszetétel, címke, amely feltűnik ebben a költségvetésben, nagyjából, ahogy néztem, úgy oldalanként 4-5 alkalommal is, hiszen bármikor, hogyha csak plusz 1 forintot valahová hozzárendeltek a honvédelmi tárca költségvetéséhez, akkor oda van írva, hogy az a Zrínyi 2026 program miatt van és annak a megvalósítására. Hát, itt tisztázuk, hogy ez a program nem létezik. Amit sikerült az elmúlt években produkálni, azt egyébként hadd mutassam meg. Nem tudom, hogy megbüntettek-e érte, hiszen ez a kormányzat saját kiadványa. Egy ilyen kis színes füzetet sikerült összerakni mint Zrínyi 2026-program. *(Felmutatja.)*

Azért azt szeretném jelezni, hogy egy haderőfejlesztési terv nem így néz ki. Kellene legyen egy olyan haderőfejlesztési terv, amely pontosan részletezi azt, hogy melyik alakulatnak milyen fejlesztési forrásai vannak, milyen ütemezéssel, milyen eszközöket fog beszerezni, mi a cél, zászlóaljszinttől fölfelé haladva fokozatosan hogyan néz ki a fejlesztések ütemezése. Tehát nem egy kis füzetke egy haderőfejlesztési terv. Sajnos egyébként e mögött azon túl, hogy kommunikációs lözöngöket tartalmaz, semmilyen érdemi, kidolgozott terv nincs. Ez egy címke, amit mindenre rá tudnak aggatni.

És persze, mindent fejleszteni kell, igen, sajnos a Magyar Honvédség olyan állapotban van, és ebben az elmúlt nyolc évnek hatalmas felelőssége van, hogy igen, mára mindent fejleszteni kell. Csak sajnos ettől még nem fog megoldódni a probléma.

Őnök az elmúlt nyolc évben azt is megoldották, hogy az Országgyűlés ne dönthesse a honvédség fejlesztési irányáról, hiszen hatályon kívül helyezték azokat a határozatokat, amelyek erről rendelkeztek.

(17.10)

Pillantsunk bele még egy pillanatra, hogy mik a prioritásai a honvédelmi költségvetésnek, és hogy mi az, ami fontos, úgy tűnik, a honvédelmi vezetésnek.

Úgy néz ki, hogy a katonai bürokráciára alapoznak. Egészen elképesztőnek tartom, hogy a vezérkar plusz 28 milliárd forintot kap 2019-re dologi kiadásokra. Nincsen részletezve, hogy ez pontosan mire fog elmenni, miközben az alakulatoknál, amelyek végrehajtják a feladatokat, az Összhaderőnemi Parancsnokságnál ugyanezek a dologi kiadások mindössze 1,6 milliárd forinttal emelkednek, működésre ennyivel kapnak többet az alakulatok.

Tehát ebből látszik, hogy itt nem a katonákra fog menni a pénz, nem a feladatok végrehajtásának a javítására, a felszerelés modernizációjára, hanem a vízfejnek a növelésére a Honvéd Vezérkar fog bődületes forrásokat kapni. Nagyon kíváncsi leszek, hogy ezt a pénzt ők egyébként mire akarják költeni. Egyébként,

őszintén szólva, nem lep meg a dolog, hiszen a mostani honvédelmi miniszter is a vezérkarból jön, tehát nyilvánvalóan ezt részesíti előnyben, de azt gondolom, hogy egy kicsit túllóttak a célon. Tehát sokkal inkább a csapatoknál kellene a működési kiadásokat növelni.

Amilyen fejlesztéseket meghatároznak: a légvédelmi páncélelhárító képesség fejlesztése, a gépjárműbeszerzési program folytatása - itt felhívnam a figyelmet, ez egy 2003-ban indult program -, a merevszárnyú és helikopteres képesség további fejlesztése. Ezek mind-mind korábban indult programok. Nagyon remélem, hogy például a helikopter-képesség fejlesztése nem úgy fog a jövőben kinézni, ahogy mondjuk, a Mi-17-esekkel sikerült ezt elkövetni, ahol a helikoptereknek egyébként „csak” az önvédelmi képességét nem sikerült életre hívni és létrehozni, tehát lényegében harci körülmények között használhatatlan szállítóhelikoptereket sikerült produkálni, egyébként elég sok pénzért, úgyhogy nem így kell kinéznie a modernizációnak.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mit kellene tenni ahhoz, hogy végre rugalmas, XXI. századi kihívásokra reflektálni tudó, felkészült és a katonáink kiváló tudását hasznosítani tudó honvédségünk legyen? Magasabb mértékben kell emelni a költségvetést, 0,2 százalékkal, erre többször is adtunk be határozati javaslatot, így már 2022-re el lehet érni a 2 százalékot. Átgondolt fejlesztések kellene, megfelelő koncepció alapján. Ki kell dolgozni egy új típusú kordedvezményes nyugdíjrendszert, és fel kell tölteni a honvédségnek a létszámát. Ennek egyébként az is része, hogy jogbiztonságot kell teremteni az állomány számára, nem kéthavonta módosítgatni a szolgálati törvényeket, nem az egyre romló helyzethez alakítani a jogszabályokat, úgy, hogy egyébként most már az év 365 napján túlmunkára és túlszolgálatra kötelezhetőek a katonák, hanem érdemi biztonságot teremteni számukra, perspektívát adni, amivel, hogyha föl lehet tölteni az állományt, akkor igenis ezeket a rendkívüli túlmunkákat és túlszolgálatokat is csökkenteni lehet.

Azt kell mondanom, hogy nem más a helyzet a Belügyminisztériumnál sem, hiszen ott is látszik, hogy az életpálya nem működik, nagyon túlterhelt az állomány. A rendőrség állománya például évente tízmillió túlórát lát el, és egyébként a büntetés-végrehajtásnál ez még rosszabb, mert körülbelül nyolcezer főre jut ugyanennyi túlóra.

Látszik az is, hogy tízmilliárdokat költöttek bőrtönéptésre, amely végül nem valósult meg, nagyon sok embert kiképeztek, ami szintén rengeteg pénzbe került, és most ott áll egyébként teljesen üresen minden, és nem lett ebből az egészből semmi. Egyértelműen csökkenteni kell a fluktuációt, új közalkalmazotti bértáblára van szükség, az illetmények megemelésére és a hatékonyság növelésére.

A rendvédelmi szervek jelen pillanatban nem képesek megfelelően ellátni például a biztonsági ellenőrzési feladatokat. Óriási a probléma, sorolhatnám hosszasan, hogy a letelepedési kötvényeknél például hogyan engedtek be bűnözőket az országba, és a hatóságok ezt vagy nem vették észre, vagy tudatosan szemet hunytak. Rengeteg tennivaló lesz, ezt a költségvetés nem oldja meg.

Nem fogjuk tudni támogatni ilyen formában a '19-es költségvetést, módosító javaslatokat pedig természetesen be fogunk adni. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Annyira kedves dolog hallgatni itt az előre megírt hozzászólásokban a különböző győzelmi jelentéseket is, de volt itt most egy ilyen oktatási blokk. Hadd mondjak önöknek egy fontos dolgot, van még pár hetük, hogy ezzel tudnának akkor foglalkozni.

Van itt Magyarországon egy találmány, amit már önök vezettek be, úgy hívják, hogy tao. Én most nem akarok azzal foglalkozni, hogy ennek a környékén milyen egyéb anomáliák lehetnek. Hogyha ilyen sok és hasznos gondolat fogalmazódik meg önökben az oktatás fejlesztésével kapcsolatban, mi lenne akkor, hogyha kezdeményeznék a saját kormányuknál azt a nagyon egyszerű dolgot, hogy ezt a taopénzt, ami, azt mondjuk, itt van, rendelkezésre áll, azt ne csak kizárólag látványsportokban, ne csak kizárólag abban a keretben lehessen felhasználni, hanem használhassák fel az általános iskolák, mondjuk, például arra, hogy a kötelező testneveléshez szükséges infrastrukturális feltételeket is biztosítani lehessen?

Tehát mondjuk ki azt, hogy ezeknek a taopénzeknek a begyűjtése helyes. Még egyszer mondom, nem akarok belemenni abba, hogy mennyire koncentráldik, mondjuk, egy városban vagy egy településen ez Magyarországon, meg hogyan, miképpen használódik fel. De akkor legyen ebben egy politikai szándék és akarat, hogy ha önök ennyire támogatják az alapfokú oktatásnak ezt a részét, hogy az alapfokú oktatás területén lehessen ezt a pénzt felhasználni sportpályák fejlesztésére, tornaterem-felújításra, adott esetben ennél módosabb helyeken, településeken akár, mondjuk, például uszodafejlesztésre.

Szóval, ebben a blokkban, ha jól látom, sok ilyen oktatási hozzászólás volt, ezzel szeretnék önöknek segíteni a következő napok módosító indítványainak a benyújtásához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki kétperces időkeretben felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Most folytatjuk az előre bejelentett hozzászólásokkal. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Mezőgazdasági bizottság tagjaként a költségvetési vitában annak az ágazatnak az érdekeit szeretném képviselni, amelynek köszönhetően Magyarországot Európa éléskamrájának tekinthetjük. Pontosabban annak tekinthetnénk, mert a mezőgazdaság művelői azt fogalmazták meg 2010 előtt, hogy az agráriumnak két ellensége van: az időjárás és a balliberális kormányok. A szocialista kormányok ugyanis olyan mértékű kárt okoztak a magyar gazdálkodóknak, hogy tevékenységüknek köszönhetően évtizedekre lemaradtunk a nyugat-európai gazdákhöz képest.

Az Európai Unióhoz való csatlakozás idején, nagy lehetőségeket kihagyva, az akkori szocialista kormányok beérték annyival, hogy Bécsben is lehet cukrászdát nyitni, és továbbra is ehetünk mákos gubát. Éppen ezért nyolc éve, 2010-ben a polgári kormányunk alappillérei a következők voltak: munkahelyteremtés, adócsökkentés, a családok megélhetésének erősítése, Magyarország és a magyar emberek biztonságának erősítése, az energiaszektor állami, magyar tulajdonba vétele. Zárójelben jegyzem meg, hogy ha az SZDSZ-en vagy a szocialista kormányokon múlt volna, mára talán már az Országházat is külföldi tulajdonba privatizálták volna. Továbbá a magyar földek magyar gazdák kezében tartása, mert mindannyian tudjuk, hogy ha a szocialistákon múlt volna, a magyar termőföldek meghatározó része már külföldi, idegen tulajdonban lenne. A gazdaság fellendítése, a belső fogyasztás növelése volt az egyik legfontosabb cél.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hogyha megnézzük és összehasonlítjuk a kormány 2010-es, valamint 2018-as alappilléreit, megállapíthatjuk, hogy a most meghatározott célok összhangban vannak a nyolc évvel ezelőtti célokkal. Az építkezés tudatos, az intézkedések egymásra épülnek.

Az elmúlt nyolc év kormányzása sikeresen megalapozta azokat a költségvetési célokat, amelyeket most az Országgyűlés el fog fogadni reményeink szerint. Magyarország Kormányának jelenlegi alappillérei: a teljes foglalkoztatottság, az adók csökkentése, a családtámogatások bővítése, a családok segítése, Magyarország, a magyar emberek védelmének biztosítása, stabil és folyamatosan erősödő gazdaság.

(17.20)

Az elmúlt években, tekintettel a gazdaság erejére, folyamatosan csökkentettük az alapvető élelmiszerek áfáját. Így csökkent a hal, a baromfi, a tojás, a friss tej áfája, valamint a sertéstőkehús áfája is 5 százalékra mérséklődött. Ma már elmondhatjuk ágazaton belül, hogy a zöldség-gyümölcs termelési volumenünk többéves átlagban 2,5 millió tonna. Az összes megtermelt

áru piacra elkészített értéke meghaladja az 500 milliárd forintot. A kormány megteremtette kötelező érvényű elemként a tisztességtelen piaci magatartást tiltó törvényt. Ma már a magyar termelőkkel nem lehet polcpénzt fizettetni, és a magyar termelőket maximum 30 napon belül ki kell fizetni. A Nébih szigorú és folyamatos ellenőrzése kiemelt szintre növelte a tudatos, magyar termékeket vásárlók arányát. Ez a szemlélet volt az alapja a belső fogyasztás növekedésének.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetés záloga annak, hogy az eddig megkezdett, tisztességesen elvégzett munka nem fog kárba veszni. A jövő évi költségvetés záloga annak, hogy az ország területi és éghajlati adottságait észszerűen kihasználva, az agráriumot, a zöldség-gyümölcs ágazatot megfelelő támogatásokkal ellátva további határozott lépéseket tegyünk annak érdekében, hogy Magyarország valóban Európa éléskamrája lehessen. Meggyőződésem szerint minden adottságunkat és lehetőségünket figyelembe véve az agrártárca a támogatások vonatkozásában elment a falig.

A kertészet versenyképességének növelését szolgáló kormányzati intézkedések a következő időszakban az alábbiak lesznek: piacszervezés és ágazati önszabályozás elősegítése; piaci támogatások; térszámogatások; iskolagyümölcs és -zöldség program, valamint eredetvédelem; jövedelempótló és beruházási támogatások; kockázatkezelési rendszer működtetése; kedvező hitelkonstrukciók kialakítása; munkaerőpiaci intézkedések; kutatás-fejlesztési intézményi kapacitások működtetése.

A felsorolásból szeretném kiemelni a zöldség-gyümölcs termelői szerveződéseket, a térszek támogatását, amelyre a 2019. évi költségvetésből 4 milliárd 216 millió forintot szán a kormány, valamint az Iskolagyümölcs-programot, amelynek támogatására változatlanul 2 milliárd 287 millió forint szerepel.

A nemzeti agrárkarennyhítés céljára a tervezett termelői befizetések mellé a befizetések összegével megegyezően 4,3 milliárd forintot tesz a költségvetés. Így összesen 8,6 milliárd forint fog a gazdák rendelkezésére állni.

Rendkívül fontos a termelők integrációja. Szeretném kiemelni, hogy a termelők integrációját az új kamarai rendszer minden téren segíti. A Nemzeti Agrár-gazdasági Kamara és a kormány mindent megtesz, hogy stabilizálja a mezőgazdasági termelők helyzetét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy visszakanyarodjunk a földügyekre. Végigvittük a „magyar földet a magyar gazdáknak” programot. S tisztelt képviselőtársaim, emlékezzünk, mi volt 2010 előtt: minden településen elindult egy folyamat, a szocialista-balliberális kormányok magyar földet kiárúsító programja. Több ezer hektáros területek kerültek osztrák, olasz, külföldi állampolgárok kezére.

A szocialisták a volt téveszelnököket támogatták és eltiporták a kisgazdaságokat. Emlékszünk és emlékezzünk, kedves Molnár Gyula képviselőtársam, aki

most a költségvetésnek a legfőbb kritikusa, az agrárium területén emlékezzünk, Lajtos István hajdani téveszelnök, a szocialisták egyik kegyeltje mit mondott bele a kamerába, bele az emberek szemébe: hogy nagyon nem szereti, ha a politika beleszól a gazdaságba. Majd hozzátette, nehogy már a családi gazdálkodók járjanak jól. A nagyiváni téveszelnök, majd zöldbáró, majd a falu fura ura pár ezer forintért 2500 hektárt bérelt. A bérelt föld után összesen 370 millió állami támogatást kapott, azaz napi 1 millió forintot. Ez volt ám a szocialista földmútyi, kedves képviselőtársaim! Azonban mindez neki nem volt elég, teljesen törvénytelenül a Hortobágyi Nemzeti Parktól bérelt földet alhaszonbérbe adta a helyi gazdáknak, mert kevés volt neki a napi 1 millió forint állami támogatás, munka nélkül. Lajtos István azt nyilatkozta bele a kamerába, bele az emberek szemébe, hogy ne mondja meg a politika, ne mondja meg a kormány, a földtörvény, hogy mennyi állatot kell szerződés szerint tartani. Annak idején ők azt is megengedhették maguknak, hogy más legyen a papíron, és más legyen a valós állatlétszám. Láthattuk, őket védte és ezért támadták a szocialisták a földtörvényt.

És emlékezzünk, tisztelt képviselőtársaim, a magyar gazdák ellen összefogott a szocialisták mellett a komplett ellenzék. A jobbikosok elfoglalták az elnöki pulpitust, már akkor is bizonyítva, hogy pénzért és hatalomért mindenre képesek. Az LMP akkori agrárpolitikusa, Sallai Róbert Benedek trágát borogatott az aszfaltra. Akkor ezt mi durvának értékeltük, de ma már örülünk, hogy nem verte meg a vallási felekezettől és politikától függetlenül szabályosan pályázó gazdákat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már az április 8-ai választás tanulsága, hogy az emberek megértették, hogy a magyar kormány a magyar gazdákat, a magyar embereket képviselte az elmúlt nyolc évben az ellenzékkel szemben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vidékfejlesztési támogatások a fiatal gazdák támogatásának keretén belül több mint ezermilliárd forinttal segítette a gazdák felzárkóztatását. A korszerű mezőgazdasági intenzív technológia érdekében, kérem, engedjék meg, hogy szűkebb hazámból, a Jászságból hozzak egy friss példát. A tegnapi napon a jászsági főcsatorna-hálózat felújítására, mederkotrásra 1,6 milliárd fejlesztés indult, amelynek köszönhetően az árvizes területek is termelhetővé válnak, aszály esetén pedig adva lesz az öntözés lehetősége. És szeretném hozzáfűzni: ez a program ötvenéves lemaradással indul.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akárcsak az agrárium, más ágazatok esetében is, a kertészetben is kulcsfontosságú az intenzív technológia, az öntözés lehetőségének biztosítása. Az előttünk álló időszakban a kormány célja megteremteni a hatékony mezőgazdasági öntözés feltételeit, növelni az öntözhető területek arányát. Ma mintegy 103 ezer hektáron öntözünk. Megközelítve 200 ezer hektár az a terület, ahol vízjogi engedéllyel rendelkező területeink vannak, és körülbe-

lül 400-500 ezer hektár közé tehető az az igény a magyar gazdatársadalom részéről, ahol öntözni szeretnénk. Ennek érdekében fog hamarosan elkészülni egy átfogó terv a hazai vízgazdálkodás öntözési célt szolgáló fejlesztésével kapcsolatban, amelynek segítségével elérhetjük, hogy a fentiekben megfogalmazott öntözési céljaink valóra váljanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Többször is hallhatták az elmúlt napokban, és biztos fogják is még hallani, jómagam is ezt szeretném megerősíteni, hogy a 2019. évi központi költségvetés a biztonságos növekedés költségvetése. Szeretném megerősíteni, mint minden magyar embernek, az agrárium számára sem kevésbé fontos és szerencsésebb három tényező létezik, mint a biztonság, a növekedés, vagyis a biztonságos növekedés. Ezen gondolatok jegyében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a költségvetést fogadják el. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Jakab Péter képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megjegyzem, hogy Z. Kárpát Dániel képviselő úr következett volna, de mivel nincs itt, így ön előrelépett, és öné a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Bárcsak eljönne végre az az idő, amikor arról beszélhetnénk egy költségvetés kapcsán, hogy végre ez a béremelések költségvetése. Hát, ez az idő nem most jött el. Jobban mondván a kormány szempontjából mégiscsak most jött el, az önök szempontjából ez mégiscsak a béremelések költségvetése, hiszen egészen pofátlan módon önök arra tesznek javaslatot, hogy a tisztelt miniszterek bérét 5 millió forintba emeljék fel, miközben a dolgozóktól a káféterviát is megvonják. Nagyságrendileg éves szinten átlagosan egy magyar dolgozótól 88 ezer forintot vennének el.

(17.30)

Ezt hogy gondolják? A saját fizetésüket 5 millióra megemelik, a dolgozóktól pedig 88 ezret elvesznek éves szinten? Ki kell mondani, hogy ez a költségvetés a dolgozók szempontjából bizony nem a béremelések költségvetése, hanem a megszorítások és a fideszes hazudozások költségvetése, hiszen jól láthatjuk, hogy miközben béremelésre nincs pénz, kormányzati propagandára, a fideszes hazugságok terjesztésére 50 százalékkal is több jut '19 vonatkozásában. Tehát 2019-ben még több plakátot fogunk majd kapni az arcunkba, még több plakátról olvashatjuk majd, hogy nem tudom, én, Magyarország erősödik, meg hogy majd meg fogják állítani azt, akit majd még addigra kitalálnak, csakhogy az a baj, hogy ebből az emberek nem tudnak megélni.

Ettől még az emberek pénztárcájában nem lesz több pénz, nem fogják tudni könnyebben kifizetni a számlát, a hiteleket, megvenni a gyógyszert vagy éppen az élelmiszert. A magyar embereknek nem még

több plakátra van szükségük, hanem még több jövedelemre. Önök mégsem a béreket emelik, hanem a plakátok számát.

Tisztelt Képviselőtársak! Az, hogy Magyarország erősödik, ezt nem ki kell írni nagy betűkkel, az erős Magyarországot meg kell teremteni, méghozzá egy olyan költségvetéssel, amely egész egyszerűen több pénzt hagy az emberek zsebében. Olyan költségvetésre van szükség, amely nem Európa-rekorder adókkal sújtja a dolgozókat, hanem adó- és járulékkedvezményekkel segíti őket. Olyan költségvetésre van szükség, amely az uniós forrásokat nem a Mészáros Lőrinc-féléknek adja, hanem a magyar kis- és középvállalkozásoknak. Olyan költségvetésre van szükség, amely nem a rabszolgatartó multikat, a stratégiai partnereket támogatja milliárdokkal, hanem a multik dolgozóit segíti például azzal, hogy a kormány esetleg méltóztatna újratárgyalni a stratégiai szerződéseket, elvárva a multiktól, hogy a dolgozóikat európai szintű anyagi színvonalon igenis becsüljék meg. Mi ezt várnánk el, meg egy olyan költségvetést, amely nem tesz különbséget a dolgozók között a tekintetben, hogy ki melyik országrészbe született. Mert ma az állam pontosan ezt teszi. Ma az állam súlyosan és hátrányosan megkülönbözteti a szegényebb országrészbe született dolgozókat akkor, amikor az állami cégek ugyanazért a munkáért jóval kevesebbet fizetnek egy miskolci vagy egy salgótarjáni dolgozónak, mint mondjuk, egy győrinek vagy egy veszpréminek. Mi nem tudjuk elfogadni ezt a fajta negatív diszkriminációt. Mi azt gondoljuk, hogy igenis egyenlő munkáért egyenlő bér jár. Ez a minimum, és nem a minisztereknek megszavazandó 5 milliós juttatás. Hogy a leszakadó országrészeket és a leszakadó társadalmi rétegeket fel tudjuk zárkóztatni, ahhoz pedig igen, kormányzati források átcsoportosítására van szükség, akár az én választókerületem, az én szülővárosom, Miskolc vonatkozásában is.

Tisztelt Ház! Számos módosító indítványt nyújtottam be a mai napon a költségvetéshez annak érdekében, hogy a kormányzat pluszforrásokat biztosítson Miskolcnak és azoknak a miskolciaknak, akik többszörösen is elszenvetői az önök politikájának, nem csak azért, mert jóval kevesebbet keresnek, mint az országos átlag, hiszen ez szinte ma már minden miskolcira elmondható. Azért is elszenvetői az önök politikájának nagyon sokan az én városomban, mert a lakhatásuk is veszélybe került.

Tállai elvtárs legutóbb azt mondta, hogy önök megoldották a devizahitelek problémáját. Egy frászt oldották meg! Nagyon sok miskolci család most is attól retteg, hogy miután nem tudja fizetni a hitelét, mehet majd az utcára. Ez önök szerint rendben van így? Mert szerintem nincs. A magyar kormánynak és egyébként Miskolc önkormányzatának is kutya kötelessége megvédeni a kilakoltatás előtt álló családokat, főleg most, hogy már alaptörvényi szinten küzdünk a hajléktalanság ellen.

Tisztelt Képviselőtársak! Itt a lehetőség, hogy teljesítsük a kötelességeinket! Itt az idő, hogy fellépjünk

a hajléktalanság ellen, és megvédjük a kilakoltatás előtt álló családok otthonait. Miskolcnak egyébként ebben már van némi gyakorlata. A mi városunkban az elmúlt években az úgynevezett számozott utcai cigánytelep egy részét a város elbontotta. Hogy az ott élő lakosok lakhatása megoldott legyen, ezért a fideszes többség megszavazott egy hatvan ingatlanból álló lakáskeretet, hogy a számozott utcaiakat el tudják helyezni a város különböző pontjain. Nagyon sajnálom, hogy a devizahitelesekre a miskolci önkormányzat nem gondolt, vagy jóhiszeműen járok el akkor, amikor azt mondom, hogy nyilván a költségvetésben nem volt rá pénz, hogy a devizahiteleseken is tudjon segíteni az önkormányzat, a város pedig mérlegelt, és a fideszes többség a számozott utcaiak segítésére szavazott.

Én viszont azt szeretném, ha a bajba jutott devizahiteleseken is tudna az önkormányzat segíteni. Ezért az egyik módosító indítványom arra vonatkozik, hogy a magyar kormány tegye lehetővé Miskolc számára ugyanígy egy hatvan ingatlanból álló lakáskeret kialakítását, egy kríziskeret kialakítását a bajba jutott devizahiteles családok lakhatási biztonságának megoldása érdekében. Nagyon sok olyan önkormányzati ingatlan van a város tulajdonában, amelyet csak azért nem tud az önkormányzat hasznosítani, mert egész egyszerűen nincs pénz az ingatlanok felújítására. Ehhez a felújításhoz kérek én most a központi költségvetésből pluszforrást, és ezt a forrást természetesen a kormányzati kommunikációtól, a kormánypropagandától, a fideszes hazugságok terjesztésétől szeretném elvonni. Lényegében egy kicsivel kevesebbet kell plakátolni jövőre, és akkor jut majd pénz a bajba jutott devizahiteles családok megmentésére Miskolc városában.

Arra kérem önöket, hogy ha önök is azt gondolják, hogy a magyar ember mégiscsak fontosabb, mint néhány bugyuta sorosozós és brüsszelezős plakát, akkor támogassák a módosító indítványomat, hogy ezúttal ne a plakátokon állítsuk meg Brüsszelt, hanem állítsuk meg a kilakoltatásokat a valóságban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, a kétperces felszólalás lehetőségével kíván-e valaki élni. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Pócs János képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azért bátorkodtam az előttem szóló után kétpercest nyomni, mert a Jobbik folyamatosan a fizetésekkel foglalkozik. Szeretném képviselő úrnak jelezni, hogy nézze meg, Novák Előd mit mond az önök fizetéséről. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Jaj, ne! Ne menjen már le ilyen szintre!)* Értem, hogy a fizetésekről beszélnek, csak lássuk, hogy a saját fizetésükről beszélnek! Elmondta Novák Előd, az önök képviselőtársa őszintén, hogy hogy dőzsölnek a képviselői fizetésen túli juttatásokból, azon túl, hogy

az emberektől koldulnak *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Önnek ő hiteles ember?)*, a képviselői mellé pluszfizetéseket ad a pártvezetés, azoknak, akik lojálisak a pártelnökhöz. Ezt Novák Előd mondta. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Elképesztő! Elképesztő! Novák Előd hiteles ember önnek?)*

Tisztelt Képviselőtársam! Tegyen különbséget, amikor fizetésekről beszél, hogy újra a saját fizetéséről beszél vagy a lakosságéről. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, van-e további kettőperces felszólalásra igény. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Most normál felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan térségnek vagyok az országgyűlési képviselője, amely a legtávolabb található Budapeستől, 88 kistélepülés van a választókeretemben, és a 88-ból mindössze négy picit város. Nagyon örülök annak, hogy olyan kormánya van az országnak, amely a „Modern falvak” program alapkoncepcióját elkészíti. A 2018. év végéig egy társadalmi párbeszédet követően el fog készülni ez a koncepció, és 2019-től elkezdjük majd végrehajtani a vidék legnagyobb fejlesztési programját. Ez kiemelten fontos a falvak, a kisvárosok tudatos stratégiai fejlesztése érdekében.

Az a célunk, hogy a magyar falvakban is emelkedjen a foglalkoztatás, javuljon a közlekedés, valamint emelkedjen az oktatási, egészségügyi, kulturális és szabadidős sportlehetőségek színvonala, élhetőbbek és vonzóbbak legyenek a magyar falvaink, és javuljon a népességmegtartó erejük, szélesedjenek a fiatalok és a gyermeket vállalók lehetőségei. Persze lehet erre azt mondani, hogy ez '19, és közben a 2019-es költségvetés kapcsán az ellenzéket hallgatva már az előző jobbikos felszólaló úr nagyon gyorsan elhagyta a termet, neki szeretném üzeni, hogy Miskolcon is elindult a „Modern városok” program.

A megyei jogú városokban 3500 milliárdos fejlesztést indított el a kormány, 200 helyi projekt háromnegyede már tervezési, kivitelezési szakban van. Tehát mielőtt módosító indítványokat adna be - bár megteheti, hiszen az ellenzéknek ez a dolga -, arra hívnám fel a szóvivő úr figyelmét, hogy először tájékozódjon.

Sokat mondjuk mi, akik itt vagyunk ezen az oldalon, hogy az ellenzéknek egy nagyon nagy hiányossága az, hogy nincs önkormányzati múltja. Önök között most már van települési polgármester, de higgyék el, hogy mi, akik a patkónak ezen az oldalán ülünk, akár lent, az államtitkárok között is, akár itt fent, a felszólalók között is, többen vagyunk, voltunk települési vezetők, tehát pontosan és hitelesen tudjuk és ismerjük, hogy az embereknek milyen gondjai, milyen problémái vannak.

(17.40)

Tényleg visszaemlékszem én is arra, amit Pócs képviselő úr mondott, ahogy a most már nem tudom, hogy hol lévő volt jobbikos képviselő álláshalmozó politikusbűnözőnek nevezett bennünket, hiszen egyszerre voltunk polgármesterek és egyszerre voltunk parlamenti képviselők, és meghirdette nagy dérral a politikusbűnözők elleni harcot, aztán tényleg érdekes volt olvasni Novák Előd kommentárját, amikor arról ír (*Dr. Varga-Damm Andrea: Ez a hiteles ember?*), hogy pártalapítványok micsoda pluszforrásokat fizetnek ki az egyébként végtelenül tisztességes jobbikos képviselőknek. Tehát először az ember mindig nézzen a tükörbe, és utána kezdjen el kritizálni.

A választásoknak már vége, tisztelt Jakab úr, bár nincs bent. 2018. április 18-án vége lett, tehát úgy gondolom, hogy felesleges neki állandóan a hülyeségeket szajkózni. Ő miskolci lakos, én pedig az ország legkeletibb részén lakó ember vagyok, és pontosan ismerem azt, hogy hogyan élnek az emberek nehezen. De higgyék el, hogy a mi vidékünkön, és gondolom, Miskolcon is, ugyanúgy jelentkezett a minimálbér-emelés és a garantált bérminimum emelése, ami azért komoly terhet is rótt a települési önkormányzatokra, és nagyon örülök annak, hogy az önkormányzati fejezetben az ennek a kiegészítésére szolgáló plusztámogatást a 2019-es költségvetési törvényjavaslat is tartalmazza.

Számunkra nagyon fontosak az önkormányzatok, mivel 88 település van a térségemben, magam önkormányzati vezető voltam, ezért engedjek meg, hogy egy kicsit bővebben az önkormányzati költségvetési részről hadd beszéljek. Mi még visszaemlékszünk arra az időre települési vezetőként, hogy mekkora segítséget jelentett nekünk a Fidesz konszolidációja, ahol a magyarországi falvak és a magyarországi városok a korábban maguk előtt görgetett hitelekhez kaptak állami segítséget, és egyfajta tiszta lappal tudtak indulni azok a kistélepülések is, akik korábban ezt nem hitték el, hogy valamikor is ezeket az adósságokat rendezni tudják. Nagyon fontos az is az átláthatóság érdekében, hogy 2013-ban a feladatalapú támogatási rendszert alakítottuk ki, és a 2019-es költségvetésben is a feladatalapú támogatás elvei jelennek meg.

Az önkormányzatok finanszírozásában a korábbi évekhez hasonlóan is érvényesülnek az általános alapelvek. Ez egy önkormányzat vonatkozásában a családok támogatása, a foglalkoztatás tovább növelése, valamint a szülők munkába állásának segítése. És nagyon fontos a gyermekétkeztetés is, hiszen kaptunk hideget-meleget az előző ciklusban, de higgyék el, hogy akár egy kis faluban, akár egy kisebb városban éppen a Fidesz segítségének köszönhetően nincs most már olyan gyerek iskolaidőszakban, aki éhezik. Tehát ez egy nagyon fontos támogatási forma volt. Valamint ebből a költségvetésből kiderül és a korábbi TOP-os pályázati kiírásokból is, hogy számunkra nagyon fontos, éppen azért, hogy a szülők minél hama-

rabb munkába tudjanak állni, hogy a kisgyermekellátó rendszert folyamatosan fejlesztjük. Egy bölcsőde-építési program indult el, és vélhetően nagyon sok település fog élni a pályázati lehetőségekkel. Míg korábban, ha visszaemlékszünk rá, egy bölcsőde maximum csak egy járási központban volt elképzelhető.

A helyi önkormányzatok 2019-ben hitelforrások nélkül várhatóan 2754 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, amelyhez a központi költségvetés a IX. fejezetben, a helyi önkormányzatokról szóló támogatási fejezetben 737,3 milliárd forint támogatást fog adni és biztosítani.

A másik nagyon fontos terület egy település, egy kis falu, egy kisváros életében a köznevelés, és nagyon örülünk annak, hogy a feladatfinanszírozásból adódóan úgy érzik a települési vezetők, az óvodát működtető kistélepülési polgármesterek is, hogy állami segítséggel nyugodtan tudják működtetni a még náluk lévő intézményeket, hiszen közülünk sokan visszaemlékszünk arra, amikor a szocialista éra alatt azon kellett egy települési vezetőnek gondolkodnia, hogy egyáltalán a béreket az óvodában vagy az iskolában milyen úton-módon fogja fizetésekor előteremteni.

Az óvodaműködtetés költségeinek ellentételezésére szolgáló támogatás fajlagos összege jelentősen, 81 700 forintról 97 400 forintra növekedett, természetesen ez az ellátotti létszámmal kapcsolatos. Új finanszírozási elemként jelenik meg a költségvetési törvényjavaslatban a nemzetiségipótlék-támogatás, ami a nemzetiségi pótlékre jogosult pedagógusok nemzetiségi pótlékához és az ehhez kapcsolódó szociális hozzájárulási adóhoz járul hozzá.

Beszéljünk a szociális ágazatról is, hiszen mondtam, az egyik leghátrányosabb helyzetben lévő térség országgyűlési képviselője vagyok. Nagyon fontos, hogy a kormány a települési önkormányzatok szociális feladatainak ellátására milyen összegű támogatást fog biztosítani. 2019-ben a költségvetésitörvényjavaslat 34,79 milliárd forintot fog biztosítani az alacsony jövedelemtermelő képességű települések olyan szociális jellegű kiadásaihoz, amelyek finanszírozása máshonnan nem megoldható.

A legfontosabb változás, hogy az önkormányzat által ténylegesen a segélyezési feladatokra fordított kiadások figyelembevételével a támogatás felső korlátossá válik. A támogatás elsősorban a települési támogatások kifizetéséhez biztosít fedezetet, de segítséget nyújt a szociális gyermekjóléti alapszolgáltatások ellátásához, valamint a közfoglalkoztatáshoz szükséges önerő biztosításához is.

Az önkormányzatok számára nagyon fontosak a kiegészítő támogatások is. Van a Belügyminisztériumnál szokásosan az önkormányzatok rendelkezésére álló támogatási igény. Ez a 2019-es költségvetésitörvényjavaslatban 5 milliárd forintot jelent. Háromféle konstrukciót tudnak ezekből a Belügyminisztériumhoz benyújtott pályázati pénzekből a települések megvalósítani. Fordíthatják kötelező önkormányzati intézmények fejlesztésére, utánpótláspport, infra-

struktúra fejlesztésére, valamint belterületi útfelújításra. Nagyon sokan élnek ezzel a támogatási lehetőséggel az én választókerületemben. S természetesen ne feledkezzünk el az önkormányzatok rendkívüli támogatásáról sem, hiszen elég gyakran előfordul, hogy valamilyen vis maior helyzet következtében, egy hirtelen jött jégeső által önkormányzati ingatlanokban okozott kár esetén például - volt ilyen a választókerületemben -, tehát előfordul az, hogy vis maior igényt is bejelent egy önkormányzat. Örülök, hogy ebben a költségvetésben találunk erre fedezetet.

Nagyon fontos, hogy határ menti térség országgyűlési képviselőjeként és a külügyben egy picit jártas képviselőként is beszéljek a gazdaságfejlesztési programokról. Annak idején először a Vajdaságban, majd Kárpátalján indult el ez a program, majd Muravidék, Horvátország és a Felvidék után Erdély is vélhetően kapni fog majd ebből a gazdaságfejlesztési támogatásból. Határ mellett élő képviselőként pontosan tudom, hogy ez mit jelent, hiszen nekünk is fontos az, hogy a szomszédban, a határ másik oldalán a gazdálkodó ott élő magyar emberek milyen támogatási forráshoz jutnak, hiszen ez az ottani magyar közösségeket erősíti meg.

De itt beszélhetnénk a közfoglalkoztatásról, hiszen a térségemben a közfoglalkoztatásban még mindig jelentős fővel veszünk részt településekre lebontva. Örülök annak, hogy 180 milliárd forintot tervezünk a 2019-es költségvetésben a közmunkaprogramokra.

Végül engedjék meg, éppen az Európa Tanács soros üléséről érkeztem Strasbourgból, és azért mi ott, akik ebben a rendszerben is képviseljük a magyar emberek, a magyar választópolgáraink érdekeit, nem kell bagatellizálni, képviselő úr.

(17.50)

Tehát lehet itt komolytalan plakátokról beszélni, de hogyha ön ott lenne - vannak önnek kollégái, akik ott vannak -, akkor pontosan látná, hogy mit akar az Európai Unió Magyarországgal szemben. És ha már költségvetésről beszélünk, akkor beszéljünk arról is, hogy bizonyos forráselvonásokat tervez Brüsszel, és természetesen Soros György javaslatára. *(Bana Tibor: Korrupció miatt! Korrump a kormány!)* De hogyha nekem nem hisz, nem hisznek a képviselőtársaim, akkor felhívom az önök figyelmét, hogy érdemes megnézni manapság - önök fiatalabbak - a technika segítségével a parlamenti üléseket, az Európa Tanácsban is utólag meg lehet nézni. Felhívom az önök figyelmét az ott helyet foglaló két angol úriemberre: az egyik egy báró, a másik egy lord, az egyik szocialista egyébként, a másik a konzervatív frakciónak a tagja, aki pontosan elmondta, hogy mit kell tudni Soros Györgyről. Az angolok pontosan tudják azt, hogyan döntötte be a fontot annak idején.

Tehát lehet ezt itt kormánypropagandának nevezni, lehet ezt itt pénzherdálásnak nevezni, higgye el, hogy az olyan térségben élő emberek, mint az én

térségem, olyan térség egyéni megválasztott képviselője, ami sajnos önöknek csak egy sikerült ebből a választókerületből - hála istennek -, mi pontosan tudjuk azt, hogy az emberek mit akarnak tőlünk. Az emberek azt akarják, hogy védjük meg őket itt, Magyarországon, és ne engedjünk azoknak a törekvéseknek, amelyek felpuhítják, fellazítják.

És ha már költségvetésről beszélünk, az emberek ezt egész egyszerűen lefordítják: azért akarják, hogy megállítsuk Soros törekvését Magyarországon, mert pontosan látják, hogy akár a TOP-os fejlesztési forrásokból megpályázott pályázatok megvalósítására, akár a családtámogatásra nem biztos, hogy annyi pénz, sőt egyesek úgy is megfogalmazzák, hogy talán semmi lehetőség nem áll készen.

Tehát én javasolom, tisztelt Jakab úr - az első stílusa, az első felszólalása egyébként sikeresen hiteltelenné tette önt -, hogy egy kicsit mélyedjen el ne csak a miskolci, ön által vélt valóságban, hanem kísérelje meg járni az országot. És ha járná az országot akár a volt jobbikosok között, akkor megtudná azt, hogy például tegnapelőtt Tuzsér jobbikos polgármestere bejelentette, hogy elege volt, a megyei közgyűlés jobbikos frakciójából ma lépett ki, mert azt mondta, hogy komolytalan az a párt, amely mást beszél és mást csinál. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Mint a Fidesz!)* Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Bana Tibor: Köszönjük, ez zseniális volt!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e élni valaki most a kétperces felszólalás lehetőségével. Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen. Nem akartam szólni, de megdöbbenett az ön vehemenciája. Nem a Jobbikot fogom védeni, ne ijedjen meg, semmiképpen sem *(Cseresnyés Péter: Dehogyanem!)*, ezt majd nyilván megteszik ők saját maguk.

Ne haragudjon, ha azt mondom önnek, de az a felfogás, amit ön az önkormányzatokkal kapcsolatban megfogalmazott, az szerintem egyáltalán nem arról szól, amiért az önkormányzati rendszert létrehozták. Amit ön itt elmondott, minden egyes szóhasználata a tanácsrendszernek egy fényesre csiszolt változatát fogalmazta meg, ami arról szól, hogy köszönjük és hálásak vagyunk a bölcs kormánynak, hogy a mi pénzünket, amit egyébként összeszed, azt valamilyen módon úgy osztja vissza, ami bizonyos pillanatokban úgy tűnik, hogy elfogadható.

Nem volt itt, amikor én a nagy hozzászólásomat, a hosszabbat mondtam, akkor kifejezetten erről beszéltem, hogy önök pont azt a lényegét veszik el ennek az önkormányzatiságnak, hogy a helyben lévő emberek dönthessenek arról, hogy mit gondolnak az óvodáról, a bölcsődéről, az iskoláról, és ahol pedig segíteni kell, ott arra vannak olyan rendszerek, struktúrák, amin keresztül ezt a segítséget megteszik.

Tehát még egyszer mondom, az egy nagyon téves gondolkodásmód és felfogás - és azt szeretném önöknek mondani, hogy nyilván lehet ilyen lendülettel hinni abban, amit önök mondanak, és nagy tisztelettel hallgatom azt, amit ön mondott, és persze szíve joga, arra vigyázzanak, hogy ne szégyelljék magukat néhány év múlva adott esetben, hogyha a világ másfelé fog haladni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Jakab Péter képviselő úr. Megadom a szót, képviselő úr.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tilki képviselő úrtól akkor megkaptuk a választ, hogy mi a fontosabb az Orbán-kormányban: a bugyuta plakátok, a sorozós plakátok fontosabbak, mint az, hogy megvédjük a magyar emberek otthonait.

Csak szeretném öntől megkérdezni, ha olyan jól értesült: Soros György mondta önöknek, hogy ki kell fosztani az országot? Soros György mondta önöknek, hogy utcára kell tenni magyar embereket? Nem tudom, hogy Soros György miket mondott még a bevándorlásról; önök beengedik ezrével a migránsokat. Orbán Viktor megmondta, hogy aki délről jön, és szépen kopogtat, az jöhet. Aki szépen fizet, és jön keletről, Rogán köréne az is jöhet. Ezt Soros György mondta, vagy önmaguktól csinálják? Megvonják Magyarországtól esetlegesen az uniós forrásokat? Hát nem kellene annyit lopni! Mészáros Lőrinc 18 másodperc alatt keresi meg egy borsodi ápolónak az egyhavi bérét. Ez önök szerint normális? Normális ez így? Mert szerintem nem normális. Tehát önmagukba kellene egy kicsit nézni.

És persze, Orbán Viktor már gazdasági világváltságot vizionál. Nem feltétlenül világválság fog jönni, de magyar válság igen, és ebbe a magyar válságba önök fogják belevezetni ezt az országot a mérhetetlen korrupcióval. Ez fogja azt a válságot előidézni, amelynek eredményeként Brüsszel előbb-utóbb azt fogja mondani, hogy köszönjük szépen, ha ellopják többek között a magyar adófizetők pénzét is, akkor nem fogjuk odaadni.

Na, ez lesz az igazi válság egy olyan országban, amely nem forrásokat termel, csak forrásokat él fel. Önök ezt csinálják. Akkor lesz nagy baj, ha ezek a források elapadnak az önök korrupciós politikájának köszönhetően. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Érdekes, hogy most inkább, ha már elvi módon beszélgetünk a költségvetésről, akkor talán az igazi vitapartner - sose gondoltam volna, hogy ezt fogom mondani - éppen a szocialista képviselő úr, aki

persze volt polgármester, tehát ismeri a XI. kerületben, tehát egy nagy budapesti kerületben történő dolgokat, és higgye el, hogy van különbség, szóval megint más egy Nemesborzova 126 fős költségvetése és a XI. kerület költségvetése. Ha csak a közműszolgáltatásra gondolunk, akkor is egyetért azzal, amit én mondom. Tehát higgye el, hogy igazságtalan volt a falusi szemmel, a vidéki szemmel az, hogy egyébként megtehették a nagy önkormányzatok, hogy annyi pénzt tudtak az iskolai oktatás mellé tenni, amennyi rendelkezésükre állt. A szolidaritás ebben a költségvetésben megjelenik. A kistéleplülések polgármesterei azt mondják, hogy na, végre, érezzük azt - mert örülünk neki, Budapest a főváros, szeretünk idejárni Budapestre, de mi ott élünk vidéken -, jóleső érzés az, hogy a magyar költségvetésben a szolidaritás intézményrendszerre megjelenik.

A jobbikos képviselő úrnak mondom, hogy én értem, hogy ezeket el kell önnek mondania, de hogyha ön annyira hiteles, miért nem tudta ezt elmondani április 8-a előtt a szegény miskolci választópolgároknak - ahogy ön fogalmazott -, hiszen egy fideszes ellenfele, aki egyébként egy hölgy, nyerte meg a választást.

Tehát higgye el, lehet durrogatni frázisokat a földről meg minden hülyeségről, de az embereknek az számít, hogy valaki hiteles vagy nem hiteles. És ha demagóg lözöngöket mondogatunk, attól még nem veszik önöket komolyan a választópolgárok. Az én térségemben a jobbikos és a köztem lévő különbség - bár mindent megtett a jobbikos képviselő, az a dolga, hogy csökkentse - 16 200 szavazat volt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Jakab Péter: Nálunk 127.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy további kétperces hozzászólással kíván-e valaki élni. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván, mert nem is tud, ugyanis már az itt lévő frakciók kimerítették a felszólalás lehetőségét.

Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Mivel a többi frakció részéről már hozzászólási igény nem mutatkozik, hiszen Harangozó Tamás képviselő úr és Kunhalmi Ágnes képviselő asszony nem érkezett vissza, korábban jelzett felszólalási igényét nem tudja realizálni, így most négy jobbikos képviselőtársunk következne felszólalásra, azonban itt szeretném bejelenteni, hogy egy-egy felszólalást követően mindig lesz kétperces felszólalásra lehetőség, mivel ez egy-egy felszólalási körnek minősül.

Ander Balázs képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánypárti padosorokból ismét buzgón eljátszották Voltaire Candide-jából Pangloss mester szerepét, tehát önök szerint ez itt a lehetséges világok legjobbika. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!)*

(18.00)

Úgy van? Hát, kedves képviselőtársam, mi meg úgy látjuk, és a számok, a tények tükrében látjuk úgy és azok mondatják velünk azt, hogy ez nincs így. Ha vannak is jó kezdeményezések, akkor azt kell mondjam - és majd itt tételesen megvizsgálunk néhány dolgot -, hogy ezek tulajdonképpen csak egyfajta szépségtapaszt jelentenek azon a hatalmas nagy problémahalmazon, amit nekünk itt közösen egyébként meg kellene oldanunk.

Amiről én legfőként beszélni kívánok, az az oktatásügy és az ezzel ezer szállal összefonódó cigányintegráció ügye, és már előre rettegek attól, nehogy a kormánypárti csicskasajtó majd úgy hozza le a dolgot, hogy a jobbikos képviselő megint cigányozott a parlamentben.

Képviselőtársaim! Erről szó nincsen, viszont látunk kell azt, hogy ez a XXI. század legfontosabb nemzeti sorskérdéseinek egyike. Ezt a kérdéskört nekünk felelősségteljesen kezelniük kell. Újfént elmondom, nagyon szenzitív témáról van szó, de akkor is őszintén kell ezekről a kérdésekről beszélnünk, mert a cigány-magyar együttélés ügye, ez a kérdéskör bizony egy nemzetstratégiai ügy, amit, ha nem oldunk meg - márpedig sok a probléma -, akkor az egész ország egy szakadékba fog hullani, ugyanis a demográfiai és társadalmi trendek sok esetben nagyon-nagyon egyértelműek.

Mi azt mondjuk, hogy a felemelkedésnek három alappillére van. Ez a három alappillér: nyilvánvaló módon a legelső a szocializációs folyamatok, a második ilyen alappillér az oktatás, a harmadik pedig a munka. Csakis ezen a három dolgon keresztül lehet fölemelkedni társadalmi, osztálytársadalmi mértékben. Nyilván van egy-két Való Világ-sztár, de azt hiszem, hogy ez egy egész népcsoport vagy ország számára gyógyírt nem hozhat.

Nos, ha nincsenek meg azok a nevelési alapok, amelyek kellene ahhoz, hogy egy gyermek, egy fiatal sikeres legyen az iskolában, és ott jó eredményeket elérve szakmát szerezzen, aztán továbbtanuljon, és olyan munkát töltsön be, amivel hasznos tagja lehet a társadalomnak, akkor megette a fene az egész. Éppen ezért kezeljük a költségvetés oktatással és nevelésüggyel összefüggő tételeit egyfajta komplex rendszerként, és próbáljuk megvilágítani azt, hogy hol kellene újabb és újabb forrásokat bevonni ahhoz, hogy ezeket a problémákat, bajokat, gondokat kezelni tudjuk.

Először is ahhoz, hogy meglássuk, jó-e ez a költségvetés, nekünk diagnosztizálni kell a valóságot, azt a valóságot, amit, azt hiszem, ha kinyitjuk a szemünket, akkor mindannyian látunk, nem pedig itt a propagandaplakátokról meg nem tudom, honnét ömlő, hipotetikus és tényleg ilyen panglossi világokat fölfestő valamiket, amelyekben önök szoktak sajnos sok esetben élni. Tabumentesen kell ezekről a dolgokról beszélni, egyébként úgy, ahogy megpróbáltam keddi, napirend előtti felszólalásomban is.

Nagyon sajnálom, hogy nincs itt Rétvári államtitkár úr, ugyanis hatalmas nagy hisztit csapott, bocsánat, hogy ezt kell mondjam, de óriási hisztit csapott az ott elhangzottak miatt. Akkor volt ez a hiszti, hogy bizony a liberálisoknak is dicséretükre vált volna. Azt eddig is tudtuk, hogy a KDNP a Fidesznek egyfajta tagozata, de az, hogy a KDNP ilyen formában, mondjuk, egyfajta SZDSZ-es platform legyen, nagyon-nagyon megdöbbentett engem a keddi nap során.

Álságos volt az műfelháborodás és egy farizeus-képzőbe való volt az a műsor, amit ott államtitkár úrtól láthattunk, márpedig az ő főnöke, Orbán Viktor miniszterelnök úr mondta azt, hogy a politikailag korrekt beszédmód a szellemi elnyomás legnyilvánvalóbb eszköze. Illett volna akkor legalább államtitkár úrnak a saját főnöke ilyesféle szavait meghallani, és eszerint nem csapni ekkora patáliát amiatt, ami ott elhangzott. Szinte már olyan érzésem volt, hogy egyfajta ilyen liberális fatvát kiáltott, mint amit a szélső-liberálisok egyébként megtettek azzal a Gyenei Mártával szemben, aki jó néhány évvel ezelőtt a stratégiai gyermekvállalásról, a megélhetési gyermekvállalásról mert empirikus tapasztalatok alapján írni, és mintegy kitagadta őt a liberális értelmiség.

De ugyanezt eljátszották dr. Póczik Szilveszterrel, aki szintén integrációs problémákról beszélt. Aztán eljátszották ezt Németh György szociológus-közgazdással, és eljátszották sok esetben Forgács Istvánnal is, azzal a romaügyi szakértővel, akitől az a szentencia való, amit én idéztem, amin annyira fölháborodtak, hogy fiatalon, iskola nélkül, a nyomorba sokat szülni bizony nem kulturális jog és erény - mondta ezt egy cigány származású romaügyi szakértő, aki szerintem még önöknek is sokszor tanácsokat ad.

Tehát nagyon szépen kérem, ha ilyen dolgokról beszélünk, akkor ezt a műfelháborodást mellőzni szíveskedjenek. És akkor, mondjuk, Lakatos Attilától, a borsodi cigányvajdától, aki aztán igazán kemény dolgokat tud mondani, még nem is idéztem, pedig tényleg megtehetném. Legyen annyi elég, hogy mondjuk, akkor a tudatos gyermekvállalás gondolata nem ördögtől való, fasiszta métely, erről igenis társadalmi szinten, higgadtan beszélnünk kellene, és mi fogunk is, akkor is, ha önöknek ez nem tetszik.

Fontos, hogy ezekről a dolgokról beszéljünk, mert látni kell, hogy a cigányság körében van egy hatalmas nagy tehetetlenségi nyomaték, évszázados történelmi hátrányokat figyelhetünk meg, beszélhetünk róla, amelyek megnehezítik ennek a kérdéskörnek a kezelését. Tehát kell az államnak és kell a többségi társadalomnak is a segítsége ahhoz, hogy ezt meg tudjuk oldani. Zárójelben jegyezném meg, mondjuk, a szingapúri malájok sikeres integrációs példáját, amin jó lenne itt Magyarországon is elgondolkodni.

Aztán nagyon-nagyon károsnak tartjuk azt, ha a cigányintegráció kapcsán önök, csatlakozva a liberálisokhoz, egyfajta ideológiai csatateret csinálnak az egészből, és nem a valóságra reflektálnak. Erre lenne szükség egyébként, a valóságismeretre és az arra való

reagálásra. Szóval, amikor fölvezoltam a zord valóságot kedden, akkor ne fölháborodni tessék, hanem inkább azon gondolkodni, hogy hogyan lehetne a problémákat megoldani, és azt felfogni, hogy egy olyan latin-amerikai társadalomszerkezetet mutató társadalomban, mint amilyené tulajdonképpen a magyar társadalom vált, vastörvények predestinálják azt, hogy egy olyan helyzetben, amikor ilyen demográfiai trendek vannak, és ahol bizonyos visszahúzó szociokulturális sajátosságokat is megfigyelhetünk, az egyetlen megoldási lehetőség a fölzárkózásra az iskola, az oktatás. Csak az adhat valós megoldást.

Úgyhogy, amikor arról beszélünk, hogy milyen hihetetlenül rossz, mondjuk, egyes esetekben az úgynevezett családi háttérindex, és ez mennyire lerontja az iskolai eredményeket, és hogy ezek az iskolai eredmények nemzetközi felmérések által is mutatják, azt tájrják elének, hogy egyre rosszabbak, akkor ne engem tessék hibáztatni, hanem szembesüljenek a valósággal. Nem tudom, már azt várom egyébként, hogy esetleg majd azt is kitalálják, hogy a PISA-teszt valami Sorostól való, nem tudom, milyen dolog. Nem! Az igazságot mutatja meg. Azt, hogy 2008-ban 10 százaléka volt az általános iskoláknak olyan, ahol a hátrányos helyzetű diákok többségben voltak, ez mostanra, tehát az elmúlt kétciklusnyi idő alatt 15 százalékra nőtt, és akkor megint csak ne engem tessék hibáztatni, hanem, mondjuk, Papp Z. Attila tanulmányait tessék előkeresni, aki megvilágítja azt, hogy ez milyen folyamatokkal jár még együtt az oktatás tekintetében. Arra tessék akkor válaszolni, hogy a 15-19 éves fiataloknak 2010-ben csak a 6 százaléka nem dolgozott, nem volt iskolában és nem keresett munkát, és mostanra bizony ez az arány megduplázódott. Amikor én ezekről beszélek, akkor ne azt tessék mondani, hogy a jobbikos képviselő cigányozott, hanem ezeket a problémákat tessék megoldani. Nagyon szépen köszönöm így előre is.

Nos, a társadalmi mobilitás Magyarországon bedugult. Az iskola, ki kell mondjuk, nem kompenzálja azokat a hátrányokat, mint egy normálisabb társadalomban egyébként feladata lenne, hanem tulajdonképpen még inkább konzerválja. Azt látjuk sok esetben, hogy a fiatalok iskolaelhagyók aránya nő Magyarországon belül, képzetlenül kerülnek ki a munkaerőpiacra ezek a fiatalok, és a területi különbségek is óriási mértékben nőnek. És amikor én azt mondom, hogy egész térségek gettósodnak el, akkor ne műfölháborodást csinálva rettegjenek emiatt, hanem, mondjuk, nézzék meg Péntes Jánosnak, a debreceni egyetem kutatócsoportja vezetőjének a felméréseit, vizsgálatait, amelyek pontosan ezt mondják ki, hogy a társadalmi, etnikai, kulturális marginalizáció bizony együtt jár sok esetben a földrajzi és területi leszakadással.

És nem véletlen az, hogy a World Economic Forum még azt jelezte, hogy a 2000-es évek elején a versenyképességi ranglistákon Magyarország a 29. helyet foglalta el, mostanra tulajdonképpen a 60. helyre csúsztunk.

(18.10)

Ezzel csak úgy lehetne egyébként előrejutnunk, ha a világgazdaság hierarchikus piramisában mi úgy tudnánk valahogy bekapcsolódni, hogy egyre nagyobb hozzáadott értékű termékekkel jelentkezzünk a piacon. Ehhez viszont jól képzett fiatalok, jól képzett társadalom kell.

Nos, mennyit fordítanak akkor önök ezeknek a gondoknak, problémáknak a megoldására? Azt látjuk, hogy 15 milliárd forinttal kap többet az oktatásügy '19-ben. Ez nagyjából 2 százalékos növekmény, amit az infláció, úgy, ahogy van, el fog vinni. És hogy akkor most egy kicsit úgy demagóg legyek: az önök nagy barátja, Mészáros úr, illetve az ő családi portfóliójának értéke a tavalyi esztendőben 180 milliárd forinttal nőtt. Osszuk el 12-vel, az azt jelenti, hogy havonta 15 milliárd forint volt az, amivel ők gazdagabbak lettek. Ezt a 15 milliárdot, ezt a havi növekményt adják oda most önök a magyar oktatásügynek, egy egész évre vonatkoztatva! Akkor miről beszélünk itt, amikor Vinnai képviselőtársam azt mondja, hogy a kormányzat figyel az oktatásügyre? Ennyire? Hát ne vicceljünk már! Hát kit néznek, tisztelt képviselőtársaim, ennyire vaknak, bolondnak?! Ez semmi! Ha ezeket a problémákat önök tényleg elhiszik, hogy ezek valós problémák, és nem öncélúan akar itt az ember cigányozni, meg mit tudom én, micsodát találnak ki, hanem csak azért, mert féltjük ezt az országot, akkor be kell látni, hogy ez a pluszforrás, amit önök az oktatásügyre szánnak, ez végtelenül kevés.

És ha megnézzük azt, hogy milyen módosító indítványokat fűztünk ehhez a költségvetéshez, akkor látni kell - most kapaszkodjanak meg! -, hogy a gonosz Jobbik, a rasszista meg fajgyűlölő, meg nem tudom, minek kikiáltott Jobbik bizony odafigyel a „Biztos kezdet” gyermekházakra is, mert hisszük, és valljuk, hogy a korai fejlesztés a legfontosabb dolog ebben a tekintetben. Megdupláznánk az arra szánt forrásokat. Mert, tisztelt képviselőtársaim, Magyarországon a gyermekszegénységnek az aránya az összeurópai összevetésben is óriási, egyharmados. És ha megnézzük azt, hogy melyik korcsoportra lett kitalálva, hogy így fogalmazzak, a „Biztos kezdet” gyerekházak programja, akkor az újszülöttektől az ötéves korig terjedő korosztályról beszélünk, ahol legalább 450 ezer gyermek van, és ha elhiszük azt, hogy Magyarországon egyharmados a gyermekszegénység, akkor 150 ezer olyan gyermekről beszélünk, akikre sokkal fokozottabban oda kellene figyelni egyébként származásra való tekintet nélkül. Tehát, ha mi azt mondjuk, hogy ezt a 2 milliárd forintos forrást meg kellene duplázni, akkor szerintem igazunk van. És az itt befektetett pénz a későbbiekben, a jövőben kamatostul fog megtérülni.

Aztán beszélünk kell a bentlakásos iskoláknak a kérdéséről is. Ehhez kapcsolódóan is bizony benyújtottunk módosító indítványt. Igen, sokan rángógörccsöt kapnak, amikor azt hallják, hogy bentlakásos iskola. Svájcban is van ilyen. Vagy a Bishop Cotton

School Indiában, méregdrága magániskoláról van szó egyébként. Tehát így is el lehet képzelni. De mondjuk, akkor a Dévai Szent Ferenc Alapítvány, Bőjte Csabának az iskolahálózata is egyfajta bentlakásos iskola-modellt valósít meg. De a Gandhi Gimnázium Pécsen szintén egyfajta ilyen bentlakásos iskola. És van, amikor sokkal rosszabb a helyzet, amikor antiszociális gyerekeket kell odavinni, vagy éppen a családjukból kimenteni, hogy így fogalmazzak. Ilyen például a kaposvári speciális Zita gyermekotthon, csak az ottani dolgozók szerint nagyon későn kerülnek oda a fiatalok, olyan életkorban, amikor már nem lehet velük tulajdonképpen mit kezdeni. Tehát ezekre a kérdésekre, ilyen területre is több forrást szánna a Jobbik. Nagyon kérem, hogy ha önök nem művi felháborodást gerjesztve mondják azt, hogy milyen rettenetes dolgokról beszél itt a Jobbik, hanem elfogadják a magyar valóságot, akkor fogadják el ezeket a módosító indítványokat is.

És igen, szeretnénk megemelni a középiskolás diákok ösztöndíjainak összegét. Ugyanis becsülni kell azokat a pedagógiai értelemben reziliens diákoknak az erőfeszítéseit, akik a halmozottan hátrányos helyzet ellenére is hajlandóak tanulni, erőfeszítést tenni azért, hogy hasznos tagjai legyenek ennek a társadalomnak. Mi azt mondjuk, hogy az ilyen ösztöndíjprogramok, ha valós teljesítmény van mögöttük, akkor jó célt, jó ügyet szolgálnak. Gyakorlati életből való példát hadd hozzak ide. Ott vannak, szó volt itt róla kormánypárti oldalról, az Útravaló-ösztöndíjprogramok. Mit gondolnak, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, valaki akkor most legyen bátor, kiabálja be, hogy egy ilyen mentorált diák után egy tanár havonta mennyi pénzt kap úgy, hogy legalább 12-14 óra munkát kell beletelnie abba a mentorálási folyamatba havonta! Kiabálják be akkor ennek az összegét! Hétezer forintot, tehát óránként olyan 600 forintnyi összeg. A legnyomorúságosabb napszámber, amit önök ilyen célra szánnak, ennyire becsülik meg a pedagógusokat!

Nagyon fontos lenne a felnőttoktatásnak is a további fejlesztése, hiszen itt is európai összehasonlítást hozok. Skandináviában a felnőttek 30 százaléka képzési folyamatban. Az európai átlag 10 százalék körüli, Magyarországon ez ilyen 3 százalék, tisztelt képviselőtársaim! Nagyon-nagyon kevés.

Még néhány olyan dolog, amire nagyon oda kellene figyelni. Az egyik az iskolai szociális munka. Igen, tudjuk, hogy pályázati lehetőség lesz rá, de nem ismerjük a keretszámokat. Vannak olyan hírek, hogy 1500 diák jut majd egy-egy ilyen szakemberre. Föl tudják fogni, hogy ez milyen iszonyatos létszám? Mi azt mondjuk, hogy 8 milliárd forinttal kezdődjön el szeptembertől Magyarországon ez a program. Képviselőtársaim, néhány kilométernyi pénz, néhány túlárzott kilométernyi autópályapénzről vagy éppen néhány kilométernyi vasútpénzről van itt szó, amit az önök cimborái túlárzott formában szépen ellopnak. Tisztelettel kérjük, hogy figyeljenek ezekre a kérdésekre, és próbálják akkor megerősíteni önmagukat,

és elfogadni ezeket a módosító indítványainkat. De ott van például az Erzsébet-táborok ügye is, aminek a működtetésére 4 milliárd forintot szánunk, 4 milliárd 400 millió forintot. Még egyszer mondom: egyharmados Magyarországon a gyermekszegénység aránya. Miért nem lehet ezt az összeget megduplázni? Miért van az, hogy az az Erzsébet-program-vezető, alapítványvezető, aki a múlt évben botrányba keveredett, hogy 110 ezer forintért bérelt magának házat ott a zánkai tábor mellett, és onnét járt be 1 millió 850 ezer nettóért dolgozni Zánkára, az most ott virít Rétvári államtitkár úr mellett? Szégyen, gyalázat! Ezekre figyeljenek oda! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Kíván-e valaki élni ezzel? *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor most felszólalásra következik Stummer János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor politikai taktikájának a lényege abban áll, hogy a kormánynak soha nem az a dolga, hogy kormányozzon. Nem arra helyezi a hangsúlyt, hogy jó döntéseket hozzon, vagy próbálja érvekkel megvédeni azokat a változásokat, amelyek megtestesülnek a döntésekben, hanem az a dolga, hogy az ellenzékkel folyamatosan támadni kell. Ellenséggépet kell felépíteni, veszélyt kell megfogalmazni, a patás ördögöt kell a horizontra rajzolni, és utána ezt az ellenséggépet meg kell vádolni a legképtelenebb vádakkal. A történelem között vita van arról, hogy ezt a politikai taktikát Hitler tanulta-e Sztálintól vagy éppen fordítva, Sztálin tanulta-e Hitlertől. A kérdés, a történelmi kérdés eldöntése azonban nem ennek a felszólalásnak a tárgya. Az azonban igen, hogy önöket jobb belátásra bírja.

Nem kommunikációs kormányzással kell a saját táboruknak politizálni, hanem valódi kormányzással egész Magyarország érdekében. Önök azonban évek óta az előbbit teszik. A baj gyökere valószínűleg a demokráciáról vallott felfogásukban keresendő. Ugyanis egy választás nem arról szól, hogy melyik politikai erő kormányozza Magyarországot. Ez csak következmény. Egy választás mindig arról szól, hogy a választópolgárok szerint milyen irányba kell elindulni az országnak. Az emberek nem pártokat választanak, bár vannak pártagyamosottak, akik ezt gondolják, hanem közös jövőt választanak, és ennek az irányát el is döntik. Majd annak a kormánynak adnak felhatalmazást, amelyikről azt gondolják: ígérete szerint majd abba az irányba fog haladni.

(18.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Valójában az emberek személyes jövőjükéről döntenek, mindenki erről dönt, de a mindenkori kormánynak nemcsak azok hangját

kell meghallania, akik az őt támogató politikai közösségre szavaztak, hanem azokat is, akik más véleményen voltak. Ha a mindenkori kormány figyelmen kívül hagyja őket, akkor megsérti és megalázza ezeket az embereket, valójában bevallja, hogy az embereket egyszerű hatalmi eszköznek tekinti. Ez a felfogás valójában azt jelenti, hogy miután megvan a többség, azt gondolják a kormánypártok, azt tehetnek, amit akarnak. - idézet vége.

Tisztelt fideszes, most már csak Képviselőtársam! Köszönöm, hogy megtisztelte a Magyar Országgyűlést a jelenlétével, sajnálom, hogy a másik kétharmadnyi képviselőtársa ezt nem tette meg, mindent el is mond egyébként arról a mentális állapotról, amibe önök kerültek. De szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy ha van egy kis idejük, önnek és a többi, jelenleg a helyén nem tartózkodó képviselőtársának, halaszthatatlan közfeladataik ellátása közben, kérem, nézzenek utána, hogy ezek az előbbieken elmondott mondatok mikor és hol hangoztak el. Kicsi segítséget egyébként adok önöknek: innen tőlem néhány méterre, azon a pulpituson, kicsit több mint egy évtizeddel ezelőtt, éppen egy költségvetési vitában. Keressék meg ezt a felszólalást, nézzék meg, hogy ki mondta el ezeket a mondatokat, utána pedig tartsanak önvizsgálatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök nem rekeszthetnek ki az önökétől eltérő véleményeket, más jövőképeket, magyar emberek akaratát ebből a költségvetési javaslatból sem. Meggyőződésem szerint önöknek ehhez nincsen jogunk. De félek, hogy így fognak tenni, összességében pedig már ez az egy érv is elegendő lenne arra, hogy egy magunkfajta polgári értékrendet valló ember elutasítsa ezt a költségvetést. De nézzük meg mindezt egy másik szempontból: ad-e választ ez a költségvetés a magyar emberek és Magyarország legfontosabb gondjaira? Kiolvashatók-e belőle közös nemzeti célok, amelyek elérését szolgálja ez a költségvetés? Kiolvashatók-e azok a nagy közös célok, amelyek alkalmas eszköze kíván lenni az előttünk fekvő javaslat? A költségvetés elolvasásakor ugyanazt a betegséget tapasztaljuk, mint a nem létező kormányprogramban. Ez nem meglepő, hiszen a költségvetés nem más, mint a kormányprogram következő évre vonatkozó tükre. De ebből a költségvetésből illet kiolvashatni nem lehet, maximum annyit, hogy „Csak a Fidesz!” és hogy „Folytatjuk”.

Önök mindig a saját támogatóik szoknyája mögé bújnak, náluk keresnek menedéket, amikor a döntéseiket indokolják. Április 8-a óta 2,5 millió ember szavával intik csendre az ellenzéket, és közben megfedkeznek róla, hogy legalább ennyien támogatták az ellenzéki oldalt is. Az pedig, ha meg nem sértem önöket, hogy önök kétharmados többséggel ülnek ebben a teremben a következő években, csupán az önök által eltorzított választási rendszer és választási csalások sorozatának eredménye és következménye. Az önök kétharmada. *(Dr. Völner Pál: Tényeket!)* De hagyjuk is ezt, ezzel önök sokkal inkább tisztában vannak, én azt gondolom, mint én magam, Kubatov Gábor közvetlen

környezetében. De mindettől függetlenül önöknek és az önök felelősnek mondott kormányának az lenne a dolga, hogy a magyar emberek összességének politikai akaratát megtestesítsék. Erre kötelezi önöket Magyarország Alaptörvénye, erre tettek esküt önök néhány héttel ezelőtt.

Az én időkeretem nem teszi lehetővé, hogy minden április 8-án kinyilvánított szándékot most a Ház asztalára tehessek. Ezek a keretek nem alkalmasak rá, hogy minden, az önökével nem egyező állampolgári akaratnak teret adjak. Nem is lehet ez a célok, de az igen, hogyha csak pillanatfelvételekkel is, de felhívjam az önök figyelmét arra: van egy másik Magyarország, nem csak az önöké. Ebben a másik Magyarországon pedig minden eszközt megragadnak ahhoz, hogy a küszöbön álló demográfiai katasztrófát elhárítsák, nem befagyasztják a családi pótlékot, hanem növelik azt. Ez a mi értelmezésünkben nem koncepcionális kérdés, hogy belefér-e a családtámogatási modellünkbe az adott támogatási forma, hanem egy elvi ügy, nemcsak hogy minden eszköz megengedett, de szükséges is ebben az ügyben.

Ebben a másik Magyarországon azok az emberek, akik saját életüket zálogba adva otthon gondozzák halmozottan sérült családtagjukat, nem 52 800 forintot kapnak havonta ápolási díj címén. Ebben a másik országban, ami láthatóan kívül esik az önök érdeklődési körén, sok ezer édesanya kel fel minden áldott éjszaka háromóránként, hogy megfordítsa a saját ágyában magatehetetlen gyermekét, pelenkázza tizen- és huszonéves gyermekét, eteti őt szondán keresztül. És miközben ezt az áldozatot vállalják, önök ezt a szolgálatot 52 800 magyar forinttal becsülik meg.

Ebben a másik Magyarországon nem tesznek magasról a gyermekpszichiátriai ellátás megoldatlanságára. Vegyék már észre, tisztelt fideszes képviselőtársaim, kedves államtitkár hölgyek és urak, hogy miközben a fiatalabb korosztályból sokan és sajnos egyre többen küzdenek mentális problémákkal, addig jelenleg csak Szegeden, Debrecenben és Budapesten van önálló gyermekpszichiátriai osztály, az országban pedig mindösszesen néhány tíz szakember dolgozik ezzel a problémával.

Ez a másik Magyarország közösséget vállal a fogyatékos személyekkel, és segíti az esélyegyenlőségüket. Mindent megtesz azon szervezetek támogatásáért, azon programok megvalósulásáért, amelyek fogyatékos embertársaink mindennapjait megkönnyítik. A mi Magyarországonkban ők is emberszámba vannak véve.

Ebben a másik Magyarországon nem a Miniszterelnökség milliárdos közbeszerzéseit, hanem az otthoni szakápolást támogatják, az erre a célra fordítható költségvetési támogatást emelik.

Ebben a másik Magyarországon egy családnak sem kell azon töprengenie, hogy a gyógyszerert váltsa ki, vagy egyen. Nem a kormányzati kommunikációra kell költeni, hanem példának okáért és többek között a közgyógyellátásra.

Ez a másik Magyarország a megfelelő helyén kezeli a drogproblémát, és megfelelő mennyiségű forrást biztosít a megelőzésre. Vegyék észre, Magyarországon tízezrek vannak a herbál és más szerek fogságában, ennek a folyamatnak pedig gátat kell szabni végre.

De az a másik Magyarország nem feledkezik meg a több tízezer magyar cukorbetegről sem. Ez az ország nem csökkenti a nekik szánt költségvetési támogatást, hanem emeli azokat.

Tessék tudomásul venni, hogy az önök kormánya ezért a másik Magyarországért is felelős. Nem lehet csípőből lesöpörni az asztalról azokat a javaslatokat, pusztán nyomorult politikai, pártpolitikai megfontolásból, amelyek innen, a másik Magyarországból érkeznek. Ez nem méltó sem önökhöz, sem az önök közhivatalához. Tessék változtatni az eddigi gyakorlaton, tisztelt hölgyeim és uraim, és végre következetesnek lenni. Ami az ország érdeke, bárki terjessze elő, támogassák, ami pedig ellentétes azzal, azt el kell utasítani, bárki hozza is a Ház elé. Legyenek következetesek, de elsősorban, amit kérek önöktől, legyenek igazságosak és legyenek emberségesek. Erre kérem önöket.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kétperces felszólalás lehetőségével kíván-e valaki élni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt fideszes Képviselőtársam! Amikor költségvetés tervezéséhez kezdünk, akkor jó tisztázni néhány alapfogalmat saját magunk számára is, mondjuk, például a tekintetben, hogy mit nevezünk önkormányzatiságnak, mi számunkra az, ami az önkormányzatiság fogalmát takarja, mert csak ilyen elvi tisztázás alapján lehet aztán olyan költségvetést csinálni, ami kellően igazságos - ahogy itt az előbb is elhangzott -, mindenre kiterjed, és valóban mindenkinek segít az ország képességei és lehetőségei szerint.

Én azt gondolom, hogy az önkormányzatiság fogalma alatt elsősorban és leginkább a gazdálkodási szabadságot, illetve az önrendelkezési szabadságot kell érteni. Nyilván ez ki kell hogy egészüljön az önfenntartás és az önvédelem képességével is.

(18.30)

De most elsősorban erről a gazdálkodási szabadságról és az önrendelkezési szabadságról szeretnék önöknek szólni, legelőször is az önrendelkezés képességéről, illetve szabadságáról.

Ez alapvetően a működési támogatásokra és a fejlesztési támogatásokra terjed ki, ha a költségvetés szempontjából nézzük ezt a kérdést, méghozzá olyan

értelemben, hogy hogyan tudják kötelező feladataikat ellátni az önkormányzatok azon feladatfinanszírozási rendszerben, amelyet számukra most a kormányzat biztosít. Muszáj kihangsúlyozni, hogy kötelező feladatellátásról van szó, tehát nem gondolom, hogy itt nagyon nagy luxuskiadásokról és felesleges, pazarló beruházásokról és működésről beszélünk, amikor alapvető kérdéseket említünk.

Elsősorban, mivel a költségvetés alapvetően számunkra emberekről szól, ezért a személyi jellegű költségekről hadd szóljak rögtön. Az önkormányzati hivatalok működésének támogatása évek óta ugyanazon a szinten van. Ez azt jelenti, hogy 4 580 000 forint éves szinten, de a dologi kiadásokkal együtt, és ez főre lebontva. Tudjuk, hogy ez már vajmi keveset jelent csak az önkormányzati hivatalok valódi működtetésének a biztosítására, amellel persze, hozzáteszem, hogy az elismert köztisztviselői létszám szintén évek óta változatlan.

Tudjuk, hogy ez a létszámkorlát, illetve az ehhez jutó bértámogatás, ami a működési támogatáson keresztül valósul meg, messze nem elegendő ahhoz képest, hogy adott esetben kisteleplülések esetén is mennyi feladat hárul egy-egy munkatársra, és hogy mennyi valóban felelős feladatot kell neki ellátnia, még akkor is, hogyha tudom, a polgármesteri hivatalok létesítésének a létszámkorlátja 2000 fő jelenleg, de aztán isten tudja, hogy milyen magasra akarják önök ezt emelni majd, de akkor is a közös önkormányzati hivatalokban, ha sok településsel is kell foglalkozni, annál több és nehezebb és felelősségteljebb a munka. Tehát az elismert köztisztviselői létszám emelését is indítványozni szeretnénk, mindamellel, hogy magát a köztisztviselői illetményalapot is illene most már.

2008 óta befagyasztott formában, amióta az IMF-paktumot önök megkötötték, illetve az önök nagykoalíciós elődje, az MSZP, de ezt a bizonyos IMF-paktumot önök is fenntartják azóta is, noha elvileg már az IMF-et régen kikergettük az országból, és visszafizettük minden adósságunkat, nemcsak feléjük, hanem az Európai Unió felé is. Ennek ellenére ez sem változik, és ezt is javasoljuk most, talán meglepő lesz, hogyha azt mondom, hogy 60 ezer forintra a 38 650-et felemelni. Nem gondolnám, hogy ez egy olyan földtől elrugaskodott és lehetetlen kérés, amit egyébként ne tudnának önök teljesíteni, hiszen ha megnézzük azt a köztisztviselői bértáblát, ami szerint a szorzószámok, illetve az illetményalap szorzatával kijön az, hogy mennyit keres egy-egy köztisztviselő a ledolgozott évei után, illetve a beosztásához képest, akkor azt kell hogy lássuk, hogy a garantált bérminimum most már sok esetben magasabb, mint ez a bizonyos 38 650-es alaphoz járó fizetés.

Elképesztőnek tartom azt a megoldást, amit önök javasolnak, tehát hogy legyen egy ilyen kiegyenlítő bérrendezési alap 11 milliárd forinttal, ami a szegényebb önkormányzatokat segítené a nagyobb települések kárára, úgy, hogy szolidaritási hozzájárulást emelnek. Tehát, magyarul, többet vonnak el az

úgynevezett gazdagabb településektől, és ezt az alapot ezáltal feltöltve majd kisebb települések - nyilván pártszimpátia alapján - pályázhatnak ezen forrásra, hogy ott helyben tudják emelni a köztisztviselői béreket.

Először is én azt gondolom, hogy maga a szolidaritási hozzájárulás mint fogalom, mondjuk ki nyugodtan, hogy alaptörvény-ellenes. Az Alaptörvényből, illetve az Möt.-ből az következik, hogy ugyan az önkormányzatok költségvetése és a központi költségvetés kapcsolódik egymáshoz, de csak a központi költségvetésből juttatott támogatások alapján, nem pedig úgy, hogy az önkormányzatoktól vannak el önök jelentős forrást, most már az idén beterjesztett szerint 43 milliárd forintot, és akkor ebből gondolják önök feltölteni ezt a bizonyos 11 milliárdos kiegyenlítő bérrendezési alapot. Nem! Adjanak önök tisztességes bértámogatást a polgármesteri hivatalok általános működésén keresztül, emeljék meg a köztisztviselői illetményalapot, és akkor majd mindenkinek normatív módon, egységesen és nem pártszimpátiától függetlenül fog jární ez a normális, tisztességes bér.

Ehhez kapcsolódik természetesen a közalkalmazotti bértábla is, aminek az értelmét most már nemcsak én vitatom, hanem szerintem ebben a Házban mindenki, aki józan gondolkodású, meg kell hogy kérdeje, hogy egyáltalában miért külön melléklete ez még mindig a költségvetésnek, amikor tudjuk, látjuk, hogy már semmi értelme nincs. A tavalyi, illetve az idejéig garantált bérminimum mértéke szerint ugyanis kétharmada, illetve most már lassacskán negyötöde az ott lévő szorzószámok alapján kiszámolható bruttó béreknek kevesebb, mint a garantált bérminimum, azaz gyakorlatilag az egész tábla egybemossódik, teljesen mindegy, hogy valaki hány évet dolgozott, vagy pedig milyen végzettsége van, biztos, hogy ugyanannyi pénzt kap ezen bértábla, illetve a garantált bérminimumhoz való kiigazítása miatt.

Legyen végre értelme a közalkalmazotti bértáblának! Mondjuk azt, hogy az első oszlop a minimálbérhez van kötve, utána a B-től az E kategóriáig a garantált bérminimumhoz van kötve mint alaphoz, és onnantól kezdve az F-től fölfele tartozó osztályokban pedig legyen egy diplomás-minimálbér kimondva, ami optimális esetben, igen, lehetne a nemzetgazdasági havi bruttó átlagkereset éves átlaga.

Tudom, hogy ez soknak tűnhet egyszeriben vagy hirtelenjében, de én azt gondolom, hogy ez lenne a méltányos azon emberek számára, akik az életüket a köz szolgálatára ajánlják fel.

Hogy visszatérjek azon kérdéskörökre is, amelyek szintén az önrendelkezési szabadsághoz tartoznak, de már nem csak személyi jellegű kiadásokról szólnék, lássuk csak, például itt van a közösségi közlekedés kérdése. Most Budapestre önök a BKV támogatásaként 12 milliárd forintot szánnak összességében. Az egész ország tekintetében a kötelező veszteségpótlásra, amit önkormányzatoknak kell a nagy régiós közösségi közlekedési vállalatoknak bepótolni, mindösszesen 2 milliárd forint segítséget adnak. Ez

nevelésesen kevés ahhoz, hogy egyébként az ország vérkeringését a közösségi közlekedésen keresztül fenntartsuk.

Javasoljuk ennek a két tételnek a jelentős megemelését, mert akkor van egyáltalában értelme ezt a költségvetési törvényben feltüntetni.

Ugyanúgy a kötelező feladatok között egy nagyon fontosat szeretnék megemlíteni, ez pedig a belterületi utak, járdák felújítása és fenntartása. Tudom, hogy más képviselőtársamnak is, adott esetben kormánypárti képviselőtársamnak is igazat kell hogy adjak, illetve ő maga is igazat adna nekem a tekintetben, hogy ami most jelenleg a költségvetési törvényben ezen a soron szerepel, az nevelésesen kevés.

Európai uniós tagállam vagyunk, lássuk csak, most már lassacskán 15 éve, hiszen a 2019-es költségvetési törvényről beszélünk, és poros, sáros utakon járhatnak a vidéki állampolgárok Magyarország nagyon nagy részén. Esélyük sincs arra a településeknek, hogy ezeket leaszfaltozzák, de még arra se, hogy a már létező aszfaltos, betonos utakat javítsák, fenntartsák, ugyanígy a járdák esetén is.

Európai szintű ez az állapot? Nem kellene-e ehhez sokkal inkább hozzájárulni a központi költségvetésnek, úgy, hogy megint csak ne a pártszimpátia érvényesüljön elsősorban ezen pályázatok kapcsán, mert hiszen nem normatív alapon jár ez a pénz az önkormányzatoknak, mert erre is pályázni kell, aztán ki kell sírni, hogy egyáltalában jusson egy-egy településnek valamennyi. Tehát e tekintetben is azt gondolom, hogy jelentős emelésre van szükség.

Egy másik nagyon fontos kérdés, és kettőt is említenék rögtön, mind a kettő egy szociális kérdés. Az egyik a szociális tűzifa kérdése. Tudjuk, hogy ma Magyarországon egyre többen és többen szorulnak arra rá, hogy fával tüzeljenek, de azt is tudjuk, hogy amit e tekintetben az önkormányzatok kapnak segítséget szociális tűzifa biztosítására, annyira kevés, hogy a tél első egy, maximum két hónapját tudják abból fedezni, és utána fagyoskodnak az emberek, mert az önkormányzatoknak nincs arra saját bevétele és forrása, hogy ezt valamilyen módon kipótolja.

(18.40)

Tehát javasoljuk a tisztelt Belügyminisztériumnak, hogy gondolja meg, hogy igenis, ha csak a kétszeresére, a háromszorosára emeljük fel ezt a keretösszeget, máris milyen nagy pluszsegítség adhatnánk, és akkor is csak egy-két milliárd forintokról beszélünk.

A másik pedig az, hogy az Alaptörvény módosítása után tudjuk, hogy ami eddig lehetőségként volt megfogalmazva, az most már kategorikus imperatívusszá vált, tehát hogy nem lehet közterületen hajléktalanoknak életvitelszerűen tartózkodni. Akkor viszont helyezzük el őket valahova. Nagyrészt ez az önkormányzatok feladata, kisebbrészt civil szervezetek vállalják át ezt a közfeladatot. De ha nem adunk rá pluszforrást - és ha tetszik hinni, ha nem, megint csak

ugyanaz a normatíva van beletéve a költségvetési törvénybe, mint tavaly meg mint tavalyelőtt, és így tovább, mehetnének vissza évek hosszú sorában -, nem lesz lehetőségük az önkormányzatoknak ezt a kötelező feladatukat tisztességesen ellátni.

Tehát mind a nappali, mind az átmeneti elhelyezés kapcsán nemcsak az önkormányzatoknak, de azon közfeladatot ellátó civil szervezeteknek is kell segíteni azzal, hogy ezeket a feladatfinanszírozási támogatásokat jelentősen megemeljük, hogy ezt az egyébként most már Alaptörvényben is rögzített feladatukat tisztességesen és méltó módon el tudják látni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalás lehetőségével kíván-e valaki élni? *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt két kormánypárti Képviselő! Gelencsér Attila és Héjj Dávid Urak! Tényleg nagyon sajnálom, hogy a költségvetési vitát, még ha hosszú is, oly csekély számú kormánypárti képviselő tiszteli meg. Azért van ez a sajnálat bennem, mert az elmúlt órákban többször kormánypárti képviselők kritikával illettek bennünket azért, mert mi magunk is kritizálunk a költségvetés vonatkozásában számtalan tételt. Sőt, még az is elhangzott, hogy nekünk mint ellenzéknek, talán először magunkba kellene szállni és aztán kritizálni. De az ellenzéknek a kritika nemhogy a joga, hanem a kötelessége.

Azt pedig végképp kérem, hogy ne tekintsék méltánytalannak, amikor egy ellenzéki erő, a legerősebb ellenzéki párt képviselői azokért a társadalmi csoportokért szólalnak fel, akik - bármely országban lennének is - a leginkább rászorulnak arra, hogy ha a saját érdekérvényesítő képességük nem elégséges, nem elég erős, akkor az állam szociális, oktatási, egészségügyi rendszerével melléjük álljon.

Ha ezt a költségvetést végignézzük és megpróbáljuk egy-egy mondatban megfogalmazni, mit látunk ebben vagy mi a benyomásunk erről a költségvetésről, akkor azt kell megállapítanom, hogy két súlyos része van. Az egyik a leszakadó rétegek további leszakadásának támogatása, a másik pedig a már eddig is gazdagon kitömött közösségek még inkább előnybe helyezése. Benne van a szegénység konzerválása, és benne van a féktelen költekezés. Ha még egyszerűbben kellene megfogalmaznom, hogy ennek az országnak 2019-re milyen költségvetése lesz, akkor egyszerűen csak azt mondom, hogy ez hazárdjáték. Ma ebben a Házban és tegnap is számtalan kiváló ember, kiváló képviselő rendkívül alapos szakmai

munkával, elemzéssel bemutatta azokat az adottságait ennek a költségvetésnek, amit én most nem szeretnék megismételni, de azt a következtetést mindenképpen levonhatjuk, hogy szakmailag ezt a költségvetést ennek az országnak ez a kormánya nem fogja tudni teljesíteni, és az elképzeléseit sem társadalmi, sem gazdasági, sem monetáris szempontból, sem fiskális szempontból nem fogja tudni megvédeni.

Én sajnálom a legjobban, hogy ezt ki kell mondanom, de ha levonjuk mindazokból a következtetést, amelyek az elmúlt két napban a Házban elhangzottak, kizárólag és szimplán szakmai szempontból más következtetésre nem juthatunk. Hangsúlyozni kívánjuk, soha nincs a szavainkban egyes képviselők, egyes állami vezetők személyes bántása, személyes megkövetelése másfajta magatartásnak, de azt pedig fogadják el tőlünk, hogy mi más szempontok mentén, más gondolatok mentén, más kiindulópont mentén eljuthatunk arra a következtetésre, ami az önök elképzeléseivel ellentétes.

A hazárdjátéknak több oka van, hogy miért merem ezt állítani. Az első és legfontosabb oka az, amint az államadósságot kezeli. Azt olvassuk benne, hogy 311-es euró mellett 2019. december 31-én 31 430,6 milliárd forint lesz az államadósság. Itt azért szerényen megjegyzem, ez 2010-ben 20 ezer milliárd volt. De önmagában ez a két adat még miért is jelenthetne hazárdjátékot? A hazárdjátékot az jelenthetné, hogy egyrészt ma 328 az euró, másrészt pedig az, hogy mértékadó gazdasági lapok, például 2017 decemberében a Portfolio mit ír ugyanerről a kérdésről. Azt írja, hogy a mai elképzelések szerint 2020-ra átlépheti a 30 ezer milliárd forintot az államadósság. Tehát hat hónappal ezelőtt a magyar prognosztizált szakemberek majd' két évvel későbbre prognosztizálták azt az államadósság-mértéket, amit ez a költségvetés másfél év múlva helyez kilátásba. És akkor megkérdendő lehetne azt, hogy hol van ennek a prognosztizált államadósságnak az a fejlődést garantáló gazdaságpolitikája, ami biztosan meggyőző bennünket arról, hogy ki fogja tudni ez az ország termelni azokat a javakat és azt a fejlődést és azt a GDP-arányt, ami majd elfogadhatóvá tesz minket az EU előírásai szerint.

De most akkor áttérek egy másik aspektusra. Amikor a Költségvetési Tanács elnöke méltatta a költségvetést, akkor ugyanazokat a tényezőket hozta fel, amelyeket mind a költségvetés szövege, mind az előterjesztő ismertetése is tartalmazott. Ez pedig az EU előírásainak való megfelelés. De engedjék meg, hogy képviselőként azt mondjam, hogy az előírásokon túl, amelyeket az EU alkalmaz, van még egy nagyon fontos tényező, egy nagyon fontos közösség, aminek igazán meg kellene felelnie ennek a költségvetésnek, ez pedig Magyarország polgárai. A költségvetés Magyarország polgárait szolgálja. Az EU-előírások fontosak ahhoz, hogy valamifajta zsinórmérték legyen, és bizonyos költekezésen és bizonyos rossz gazdaságpolitikai döntéseken túl ne lehessen menni, de ami azért ennél jóval fontosabb, az, hogy Magyarország

polgárai érezzék úgy egy ilyen költségvetés után, hogy egyrészt végrehajtható, másrészt pedig őket szolgálja.

Nekem személyes véleményem az, hogy az EU előírásai erre a kérdésre nagyon megengedőek, de úgy látom, hogy amit ma a költségvetés szövege ebben a kérdésben tartalmaz, az ezen túlmenve még inkább hazardjáték és kockázat. Hiszen elképzelhetetlen az, hogy a költségvetésben leírt, prognosztizált 70,3 százalékos GDP-arányos államadósságot erre a bizonyos 2019. december 31-ére elérjük. Képzeli el, mind tisztelt képviselőtársam és tisztelt állami vezetők, akik jelen vannak, hogy ha az elmúlt három hónapban 685 milliárd forinttal tudott növekedni az államadósságunk, és mára 73,6 százalék volt úgy, hogy ez még decemberben 71,7 százalék, akkor el tudja azt képzelni valaki, hogy másfél év múlva egy ilyen költségvetés mellett, egy ilyen nem igazán átlátható és nem igazán a jövőt építő gazdaságpolitika mellett ezt az eredményt el tudnánk érni?

(18.50)

Ha pedig nem tudjuk elérni, akkor önök közül ki fogja azt garantálni, hogy mindaz a forrás, ami ebben a költségvetésben meg van tervezve, majd a polgárok rendelkezésére fog állni? Melyikük az, önök közül, aki majd annak idején, amikor szavazunk, nyugodt szívvel fogja az igen gombot megnyomni, amikor pontosan tudja, lehetetlen ezt a költségvetést végrehajtani?

De menjünk egy másik aspektusra! 2018. május 23-án az Európai Bizottság Tanácsa véleményt formált és javaslatot tett arra, hogy a GDP 1 százalékának megfelelő kiigazításra szükség lesz, mert „rendkívül kockázatosnak tartja a jelenlegi politikánkat, és a költségvetési kilátásaink számottevő romlása várható”. Tehát nemcsak miniszterelnök urunk prognosztizál válságot, hanem maga az EU mondja, hogy a meglévő adottságainkból egy rendkívül erős kockázat és romlás képe mutatkozik meg. Majd a magyar kormány mit tesz? Lesöpri az asztalról, és azt mondja, hogy ebben a költségvetésben benne van mindaz, amit az Európai Unió Tanácsa ebben az anyagban megkövetel. Ebben a költségvetésben ez nincs meg!

Induljunk ki abból a kérdésből, hogy ha a költségvetésben még sincs meg, hiszen egy kormányzatnak mindig a rosszabb forgatókönyvre kell készülni, akkor mely társadalmi csoportok lesznek azok, akiknek majd a javadalmaiból megspórolják ezt a bizonyos GDP 1 százalékot, ami 350 milliárd forint. Ebben a Házban még az elmúlt két napban erre senki nem adott válasz. Pedig választ kell adni, méghozzá azért kell választ adni, mert ha ma az a kilátás, hogy nem a plakátokra, nem a kommunikációs több tízmilliárdokra, nem az ilyen-olyan-amolyan alapokra, amelyeknek ma sem tudjuk, hogy mi a tényleges célja, de azt tudjuk, hogy sok pénzzel gazdálkodhatnak, nem azokból veszik el. Nem azok a programok maradnak el, nem azok az átláthatatlan pénzfolyamok, amelyek a költségvetés irdatlan mennyiségű olyan fejezetében

fognak el, aminek nem látjuk semmifajta társadalmi hasznát. Na, azt gondolom, hogy nagy valószínűséggel ezt a 350 milliárdot nem tőlük fogják elvenni.

Amikor a Költségvetési Tanács elnöke befejezte expozéját, kiemelte a kormányzat képviselőinek szép munkáját a költségvetés vonatkozásában, és azt mondta, hogy ez az emelkedő pálya, amit lát, számára kedvező, és örül annak, hogy az elmúlt hét évben mindig olyan költségvetést véleményezhetett, amely az emelkedésről szól. Én úgy ítélem meg, hogy akár ennek, akár a korábbi költségvetések kapcsán akinek köszönetet kell mondanunk, azok az egyszerű polgárok, akiknek munkája által adóbefizetés történik, azok az egyszerű vállalkozók, akik gyakran erejükön felül fizetnek adót, és nem képesek arra a profitra, amire a nagyvállalatok és különböző olyan, a közbeszerzések által kedvezményezett szervezetek részesülnek, amelyek aztán tényleg könnyedén fizetik ki azt az adót, ami őket terheli. A költségvetésért, annak végrehajtásáért elsősorban nem állami vezetőket, nem állami döntéshozókat, hanem azokat a polgárokat kell méltatni, akik mindazt a forrást összeszedik, amit egy kormánynak felelősen kell elköltenie.

Nagyon ritkán hangzik el a Házban, különösen költségvetési tárgyalásnál az, hogy egyetlenegy polgárunk nélkül, aki adót fizet, mi nem ülhetnénk itt, mi nem végezhetnénk politikai munkát, nem lennének állami vezetők, nem lenne kormány, és nem lenne mit elkölteni arra a rengeteg presztízssügre, különböző presztízsbereuházásokra és gyakran a cicomára.

Tekintve, hogy a Költségvetési bizottság tagja vagyok, majd a részletes vitában részleteiben kívánok szólni azokról a kérdésekről, amelyekről úgy ítélem meg, hogy még szót érdemelnek, de egyetlenegy kérdésre vagy egyetlenegy nagyon érdekes aspektusra szeretném felhívni a figyelmüket. A költségvetésben a Nemzeti Közzolgálati Egyetemre több mint 9 milliárdos forrás áll rendelkezésre. Magyarországon főiskola és egyetem 66 darab van. A 65 darabra, tehát a Nemzeti Közzolgálati Egyetemen kívülre összesen 50,4 milliárd forintot szán ez a költségvetés. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Állami Vezetők! Ez azt jelenti, hogy a Nemzeti Közzolgálati Egyetemre 11,6-szoros költségvetési forrást biztosítanak, mint bármely más magyarországi felsőoktatási intézményre. Én azt elhiszem, hogy nagyon fontos egy-egy egyetem képzésének minőségét patronálni, de azt azért nehezen hiszem el, hogy a nemzetközi térben nem jegyzett egyetemnek 11,6-szoros juttatást kell a költségvetésben adni azokhoz az egyetemekhez képest, amelyek egyáltalán a világ egyetemi rangsorában még tényezőként ott szerepelnek. Ez számomra azt mutatja, hogy ez a kormány nem értékalapon preferál, hanem ez a kormány érdekalapon preferál ebben a költségvetésben.

Nem látható a költségvetésből az, hogy az az egyharmadnyi bérből élő, akik bizony a szegénységi küszöb alatt élnek, bármilyen olyan juttatásokban, béremelésben részesülhetnének, amelyek legalább az inflációt megadják számukra. Számítalan ellenzéki képviselő előadásában szerepelt az a tényező,

hogyan várható infláció mindenképpen el fogja vinni azokat az emeléseket, amelyek a költségvetésben szerepelnek.

Még egy pár szó erejéig szeretnék visszatérni az államadósságra. Ma, amikor megszületik egy csecsemő, 2,4 millió forintos adóssággal születik Magyarországon. Ha az a prognózis marad, amit önök ebben a költségvetési törvényben feltüntettek, az azt jelenti, hogy a 2020. január 1-jétől megszületett magyar csecsemő már 3,2 millió forintos államadóssággal jön a világra. És ha végiggondolom azt, hogy az elmúlt évben Dániában milyen népnünnepélyt tartottak azért, mert a devizaadósságot az az ország visszafizette, és éppen fele az államadósságuk, a maradót korona-államadósságuk a GDP-arányos megközelítésben, mint Magyarországnak, akkor én azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt állami vezetők, hogy nem lehetünk büszkéek arra, amit ez a költségvetés Magyarország polgárai számára hoz.

Végül pedig egy gondolatot engedjenek meg. Úgy ítélem meg, hogy ez a költségvetés is az, így hét év után, amelyre azt mondhatjuk ki, hogy ez a költségvetés sem vesztette el a kifizetőhely-jellegét. Még egyszer, lassan mondom, hogy mindenki értse, ez a költségvetés sem volt képes elveszíteni a kifizető jellegét.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Párbeszéd frakciója az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat 37. § (6) bekezdése alapján a törvényjavaslat mai vitája során a fennmaradó időkeretéből 10 percet átad a Jobbik-frakció részére. *(Derültség.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a kettőperces felszólalás lehetőségével kíván-e valaki élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Steinmetz Ádám képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Új képviselőként érdeklődéssel figyeltem a 2019. évi költségvetés vitáját. Számos kritika és méltatás hangzott el a mai napon. Kritika és méltatás helyett én most az Országgyűlés támogatását kérem abban, hogy a Marcali térségében élők érdekeit is vegye figyelembe a költségvetés elfogadásakor. Élve képviselői jogommal, egyben kötelességemmel, 20 darab módosító indítványt nyújtottam be az itt található települések reális igényeinek megvalósítására. Országos szinten ezek nem hatalmas projektek, azonban az adott települések boldogulását nagymértékben segítik. Gondolok itt járda- és közútfelújításra, belterületi utak aszfaltozására, közösségi tér kialakítására.

A fontos beruházások közül kettőt most kiemelek. Örömmel hallottam korábban miniszterelnök úrtól, hogy a tervek szerint tovább folytatódik az országos közúthálózat korszerűsítése.

(19.00)

Erre tekintettel bízunk benne, hogy a 67-es út után a 68-as út indokolt felújítására is lesz forrás. A Balatontól a horvát határig vezető, Somogyországon keresztülmenő úton jelentős a személy- és teherforgalom, egyes amortizálódott szakaszainak felújítása pedig különösen indokolt. Ez a beruházás segítené a marcali ipari központ további fejlesztését, valamint az úgynevezett háttértelepülések biztonságosabb megközelíthetőségét és bekapcsolódását a balatoni turizmusba.

A térség másik, kétségtelenül legsúlyosabb problémája a marcali kórház helyzete. A régióban élő hatvanezer és a Balaton délnyugati partján nyaraló további több tízezer ember sajátos tapasztalatai alapján is szükség van a kórház korábban bezárt osztályainak újraindítására, a jelenlegi ágyszám bővítésére, az egészségügyi eszközellátottság fejlesztésére. Különösen szükséges továbbá a járóbeteg- és a sürgősségi ellátás színvonalának emelése, a szakorvosok és a szak személyzet bővítése, bérük fejlesztése és nem utolsósorban a kórház szakmai, szervezeti és gazdasági önállóságának visszaállítása.

Örömmel olvastam a napokban, hogy eközben egyes vidéki egészségügyi intézmények jelentős fejlesztéseket tudhatnak maguk mögött. A veszprémi kórház például több mint tízmilliárd forintban részesült, többek között vadonatúj onkológiai centrum épült, felújították az intenzív osztályt, és bababarátság szülészeti is létrehoztak az összegből. Több műtét vonatkozásában megszűnt a várólista, az ortopédián pedig közel a negyedére csökkent a várakozási idő.

Bízunk benne, hogy ez a fejlesztési hullám mielőbb elérje Marcali városát is, amit az itt élők megérdemelnének. Bízunk benne, hogy erre megvan a kormányzati szándék, és a költségvetési előirányzat pedig biztosítja a kórház fejlesztésének fedezetét is. Amennyiben továbbra sem jutna forrás a marcali kórház rendbetételére, javaslom, hogy a kormányzati kommunikációval kapcsolatos feladatokra elkülönített közel 30 milliárd forintból csoportosítsanak át erre a célra.

Az embereknek ugyanis a befizetett adóforintjaikból nem sorozásra meg még több migránsos plakátra, hanem sokkal inkább járható járdákra, XXI. századi infrastruktúrára és jól működő egészségügyi intézményekre van szükségük.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most Gelencsér Attila képviselő úr felszólalása következik, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Vállalkozásfejlesztési bizottság tagjaként kívántam, kívánok felszólalni, értelemszerűen a vállalkozásokat

érintő ügyekben a 2019-es költségvetéssel kapcsolatban. De nem tudom megállni, hogy néhány apróságra ne reagáljak az előttem szólókhoz.

Az első: a legnagyobb udvariassággal mondom Varga-Damm Andreának, hogy a Házban nagy különbséggel, nagy fölényel megválasztott országgyűlési képviselő államtitkárok is vannak, így aztán nincsenek többen, mint mi ebben a pillanatban, nem beszélve ebben a pillanatban a házelnök úrról, aki szintén kormánypárti. Tehát amikor azt tetszett mondani, hogy hányan vagyunk, akkor ott némi tévedésben tettszett lenni.

De sokkal izgalmasabb számomra - mert ez csak játék, nyilván nem komoly -, amit Ander Balázs mondott néhány felszólalással korábban, tekintettel arra, hogy régóta ismerem őt egyébként, egy megyéből jöttünk, és azt látom, hogy mindig ugyanazt csinálja, aztán mindig más eredményt vár tőle. Eddig kétszer kapott ki Szászfalvi képviselőtársamtól, de az a helyzet, hogy ha így folytatja, akkor meglesz a harmadik is. Tudniillik olyan állításai vannak, amik a valóságismert teljes hiányáról árulkodnak (*Derűltség a Jobbik soraiban.*), hogy mondjak egyet mindjárt itt a legelején, ön azt mondta, képviselő úr, hogy mi azt állítjuk, hogy a létező világok legjobbika jött el Magyarországon. (*Ander Balázs: Be is kiabálták, hogy így van!*)

Na már most, a létező világok legjobbikáról mi soha nem beszélünk, soha. Egyről beszélünk: Magyarország fejlődő pályán áll, vélhetően április 8-án is ezt mondták az emberek. Most ehhez képest önök meg a létező legrosszabb világot látják Magyarországon, ezért nehéz a dialógus kettőnk között. És hogyha valaki abban az országban, ahol minden gazdasági elemzés szerint - számos számot lehetne itt most felsorolni - javuló tendenciákat mutat a kiskereskedelmi forgalomtól a befektetési rátáig, a munkanélküliségi rátától egyébként az államadósság GDP-arányos csökkenéséig, ebben az országban a létező világok legrosszabbikát látja, akkor lehetséges, hogy az ő készülékében van a hiba.

Most már az az érzésem, amikor Ander Balázs felszólal, akit néhány éve ismerem, és valamikor, amikor a megyei közgyűlésben ült, akkor én úgy vettem ki a szavaiból, hogy a létező világok legrosszabbika az a Gyurcsány-Bajnai-kormány időszaka volt (*Ander Balázs: Van benne igazság!*), ma jelentős változást érzek az ő hangjában, mert közben az egyébként fejlődő pályára állt Magyarország, a 2018-as Magyarország már rosszabb az ő szemében, mint a Gyurcsány-Bajnai-kormányok időszaka. (*Ander Balázs: Miért nincs börtönben?*)

Ez az a közeledés, ami az elmúlt egy évben érzékelhető volt a Jobbik politikájában, és vélhetően ezt jutalmazták meg az ön esetében is a somogyi választók.

De térjünk vissza a vállalkozásokra, amelyek tekintetében, most túl azon, hogy ennek a bizottságnak vagyok a tagja, a kaposvári vállalkozók véleményét próbáltam mindig itt a jogalkotásban, illetve a frakcióban is beépíteni a munkámba, tekintettel arra, hogy

az előző ciklus elején vállalkozókkal közösen alapítottunk Kaposváron egy vállalkozói klubot, amelyik időről időre összeül, így aztán biztosítja számomra az interaktivitást és az ő véleményük ismeretét. Ezenkívül törekedtem arra az egész ciklus során, hogy heti rendszerességgel látogatást is tegyek náluk, és kikérjem újra és újra a véleményüket.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, hazánk jövő évi költségvetési tervezetének elemzését sokféle szempontból hallhattuk már itt ebben az elmúlt két napban. Engedjék meg, hogy a magam részéről a vállalkozásokat érintő adópolitika vonatkozásában tegyem meg ezt. Egy ország gazdaságát ugyanis a vállalkozások éltetik. A kis- és közepes méretű vállalkozások különösen fontos szerepet töltenek be a GDP-termelésben, a foglalkoztatásban, az innovációban, így a gazdasági versenyképesség erősítése elképzelhetetlen nagyszámú, stabil hátterű, növekedésorientált és innovatív kkv nélkül. Nem véletlen, hogy a fejlett országokban kiemelten kezelik a vállalkozói készségek és képességek fejlesztését, a vállalkozói szellem és az önfoglalkoztatás iránti nyitottság megerősítését, a kkv-k közvetett segítségét - mint például vonzó üzleti környezet megteremtése, kiszámítható szabályozási környezet biztosítása, a bürokrácia csökkentése - és közvetlen segítségét a vissza nem térítendő támogatások vagy éppen kedvezményes hitelek révén.

Egy vállalkozás stabil, hosszú távú működésének alapfeltétele az előre tervezhetőség. Éppen ezért egy vállalkozás életében és működését tekintve mindig meghatározó jelentőséggel bír a következő évi költségvetés, pontosabban annak stabilitása és kiszámíthatósága, a költségvetés egyensúlyának a megteremtése. Tudniillik ezek azok a dolgok, amelyek összességében nagyobb teljesítményre sarkallják őket.

Örvendetes, hogy a magyar kormány mindezen elvek mentén ismét egy olyan költségvetési tervezetet nyújtott be az Országgyűlésnek a jövő évre vonatkozóan, amely tovább növeli a vállalkozói kedvet. Mindez pedig olyan intézkedések révén valósítható meg, mint a vállalkozókkal 2016-ban megkötött, többéves bérmegállapodás, amely alapján jövőre tovább csökkennek a munkát terhelő adók, így újabb lépéseket teszünk a teljes foglalkoztatottság irányába. Jelzem, Kaposváron most már inkább a 3-as szám felé közelít a munkanélküliségi ráta, közelebb van a 3-as-hoz, mint a 4-eshez, így ott is újabb lépéseket teszünk a teljes foglalkoztatottság felé.

Itt érdemes megjegyezni, hogy 2010-hez képest ma 750 ezerrel dolgoznak többen Magyarországon, Kaposváron is több ezerrel. Nem úgy, mint a szocialista kormányok idején, amikor is megemelték a munkavállalói egészségbiztosítási járulékot, a munkaerőpiaci járulékot, sőt közterheket róttak ki még a nyugdíjas munkavállalókra is.

2. Az adórendszer egyszerűsítése és átláthatósága jegyében a szociális hozzájárulási adó mértéke jövőre a reálkereset alakulásának függvényében várhatóan további 2 százalékponttal, 17,5 százalékra csökken.

(19.10)

Fontos, hogy az új szabályozás lefedje a korábban egészségügyi hozzájárulást viselő jövedelmeket is, így ez az adónem megszűnik. Éles ellentétben a 2010 előtti kormányok adópolitikájával, amikor Magyarországon szinte mindennapos jelenség volt, hogy 12-24 hónapon belül változtak az alapvető adókulcsok, és az adónemek nem megszűntek, hanem mindig újabbak tűntek fel.

3. A kisvállalati adó, a kiva. Átalakításával az adórendszer már 2017-ben megteremtette a még kedvezőbb adózási környezetet a kkv-k számára. Az adónem vonzerejének további növelését szolgálja, hogy 2019-ben már egymilliárd forint bevétel, illetve mérlegfőösszegig választható. De példaként hozhatnám a 2013 januárjával bevezetett kisadózó vállalkozók tételes adóját, vagyis a katát is. Elvitathatatlan előnye, hogy az ezt választó vállalkozók egyszerűsített rendszer szerint adózhatnak. Ez nemcsak előre pontosan tervezhető, havi fix összegű adót jelent, hanem az adminisztráció egyszerűsítését is.

4. Nem mehetünk el szó nélkül a gyorsuló forráslehívás mellett sem. A rendelkezésre álló 12 000 milliárd forint uniós forrás ütemezett gyors lehívása mellett ebben a periódusban az elsődleges cél az, hogy versenyképes gazdasági szerkezet jöjjön létre. Ennek érdekében a vállalkozások általános, illetve energetikai, infokommunikációs fejlesztéseit, kutatás-fejlesztést és innovációt, a kiemelt turisztikai fejlesztéseket és a foglalkoztatás növelését 2019-ben továbbra is jelentős összeg szolgálja.

5. A feketegazdaság visszaszorítása érdekében tett intézkedések hatására javult az adóbeszedés hatékonysága, és növekedtek a fogyasztási forgalmi adóból származó bevételek. Ezek szintén olyan körülmények, amelyek komoly jelentőséggel bírnak a költségvetés tervezése, megalapozottsága szempontjából.

Tisztelt Ház! A kkv-k gazdasági szerepe napjainkra felértékelődött, hiszen a Magyarországon működő vállalkozások döntő része a kis- és közepes vállalkozások csoportjába tartozik. A kkv-szektor gazdasági szempontból jelentős szerepet tölt be az ország jövedelemtermelésében, a külföldi tőke működtetésében, a beruházásokban, valamint a társadalmi aspektusból a munkahelyteremtésben, foglalkoztatásban. Éppen ezért minden olyan költségvetési tervezet, amely ösztönzőleg hat a fejlődésükre, kétségkívül támogatandó. A kormány jövő évi költségvetési terveze pontosan ilyen.

Éppen ezért a magam és a frakcióm részéről ez a költségvetés támogatandó. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Anynyit szeretnék mondani Gelencsér Attila úrnak, hogy amíg a padsorok között sétálgat, akkor ő egyszerű képviselő. Amikor nem a bársonyszékben ül, de képviselő, akkor nem államtitkár, és amíg az elnök úr elnököl és nem a padsorokban ül, addig elnök. Ergo a létszám teljesen rendben volt.

Van egy második rossz hírem is Gelencsér Attila képviselőtársunknak. Az, hogy négy somogyi ül ebben az utolsó sorban, mert bár nem tudja, de mi egy városban egy időben nőttünk fel, csak én egy másik iskolába jártam, és egykorúak vagyunk. Tehát ha valaki, akkor mi négyen igen sokat tudunk Somogyról, már csak azért is, mert Somogyország a szívünk csücske. Én legalábbis ott váltam emberré.

De ha már ön úgy érzi, képviselő úr, államtitkár úr, hogy az a gazdaságpolitika és az a társadalompolitika, amelyet az önök kormányzása megvalósít, Somogyország életében jelentős előrehaladást hozott, akkor muszáj önnek elmondanom, hogy ez nem sikerült. Somogyország a bérek vonatkozásában az országban a 13. a 19 megyét és Budapestet tekintve, tehát nem elől van, és jelentősen az országos átlagbér alatt van az a bruttó bér, amelybe nincs beleszámolva a közmunkások bére. 230 ezer forint bruttó Somogyban az átlagbér.

Még annyit szeretnék önnek elmondani, mert bizonyára elkerülte a figyelmét, hogy Somogy megye a harmadik olyan megye, ahonnan a legtöbben vándorolnak el külföldre.

Tehát a munkanélküliségi ráta és a munkahelyprobléma nem a belső munkahelyteremtésből és nem a közmunkaprogramból eredt, hanem a kivándorlás eszköze oldotta meg. Jellemző önnek, hogy elég autentikusan környezetből veszem az adatokat, mint-hogy az osztálytársaim háromnegyedének gyermeke külföldön kénytelen boldogulni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! További kétperces felszólalásra nem látok jelentkezőt. Majd Ander Balázs képviselő úr a következő körben tud csak felszólalni. Most pedig felszólalásra következik Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportjából.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kicsit szomorú vagyok, mert egy kicsit több mint egy hónapja kezdtem meg az országgyűlési képviselői munkámat, és máris, amikor gyakorlatilag a legfontosabb jogszabályról, a legfontosabb törvényről beszélünk, a második ülésnap 11. órájának elmúltával gyakorlatilag egy üres Ház előtt beszélhetek a választókerület és az önkormányzatok nagyon-nagyon fontos problémáiról.

Mégis azt gondolom, hogy nem ülhetünk szótlanul, nem mehetünk haza, hanem ki kell mondani ezeket a dolgokat. Alapvetően három dolgot szeretnék

most elmondani. Az első az, hogy Siófok alpolgármestereként dolgoztam, mielőtt ebbe a szent házba érkeztem politikai munkát folytatni. Azt tapasztaltam a TOP-os pályázatokkal kapcsolatban - erről már többször esett szó a mai nap folyamán és tegnap is -, hogy amikor 2015 tavaszán Siófok önkormányzata, ahogy a többi önkormányzat is, benyújtotta ezeket a pályázatokat, akkor végeztünk egy költségbeclést, elkészültek a számítások, benyújtottuk a pályázatot, majd örömmel kaptuk meg a döntést - két év múlva. Kettő év kellett ahhoz, hogy önök leboltolják, ki mennyi pénzt fog kapni, és mennyiből tudja azokat a fejlesztéseket elvégezni, amelyek feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy a települések fejlődjenek.

Hiába bólogatnak önök, hogy ez nem így volt. Ez ténszerű, így döntött a Somogy megyei közgyűlés. *(Gelencsér Attila mosolyogva nemet int.)* De, ez így történt, képviselő úr. Kettő év! Én írtam alá azokat a szerződéseket! Hát tudom, hogy mennyi idő telt el a pályázat benyújtása, a támogatói döntés meghozatala és a szerződés aláírása között! És ne a szoftos beruházásokról beszéljünk! A szoftos beruházásoknál a munkabérek emelkedése okozta a pályázati összegek nem megfelelő mértékét. De amikor az infrás beruházásokról beszélünk, nem kell ahhoz, nem tudom, milyen gazdasági számításokat végezni, csak el kell menni egy építőanyag-kereskedésbe, és meg kell nézni, az elmúlt időszakban mennyivel növekedtek az árak. Azokon az árakon a 2015-ös költségbeclésen alapuló pályázatokat nem lehet már annyiból megtenni. Nem lehet elkészíteni azokat az infraberuházásokat.

Akkor mi történik? Most itt vagyunk 2018-ban. A TOP-os pályázatok egy részének a teljesítési véghatárideje 2018. október 31. Több olyan hely van, ahol ezek még el sem kezdődtek. És mi ennek az oka? Az, hogy amikor le vannak folytatva a közbeszerzési eljárások és le vannak folytatva a pályázatok, gyakorlatilag eredménytelenül zajlódnak. Az önkormányzat ugyanis mit tud tenni? Kírja a pályázatot, és annyiból már nem lehet megcsinálni.

Örültem neki, amikor elhangzott, hogy nem számolnak azzal, hogy majd a települési önkormányzatok hitelt vesznek fel. Kérdezem én: miből fogják megtenni, miből fogják tudni azokat a beruházásokat elvégezni, ha egyszer az uniós források erre nem adnak lehetőséget? Szükségszerűen két döntésük van. Az egyik az, hogy elállnak.

Azt gondolom, hogy ez a választópolgárok és a magyar állampolgárok arcucsapása lenne, hiszen ezek a beruházások fontosak, energetikai beruházások, útfelújítások s a többi. A másik az, hogy elvon, és olyan feladatokat nem csinál meg, amelyek kötelezően ellátandó feladatok lennének.

Most át is térnék a következő problémára, ez pedig a hulladékgazdálkodási rendszer átalakítása. Nézzük meg, hogy mi történt! Önök államosították a teljes hulladékgazdálkodási szektort, majd az önkormányzati törvényben továbbra is a kötelezően ellátandó feladatok között van a szemét elszállítása. Mit

jelent ez? Azt jelenti, hogy a végén mégis az önkormányzatoknak kell majd megfizetni. És mi zajlik? Gyakorlatilag az önkormányzat a saját forrásából kénytelen fenntartani ezeket a cégeket, hogy a magyar lakosok házai elől elvigyék a hulladékot.

(19.20)

Ez miért veszélyes? Azért veszélyes, mert így pontosan azokat a saját forrásokat nem tudja a beruházásaiba beforgatni, mert a szemetet el kell vinni, az kötelezően ellátandó feladat.

Tehát itt tartunk, hogy gyakorlatilag ellehetetlenültek az önkormányzatok ebben a vonatkozásban, és amikor nézem a számokat, igen, 2017-ben 654 milliárd, '18-ban 706 milliárd, '19-ben 737 milliárd forint előirányzat szerepel a központi költségvetésben az önkormányzatok támogatására, de ennek csak egy nagyon kicsi része az, amely felhalmozási célú.

Tehát akkor kérdezem én, hogy a kormány mit fog tenni ezekkel a pályázatokkal. Mert tudjuk azt, hogy el kell számolni, az Unió büntetni fog minket, hogyha nem tudjuk a forrásokat felhasználni. Vagy azt szeretnék elérni, hogy hiteleket vegyenek fel az önkormányzatok? Ez egyszerűen egy nonszensz! Úgy, hogy közben más alapfeladatokra is nyilvánvalóan az önkormányzatoknak fordítaniuk kell.

És akkor arról még nem is beszéltünk, hogy 2014 októberében, amikor megalakultak az önkormányzatok, akkor elkészítettek egy ciklusprogramot. Ez a ciklusprogram 2019-ig tart, reméljük, októberig és nem májusig, mint ahogy az már többször elhangzott több szájból, hogy előrébb hozzák az önkormányzati választásokat, de azt nézzük meg, hogy ezekben a ciklusprogramokban is egy bizonyos összegre gondolta ki a képviselő-testület, hogy milyen elképzeléseket szeretne végrehajtani a saját településén, majd ezeket gyakorlatilag, mondhatnánk azt, hogy elrakhatja a sarokba, mert nem lesz rá forrása.

Nem lesz rá forrása, és ezzel a tevékenységével még inkább ellehetetlenülnek, és a magyar emberek még kevesebb beruházásnak lehetnek szemtanúi. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Hogy Gyurcsány Ferencből nem lett fegyenc, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, az az önök hibája, nem volt elszámoltatás. Ígérték, nem volt elszámoltatás.

Gelencsér képviselőtársam, higgye el, tudnék olyan kacifántos jelzőket alkalmazni Gyurcsány Ferencre, amibe egy igazi somogyországi kanász is belepirulna, de nem akarom kivívni elnök úrnak a haragját, úgyhogy visszafogom magam.

ELNÖK: Helyes!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Eltelt nyolc év. Egészen egyszerűen erről van szó. Nyolc év eltelt, nekünk erről kell beszélni.

Nem akarok itt értékrendi vitát kezdeni, mondjuk, a Horthy-korszakról, de egy trianoni összeomlás után ők 1926-ban, Klebelsberg idején tudtak hozni egy olyan népiskolai törvényt, amelynek értelmében 3000-nél is több új iskolát építettek, és megbecsülték a pedagógusokat. Össze lehetne vetni, hogy akkor, mondjuk, pengőben számítva mennyi volt egy pedagógusnak a fizetése, és most egy gyakornok, egy kezdő gyakornok hazaviszi a nettó 120 ezer forintot havonta azért a munkáért, amit végeznie kell.

En trendekről, tendenciákról beszéltem, és igen, lehetne ennél sokkal rosszabb, lehetne például az is, hogy nemcsak 2,7 százalékkal emelik a Klebelsberg Központ dolgozóinak a bérét, hanem mondjuk, egyesenes csökkentik. De személyi jellegű juttatásokra a következő év költségvetésében ennyivel van több csupán betervezve, ez pedig semmi, mert az infláció úgy, ahogy van, el is fogja vinni, tisztelt képviselőtársam.

A másik a valóságismeret. Somogyország 1980 óta, az akkor 360 ezres lakosságából elveszített legalább 50 ezer embert. Ennek azért megvan az oka. Rendre elő is tártam itt azokat az okokat, amelyek ehhez az iszonyatos népesedési katasztrófához vezettek szeretett megyénkben.

Ezekről beszélünk, ez az a valóság, amit mi itt előtárunk, ezt kellene megoldani. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. A kormány képviseletében kíván szólni államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Sokáig gondolkoztam, hogy megszólaljak-e, felszólaljak-e vagy sem, bár készültem, itt előttem van egy anyag, de nem szeretném az összes gondolatomat ismertetni önökkel.

Legfőképpen az motivált, hogy mégiscsak gombot nyomtam, és így a vita vége felé szót kérek, amikor Gelencsér Attila képviselőtársam azt mondta Ander Balázs egyik felszólalására vagy egyik gondolatára, hogy a valósággal nincs összhangban, nincs valóság-alapja néhány gondolatának, néhány adatának, és akkor eszembe jutott, amikor Ander Balázs vehemensen a felnőttképzést hozta elő és a felnőttképzés adatait hozta, citálta ide. Akkor, amikor valaki vehemensen, az igazának a teljes tudatában mond bele a kamerába és a mikrofonba egy valótlan adatot, akkor tulajdonképpen mindaz, amit ő elmondott a felszólalásában, vagy amit éppen a frakció tagjai ugyanazzal a vehemenciával elmondtak, kérdőjeleződik meg.

Ugyanis ha adatot idézünk és számonkérünk vagy hibáztatunk egy kormányt vagy egy frakciót bizonyos tevékenység el nem végzése kapcsán vagy gyengébb teljesítménye kapcsán, akkor legalább pontosan kellene idézni, és pontos adatokat kellene mondani.

Közben gyorsan meg is kerestem, hogy hol tévedett ön, tisztelt képviselő úr. Akkor, amikor a felnőttképzésről beszélt és a magyarországi felnőttképzésben részt vevők arányáról beszélt, azt mondta, hogy 3 százalék körül van. Ez 2010-es adat. Rosszul emlékszik. 2017-ben több mint 6 százalékos volt a részvételi arány, és fokozatosan növekszik, de ha kell, akkor számot is mondok. A felnőttképzésre most pontosan nem tudok adatot mondani, de a felnőttoktatásban részt vevők számára tudok adatot mondani: három év alatt 2015. év végétől a tavalyi év végéig, tehát nem egészen három év alatt 20 ezerről 50 ezerre nőtt a felnőttoktatásban részt vevők száma.

Úgyhogy én azt kérem önöktől, amikor mondanak valamit, akkor pontosan mondjanak, és ne egyes példákkal, mint Varga-Damm Andrea képviselő asszony tette ezt, hogy azért, mert az ismeretségi körében van, aki próbált szerencsét külföldön és dolgozott, ez egy általános tendencia, és ez csak az elmúlt nyolc évben, mondjuk, 2010 óta kezdődött el.

Tessék megnézni a számokat! 2004 előtt is, amikor az Európai Unió tagja lettünk, jelentős számú magyar ember élt külföldön, próbált szerencsét vagy élt hosszabb ideig külföldön, de 2004 után, a 2010 előtti időszakban növekedett jelentős mértékben a külföldön munkát vállalók száma.

Ez folytatódott, de úgy, ahogy itt már többször elhangzott, és néha ellenzéki kritikaként meg is fogalmazódott, hogy talán nem biztos, hogy igaz, amit kormánypárti képviselők mondanak. De meg kell nézni itt is az adatokat, mert igaz, hogy az elmúlt időszakban, főként azóta, amióta a foglalkoztatás növekszik és a bérek növekednek az elmúlt időben, jelentős mértékben növekedett a visszaáramlás is Magyarországra, és a kiáramlás, a kifelé menők, a külföldön vállalkozó vagy munkát vállaló emberek és a visszajövőknek az aránya, száma kiegyenlítődött. Ez a tény, és ezt kellene tudomásul venni, és ezekkel az adatokkal kellene gazdálkodni egy felszólalás kapcsán is.

Azt hiszem, hogy akkor, amikor talán ugyancsak egy jobbikos képviselő mondta, hogy ennek a költségvetésnek a béremelésekről kellene szólnia, akkor jó lenne, hogyha képviselő úr tisztában lenne azzal, hogy nem a kormány emel béreket. A kormány olyan feltételeket, körülményeket és környezetet, gazdasági környezetet próbál intézkedéseivel hozni és teremteni, amelynek a segítségével a gazdaság szereplői a bért emelik. És az is tény, hogy közel hat éve a reálbér Magyarországon folyamatosan emelkedik. Az elmúlt év előző időszakához képest több mint 12 százalékkal növekedett a bér Magyarországon. Többek között ennek is köszönhető, hogy ez a bizonyos kiegyenlítődés a kint munkát vállalók és a hazajövők között megtörté-

nik, mert ha példát akarnék mondani a saját ismeret-ségi körömből, én is tudnék mondani olyan példát, amikor egy több éve kint dolgozó fiatalember azért jött haza a párjával együtt, hogy családot Magyarországon alapítsanak, mert mindent összevetve már körülbelül annyit keres az új munkahelyén Magyarországon, mint egyébként kint keresett Nyugat-Európában a szakmájában.

Tehát azt hiszem, hogy egyetértve Gelencsér képviselőtársammal, ha nem is tejjel-mézzel folyó Kánaán van, sosem mondtuk ezt, de szépen, évről évre, az elmúlt nyolc évben lépésről lépésre előbbre jutottunk, és ez a költségvetés arról szól, hogy ez az előrejutás, ez az előrelépés folytatódik és folytatódjék, és ennek a komoly szándéknak az egyik bizonyítékaként jött létre az új minisztérium, az Innovációs és Technológiai Minisztérium.

(19.30)

Ugyanis újfajta gondolkodás kell a gazdaságban, újfajta segítség kell a gazdasági életben, főként a magyar kis- és közepes vállalkozók segítése, hogy megfelelő, versenyképes módon tudjanak dolgozni, versenyképes terméket tudjanak előállítani. És ezt csak innovációval és a technológia fejlesztésével lehet megtenni. Ezt próbáljuk elérni, és ezt próbálja a kormányzat elérni mindazon tevékenységgel, amelyeknek a költségvetési forrásainak biztosítása ebben a költségvetésben benne van.

Benne van, hiszen 4000 milliárd forint van elkülönítve a beruházásokra, a működésre a feltételek, az anyagi feltételek biztosítva vannak, és ahogy az előrejelzések, és nemcsak hazai, hanem külföldi pénzügyi intézetek előrejelzései is mutatják, Magyarországon ebben az évben és a jövő évben is 4 százalékos körüli növekedés várható. Mi ez, ha nem az, amit egyébként évek óta mondunk, hogy szépen lassan, lépésről lépésre, a lehetőségeinkhez mérten megyünk előre? Növekszik a gazdaság, és növekszik azoknak az embereknek az anyagi biztonsága, akik Magyarországon munkából élnek.

A 2019-es költségvetés is erről szól, ezt kívánjuk vele biztosítani. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Varga-Damm Andrea kárhoztatja a somogyi gazdasági adatokat. Bizonyos értelemben joggal, de én mégis többre becsülném nála a somogyi emberek teljesítményét, amit az elmúlt években elérték. Tudniillik abszolút érteken nyilván nem tartozunk a legerősebb, leggazdagabb megyék közé. Mikor tartoztunk? Úgy tetszett beszélni, mintha most csúsztunk volna le, miközben a helyzet fordítva áll. Az a helyzet, hogy folyamatosan

javulnak a többi megye relációjában a somogyi adatok. Két percben nem fér bele, majd egyszer megbeszéljük egy iskolai találkozó alkalmával. *(Derültség.)*

Potocskánénak szeretném mondani, neki is igaza van abban, hogy a TOP-pal kapcsolatban dolgozunk. Ebben igaza van, azonban annyiban szeretném kiigazítani, hogy mintha valamilyen boszorkánykonyhában valakik elrontottak volna valamit, ezt próbálta sugallni, miközben egy '14-20-as tervezési költségvetési ciklusról beszélünk és annak a közepén járunk. Ehhez képest a jelentős TOP-források ott vannak az önkormányzatok folyószámláin. Ahol egyébként, ahogy hallom, Siófokon is elmaradtak az előkészítéssel. Tehát a probléma az, hogy lehet, hogy ott van a folyószámlán a pénz, csak nem készültek el a tervek, nem készültek el az előkészítési munkák, amiben lehet, hogy Potocskánénak is jelentős szerepe van és felelőssége.

Ander Baláznak szeretném mondani, úgy látom, hogy nagyon ideges. *(Ander Balázs: Dehogyan.)* A múltkor cigányozott egy jót itt a Házban *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)*, aztán utána szerinte a sajtó őt szétszedte ezért. Ha úgy érzi, hogy ezért a cselekvéséért önt szétszedi a sajtó, akkor nagyon egyszerű a megoldás: ne cigányozzon, nem fogja senki önt bántani. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Hagyja ezt abba, és akkor nem lesz ideges, és nem kell hangoskodnia. Köszönöm, megtisztelő volt a figyelmük. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalás következik. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport, a rendelkezésre álló időkeret mértékéig.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Pár gondolatot engedjenek meg, hogy válaszoljak. Először Cseresnyés államtitkár úrnak szeretném mondani, hogy a 2015-ös Eurostat-adat szerint 3,3 százalékos volt a felnőttképzésben részt vevők aránya. És azt kérem, hogy ne méltatlankodjon... *(Cseresnyés Péter közbeszól.)* - egy pillanat, mindjárt fogok önnek válaszolni, és nagyon meg fog lepődni! Tehát, azt szeretném mondani, hogy az az adat, amellyel ön dolgozik, azért nem valós, a társadalom megítélése szempontjából, mert önök bevezették a 16 éves tanköteles életkort. Az ön adatában, a 6 százalékosban benne vannak azok a fiatalok, akik 16 évesen abbahagyják az iskolát, majd két hónap múlva csak felnőttképzésben tud visszatérni az iskolába. És ezzel nőtt meg önöknek 3,3 százalékról 6 százalékra a felnőttképzésben részt vevők aránya.

De annyit hadd mondjak önnek, hogy miért méltatlankodik azon, hogy például egy ellenzéki képviselő azt szeretné, hogy ez legalább 16 százalékos legyen. Hiszen tudjuk, hogy Magyarországon a legnagyobb problémája a vállalatoknak a szakképzett munkaerő hiánya. Hát a gazdasággal foglalkozó államtitkárai majdnem minden beszámolóban ezt elmondják, hogy

a gazdaságunk egyik nagyon fontos és problémás kockázati tényezője a szakképzetlen munkaerő és a szakképzett munkaerő hiánya.

A felnőttképzésnek pont ennek kellene az egyik motorjának lenni, ha már kényszerűen nem tudott a rendes iskolaidőben szakképzettséget szerezni, akkor a felnőttképzés során hátha ez sikerül. Ne tessék azon méltatlankodni, ha mi azt szeretnénk, ha jobb lenne! Mert azért, ha tetszik, ha nem, Skandináviában ez 30 százalék. Most elgondolja, 30 százalék Skandináviában, nálunk meg a 3 és a 6 százalék között vitatkozunk? Azért tessék ezt meggondolni!

Az OECD tanulmánya egyértelműen egymillió kivándoroltról beszél. Nincs az a kormányzati ember, aki valaha ennél autentikusabb forrásból meg tudta volna állapítani, mennyien mentek el.

És Gelencsér képviselő úrnak csak azt tudom válaszolni, hogy én annyit mondtam, hogy még a személyes életemben is megtapasztalom azt, hogy hány korombeli ember gyermeke ment el külföldre, és nem kívánnak visszatérni.

Végül pedig, ebben a pár másodpercben a jelen lévő állami vezetőknek annyit hadd mondjak: ne méltatlankodjanak azon, ha mi jobbat akarunk, mert mi azért vagyunk itt, mert jobbat akarunk. Nekünk ez a dolgunk. És ha önöket bármikor is kritika éri vagy a munkájukban számonkérés történik, annak örüljenek, mert amíg önöktől számon lehet kérni, addig az azt jelenti, hogy önök számítanak. Aki nem számít, attól nem kérünk számon. És ezért azt kérem önöktől ebben a ciklusban is, hogy inkább az alázat és csak utána a magabiztosság, mert az mindig hatékonyabb egy munkavégzésnél. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Ha ön egy viszonyulásban a reagálást, ami kritizálja az ön mondanivalóját, méltatlankodásnak fogja föl, akkor óriási probléma van az ön gondolkodásmódjában, és óriási gond van az ön vitakészségével. Én csak azt mondtam, hogy önöknek sok mindenben nincs igazuk. És ha valamit állítanak, akkor az valós adatra, valós tényekre alapuljon.

Mert például, amit ön mond, nem tudom, honnét szedte ezt az OECD-s egymillió kivándorlót, ilyen adat nincs a világon. Például az ENSZ-nek van egy felmérése, amelyik azt mondja, hogy a magyarországi lakossághoz viszonyítva közép-európai tekintetben a legkevesebb ember dolgozik vagy él külföldön, ez körülbelül 6 százalék. Közép-Európában ez a legalacsonyabb. És van olyan nyugat-európai ország, ahonnan több ember ment ki külföldre, mint Magyarországról.

De ez egy olyan adat, amelyik mozog, amelyik mobilis. Mert úgy, ahogy mondtam, az elmúlt években, köszönhetően a biztonságosabb anyagi létnek is

Magyarországon, köszönhetően a folyamatosan növekvő béreknek, egyre többen jönnek vissza. Tehát az a vágy, hogy elmegyek és kipróbálom magamat, ki-egyenlítődik azzal a vágygal, hogy eleget dolgoztam már kint, jövök haza, mert itt is biztonságosan tudom az anyagi lehetőségeim révén az egzisztenciámat biztosítani.

Tehát én csak azt kértem önöktől, hogy amikor valamit mondanak, akkor az valóságos alapokon álljon, az bizonyíthatóan igaz tényeken, igaz adatokon alapuljon, amilyen gondolatokat megfogalmaztak.

És erről jutott eszembe az általánosítás, mint egy probléma sok-sok ellenzéki felszólalás kapcsán. Általánosítanak, mert egy önkormányzatnál valamilyen intézménnyel, valamilyen vállalkozással gond van. Ez nem azt jelenti, hogy máshol is gond van. Nemcsak Siófokon működtetnek ugyanis hulladék-szállító céget, hanem más városokban is. Ott is, ahonnan én jövök, Nagykanizsán stabilan, persze nem könnyen, nagyon komoly munkával, nagyon komoly menedzseri munkával, de jól, gazdaságosan tudják működtetni több mint száz településen szervezve a hulladékszállítást.

Tehát ne tessék olyan képet festeni, hogy minden, ami önkormányzati és állami együttműködésben működő cég, halálra van ítéelve, vagy éppen csak nehezen működtethető, mert az állam elszívja a pénzt vagy a lehetőséget az önkormányzatoktól. Nem igaz, mert visszatérve egy kicsit Tilki képviselőtársam gondolatára és egy kicsit az egyik szocialista képviselő, Molnár Gyula felszólalására, az önkormányzatok óriási segítséget kaptak akkor, amikor az adósságkonszolidáció megtörtént.

(19.40)

Mert az előző, szociálliberális kormányzat adósságcspadákba vezette, kergette az önkormányzatokat azzal, hogy például nem biztosított pénzt olyan kötelező feladatok ellátására, amelyeket egyébként feladatként ráért az önkormányzatokra, vagy éppen a kötelező feladatok ellátása kapcsán pluszkiadásokat tett az önkormányzatok vállára, de a finanszírozásukat nem biztosította a költségvetésből. Kénytelenek voltak eladósodni ahhoz, hogy működni tudjanak, vagy esetleg fejlődni, fejleszteni tudjanak az önkormányzatok, hitelhez fordulni, és eladósodtak. Nagyon komolyan, ezermilliárdos nagyságrendben adósodtak el az önkormányzatok, és nem egy tanácsi rendszeri működés elve alapján, hanem egyszerűen kényszerből, éppen azért, mert a magyar gazdaság már akkor volt olyan helyzetben, hogy az állam, segítve az önkormányzatokat, kimenekítette őket ebből az adósságcspadából.

De amit önök itt felsorolnak, hogy ezt kellene tenni, azt kellene tenni, higgyék el, 2010-ben nem volt olyan helyzetben a magyar gazdaság, hogy mindent egyik pillanatról a másikra meg lehessen oldani nyolc év alatt. De legalább azt fogadják el, minden kritika mellett, ami lehet, hogy jogos is egyik-másik esetben,

hogya a lehetőségeinkhez képest mindent megtettünk azért, hogy egyről a kettőre jussunk, vagy éppen folyamatosan, lépcsőről lépcsőre felfelé haladjunk, legyen az egy gazdasági fejlesztés, legyen az önkormányzati lét vagy éppen a szociális területen végzett munka. Ennek az elismerését kellett volna önöknek sokszor megtenni, és az elismerés mellett kellett volna önöknek néhány kritikai gondolattal esetleg a költségvetésben az önök szerinti hiányosságot megfogalmazni. *(Dr. Völner Pál: Úgy van! - Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki a teremben lévő frakciók közül felszólalni a mai napon. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Csak egy frakció van*

itt!) Képviselő asszony, sajnós nincs lehetőségem megadni a szót *(Dr. Varga-Damm Andrea: Egy frakció van!)*, mert az időkeretük sajnós elfogyott.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát elnapolom, folytatására reggel 8 órától kerül sor. Bejelentem, hogy a mai napirendi pontunk tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki nem jelentkezett.

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja munkáját. Az **ülénapot bezárom**. Köszönöm.

(Az ülésnap 19 óra 42 perckor ért véget.)

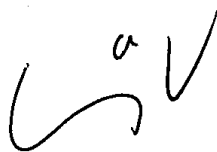
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)